ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1
ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1515

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΠΡΩΙΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
7
ΜΑΡΤΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 6 ὥ. 51 λ. Δύσις ἡλ. 6 ὥ. 22 λ.
ΤΩΝ ΕΝ ΧΕΡΣΩΝΙ ΙΕΡΟΜ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 18.1, ἐλαχ. 6.9. Ὑγρασία ὀλίγη. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς. Θάλασσα: Αἰγαῖον, Ἰόνιον, Κρητικὸν ὀλίγον τεταραγμένη ἢ τεταρ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 763.8

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΝ ΓΕΙΤΟΝΙΑΝ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΚΡΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΥΝΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ.-ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ.-ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ ΤΟΥ κ. ΓΙΟΥΝΙΑΝ.-Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 3 Μαρτίου.—Ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Ἰουλίου Μανίου, νικήτρια εἰς τὰς νομαρχιακὰς ἐκλογάς, καὶ εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας τῶν Δήμων, διατηροῦσα πάντοτε, τὴν καταπληκτικὴν πλειοψηφίαν της ἐπὶ τῶν ἄλλων πολιτικῶν μερίδων, ἀντιμετωπίζει σήμερον μίαν κρίσιν σοβαρωτάτην, ἡ ὁποία δὲν ἀποκλείεται ν' ἀποβῇ μοιραία δι' αὐτήν.

Ἡ ἐξήγησις τοῦ φαινομένου τούτου δὲν εἶνε δύσκολος, ὅταν κανεὶς ἀναλογισθῇ ὅτι ἡ Κυβέρνησις Μανίου ἀποτελεῖ πολιτικὸν μωσαϊκόν, ἡ σύνθεσις τοῦ ὁποίου εἶνε ἁπλῶς φύσεως ἰδεολογικῆς. Τὸ μέγα κόμμα, τὸ ὁποῖον συγκεντρώνει τὰ τέσσαρα πέμπτα τοῦ Ρουμανικοῦ λαοῦ καὶ τὸ ὁποῖον ἀνέτρεψε τὴν πολιτικὴν ὀλιγαρχίαν τῆς δυναστείας Βρατιάνου, εἶνε σύνθετον. Λέγεται Ἐθνικοαγροτικόν. Οἱ Ἐθνικόφρονες εἶνε οἱ ὑπὸ τὸν κ. Ἰούλιον Μανίου συντηρητικοὶ ἀγρόται τῆς Τρανσυλβανίας, τοῦ Βανάτου, τῆς Βουκοβίνας —τῶν ὑπὸ τὴν Αὐστροουγγαρίαν τέως χωρῶν. Οἱ Ἀγροτικοί, ὑπὸ τὸν κ. Μιχαλάκε, εἶνε οἱ «τσαράνοι» τοῦ παλαιοῦ βασιλείου καὶ οἱ ἀριστεροὶ ἀγρόται τῆς Βεσσαραβίας. Καὶ αἱ δύο αὐταὶ μεγάλαι ὁμάδες, αἱ ὁποῖαι συναπαρτίζουν τὸ Ἐθνικοαγροτικὸν κόμμα, ὑποδιαιροῦνται εἰς ἄλλας ἀποχρώσεις, οὕτως ὥστε ὁ κ. Μανίου, ὡς πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, νὰ εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ φροντίζῃ διαρκῶς διὰ τὴν τήρησιν τῆς ἰσορροπίας τῶν διαφόρων στοιχείων τοῦ συνόλου τοῦ κοινοβουλευτικοῦ καὶ πολιτικοῦ αὐτοῦ συγκροτήματος.

Ὅπως προείπομεν, τὸ κυρίως συνδέον τὰ διάφορα αὐτὰ στοιχεῖα εἶνε ἡ σαφῶς δημοκρατικὴ ἰδεολογία των —δημοκρατικὴ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀντιδράσεως κατὰ πάσης δικτατορίας, εἴτε πολιτικῆς, ὡς ἦτο ἡ τοῦ κ. Βρατιάνου, εἴτε αὐλικῆς, ὡς συνέβαινεν ἄλλοτε. Τὸ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Μανίου πολιτικὸν συγκρότημα ἐνσαρκώνει, διὰ τὸν Ρουμανικὸν λαόν, τὴν ἔννοιαν τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας. Ἀλλὰ μετὰ τὴν μάχην του κατὰ τοῦ Βρατιανικοῦ καθεστῶτος καὶ μετὰ τὴν νίκην, τὸ συγκρότημα τοῦτο ἦτο φυσικὸν νὰ ἐνθυμηθῇ ὅτι ἦτο ἀνομοιογενὲς καὶ αἱ μικροπροστριβαὶ δὲν ἔλειψαν κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας.

Ὅταν ἐγένετο ὁ πρῶτος ἀνασχηματισμὸς τῆς Κυβερνήσεως Μανίου ἐξηγήσαμεν τοὺς βαθυτέρους λόγους, οἱ ὁποῖοι τὸν προεκάλεσαν. Ὁ ἀνασχηματισμὸς ἐκεῖνος ἦτο βεβιασμένος καὶ ἐλλιπής, ἔκτοτε δὲ προεβλέπετο ὅτι, ἐνωρίτερον ἢ βραδύτερον, ὁ ἀνασχηματισμὸς θὰ συνεπληροῦτο. Ἀλλ' ὁ κ. Μανίου ἀνέβαλε τὸ δυσχερὲς τοῦτο ἔργον καὶ ἴσως θὰ παρετείνετο ἡ ἀρκούντως στενόχωρος αὐτὴ ἐκκρεμότης, ἐὰν δὲν παρῃτεῖτο, πρὸ τετραημέρου, ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Γιουνιάν.

Ἡ παραίτησίς του ὑπῆρξε πραγματικὸν πλῆγμα διὰ τὴν Κυβέρνησιν. Ὁ κ. Γιουνιὰν εἶνε ἐκ τῶν κορυφαίων τοῦ Ἀγροτικοῦ κόμματος τοῦ κ. Μιχαλάκε, ὡς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ματζεάρου. Ἀλλ' ὁ κ. Γιουνιὰν παρῃτήθη διαφωνήσας πρὸς τοὺς συνυπουργούς του ἐπὶ ζητήματος ἀρχῆς, τὸ ὁποῖον τὸν ἐξύψωσεν εἰς τὴν κοινὴν ἐκτίμησιν. Διεφώνησεν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ Τύπου, ἐπιμένων ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ἐθνικοαγροτικὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπιβάλῃ νέαν λογοκρισίαν καὶ νέας πέδας εἰς τὴν ἐλευθεροτυπίαν, διότι τοῦτο θὰ ἦτο καθαρὰ προδοσία τῶν δημοκρατικῶν της ἀρχῶν. Ὁ κ. Μανίου, ἀντιμετωπίζων μίαν λυσσώδη δυσφημιστικὴν διὰ τοῦ Τύπου ἐπίθεσιν τῶν Φιλελευθέρων τοῦ κ. Βρατιάνου, φαίνεται ὅτι ἀποκλίνει ὑπὲρ τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου τούτου, φαίνεται δὲ ἀκόμη ὅτι τὴν ψήφισίν του ἐπιθυμεῖ καὶ ἡ Ἀντιβασιλεία, ἤ, τοὐλάχιστον, τὰ δύο ἐκ τῶν μελῶν της. Καὶ ὁ κ. Γιουνιὰν παρῃτήθη διότι ὁ κ. Μανίου ἀρνεῖται ν' ἀποκηρύξῃ ὁριστικῶς τὸ ἀνελεύθερον ἐκεῖνο νομοσχέδιον.

Ἡ παραίτησις τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἐγέννησεν ἀναβρασμὸν εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἀγροτικῶν τοῦ κ. Μιχαλάκε. Οὗτοι δὲν συνεχώρησαν ἀκόμη εἰς τὸν κ. Μανίου τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Πόποβιτς, διὰ λόγους κυβερνητικῆς εὐθιξίας, καθ' ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἐκεῖνος εἶνε συγγενὴς τοῦ ἐκλεγέντος κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον μέλους τῆς Ἀντιβασιλείας κ. Σαρατσεάνου, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ θανόντος Μπουζντουγκάν. Καὶ ἐπωφελήθησαν τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Γιουνιὰν διὰ νὰ ἐπιδιώξουν νὰ ἐκκαθαρίσουν τὴν θέσιν των εἰς τὸ κυβερνητικὸν συγκρότημα, καθ' ὅτι φρονοῦν ὅτι τὰ συμφέροντα τῆς Ἀγροτικῆς ὁμάδος θυσιάζονται εἰς τὰ τῶν Ἐθνικιστῶν τῶν νέων Ρουμανικῶν χωρῶν.

Ὁ κ. Μανίου εἶνε ἠναγκασμένος, τοιουτοτρόπως, ὄχι μόνον ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν κ. Γιουνιάν, ἀλλὰ καὶ νὰ προβῇ εἰς ῥιζικὸν ἀνασχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεώς του, ἐὰν πρόκειται νὰ μὴ ἀποσυντεθῇ τὸ κυβερνητικὸν πολιτικὸν συγκρότημα. Τῆς δυσκόλου θέσεώς του ἐπωφελοῦνται οἱ Βρατιανικοί, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται νὰ παραστήσουν τὴν Ἐθνικοαγροτικὴν Κυβέρνησιν ὡς ἀνίκανον νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν Βεσσαραβίαν εἰς τὴν Ρουμανίαν. Ὁ ὑπαρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων κ. Ντούκα ἐζήτησεν ἀκρόασιν παρὰ τῷ Ἀντιβασιλεῖ Πρίγκηπι Νικολάῳ, εἰς τὸν ὁποῖον παρέστησε τὴν ἐν Βεσσαραβίᾳ κατάστασιν ὡς ἐκτάκτως ἀκροσφαλῆ. Ἐννοεῖται ὅτι τοῦτο εἶνε ἀνακριβές. Ἀλλὰ δημιουργεῖται καὶ δι' αὐτοῦ μία ἀτμόσφαιρα ἀνησυχίας, ἡ ὁποία ἐπιτείνει τὴν σοβαρότητα τῆς ἐνδοκυβερνητικῆς κρίσεως. Καὶ κανεὶς δὲν δύναται νὰ προΐδῃ ὁποίαν ἐξέλιξιν θὰ λάβουν τὰ πράγματα προσεχῶς.

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΜΙΑ ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ HENRI DU PASSAGE

Μία μελέτη τοῦ Henri du Passage εἶνε πάντοτε ἕνα γεγονὸς δι' ὅσους ἀσχολοῦνται μὲ τὴν μελέτην τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος. Εἶνε πέντε χρόνια ποὺ τὸν παρακολουθῶ εἰς τὸ περιοδικὸν «Etudes» καὶ τελευταίως μία μεγάλη κριτικὴ ἐργασία του γιὰ τὸν Μαρξισμὸ εἶχε ὅσην ἀπήχησιν ἐλάχιστες ἐργασίες ἠμποροῦν νὰ ἔχουν μεταξὺ τῶν συγχρόνων τους.

Σκεφθῆτε τί θέμα θίγει εἰς τὴν τελευταίαν μελέτην του! «Τὸ οἰκονομικὸ μέλλον τῆς Εὐρώπης». Συγκίνησις ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον. Ποῖος δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ εἰς μίαν ἐποχὴν ποὺ ὅλοι πιστεύουν ὅτι ὁ οἰκονομικὸς παράγων εἶνε προωρισμένος νὰ παίξῃ βασικὸν ῥόλον εἰς τὴν ζωὴν τῶν λαῶν; Ὅταν λοιπὸν ἕνας ἐρευνητὴς μὲ τὸ κῦρος τοῦ Henri du Passage ἀποφασίζῃ νὰ μᾶς μιλήσῃ γιὰ τὸ οἰκονομικὸ μέλλον τῆς Εὐρώπης, εἶνε σὰν νὰ μᾶς μιλᾷ γιὰ τὴ ζωή μας στὸ πιὸ λεπτό, τὸ πιὸ εὔθικτο, τὸ πιὸ ἐνδιαφέρον σημεῖόν της.

Κυρίως ἀφορμὴν εἰς τὴν μελέτην αὐτὴν ἔδωσε ἕνα βιβλίον τοῦ κ. Delaisi μὲ τὸν τίτλον «Αἱ δύο Εὐρῶπαι». Λέγω δὲ ἀφορμήν, διότι τὸ βιβλίον τοῦ κ. Delaisi ὑπῆρξεν ἁπλῆ δικαιολογία, ἕνα ἁπλοῦν πρόσχημα διὰ νὰ ἐκθέσῃ ὁ ἴδιος Du Pssage τὰς ἰδέας του διὰ τὸ οἰκονομικὸν μέλλον τῆς Εὐρώπης. Καὶ δίχως πολλὴν φιλολογίαν ἁπλώνει μπροστά μας τὸν χάρτην τῆς Εὐρώπης. Μιλεῖ μὲ τὸν συνηθισμένον προσφιλῆ του τόνον: τὴν εἰκόνα. Μᾶς χαράσσει μίαν εὐδιάκριτον γραμμήν, ἕνα σύνορον ποὺ περνᾷ ἀπὸ τὴν Ἰρλανδίαν, τὴν Ἀγγλίαν, μετὰ ἀπὸ τὴν Γλασκώβην, τὴν Στοκχόλμην, κατεβαίνει πρὸς τὸ Δάντσιγ, τὴν Κρακοβίαν, τὴν Βουδαπέστην, φθάνει εἰς τὴν Φλωρεντίαν καὶ προχωρεῖ εἰς τὴν Βαρκελώνην καὶ τὸ Μπιλμπάο. Ἀνεβαίνει κατόπιν ἀπὸ τὰς δυτικὰς ἀκτὰς τῆς Γαλλίας διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξεκίνησεν. Αὐτὸ ὅλο τὸ τμῆμα τῆς Εὐρώπης ποὺ καλύπτεται ἀπὸ ἐργοστάσια, σιδηροδρόμους, περίφημα συγκοινωνιακὰ δίκτυα, εἶνε ὁ βιομηχανικὸς κόσμος. Μέσα εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν τὰ ἤθη τῶν λαῶν ποὺ κατοικοῦν ὑπεχώρησαν πρὸ νέων ἐθίμων καὶ τρεῖς γλῶσσαι ἐκυριάρχησαν: ἡ Ἀγγλική, ἡ Γαλλική, ἡ Γερμανική. Μὲ αὐτὰς συνεννοεῖται κανεὶς θαυμάσια. Ἡ Εὐρώπη αὐτὴ λαμβάνει ἀπὸ τὸν συγγραφέα τὴν ὀνομασίαν Εὐρώπη Α καὶ εἶναι τὸ τμῆμα ὅπου κυριαρχεῖ ἡ μηχανὴ καὶ ὅπου καὶ αὐτὴ ἡ γεωργία ἔχει βιομηχανοποιηθῆ.

Ἔξω ὅμως ἀπὸ αὐτὴν τὴν γραμμὴν καὶ πρὸς Ἀνατολὰς καὶ Νότον, ἡ φυσιογνωμία τῆς Εὐρώπης εἶνε πολὺ διαφορετική. Τὰ μεγάλα κέντρα τῆς μηχανικῆς παραγωγῆς σπανίζουν καὶ εἶνε ἀπομονωμένα. Τεράστιες ἐκτάσεις δὲν γνωρίζουν παρὰ καλλιεργητικὰς μεθόδους παμπαλαίας καὶ μίαν ἐκτάκτως ἰσχνὴν ἀπόδοσιν. Τὰ μέσα τῆς μεταφορᾶς περιορίζονται εἰς μερικὰς σιδηροδρομικὰς γραμμὰς ποὺ ὁδηγοῦν πρὸς τοὺς λιμένας, ἐνῷ ἀφίνουν ἐκτάσεις ὁλοκλήρους, ἀληθῶς ἀτέρμονας, νὰ ἔχουν ὡς συγκοινωνίαν δρόμους μὲ κακίστην συντήρησιν. Αὐτή, κατὰ τὸν συγγραφέα, εἶνε ἡ Εὐρώπη Β ὅπου ἡ ἀνισότης τῶν φυλῶν, τῶν ἰδιωμάτων, τῶν ἐθίμων, τῶν κοστουμιῶν, δίδει ἕνα τόνον ἰδιωματικόν. Εἶνε ἡ πατρὶς τοῦ ὑποζυγίου ὡς μέσου ἕλξεως, ἀντὶ τοῦ ἀτμοῦ.

Αὐτὰς τὰς δύο Εὐρώπας εἶδεν πρῶτος ὁ Ντελαιζῆ εὑρισκομένας εἰς ἀντίθεσιν καὶ ἡ ἀντίθεσις αὐτὴ δίδει τὸν τίτλον καὶ τὴν οὐσίαν τοῦ ἔργου του. Τὸ πρόβλημα ὅμως τὸ ὁποῖον συζητεῖ ὁ Ντὺ Πασὰζ εἶναι: διατί αὐτὴ ἡ ἀντίθεσις καὶ εἰς ποίας ἀφορμὰς ὀφείλεται. Τὴν ἀπάντησιν κατ' αὐτὸν τὴν δίδει τὸ ἔδαφος καὶ τὸ ὑπέδαφος. Ὅ,τι παρουσιάζει ἡ Εὐρώπη Α τὸ ὀφείλει εἰς τὴν φλέβαν τοῦ ἄνθρακος ποὺ ὑπάρχει εἰς τὸ ἔδαφός της καὶ εἰς τὰ μεταλλεῖα τοῦ σιδήρου. Αἱ ὗλαι αὐταὶ συνετέλεσαν μοιραίως εἰς τὴν μηχανικὴν ἀνάπτυξιν, διότι περιβάλλοντο ἀπὸ τὴν μαύρην ἐσάρπαν τῶν ἀνθρακωρυχείων τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ρηνανίας, τῆς Σιλεσίας. Ἡ μαύρη αὐτὴ χώρα ἦτο ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας διὰ τὸν ἀτμὸν—κινητήριον δύναμιν. Αἱ φυσικαὶ αὐταὶ πηγαὶ ἑλκύουν τὸ κεφάλαιον ποὺ εἶνε ὁ δεύτερος ὅρος τῆς εὐδαιμονίας εἰς ἕναν τόπο. Τὸ χρῆμα ἐπιτρέπει τὴν μεγάλην ἀνάπτυξιν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τέλος ὁ αὐτὸς λόγος ἑλκύει τὴν ἐπιστήμην καὶ τῆς ἐπιτρέπει νὰ σημειώσῃ τὰς μεγάλας προόδους της. Ἐκεῖ λοιπόν, εἰς τὸν τόπον τοῦ ἄνθρακος, ἐσημειώθη ἡ μεγάλη βιομηχανικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ πρόοδος.

Τὸ φυσικὸν ἦτο ἡ Εὐρώπη Α, ἰσχυρὰ οἰκονομικῶς, νὰ εὕρῃ διεξόδους εἰς τὴν Εὐρώπην Β. Ἡ βιομηχανικὴ Εὐρώπη θὰ ἠμποροῦσε κάλλιστα νὰ προμηθεύσῃ χίλια δυὸ πράγματα εἰς τὴν κυρίως γεωργικὴν Εὐρώπην, τῆς ὁποίας ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως (γεωργικῶν προϊόντων) θὰ ἦτο πελάτις. Καὶ μὲ παρόμοιον σκοπὸν ἔγιναν πολλαὶ προσπάθειαι καὶ πλεῖσται εὐρωπαϊκαὶ ἑταιρεῖαι διέθεσαν κεφάλαια προπολεμικῶς ἐν Ρωσσίᾳ καὶ εἰς τὰ Βαλκάνια. Αἱ συνθῆκαι, κοινωνικαὶ καὶ οἰκονομικαί εἰς τὰ μέρη αὐτά, ἠμπόδισαν τὴν ἄμεσον τοὐλάχιστον συνεργασίαν καὶ ἡ Εὐρώπη Α ἔχουσα ἀμεσωτέραν ἀνάγκην ἀγορῶν καταναλώσεως εὗρεν αὐτὰς εἰς τὴν χώραν τὴν πέραν τοῦ ὠκεανοῦ, τὴν Ἀμερικήν, τὴν Εὐρώπην Γ δηλαδή. Ἡ Εὐρώπη αὐτὴ ἔγινεν ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινον ὑλικὸν τῶν ἀνέργων τῆς Εὐρώπης Α καὶ ὅ,τι δὲν ἐπετεύχθη μεταξὺ τῆς Εὐρώπης Α καὶ Β συνετελέσθη μὲ τὴν Εὐρώπην Γ. Ἔχομεν, λοιπόν, ἕνα τεράστιον κῦμα μεταναστῶν, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ ἔγιναν ἰδιοκτῆται ἐκ τοῦ μηδενὸς γαιῶν, συνηθισμένοι εἰς νέας μεθόδους, ἔγιναν οἱ πελάται τῶν εὐρωπαϊκῶν μηχανῶν. Ἡ εἰσαγωγὴ τῶν μηχανῶν, ἡ μεγάλη γεωργικὴ παραγωγή, ἐχρειάσθη δημιουργίαν δικτύου συγκοινωνιῶν καὶ κέντρων ἐμπορίου ὅπου ἦτο πλέον μοιραῖον νὰ σημειωθῇ καὶ μία βιομηχανικὴ ἄνθησις. Ἦλθε ὅμως μιὰ στιγμή, ποὺ οἱ χωρικοὶ ἰδίως τῆς Εὐρώπης Α, ποὺ μετηνάστευαν, ἀντελήφθησαν ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ διασχίσουν τὸν ὠκεανὸν καὶ ὅτι ἀρκεῖ νὰ ἐγκαταλείψουν τοὺς ἀγροὺς καὶ τὰ χωριά των καὶ νὰ ἔλθουν εἰς τὰ μεγάλα βιομηχανικὰ κέντρα, ὅπου καὶ τὰ κέρδη ἦσαν περισσότερα καὶ ἡ ζωὴ καλυτέρα. Κατήντησε δὲ ἐπὶ ἕνα χρονικὸν διάστημα τὸ μεταναστευτικὸν ῥεῦμα νὰ συντηρῆται ἰδίως ἀπὸ τὴν Εὐρώπην Β.

Κάποτε ὅμως ἡ Ἀμερικὴ ἔπαυσε νὰ προμηθεύεται μηχανὰς ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, ἔγινεν αὐτάρκης καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ μεγάλη πηγὴ ἐξαγωγῆς καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπικίνδυνος συναγωνιστὴς τῆς Εὐρώπης. Ἐξεταστέον λοιπὸν ποῦ θὰ ἐξάγῃ ἡ Εὐρώπη. Εἰς τὰς ἀποικίας; Αὐτῶν ὅμως ἡ ἀπορροφητικὴ ἀντοχὴ εἶνε περιωρισμένη καὶ δὲν παρέχει πιθανότητας ἐπεκτάσεως, ἡ Ἀμερικὴ ἔχει κλείσει, δὲν μένει συνεπῶς παρὰ μόνον ἡ Εὐρώπη Β διὰ νὰ γίνῃ ὁ καταναλωτὴς καὶ τἀνάπαλιν νὰ προμηθεύσῃ ὡρισμένα προϊόντα εἰς τὴν Εὐρώπην Α. Ἡ συνεργασία τῶν δύο μεγάλων αὐτῶν τμημάτων τῆς Εὐρώπης θὰ σημάνῃ τὴν νέαν οἰκονομικὴν περίοδον διὰ τὴν Εὐρώπην. Θὰ ἦτο ματαιοπονία καὶ χιμαιρικὴ προσπάθεια ἡ Εὐρώπη Β νὰ θελήσῃ νὰ ὑποκαταστήσῃ τὴν Εὐρώπην Α εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν μηχανῶν, ἐφόσον οὔτε ἄνθρακα ἀνάλογον διαθέτει καὶ ἀπὸ πλείστων ἀπόψεων ἐλλιπὴς διὰ παρόμοιον ἐγχείρημα εἶναι. Πρέπει μᾶλλον νὰ ἀρκεσθῇ εἰς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας της μὲ τὰ μέσα ποὺ θὰ τῆς προμηθεύσῃ ἡ Εὐρώπη Α καὶ θὰ δημιουργηθῇ μία παράλληλος πρόοδος, τῆς ὁποίας τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικὸν θὰ εἶναι ἡ ἰσορρόπησις τῶν οἰκονομικῶν δυνάμεων τῆς Εὐρώπης.

Ὁ χῶρος φυσικὰ καὶ ὁ τόπος δὲν μοῦ ἐπιτρέπουν νὰ σημειώσω παρὰ τὰς γενικὰς γραμμὰς μιᾶς μελέτης ἀξιολόγου, ἰδίως διὰ τὸ πλῆθος τῶν πληροφοριῶν, διὰ τὴν ἀκριβῆ γνῶσιν τῆς καταστάσεως τῶν ἀποικιῶν, τῶν μέσων τῆς παραγωγῆς, τῆς ἀπορροφητικῆς δυνάμεως τῶν ἀγορῶν καταναλώσεως καὶ ἰδίως διὰ τὴν κριτικὴν δύναμιν τοῦ συγγραφέως. Ὁ Ντὺ Πασάζ, ἕνας ἁπλοῦς ἱερομόναχος, θεωρεῖται σήμερον μία κοινωνιολογικὴ αὐθεντία καὶ ὁμολογῶ ὅτι ὀλίγοι συγγραφεῖς ἠμποροῦν τόσον ἐπαγωγὰ νὰ χειρισθοῦν καὶ ν' ἀναλύσουν θέματα εἰς τὴν μελέτην τῶν ὁποίων μόνον ὀλίγοι εἰδικοὶ ἠμποροῦν νὰ ἐγκύψουν καὶ νὰ τὰ κάμουν κτῆμα πολλῶν. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ κυρίως χαρακτηρίζει τὰς ἐργασίας τοῦ αἰδεσιμωτάτου Ντὺ Πασὰζ εἶναι ὅτι κατορθώνει ἀπὸ πλοῦτον ψυχικόν, σοφίαν σπανίαν καὶ ταλέντο συγγραφικὸν νὰ συγκινῇ καὶ νὰ μυῇ τοὺς πολλούς, καθιστῶν εὐχάριστα καὶ τερπνὰ τὰ θεωρούμενα ὡς ξηρότατα θέματα.

ΚΩΣΤΗΣ ΜΠΑΣΤΙΑΣ

Η "ΠΡΩΪΑ„ ΘΑ ΔΟΣΗ ΔΩΡΕΑΝ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ "Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ„!

Λόγῳ τοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ ὁποῖον προεκάλεσεν ἡ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Πρωΐας» δημοσίευσις τοῦ ἔργου τοῦ κ. Ἐδουάρδου Ντριὼ «ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος», ἐνομίσαμεν ὅτι δημιουργεῖται ἠθικὴ ὑποχρέωσις πρὸς τὴν «Πρωΐαν» ὅπως αὐτὴ ἀναλάβῃ καὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ δραματικωτάτου τούτου ἔργου εἰς βιβλίον.

Ἡ «Πρωΐα» εἶνε τῆς γνώμης ὅτι ἡ ἔκδοσις τοῦ ἔργου τούτου τὸ ὁποῖον ἀποκαθιστᾷ τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των καὶ ἐκθέτει μὲ ἰδιαιτέραν ἀμεροληψίαν τὰ γεγονότα τῆς Ἑλληνικῆς περιπετείας τῆς τελευταίας δεκαπενταετίας, ὄχι μόνον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως, ἀλλὰ ὅτι καὶ θὰ ἔπρεπε ἀνεξαρτήτως ὑλικῆς δαπάνης νὰ καταστῇ ὅσον τὸ δυνατὸν εὐχερεστέρα ἡ ἀπόκτησίς του ἀπὸ τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἐνδιεφέρθησαν εἰς τὴν ἀνάγνωσίν του διὰ νὰ μορφώσουν μίαν σαφῆ ἰδέαν τῶν διαδραματισθέντων.

Ταῦτα ἔχουσα ὑπ' ὄψει της ἡ «Πρωΐα», ἀπεφάσισε νὰ ἀναλάβῃ αὐτὴ δι' ἰδίας της ἀποκλειστικῶς δαπάνης ὄχι μόνον τὴν Ἑλληνικὴν ἔκδοσιν τοῦ «Βασιλέως Κωνσταντίνου», ἀλλὰ καὶ τὴν ΔΩΡΕΑΝ διανομὴν τοῦ βιβλίου εἰς ὅλους τοὺς ἀναγνώστας της.

Οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Πρωΐας» θὰ δικαιοῦνται νὰ λάβουν ΔΩΡΕΑΝ ἀπὸ τὴν «Πρωΐαν» ἀνὰ ἓν βιβλίον τῆς Ἑλληνικῆς ἐκδόσεως. Πρὸς διαπίστωσιν τοῦ γεγονότος ὅτι εἶνε ἀναγνῶσται τῆς «Πρωΐας» ὀφείλουν οὗτοι νὰ ἀποκόπτουν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἀπὸ τῆς Τρίτης, 4ης Μαρτίου καὶ μέχρι τῆς 1ης Μαΐου τὴν ἡμερομηνίαν ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς ἐπικεφαλίδος τῆς «Πρωΐας». Χάριν εὐκολίας τῶν ἀναγνωστῶν μας ἡ ἡμερομηνία, τὴν ὁποίαν θὰ ἀποκόπτουν πρὸς ΔΩΡΕΑΝ ἀπόκτησιν τοῦ βιβλίου, θὰ διαγράφεται ἀπὸ τῆς Τρίτης 4ης Μαρτίου καὶ μέχρι τῆς 1ης Μαΐου διὰ χρωματιστῆς γραμμῆς. Τὰ ἀποκόμματα ταῦτα θὰ ἀποστείλουν οἱ ἀναγνῶσται μας ὅλα μαζὶ τὴν 1ην Μαΐου εἰς τὸ Λογιστήριον τῆς «Πρωΐας» ὅπου θὰ ἀνταλλάσσωνται μὲ ἕνα καλλιτεχνικώτατον τόμον τοῦ πολυκρότου ἔργου τοῦ κ. Ἐδουάρδου Ντριὼ ὁ «Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος».

ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΟΛΟΙ ΤΑ ΔΕΛΤΙΑ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ„

Δημογραφικὰ προβλήματα

Ἡ προσεχὴς ἀπογραφὴ εἰς τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν

Δωδεκάμηνος προετοιμασία

Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Φεβρουάριος. — Ἕνας φίλος μοῦ ἔφερε πρὸ ἡμερῶν «συγχαρήκια»: Ἡ στατιστική μας εἶναι πλέον ἐνήμερος εἰς τὰ δελτία της. Πρέπει νὰ ἔχῃ ζήσει κανεὶς εἰς τὸ ἐξωτερικόν, νὰ ἔχῃ προστρέξει χίλιες φορὲς εἰς τὰ στοιχεῖα ποὺ προσφέρουν αἱ στατιστικαὶ ὅλου τοῦ κόσμου διὰ κάθε πρόβλημα, νὰ ἔχῃ τὴν τύχην νὰ ἀκούσῃ τέτοιους στατιστικοὺς ὅπως ὁ διεθνοῦς φήμης καθηγητὴς Μπόλεϋ ἢ ὁ Σὲρ Τζοσάϊα Στάμπ, διὰ νὰ πῇ ὅτι χωρὶς στατιστικὴ εἶναι ἀδύνατον νὰ κινηθῇ ἕνα σύγχρονο κράτος;

Ἡ ἐξουσία τοῦ κράτους εἶναι προβληματικὴ χωρὶς τὴν βοήθειαν τῶν «στοιχείων». Ἡ ὁμαδικὴ ἐνέργεια καταδικάζεται μοιραίως εἰς τὴν «τύχην» χωρὶς τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ βαρομέτρου της— ποὺ εἶναι πάλιν τὰ «στοιχεῖα». Οἱαδήποτε πολιτική, μάλιστα δὲ οἰκονομικὴ ἢ κοινωνική, πηγαίνει στὰ «κουτουροῦ» χωρὶς τὸ μέσον τῆς ἐξελέγξεως τῶν πιθανῶν συνεπειῶν της. Καὶ αὐτὴν πάλιν τὴν προσφέρουν τὰ «στοιχεῖα». Ἡ στατιστικὴ εἶναι ἡ ἐπιστήμη τῆς συλλογῆς τῶν στοιχείων, τῆς κατατάξεώς των, τῆς ἐκκαθαρίσεώς των. Εἶναι τὰ γεγονότα, τὰ πράγματα, μετουσιωμένα εἰς ξηροὺς ἀριθμούς, συγκεντρωμένα ἐπιστημονικά.

Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς τὰ προωδευμένα κράτη ἔχουν καὶ ὁλόκληρον στρατιὰν στατιστικῶν. Καὶ δι' αὐτὸ κάθε λίγο καὶ λιγάκι μπαίνουν εἰς τοὺς κόπους καὶ τὰ ἔξοδα εἰδικῶν ἀπογραφῶν.

Βέβαια, εἶναι γεγονὸς ὅτι ὁ λαὸς ἔχει κάποιαν φυσικὴν δυσπιστίαν εἰς τὴν ἐπέμβασιν τοῦ κράτους —ἢ οἱουδήποτε τρίτου ποὺ τὸν ρωτάει πόσων χρονῶν εἶναι, πόσα παιδιὰ ἔχει, ἢ ἂν εἶναι ἐγγράμματος, ἢ πόση εἶναι ἡ κινητὴ καὶ πόση ἡ ἀκίνητος περιουσία του, καὶ τὸ ἕνα καὶ τὸ ἄλλο. Φοβᾶται. Τὸν ἱκανοποιεῖ ἡ μυστικότης, διότι σ' αὐτὴν αἰσθάνεται ὅτι εἶναι ἀσφαλέστερος. Πρέπει πρῶτα-πρῶτα νὰ διδαχθῇ ὅτι ἔχει συμφέρον νὰ δώσῃ ὅλας τὰς πληροφορίας ποὺ τοῦ ζητοῦνται. Καὶ δυστυχῶς εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ἰδιαιτέρως δὲ σὲ τόπους σὰν τὴν Ἑλλάδα, ὑπάρχει ἡ πρόληψις ὅτι ἡ ἐπέμβασις τοῦ κράτους (=ἐχθροῦ) γίνεται διὰ φορολογικοὺς ἢ στρατολογικοὺς λόγους.

Ἂν δὲν ἀπατῶμαι, ἡ πρώτη ἀπογραφὴ πληθυσμοῦ εἰς τὸν κόσμον ἐγένετο εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἰς τὰ 801 χάρις εἰς τὰς ἀκαταπονήτους προσπαθείας τοῦ Τζῶν Ρίκμαν ποὺ κατώρθωσε νὰ καταρρίψῃ τὰς ἐναντίον πάσης ἀπογραφῆς προκαταλήψεις. Σήμερα ἡ καλύτερη στατιστικὴ ὑπηρεσία εἶναι ἡ τῆς Ἀμερικῆς —καὶ ὁ καλύτερος στατιστικός, ἂν χωροῦν τέτοιαι συγκρίσεις, εἶναι ὁ καθηγητὴς Μπόλεϋ — τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου—, τοῦ ὁποίου τὰς ὑπηρεσίας ἐπεστράτευσαν καὶ αὐτὰ τὰ Σοβιέτ, πρὸ ἐτῶν.

⁂

Τὰ ἀνωτέρω ὡς γενικαὶ παρατηρήσεις διὰ τὴν ἐπικειμένην ἀπογραφὴν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. Διὰ νόμου ψηφισθέντος τὸ 1920 εἶχεν ὁρισθῇ ὅτι ἡ ἀπογραφὴ πρέπει νὰ γίνεται ἀνὰ πενταετίαν. Ἐγένετο μία εἰς τὰ 1921, ἀλλὰ ἡ τοῦ 1926 παρελείφθη διὰ λόγους οἰκονομίας καὶ ἕνεκα τῆς τότε οἰκονομικῆς ἀναστατώσεως τῆς χώρας συνεπείᾳ τῆς γενικῆς ἀπεργίας. Ἡ νέα ἀπογραφὴ λοιπὸν συμπίπτει κατὰ τὸ 1931 καὶ ἀπὸ τώρα ἤρχισε ἡ σχετικὴ προετοιμασία εἰς τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ ἀντίστοιχον τῆς Διευθύνσεως «Γενικῆς Στατιστικῆς».

Τὰ ἔξοδα τῆς γενικῆς ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ προϋπολογίζονται εἰς 500.000 λιρῶν καὶ τὸ μεγαλύτερον κονδύλιον εἰς τὸ ποσὸν αὐτὸ ἀντιπροσωπεύει ἔξοδα κινήσεως, ἀθροιστικὰς μηχανὰς καὶ χάρτην.

Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς συλλογῆς τῶν πληροφοριῶν, διανομῆς δελτίων κλπ. ὁλόκληρος ἡ Ἀγγλία θὰ διαιρεθῇ εἰς 40.000 περιφερείας καὶ ἤδη ἑτοιμάζονται οἱ χάρται ἑκάστου τμήματος εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστρωθῇ τὸ σχέδιον τῆς ἐνεργείας καὶ νὰ προετοιμασθῇ ἡ καταγραφὴ τῶν μεταβολῶν ποὺ ἔχουν ἐπέλθει εἰς τὴν χώραν ἐντὸς δεκαετίας.

Δύο σημεῖα συγκεντρώνουν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τῆς ὑπηρεσίας στατιστικῆς: Ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἀπογραφὴ καὶ ὁ χρόνος ποὺ θὰ χρειασθῇ διὰ τὴν διεξαγωγήν της. Διότι, βέβαια, εἶναι δύσκολον νὰ ἀκινητοποιήσῃ κανεὶς ὁλόκληρον τὸν πληθυσμὸν —ὅπως ἔγινεν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸ δεκαπενταετίας— καὶ εἶναι πάλιν κίνδυνος νὰ γίνουν λάθη ἂν τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς συμπληρώσεως τῶν δελτίων εἶναι μεγάλο. Ὑπάρχει φόβος ἀνακριβειῶν, δεδομένου ὅτι ἀριθμός τις μετακινήσεων θὰ λάβῃ χώραν, ὁπωσδήποτε, καὶ ἐντὸς ὡρῶν ἀκόμη.

Δυσκολίαι παρουσιαζόμεναι ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ διαμένουν ἑκατοντάδες χιλιάδων ξένων ποὺ δὲν γνωρίζουν τὴν ἀγγλικήν, ὅπως οἱ Κινέζοι τοῦ «Ἦστ Ἔντ», οἱ πρόσφυγες Ἑβραῖοι τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν κέντρων κ.ἄ, θὰ ὑπερπηδηθοῦν διὰ τῆς προσλήψεως εἰδικῶν διερμηνέων. Ἐπίσης προκειμένου περὶ ἐργοστασίων ἢ ἄλλων γραφείων ἀπασχολούντων πρόσωπα τὰ ὁποῖα πιθανῶς νὰ θεωροῦν ἐπιζήμιον νὰ ἀποκαλύψουν τὰ «μυστικά» των εἰς τοὺς προϊσταμένους των, ἐλήφθη πρόνοια ὥστε νὰ χορηγηθοῦν ἀτομικὰ δελτία, τὰ ὁποῖα νὰ ἐγχειρίσουν εἰς τὸν ἀπογραφέα ἀπ' εὐθείας οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος.

Τὸ δυσκολώτερον κεφάλαιον μιᾶς ἀπογραφῆς —ἤ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀπὸ τὰ δυσκολώτερα— εἶναι ἡ σύνταξις τοῦ ἐρωτηματολογίου. Αὐτὴ πρέπει νὰ ὁδηγηθῇ ἀπὸ ψυχολογικὰς παρατηρήσεις, ὅσον καὶ ἀπὸ ἐπιστημονικὰς «ὑποθέσεις». Διὰ τὴν σύνταξιν αὐτὴν θὰ συνεργασθοῦν ὅλα τὰ ὑπουργεῖα καὶ αὐτὸ τὸ Οἰκονομικὸν Συμβούλιον. Διότι, εἶνε φανερόν, ὅτι ἀπὸ τὰ συγκεντρωθησόμενα στοιχεῖα θὰ ὁδηγηθῇ μεγάλως ἡ πολιτικὴ τοῦ κράτους.

Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι χάρις εἰς τὴν ἐρώτησιν περὶ τῶν «ἐξαρτωμένων προσώπων» ποὺ εἶχε περιληφθῆ εἰς τὰ δελτία τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1921 κατωρθώθη ἡ κατάρτισις καὶ ἡ λειτουργία τοῦ νόμου «περὶ συντάξεως χηρῶν καὶ ὀρφανῶν —ἕνα ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα μέτρα κοινωνικῆς προνοίας, τῆς τελευταίας δεκαετίας.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα)

ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΝΤΡΙΩ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

(ΘΡΥΛΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ)

(«Ἕνας Βασιλεὺς Ἕλλην, τίποτε ἄλλο ἀπὸ Ἕλλην»
(Ἐλ. Βενιζέλος πρὸς Ρ. Πουανκαρὲ)

Τί κινδύνους διέτρεξεν ἡ Ἑλλὰς ῥιπτομένη μετὰ τοσαύτης τυφλότητος εἰς τὸν πόλεμον!

Ἐκοῦσα ἄκουσα, θελήσει τοῦ «μεγάλου ἀνδρὸς» της —ὅπερ ἦτο ἀρκετὸν— ἡ Ἑλλὰς ἔλαβε τὴν ἀτραπὸν τοῦ πολέμου.

Αὐτὸ ἦτο ὁ λόγος ὑπάρξεως, ὁ μόνος λόγος ὑπάρξεως τῆς Κυβερνήσεως τὴν ὁποίαν οἱ Σύμμαχοι ἐπέβαλον εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς βίας τῶν λογχῶν των. Φαίνεται ὅτι αὐτὸ ἦτο ἡ ἀκράτητος ὁρμὴ τῆς Μεγάλης Ἰδέας· ἀλλὰ καὶ ἂν τὸ παραδεχθῶμεν πρὸς στιγμήν, φόβος ὑπῆρχε νὰ σπάσῃ τὰ πτερά της εἰς μίαν τόσον κινδυνώδη περιπέτειαν. Διότι πεῖρα ἑνὸς αἰῶνος εἶχε καταδείξει τὰς δυσχερείας, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶχον ἐκλείψει· τοὐναντίον ἐπεδεινοῦντο τὰ μέγιστα ἐν τῇ κρίσει ἡ ὁποία συνετάρασσε ὁλόκληρον τὴν εὐρωπαϊκὴν ἤπειρον.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐν τῇ «τολμηρᾷ μεγαλοφυΐᾳ» του ὑπελόγιζεν, ὅπως ἔλεγεν, ἐπὶ τῆς τύχης. Ἦτο δὲ δι' αὐτὸν καὶ τὴν Ἑλλάδα, ἀνέλπιστος τύχη ἡ «κατάρρευσις» τῆς Ρωσσίας. Μετὰ τὴν ὑστάτην ἐπιθετικὴν προσπάθειαν τοῦ Ἰουλίου ἡ Ρωσσία κατέρρευσεν ἐξηντλημένη· τὸν Ὀκτώβριον ἡ Μπολσεβικικὴ Ἐπανάστασις συνεπέφερεν ἀμέσως τὴν ἔναρξιν διαπραγματεύσεων πρὸς σύναψιν χωριστῆς εἰρήνης. Ἡ Ρωσσία ἐφάνη ἐγκαταλείπουσα τὴν μεγαλεπήβολον αὐτοκρατορικὴν πολιτικὴν τῶν Τσάρων.

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μὲ πολιτικὴν ἐνδυμασίαν ἐξερχόμενος εἰς περίπατον ἔφιππος ἐν Ἑλβετίᾳ.

Οἱ ἐπαναστάται τῆς Ρωσσίας ἐδημοσίευσαν ἀμέσως τὰ διπλωματικὰ ἔγγραφα εἰς τὰ ὁποῖα διετυποῦτο ἡ πολιτικὴ αὕτη: τὴν σύμβασιν τῆς 4ης Μαρτίου 1915 τὴν παραχωροῦσαν εἰς τὴν Ρωσσίαν τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὰ Στενά, ὅλην τὴν χώραν τὴν περιλαμβανομένην μεταξὺ τῆς γραμμῆς Αἴνου-Μηδείας καὶ τὴν κοιλάδα τοῦ Σαγγαρίου—τὰς συμφωνίας τοῦ Ἰανουαρίου 1917, τὰς συναφθείσας κατὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ κ. Ντουμέργκ εἰς Πετρούπολιν, δι' ὧν διενέμετο ἡ Μικρὰ Ἀσία παραχωρουμένων τῆς Τραπεζοῦντος καὶ τοῦ Ἐρζερούμ εἰς τὴν Ρωσσίαν, τῆς Συρίας καὶ τῶν Ἀδάνων εἰς τὴν Γαλλίαν, τῆς δὲ Μεσοποταμίας καὶ Παλαιστίνης εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ποία θὰ ἦτο ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος, ἄν, κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς γενικῆς Εἰρήνης, παρεκάθητο ἡ Ρωσσία εἰς τὴν τράπεζαν τῶν διαπραγματεύσεων; Ὁ Σλαυϊσμὸς θὰ ἐνεκαθίστατο ἰσχυρῶς ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Μεσογείου, εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Στενῶν, τίποτε δὲ δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ μεταβάλῃ ἡ εὐγλωττία τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ἀλλὰ νά ἡ «τύχη». Ἡ Ρωσσία συνθηκολογεῖ. Ὁ Σλαυϊσμὸς τίθεται κατὰ μέρος. Τόπον εἰς τὸν Ἑλληνισμόν! Τόπον εἰς τὴν Ἑλλάδα!... Ἀλλ' ὁ Σλαυϊσμὸς δὲν ἀπέθανεν.

Ἡ δὲ Ἰταλία δὲν παρεμερίσθη.

Τὴν ἐπομένην τῆς ἐκθρονίσεως τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ὁ γαλλικὸς τύπος κατελήφθη ἀπὸ παροξυσμὸν φιλελληνισμοῦ ἢ — ἀκριβέστερον — φιλοβενιζελισμοῦ, λαβόντα διαστάσεις παραληρήματος. Ἡ Ἰταλία παρεπονέθη. Εἶχε καταλάβει τὸν Ἰούλιον τὰ Ἰωάννινα. Ὁ κ. Βενιζέλος ἐζήτησε τὴν ἐκκένωσίν των. Ἐπιμονῇ τῶν Συμμάχων, ἡ Ἰταλία ἐξεκένωσε τὰ Ἰωάννινα. Μὲ δυσφορίαν. Ἡ Ἑλλὰς ἤθελεν ἐπίσης καὶ τὴν Κορυτσᾶν· τῆς τὴν ἠμφισβήτησαν· ὁ διοικῶν τὴν Κορυτσᾶν γάλλος συνταγματάρχης Ντεκουὰν δὲν ἔδειξεν ἀφοσίωσιν πρὸς τὰς διεκδικήσεις τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ Ἰταλικὸς Σύλλογος «Δάντης Ἀλιγιέρης» διεξήγαγε δραστηρίαν προπαγάνδαν μεταξὺ τῶν Κουτσοβλάχων, γύρω ἀπὸ τὸ Μέτσοβον, εἰς ὅλην τὴν Ἀλβανίαν καὶ τὴν Βορείαν Ἤπειρον, ὅπου ἵδρυσε πολυαρίθμους σχολάς, ἵνα διδάσκεται ἐν αὐταῖς ἡ ἀλβανικὴ γλῶσσα καὶ τεθῇ φραγμὸς εἰς τὸν Ἑλληνισμόν. Εἰς τὰ Ἰωάννινα ἐγκατεστάθη Ἰταλὸς Πρόξενος περιστοιχούμενος ὑπὸ πολυαρίθμου προσωπικοῦ πρακτόρων, οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν διαπρύσιοι ἀπόστολοι τῆς Ἰταλικῆς ἐπιρροῆς. Ἡ δραματικὴ διεκδίκησις τῆς Ἀλβανίας.

Ἡ Ἰταλία ἔχει ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς Κερκύρας. Διότι αἱ Ἰόνιοι Νῆσοι ἀνῆκον κάποτε εἰς τὴν Βενετίαν.

Ἄλλοι ἀνατρέχοντες ἀπώτερον εἰς τὴν Ἱστορίαν ἀνακαλοῦν τὴν ἀνάμνησιν τοῦ Αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ καὶ τὴν ῥωμαϊκότητα τῆς Ρουμανίας. Ἀπὸ Ῥώμης μέχρι Βουκουρεστίου βλέπουν ἀναπηδῶσαν τὴν ἰδέαν Ἰταλο-Ρουμανικῆς Ἑνώσεως διὰ μέσου μιᾶς ἐξιταλιζομένης Ἀλβανίας· ὁ Ἰωάννης Βρατιάνο ἐγοητεύθη ἐκ τῆς ἰδέας αὐτῆς.

Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1917 ἡ ἧττα τοῦ Καπορέττο ἐφάνη διακόψασα τὰ ἰμπεριαλιστικὰ αὐτὰ ὄνειρα. Ἀμέσως μερικοὶ κύκλοι, ὑπὸ τὸ πλῆγμα τῆς καταστροφῆς, ἐφοβήθησαν τὴν σύναψιν χωριστῆς εἰρήνης τῆς Ἰταλίας μετὰ τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν. Τί θὰ ἐγίνετο ἡ Ἑλλὰς ἀπομονουμένη ἔκτοτε ἐν Ἀνατολῇ, εἰς τὴν τραχεῖαν ἀτραπὸν τοῦ πολέμου; Ἡ Ἰταλία ἠνωρθώθη ἀμέσως ἐπὶ τοῦ Πιάβε ἀπὸ τῆς 9 Νοεμβρίου. Ἀλλὰ κατὰ τὸν θανάσιμον αὐτὸν κίνδυνον τὸν ὁποῖον διέτρεξε καὶ διατρέχει ἀκόμη, ἠγέρθη ζήτημα ἀνακλήσεως τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ στρατοῦ εἰς τὸ Ἰταλικὸν μέτωπον. Τί θὰ ἐγίνετο ἡ Ἑλλάς, ἐγκαταλειπομένη, πρὸ πάσης ἐπιστρατεύσεώς της, πρὸ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Γερμανοβουλγαρικῶν ὄγκων; Πῶς θ' ἀπέφευγε καταστροφήν, ἐξ ἧς οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ τὴν ἀνακουφίσῃ;

Τί κινδύνους διέτρεξε ῥιπτομένη μετὰ τοιαύτης τυφλότητος εἰς τὸν πόλεμον!

* * *

Ἀλλ' ἰδοὺ τὸ σοβαρώτερον ὅλων: ἡ Ἑλλὰς διέτρεξεν ἀμεσώτατον κίνδυνον, προοίμιον τῆς ἐσχάτης καταστροφῆς.

Ἡ ἄνοδος τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν ἀρχήν, σημαίνουσα προφανῶς ἐπέμβασιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν μέγαν πόλεμον παρέδωκεν εἰς τὴν μανίαν τῶν Τούρκων, εἰς τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἦτο ἱκανὸς νὰ θέσῃ χαλινόν, τὰ 2—3 ἑκατομμύρια Ἑλλήνων, τὰ ὁποῖα ἔζων ἐν Θρᾴκῃ, Κωνσταντινουπόλει καὶ πρὸ παντὸς ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Ἡ δημοσίευσις τῶν ὑπομνημάτων, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἀπευθύνει ὁ κ. Βενιζέλος πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον κατ' Ἰανουάριον τοῦ 1915, ὅταν ὑπεστήριζε τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς παραχωρουμένης εἰς τοὺς Βουλγάρους Καβάλλας μὲ τὸ τουρκικὸν ἔδαφος τῆς Σμύρνης «μετὰ μεγάλου μέρους τῆς ἐνδοχώρας της» ἀπετέλει ἄμεσον πρόκλησιν διαμελισμοῦ τῆς τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἡ διατήρησις τῆς Ἑλληνικῆς οὐδετερότητος ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου μέχρι τῆς πτώσεώς του κατὰ Μάϊον τοῦ 1917 ἀνέστειλε τὴν ἔκρηξιν τοῦ ἀντικτύπου αὐτῆς τῆς προκλήσεως.

Ἀλλ' ἰδοὺ ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τουρκικὸν γιαταγάνι πίπτει καταφέρον ἀλλεπάλληλα κτυπήματα κατὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἡ Ἑλληνικὴ οὐδετερότης τοὺς ἔσωζεν· ἡ ἔξοδος τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς οὐδετερότητος ἐπέφερε τὴν σφαγὴν καὶ τὰς διώξεις των. Βαθεῖα σιγὴ ἐκάλυψε τὴν τύχην των· ἐφόσον διήρκει ὁ πόλεμος, ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ πλέον, ἦτο ἀδιαπέραστον τὸ σκότος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας· ἐγνώσθη, διὰ μαρτυριῶν ἐμμέσων ὅτι ἡ τουρκικὴ τρομοκρατία κατεγίνετο εἰς τὴν ἐπανάληψιν τῶν σκηνῶν, καθ' ἃς εἴκοσιν ἔτη πρότερον, ἀπωλέσθησαν ἑκατοντάδες χιλιάδων Ἀρμενίων· ἐγνώσθη, ἰδίᾳ ἐξ Ἀμερικανικῶν μαρτυριῶν ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἐκάλεσαν ὑπὸ τὰ ὅπλα ὅλους τοὺς Ἕλληνας νέους τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τοὺς ἐχρησιμοποίουν εἰς ἀγγαρείας, εἰς πραγματικὰ καταναγκαστικὰ ἔργα, ὑπὸ σκληροτάτας βιωτικὰς συνθήκας, λόγῳ τῶν ὁποίων ἀπέθνησκον κατὰ χιλιάδας ὑπὸ τὸ μαστίγιον. Τὸ μέγα τουρκικὸν ἐγχείρημα τῆς ἐξοντώσεως τῶν μὴ Μουσουλμάνων, τὸ ἐγκαινιασθὲν ἐπὶ Σουλτάνου Ἀβδοὺλ Χαμὶτ Β', διὰ τῆς σφαγῆς τῶν Ἀρμενίων, συνεχίζεται ἐφεξῆς, χάρις εἰς τὸν πόλεμον, ἀναλώμασι τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν.

Ἀρχίζει ἡ μεγάλη καταστροφὴ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας· μᾶς ἐπιφυλάσσει ἀπαισιώτερα θεάματα.

Δι' αὐτὰ δὲν εὐθύνεται ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος....

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ ἐπιστράτευσις.—Οἱ Σύμμαχοι δὲν δίδουν πολεμοφόδια. —Ἡ ἀγανάκτησις τοῦ κ. Βενιζέλου.— Ἡ χορήγησις τοῦ δανείου. — Ὑπὸ ποῖον ὅρον ἐδόθη.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἡ Γαλλία ἀπέκτησε καὶ πάλιν μίαν βιώσιμον κυβέρνησιν ὑπὸ τὸν κ. Ταρντιέ, στηριχθεῖσαν κοινοβουλευτικῶς ἐπὶ πλειοψηφίας τῶν συντηρητικωτέρων στοιχείων τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῶν μᾶλλον προηγμένων τῆς δημοκρατικῆς δεξιᾶς. Ἡ πεντηκοντὰς τῶν ψήφων τῆς πλειοψηφίας ταύτης δὲν εἶνε βέβαια διὰ τὴν Γαλλίαν βάθρον εὐσταθὲς καθ' ἑαυτό. Αἱ πλειοψηφίαι τοῦ Γαλλικοῦ Κοινοβουλίου εἶνε ἀσταθεῖς καὶ μεταβληταί. Ὁ ἴδιος κ. Ταρντιὲ εἶχεν ἐπί τινα χρόνον μίαν μόνιμον, ὅπως ἐφαίνετο, πλειοψηφίαν 40—45 ψήφων ἐπὶ τῆς προηγουμένης κυβερνήσεώς του, τοῦτο ὅμως δὲν ἀπεσόβησε τὴν ἀνατροπήν του ἐπὶ ἀσημάντου τινὸς οἰκονομικοῦ νομοσχεδίου. Ἤδη ὁ κ. Ταρντιὲ ἔχει δεδηλωμένους ἐχθροὺς τοὺς Ριζοσπαστικοὺς καί, κατὰ συνέπειαν, ἡ νέα του κυβέρνησις εἶνε δεξιωτέρα τῆς πρώτης. Ἀλλ' ἡ σταθερότης αὐτῆς φαίνεται ἐξησφαλισμένη, ἐπί τινα χρόνον τοὐλάχιστον, λόγῳ τῆς στάσεως μετριοπαθεστέρων τινῶν ὁμάδων τῆς ἀριστερᾶς, αἱ ὁποῖαι θὰ τὴν στηρίζουν—ὅπως ἐδήλωσεν ὁ κ. Φραγκλὲν Μπογιὸν—ἕως οὗ τερματισθῇ ἡ Διάσκεψις τοῦ Λονδίνου καὶ κανονισθοῦν αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου Γιοὺγκ καὶ τῆς λειτουργίας τῆς Διεθνοῦς Τραπέζης Πληρωμῶν. Τοιουτοτρόπως θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ συνέχισις τῶν συζητήσεων τῆς Ναυτικῆς Διασκέψεως, τὰς ὁποίας ἀνέστειλε κατ' ἀνάγκην ἡ παραταθεῖσα Γαλλικὴ κρίσις. Καὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὅτι ὑφίσταται εἰς τὸ Λονδῖνον ἐκκρεμὴς καὶ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ Μεσογειακοῦ Συμφώνου, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐνδιαφέρει ὅλως ἰδιαιτέρως.

Ο ΑΡΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Εὑρίσκομεν πράγματι λογικὴν καὶ ὀρθὴν τὴν ἀπόφασιν τῆς, ἔστω καὶ δοκιμαστικῆς ἄρσεως τῶν διατιμήσεων τοῦ ἄρτου καὶ τῆς ἐλευθέρας εἰσαγωγῆς τῶν ἀλεύρων. Αἱ διατιμήσεις καὶ οἱ ἄλλοι περιορισμοὶ δὲν ἴσχυσαν διὰ νὰ σταματήσουν τὴν διακύμανσιν τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου, οὔτε ν' ἀποσοβήσουν νοθείας τῶν ἀλεύρων εἰς βάρος τοῦ κοινοῦ. Ἡ ἐλευθέρα ἐμπορία τοῦ ἄρτου ἔχομεν τὴν γνώμην, ὅτι θὰ ἀποβῇ μᾶλλον ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τοῦ κοινοῦ, ὅπως συνέβαινε προπολεμικῶς. Ὑπάρχουν καὶ σῖτος καὶ ἄλευρα πολὺ πλησιέστερα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν Μανιτόμπα καὶ τὰ Καναδικὰ καὶ τὰ τῆς κοιλάδος τοῦ ποταμοῦ Λὰ-Πλάτα, μὲ αὐτὰ δὲ ἐτρέφετο ἡ Ἑλλὰς προπολεμικῶς. Καὶ ὑπάρχουν εἰς τὴν Ρουμανίαν ἀποθέματα σίτου, τὰ ὁποῖα θὰ ἠμποροῦσαν νὰ μᾶς παράσχουν ἀξιόλογα φθηνὸ ψωμί, ὅπως ὑπάρχουν καὶ βουλγαρικὰ ἀποθέματα. Ἐὰν δὲ ἡ αἰσχροκέρδεια ἤθελεν ἀποβλέψει εἰς ἐκμετάλλευσιν τοῦ κοινοῦ, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἦτο πάντοτε ἐν καιρῷ διὰ νὰ τὴν ἀναχαιτίσῃ.

ΑΛΗΘΕΙΑΝ *Ὁμιλῶν εἰς τὸ Κέντρον τοῦ Καΐρου ὁ κ. ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, εἶπε μίαν ἀλήθειαν — ἀλήθειαν ὄχι πολὺ τιμητικὴν δι' ἡμᾶς ἐδῶ. Διεκήρυξεν ὅτι ἀκριβῶς ἡ ἔλλειψις ἐπεμβάσεων τοῦ Κράτους εἰς τὰ τῆς διοικήσεως τῶν Κοινοτήτων, ἀνέπτυξε παρ' αὐταῖς ἕνα θερμουργὸν πνεῦμα πρωτοβουλίας. Πᾶσα ἄμεσος ἀνάμιξις τῆς Ἀθηναϊκῆς* *γραφειοκρατίας εἰς τὰ τῶν Κοινοτήτων τῆς Αἰγύπτου, θὰ εἶχε δυσάρεστα ἀποτελέσματα. Ἄς εὑρεθῇ ὅθεν ὁ τρόπος δι' οὗ θὰ προστατεύσωμεν τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Αἰγύπτου χωρὶς νὰ τοῦ ἀφαιρέσωμεν τὴν θαυμασίαν ἱκανότητα τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐνεργεῖν.*

ΑΙ ΝΗΣΟΙ... Ἡ ἀνάγκη μιᾶς τακτικῆς συγκοινωνίας Ἑλλάδος καὶ Κύπρου, Ἑλλάδος καὶ Δωδεκανήσων εἶναι τόσον ἀναμφισβήτητος ὥστε ν' ἀποβαίνη καταπληκτικὸν ὅτι μόλις χθὲς ἐσκέφθη ν' ἀποστείλη ἔγγραφον... πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὁ κ. Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει φανταζόμεθα ὅτι ἐκτὸς τοῦ ἐγγράφου καὶ... προφορικῶς ὁ κ. Ἀβραὰμ θὰ ὑποστηρίξῃ παρὰ τοῖς συναδέλφοις του τὴν παροχὴν ἐπιχορηγήσεως εἰς Ἑταιρείαν τινά, ἡ ὁποία ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν δύο θαλασσίων αὐτῶν γραμμῶν: Οὔτε ὁ Ἀγγλικὸς οὔτε ὁ Ἰταλικὸς ἰμπεριαλισμὸς πρόκειται νὰ στενοχωρηθοῦν ἀπὸ τὴν διευκόλυνσιν τοῦ μεταξὺ τῶν προαναφερθεισῶν νήσων καὶ τῆς Ἑλλάδος ἐμπορίου...

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑΙ ΑΤΡΑΞΙΟΝ *Οἱ κομμουνισταὶ κατὰ τὸν συνήθη νομιμόφρονα τρόπον προανήγγειλαν διὰ τοῦ ὀργάνου των νέας μαχητικὰς διαδηλώσεις διὰ χθές. Πράγματι προσῆλθον τριάκοντα, ἐφωδιασμένοι πάντες μὲ μεγάλας φωνάς, καὶ παρεδόθησαν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν οἱ εἰκοσιοκτώ. Οἱ δύο δὲν παρεδόθησαν, καθόσον ὁ εἷς ἦτο ἐπιφορτισμένος νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν κ. Χαϊτὰν περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς μαχητικῆς διαδηλώσεως καὶ ὁ ἄλλος τὸν κ. Ποτιέμκιν. Κατόπιν τῶν ἐπιτυχιῶν τούτων, τὸ ἐδῶ κομμουνιστικὸν κόμμα, παρατάσσον οὐχὶ πλέον τριάκοντα ἀλλὰ τριάκοντα καὶ ἐννέα διαδηλωτάς, θὰ ὁρίσῃ ζοὺρ φὶξ ἑβδομαδιαίων, μαχητικῶν πάντοτε, διαδηλώσεων, αἱ ὁποῖαι θ' ἀρχίζουν εἰς τοὺς δρόμους καὶ θὰ συνεχίζωνται εἰς τὰς εὐρυχώρους αἰθούσας τοῦ τμήματος ἀσφαλείας, ὅπου, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, θὰ προσφέρεται καὶ θεωρητικὸν κήρυγμα περὶ προβοκάτσιας, ἀγκιτάτσιας, κολλεκτίβας καὶ ἄλλων τερπνῶν πραγμάτων. Οἱ βουλόμενοι δύνανται ἀκινδύνως νὰ παρακολουθοῦν τὸ θέαμα, συνιστώμενον ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς πάσχοντας ἐξ ἀνίας καὶ μελαγχολίας.*

ΑΙ ΤΟΡΠΙΛΛΑΙ Τρεῖς τορπίλλαι ἐκσφενδονισθεῖσαι ὑπὸ τορπιλλοπλάνων κατὰ τὴν χθεσινὴν ἄσκησιν τοῦ στόλου, ἐναντίον τοῦ ὑποτιθεμένου «ἐχθρικοῦ σκάφους» τὸ ὁποῖον ἔπλεε πρὸς τὸ Φάληρον ἵνα βομβαρδίσῃ τὰς ἐκεῖ ἀεροπορικὰς ἐγκαταστάσεις, δὲν ἔφερον ἀποτέλεσμα. Ἡ μία δὲν ἔφθασεν εἰς τὸ τέρμα της, ἡ ἄλλη παρεξέκλινε τῆς γραμμῆς της καὶ ἐστράφη πρὸς τὴν ἀκτὴν τῶν Φλεβῶν, ἡ τρίτη ἐξεσφενδονίσθη καὶ ἠρκέσθη εἰς τὴν θωπείαν τῶν ἀφρῶν καὶ τῶν κυμάτων.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀγγλικῆς ναυτικῆς ἀποστολῆς, ὁ ὁποῖος εἶπε πρὸς συνεργάτην μας, «ὅτι πρέπει νὰ προσέξωμεν τὰς τορπίλλας μας» κάτι γνωρίζει. Τώρα τὸ ἔμαθε καὶ ὁ κ. πρωθυπουργός. Ἄς προσέξωμεν λοιπὸν τὰς τορπίλλας μας διότι δὲν φαίνεται νὰ εἶνε... τορπίλλαι.

ΟΙ «ΕΠΙΤΡΟΠΟΙ» Ἀναγνῶσται μας, ἰδία τῶν ἐπαρχιῶν, διαμαρτύρονται κατὰ τοῦ Κράτους, διότι δὲν δίδει τέρμα εἰς μίαν ἐκκρεμότητα ἀπὸ καιροῦ παρατεινομένην. Πρόκειται περὶ τοῦ ἑξῆς: Πλεῖστοι κάτοχοι «Ἐπιτρόπων», δὲν κατώρθωσαν ἐγκαίρως ν' ἀνταλλάξουν αὐτοὺς δι' ὁμολογιῶν, διότι καὶ ἡ προθεσμία ἦτο μικρά, ἀλλὰ καὶ διότι δὲν κατέστη εἰς αὐτοὺς δυνατὸν νὰ καταφύγουν εἰς τὰ ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐπειδὴ κατοικοῦν εἰς ἀπομεμακρυσμένας ἐπαρχίας. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἀναγνωρίσας τὴν προσγενομένην ἀδικίαν, προέβη ἐν τῇ Βουλῇ εἰς δηλώσεις, ὅτι θὰ ἔλυε τὸ ζήτημα νομοθετικῶς. Συνηγοροῦντες ὑπὲρ τῶν ἐλαχίστων τούτων ἀδικηθέντων, παρακαλοῦμεν τὸν κ. Μαρῆν νὰ διατάξῃ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ νὰ καταρτίσῃ τὸ ταχύτερον τὸ νομοσχέδιον, διὰ νὰ δοθῇ τέρμα εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἄλλωστε δὲν ἔχει νὰ ζημιωθῇ τὸ Κράτος.

ΕΠΙΒΛΑΒΕΙΣ ΜΕΡΙΜΝΑΙ Ὁ κ. Παπᾶς, διευθυντὴς κλινικῆς τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ», ἐπιμένει, ἐπωφελούμενος τοῦ ἀξιώματός του ὡς ὑφυπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς, νὰ μεταρρυθμίσῃ τὰ τοῦ μοναδικοῦ μας θεραπευτηρίου ὅπως αὐτὸς θέλει. Ὑπέβαλε, λοιπόν, τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον διὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ ὁποίου θὰ παρείχετο εἰς τὸ Κράτος, δῆλα δὴ εἰς τὸ ὑφυπουργεῖον τῆς Ὑγιεινῆς, τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς λειτουργίας τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ». Δὲν εἶναι ἡ πρώτη ἀπόπειρα ποὺ γίνεται ἐναντίον τοῦ ἱδρύματος. Ὅταν ἐδικτατόρευεν ὁ κ. Πάγκαλος, ὁμοία μέθοδος ἐφηρμόσθη διὰ τὴν ἱκανοποίησιν φιλοδοξιῶν καὶ συμφερόντων. Ἀλλ' ὅπως ἀπεσοβήθη τότε τὸ κακὸν πρὸ τῆς κατακραυγῆς τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου, οὕτω καὶ τώρα φαίνεται ἀποσοβούμενον πρὸ τῆς ἰδίας κατακραυγῆς. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπεφάσισε νὰ ἀποσυρθῇ τὸ νομοσχέδιον τοῦ κ. Παπᾶ, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ ἰατρικὸς κόσμος δὲν ἀναγνωρίζει ἁγνότητα ἐλατηρίων εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν. Ἔτσι ὁ κ. ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς παραμένει πάλιν ἐλεύθερος νὰ ἐργασθῇ διὰ τὴν ὑγιεινὴν τῆς χώρας, ἀφίνων ἐλευθέραν τὴν λειτουργίαν εὐρύθμως λειτουργούντων ἱδρυμάτων. Ὑπάρχουν τόσα καὶ τόσα κακῶς κείμενα εἰς τὸν κύκλον τῆς δικαιοδοσίας του...

ΤΟ ΔΑΣΥΛΛΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΔΟΝΙΦΤΗ Χαρακτηριστικὴν ἀπόδειξιν τοῦ πῶς φυλάσσονται τὰ ἑλληνικὰ δάση προσφέρει, δέκα βήματα ἔξω τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ἀπομεῖναν τμῆμα τοῦ μεγάλου ἄλλοτε πευκῶνος τοῦ Ποδονίφτη. Ἔχει περιφραχθῆ ὁλόκληρον ἀρχικῶς μὲ τὸ λεγόμενον ἀκιδωτὸν συρματόπλεγμα, ἀλλ' ὑπὸ τὸ περίφραγμα ἔχουν ἀνοιχθῆ εἰς διάφορα σημεῖα στοαί, θὰ ἔλεγε κανείς, κάτω ἀπὸ τὰς ὁποίας περνοδιαβαίνουν ἐλεύθερα ὅσοι καὶ ὅσαι θέλουν, ἄνθρωποι συνήθως, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ αἰγοπρόβατα κάποτε. Φαίνεται ὅτι ὑπάρχει καὶ κάποιος φύλαξ τοῦ δασυλλίου, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει καὶ τὸ σχετικὸν ξύλινον παράπηγμα, ἀλλ' ὁ ἴδιος δὲν φαίνεται. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς ἡ φύλαξις τοῦ πευκῶνος ἔχει ἀνατεθῆ, ὡς φυσικόν, εἰς τὴν καλὴν προαίρεσιν τῶν διαβατῶν, ὅπως ἄλλως τε συμβαίνει εἰς ὅλα τὰ ἑλληνικὰ δάση, μέχρις ὅτου ἡ καλὴ προαίρεσις μεταβληθῇ, χάρις εἰς κάποιο συμφέρον, εἰς κακήν, ὁπότε θὰ ἔχωμεν νὰ θρηνήσωμεν ἕνα ἀκόμη ἐμπρησμὸν δάσους. Διὰ νὰ μὴ συμβῇ τοῦτο, ἀρκεῖ, νομίζομεν, ἡ ἁρμοδία Διεύθυνσις τῶν Δασῶν ἢ τὸ Δασαρχεῖον Ἀττικῆς νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ ἀοράτου σήμερον φύλακος καὶ συγχρόνως νὰ συμπληρώσῃ τὰ κενὰ τοῦ συρματοπλέγματος τοῦ δασυλλίου Ποδονίφτη. Διότι θ' ἀπετέλει αἶσχος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἡ συνέχισις ἢ καί, ὃ μὴ γένοιτο, ἡ συμπλήρωσις τῆς καταστροφῆς ἑνὸς μοναδικοῦ πευκῶνος, δέκα βήματα ἔξω τῆς πρωτευούσης.

ΕΝ ΑΔΥΝΑΜΙΑ Ἐπειδὴ πολλοὶ ἀναγνῶσται μας ζητοῦν δι' ἐπιστολῶν τὸ βιβλίον τοῦ κ. Χ. Βοζίκη, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δώσωμεν τὴν πληροφορίαν ὅτι: τὰ 5 χιλιάδες ἀντίτυπα, τὰ ὁποῖα ὁ σεβαστὸς πολιτευτὴς ἔθεσε εἰς τὴν διάθεσίν μας, διενεμήθησαν μέχρις ἑνός. Ἐπομένως εὑρισκόμεθα εἰς πλήρη ἀδυναμίαν ἐκπληρώσεως τῆς ἐπιθυμίας τῶν ἐν λόγῳ ἀναγνωστῶν μας. Ἐξ ἄλλου, ἐπὶ τοῦ παρόντος, δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ ἀνατύπωσις τοῦ ἀποκαλυπτικοῦ αὐτοῦ βιβλίου.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Πυρετὸς

Τὸ μικρὸ κεφαλάκι γέρνει στὸ μαξιλάρι σὰν πληγωμένου πουλιοῦ, τὰ μάτια λαμπυρίζουν ὑγρὰ ἀπὸ κάτι ποὺ δὲν εἶνε οὔτε ἐπιθυμία, οὔτε φθόνος, οὔτε κακία, οὔτε πεῖσμα, ἡ καρδιὰ κτυπᾷ γοργά, ὅσο ποτὲ δὲν κτύπησε γιὰ καμμιὰν ἀγάπη. Ἡ Λιλὴ ἔχει πυρετό...

—Δὲν μπορῶ... Δὲν μπορῶ...

—Δὲν εἶνε τίποτε, Λιλή... Θὰ περάσῃ.

—Μὲ πονεῖ τὸ κεφάλι μου πολύ... Θὰ πεθάνω!...

—...Πάρε μίαν ἀσπυρίνη!... Δὲν πεθαίνει κανεὶς ἀπὸ λίγο πυρετό!...

—Ἀσπυρίνη;... Βρρρρ!... Μόνο ποὺ τὴν ἀκούω μὲ πιάνει ἀηδία!... Θὰ πεθάνω!...

—Τὴν καϋμένη τὴ Λιλή!... Θὰ πεθάνῃ!... Ἔκαμες τὴν διαθήκη σου; Τί μοῦ ἀφίνεις;

—Ἀχάριστε!... Ἄσπλαγχνε!... Μὲ κοροϊδεύεις κι' ὅλας!... Θὰ πεθάνω!...

—Θέλεις νὰ εἰδοποιήσωμε τὸν συμβολαιογράφον;...

—Μαμᾶ μου!... Τὸν ἄκαρδο!... Ἐγὼ πεθαίνω, κι' αὐτὸς γελᾷ!...

—Δὲν λὲς πῶς θὰ πεθάνῃς;... Τὸ πιστεύω!...

—Βέβαια!... Σὲ συμφέρει νὰ πεθάνω!... Τότε θὰ μπορῇς νὰ κάνῃς ὅ,τι σοῦ ἀρέσει, νὰ μὲ ἀπατᾷς ἐλεύθερα, νὰ κομπλιμεντάρῃς ὅλες τὶς γυναῖκες!... Παραλυμένε!... Ἀλλὰ ἔννοια σου!... Καὶ ἐγὼ δὲν πεθαίνω!... Δῶσε μου τὴν ἀσπυρίνη!...

—Τὴν ἀσπυρίνη; Βρρρρ!... Μόνο ποὺ τὴν ἀκοῦς σὲ πιάνει ἀηδία!...

—Ἔλα, τέρας!... Μὴ μὲ πειράζεις, καὶ μὲ πονεῖ τὸ κεφάλι μου!... Ἔλα, καὶ θέλεις νὰ μὲ πεθάνῃς! Τὸ ξέρω!... Ἄς μὴν ἤμουν ἄρρωστη κι' ἔβλεπες ἐσύ!...

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἡ χθεσινὴ τῆς παιδικῆς χορωδίας

Οἱ μικροὶ καλλιτέχναι τῆς βιεννέζικης παιδικῆς χορωδίας, ποὺ γιὰ πρώτην φορὰν τὴν εἴδαμεν χθὲς εἰς τὰ «Ὀλύμπια», μᾶς ἐχάρισαν μιὰ μοναδικὴ μουσικὴ ἀπόλευσι. Δέκα πέντε ὄμορφα, ξανθὰ παιδάκια, μὲ τὶς ὁμοιόμορφες ναυτικές των μπλοῦζες, ἐτραγούδησαν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. φὸν Στάπφερ διάφορα τραγούδια τοῦ Σοῦμπερτ, Σοῦμαν, Λεβέ, θρησκευτικὰ τραγούδια τοῦ 17ου αἰῶνος, λαϊκὰ καὶ ἄλλα. Βελουδένιες, γλυκές, ἁπαλές, δροσερὲς ὡραῖες φωνές, πειθαρχημένες, χρωματισμένες, γεμᾶτες αἴσθημα. Καὶ ἐκεῖνα τὰ σόλα! Τί ὑπέροχα! Ὅλοι οἱ μικροὶ καλλιτέχναι ἦσαν ἀληθινὰ μεγάλοι καλλιτέχναι. Τὰ ζωηρά, παρατεταμένα ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα τοῦ κοινοῦ, εἰς τὰ ὁποῖα ἀπαντοῦσαν μὲ μιὰ ταυτόχρονη χαριτωμένη ὑπόκλισι, ἦταν μία ζωντανὴ ἐκδήλωσις γιὰ τὴν χαρὰ ποὺ μᾶς ἔδωσαν αὐτὰ τὰ ἐξαιρετικὰ παιδάκια. Μᾶς μετέδωσαν ὅλη τὴ δροσιὰ τῆς παιδικῆς μουσικῆς καρδιᾶς των.

Τὴν παιδικὴν χορωδίαν τῆς Βιέννης θὰ τὴν ἀκούσωμεν καὶ πάλιν τὸ πρωῒ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς κατὰ τὴν 7ην Λαϊκὴν Συναυλίαν τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου τῶν Ἀθηνῶν μὲ τὴν σύμπραξιν τοῦ ἀνδρικοῦ τμήματος τῆς χορωδίας Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Φ. Οἰκονομίδη.

Θρακικὸν κέντρον

Μὴ ἐπιτευχθείσης ἀπαρτίας κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, καλοῦνται τὰ μέλη ἐκ νέου εἰς τὴν τακτικὴν ἐτησίαν Γενικὴν Συνέλευσιν, συγκροτηθησομένην μεθαύριον Κυριακὴν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου (ὁδὸς Ἀμερικῆς 8) καὶ ὥραν 10 1)2 π. μ.

Ἀπὸ τὰς ἐκθέσεις

«Τὸ κορίτσι μὲ τ' ἄσπρο φόρεμα».

Πίναξ τῆς δ. Μ. Ἀναγνωστοπούλου, τῆς ὁποίας ἡ ἔκθεσις ἤνοιξε χθὲς εἰς τὴν αἴθουσαν Στρατηγοπούλου (Λεωφόρος Ἀμαλίας ἀριθ. 10).

Ὁ χορὸς τῆς Μακεδονικῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας

Εἶναι ὀλίγα χρόνια τώρα ποὺ διοργανώνεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς γνωστῶν κυριῶν τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἕνας χορός, τοῦ ὁποίου αἱ εἰσπράξεις διατίθενται ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς «Μακεδονικῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας», ἡ ὁποία τόσον ὑποβοηθεῖ τὸ Κράτος εἰς τὴν προσπάθειάν του διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὰ βόρεια τμήματα τῆς Ἑλλάδος.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ δοθῇ ὁ ἐφετεινὸς χορὸς τῆς Μακεδονικῆς Ἑταιρείας, ὁ ὁποῖος θὰ παρουσιάσῃ καὶ πάλιν κάτι τὸ ἐξαιρετικόν. Ὡραῖες δεσποινίδες θὰ χορέψουν ἐντελῶς πρωτοτύπους Μακεδονικοὺς χωριάτικους χορούς μὲ πραγματικὰ Μακεδονικὰ κουστούμια, τὰ ὁποῖα ἤρχισαν ἤδη νὰ καταφθάνουν.

Θεατρικὰ

Τὴν προσεχῆ Τρίτην ἐπαναρχίζει εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη τὰς παραστάσεις της ἡ «Ἐλευθέρα Σκηνή» μὲ τὸ ρωσσικὸν δρᾶμα «Σκουριά», πρωταγωνιστούσης τῆς κ. Μαρίκας Κοτοπούλη. Ἡ πρεμιέρα τῆς «Ἐλευθέρας Σκηνῆς» προβλέπεται πανηγυρική.

—Ἀπόψε εἰς τὸ θέατρον Παπαϊωάννου δίδεται εὐεργετικὴ παράστασις ὑπὲρ τῶν τεχνιτῶν τοῦ θεάτρου κ.κ. Σεμιτέκολου, Κουμαριανοῦ καὶ Χριστοδούλου. Καὶ οἱ τρεῖς των ἀληθινοὶ παράγοντες τῶν θεατρικῶν ἐπιχειρήσεων εἶναι ἄξιοι πάσης ὑποστηρίξεως. Θὰ παιχθῇ ἡ ἐπιθεώρησις «Εἴκοσι σταγόνες Ἀθήνα κάθε μέρα».

—Ἡ ὀπερέττα τῶν κ.κ. Δράμαλη καὶ Τριχᾶ κατόπιν ἐπιτυχῶν παραστάσεων εἰς τὴν Κέρκυραν, μεταβαίνει εἰς Πύργον καὶ ἐκεῖθεν εἰς Καβάλλαν. Τοῦ θιάσου μετέχουν ἡ χαριτωμένη σουμπρέττα κ. Τερέζα Ρακένα, ἡ δ. Ἡρὼ Χαντᾶ καὶ ἄλλοι καλοὶ ἠθοποιοὶ τοῦ μουσικοῦ θεάτρου.

Ὅταν πληγώνῃ ὁ ἔρως

Ἡ καλλιτεχνικὴ κίνησις

Ἔκθεσις Δ. Μπραέσα

«Ἀπὸ τὴν Αἴγιναν»

(Ἕνας ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους πίνακας τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Μπραέσα)

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» ἐκθέτει ὁ ζωγράφος κ. Δ. Μπραέσας ὑπὲρ τοὺς 80 πίνακας, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων εἶνε ἡ παραγωγὴ τῆς τελευταίας τριετίας. Ἡ διαφορὰ τῶν νεωτέρων ἀπὸ τὰ παλαιά του ἔργα εἶνε καταφανής. Τὰ νέα του ἔργα, ὁμοιογενῆ κατὰ τὴν τεχνοτροπίαν, διακρίνονται διὰ τὸ ἔντονον φῶς καὶ τὸ ἁρμονικὸ τῶν χρωμάτων. Εἶνε θέματα ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὰ νησιὰ Μύκονον, Σκῦρον, Σκόπελον, Αἴγιναν κλπ. Ἠθογραφίαι, τοπεῖα καὶ θαλασσογραφίαι κολυμποῦν εἰς ἔντονον ἑλληνικὸν φῶς μὲ ζωηροὺς χρωματισμούς, γλυκὲς ἁρμονίες καὶ ἐλεύθερη πινελιά. Μεταξὺ τῶν ἐκτιθεμένων ἔργων ξεχωρίζουν τὰ ἑξῆς: «Λιμάνι τοῦ Αἰγαλάμπου» ἀρ. 32, «Σκυριανὸ σοκάκι» ἀρ. 53, «Σκυριανὴ ἄποψι» ἀρ. 49, «Μουρμουρίσματα τῆς αὐλῆς» ἀρ. 40, «Παιδὶ ποὺ κοιμᾶται» ἀρ. 75, «Ψάρεμμα» ἀρ. 81 καὶ ἄλλα.

Ὁ πατριωτισμὸς τῶν Ἑλλήνων τοῦ ἐξωτερικοῦ

Ὅπως μᾶς γράφει ἀπὸ τὸ Τιὲν-Τσὶν τῆς Κίνας ὁ κ. Π. Σκιώτης, ὅστις εἶχεν ἔλθει ἐνταῦθα ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν ἐν Κίνᾳ Ἑλλήνων διὰ τὴν ἐξέτασιν διαφόρων ζητημάτων των, οἱ ἐκεῖ ὁμογενεῖς ἑτοιμάζουν μεγαλοπρεπῆ ἑορτασμὸν τὴν 25ην Μαρτίου ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι τῆς Ἐθνικῆς μας ἀνεξαρτησίας. Ἀρκετοὶ ὁμογενεῖς τοῦ Τιὲν-Τσὶν ἐπρομηθεύθησαν ἐξ Ἑλλάδος ἐθνικὰς ἐνδυμασίας διὰ τὴν ἑλληνοπρεπεστέραν συμμετοχήν των εἰς τὰς ἑορτάς.

Ἐκθέσεις

Μὲ ἐκλεκτὴν κοσμοσυρροὴν ἔγιναν χθὲς τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως τῆς διακεκριμένης ζωγράφου δ. Μαρίκας Ἀναγνωστοπούλου εἰς τὴν αἴθουσαν Στρατηγοπούλου. Πλεῖστα τῶν ὡραίων ἔργων ἠγοράσθησαν ἀπὸ τοὺς πρώτους ἐπισκέπτας τῆς ἐκθέσεως.

— Αὔριον εἰς τὴν αἴθουσαν Στρατηγοπούλου ἀνοίγει ἡ ἔκθεσις τοῦ ζωγράφου κ. Ἀγήνορος Ἀστεριάδη.

Ἐκδόσεις

Ὁ Οἶκος Φέξη καὶ Υἱοῦ συνεβλήθη μετὰ τῶν κληρονόμων Παπαρρηγοπούλου καὶ ἀνέλαβε τὴν ἔκδοσιν τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου.

—Ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 482 φυλλάδιον τοῦ ἐμπορικοῦ περιοδικοῦ ἡ «Ἐμπορία». Περιεχόμενα: Στροφὴ πρὸς Ἀνατολάς, τὸ ἑλληνικὸν ἐμπόριον ἐν Ἀφρικῇ. Τὸ Συνέδριον τῶν Ἐπιμελητηρίων. Τὸ Ἐμπορικὸν Χρηματιστήριον Πειραιῶς. Κρίσις ἐν Ἀβησσυνίᾳ. Αἱ χῶραι τῶν συναλλαγῶν μας. Ὁ ἑλληνικὸς ἐμπορικὸς στόλος.

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Παρασκευὴν

(Ὥρα Ἀθηναϊκή. — Τὰ δι' ἀστερίσκων σημειούμενα εἶναι τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος).

ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.) 9 μ.μ. «KOLPORTAGE» κωμῳδία τοῦ Γκέοργκ Κάϊζερ. Κατόπιν συναυλία τῆς ὀρχήστρας Πάουσερ μὲ μοντέρνα ἔργα Βιεννέζων συνθετῶν.

ΜΠΡΑΤΙΣΛΑΒΑ (278.8 μ.) 8 μ.μ. Συναυλία μὲ ἔργα Τσέχων συνθετῶν πρὸς τιμὴν τοῦ Προέδρου Μάζαρυκ.

ΤΟΥΡΙΝΟ (291 μ.) 8.15' μ.μ. Συναυλία: Ραχμανίνωφ, Τζουλιάνι, Σεγκουρίνι, Ἀμαντέϊ, Ντεσεντζάνι, Μανόνι, Ρόσι. 9.30' μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία μεγάλης ὀρχήστρας: Μπετόβεν, Χάϋδν, Σπετζαφέρρι (συμφωνικὸν ποίημα διὰ σοπράνο, τενόρον, χορῳδίαν καὶ ὀρχήστραν), Μάριο Φερριτζίνι, Ραϊνέκι (κοντσέρτο δι' ἅρπαν καὶ ὀρχήστραν), Ροσσίνι.

ΓΚΛΑ-Ι-ΒΙΤΖ (253 μ.) 7.55' μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 10.45' μ.μ. Ρεσιτὰλ πιάνου.

* ΝΕΑΠΟΛΙΣ (331.4 μ.) 10 μ.μ. «Μανὸν Λεσκώ» ὄπερα εἰς τέσσαρας πράξεις τοῦ Πουτσίνι.

ΝΤΑΙΒΕΝΤΡΥ (1554.4 μ.). 8.40' μ.μ. Σονάτες Μπετόβεν. 9.45' μ.μ. Συναυλία ὑπὸ τοῦ βαρυτόνου Τσίνιελ. 10 μ.μ. Συναυλία ἐκ τῆς αἰθούσης τῆς Βασιλίσσης, μὲ συνθέσεις Χαίντελ, Τσίμπσον, Μπρὰμς (Κοντσέρτο διὰ βιολί, βιολοντσέλλο καὶ ὀρχήστρα), Μάλερ (Συμφωνία Νο 4). 12.55' μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (380.7 μ.) 8.35' μ.μ. Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα. 9 μ.μ. Συναυλία. 9.30' μ.μ. Καντσονέττες. 10.25' μ.μ. Χορῳδία. 11 μ.μ. Συναυλία ἐκ τῆς αἰθούσης τοῦ θεάτρου τοῦ Καπιτωλίου.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.) 9 μ.μ. Ἡ ὀρχήστρα τοῦ ραδιοφ. σταθμοῦ. 9.45' μ.μ. Τραγούδι ὑπὸ τῆς κ. Ντουμιτρέσκου τῆς Ρουμανικῆς Ὄπερας. 10.15' μ.μ. Ἡ ὀρχήστρα τοῦ σταθμοῦ.

* ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (432 μ.) 9 μ.μ. «Ἡ πουλημένη νύφη» ὄπερα τοῦ Σμετάνα, ἐκ τῆς Ὄπερας τοῦ Βελιγραδίου.

* ΡΩΜΗ (441.2 μ.) 6.15' μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ χορῳδίας. 10 μ.μ. Μεταβίβασις μελοδράματος ἐκ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου.

—Τί θὰ ἀκούσωμεν αὔριον Σάββατον

* ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.). 7 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου τῇ συμμετοχῇ τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Βιέννης. 9.05' μ.μ. «Τὸ σπίτι τῶν τριῶν κοριτσιῶν», ὀπερέττα τῆς ὁποίας ἡ μουσικὴ εἶναι παρμένη ἀπὸ συνθέσεις τοῦ Σοῦμπερτ.

* ΤΟΥΡΙΝΟ (291 μ.). 6 μ.μ. Κουϊντέττο. 8.15' μ.μ. Συναυλία. 9.30 μ.μ. Κουϊντέττο. 10 μ.μ. Μεταβίβασις μελοδράματος ἀπὸ τὴν «Σκάλα» τοῦ Μιλάνου.

ΓΚΛΑ-Ι-ΒΙΤΖ (253 μ.). 8.05 μ.μ. Μουσικὴ πουτ-πουρρὶ ἀπὸ ὀπερέττες. 9.30 μ. μ. Συναυλία. 11.35 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας τοῦ ξενοδοχείου «Ἐσπλανάντ» τοῦ Βερολίνου.

* ΝΕΑΠΟΛΙΣ (331.4 μ.). 6 μ.μ. Καντσονέττες. 10.02' μ.μ. Μεταβίβασις ἐκ τοῦ Βασιλικοῦ θεάτρου «Σὰν Κάρλο».

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (380.7 μ.). 8.35' μ. μ. Ρωσσικὰ τραγούδια. 9 μ.μ. Βιεννέζικη ὀρχήστρα. 9.30' μ. μ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. 10.25' μ. μ. Ὀπερέττες: Οἱ δραγόνοι τοῦ Βιλλάρ, Παγανίνι, Βερονίκη, Ὁ μικρὸς δούξ, Ὁ μέγας Μογγόλος, Σουζάννα, Ἡ ὡραία Ἑλένη, Σιμπουλέτ. 11 μ.μ. Συναυλία.

* ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.). 9 μ.μ. Μεταβίβασις μελοδράματος ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Ρουμανικοῦ θεάτρου.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (432 μ.). 7 μ.μ. Συναυλία ὑπὸ φοιτητῶν. 9 μ.μ. Συναυλία ὑπὸ Χολούπι (βιολί), Οὐΐτμαν (βιολοντσέλλο), Νεμετσέκ (ἅρπα). 10 μ.μ. Τσέχικα τραγούδια, τῇ συμμετοχῇ Μαρίτσας Ζαλουντόβα καὶ Κνίτλ τῆς Ὄπερας τοῦ Βελιγραδίου. 11.15' μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον «Πάλας».

ΡΩΜΗ (441.2 μ.). 6.30' μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ χορῳδίας. 10.02' μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ χορῳδίας.

ΠΡΑΓΑ (486.2 μ.). 9 μ.μ. Μεγάλη συναυλία ἐκ τῆς αἰθούσης Σμετάνα. 10.30' μ. μ. Ρεσιτὰλ πιάνου ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Χέρμαν. 11.20' μ.μ. Συναυλία ἐκ τοῦ καφὲ «Πράγα». 12 μεσον. Συναυλία ἐκ τοῦ καφὲ «Λούβ».

* ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ). 6 μ.μ. Κουϊντέττο. 8.15' μ.μ. Συναυλία. 10 μ.μ. Μεταβίβασις μελοδράματος ἐκ τοῦ θεάτρου τῆς «Σκάλας». Μετὰ τὴν α' καὶ β' πρᾶξιν διάλεξις.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.). 6 μ.μ. Συναυλία Οὐγγρικῆς ὀρχήστρας. 7.45' μ. μ. Συναυλία συμμετοχῇ Κλάρας Κὲρν (τραγοῦδι), Λ. Πατάκι (βιολί), Τιμπὸρ Πολγκὰρ (πιάνο). 830' μ.μ. «Τὸ σπίτι τῶν τριῶν κοριτσιῶν», ὀπερέττα, μὲ μουσικὴν Σοῦμπερτ-Μπερτέ. 11.30' μ.μ. Τσιγγάνικη ὀρχήστρα.

ΛΙΟΥΜΠΛΙΑΝΑ (569 μ.). 6 μ.μ. Συναυλία. 11 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

Ὁμιλίαι

«Ἡ μουσικὴ ἐν τῇ θεραπευτικῇ»

Προχθὲς εἰς τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων ὡμίλησεν ὁ κ. Π. Μακρῆς, ἰατρός, περὶ τῆς «Μουσικῆς ἐν τῇ θεραπευτικῇ». Ὁ ὁμιλητὴς μὲ πολλὴν δεξιότητα ἐχειρίσθη τὸ τόσον ἐνδιαφέρον θέμα του. Ἀνέφερε κατ' ἀρχὰς τὰ εἰς τὴν ἀρχαίαν μυθολογίαν ἀναφερόμενα περὶ μουσικῆς, τὸν μουσικὸν ἀγῶνα μεταξὺ Ἀπόλλωνος καὶ Μαρσία καὶ τὴν σκληρὰν τιμωρίαν τὴν ὁποίαν ὁ ἡττημένος Μαρσίας ὑπέστη ἐκδαρεὶς ζωντανὸς τὰ τοῦ μύθου τοῦ Μήδα, ὅστις κατεδικάσθη νὰ ἔχῃ ὦτα ὄνου, τὰς περὶ τοῦ Ὀρφέως ἀναφερομένας παραδόσεις. Ὁ Ἀσκληπιός, εἶπεν, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων θεωρεῖ ὡς συνεργάτην του πρὸς ἴασιν τῶν ψυχικῶν καὶ τῶν σωματικῶν νόσων κάποτε τὸν πατέρα του τὸν Μουσηγέτην Ἀπόλλωνα. Ἐξήγησε κατόπιν τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἡ μουσικὴ ἐπιδρᾷ ὡς φαρμακευτικὸν μέσον πρὸς κατάπαυσιν τῆς λύπης, ἀϋπνίας κλπ., ἀντιδρῶσα ἀποτελεσματικῶς εἰς τὰ δυσάρεστα ψυχικὰ συναισθήματα. Ὁ Μέγας Ναπολέων ἐγνώριζε καὶ αὐτὸς τὴν σημασίαν τῆς ἐπιδράσεως τῆς μουσικῆς ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν διὰ τοῦτο διέταξεν ὅπως ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ παιανίζῃ πολλάκις τῆς ἡμέρας πρὸ τῶν στρατιωτικῶν νοσοκομείων. Ἤδη ἀρχίζει νὰ μελετᾶται σοβαρῶς ἡ ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν εὐεργετικὴ ἐνέργεια τῆς μουσικῆς. Ἡ κατὰ τὸ 1834 ἱδρυθεῖσα Ἑταιρεία τῆς Ἁγ. Καικιλίας, αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἐπεδίωκε καὶ μάλιστα εἶχεν ὁρίσει εἰς τὸ ρεπερτόριόν της μερικὰ τεμάχια ἐπενεργοῦντα κατὰ ὡρισμένων ψυχικῶν ἀσθενειῶν. Τὸ Ραδιόφωνον βεβαίως θὰ φέρῃ μεγάλας προόδους εἰς τὴν διὰ τῆς μουσικῆς θεραπείαν. Ἐν τέλει ὁ ρήτωρ ἀνέπτυξε τί ἐνόουν οἱ ἀρχαῖοι μὲ τὴν μουσικήν, τὴν ρητορικήν, τὴν φιλοσοφίαν, τὴν ἀστρονομίαν καὶ ἁρμονικήν. Ὁ Πυθαγόρας δὲ κατώρθωσε νὰ καθορίσῃ τὴν σχέσιν τῶν τόνων πρὸς ἀλλήλους δι' ἀριθμῶν. Εἰς τὸ Βέλγιον ἐπεδείχθη πιάνο εἰς τὸ ὁποῖον ἐνῷ παίζουν ἀναπηδοῦν ἐν εἴδει εἰκόνος ἡ διαβάθμισις τῶν χρωμάτων, οἱ ὀξεῖς τόνοι ἀπεικονίζονται μὲ ἁπλᾶ χρώματα, ἐνῷ οἱ βαρεῖς μὲ ζωηρὰ χρώματα, ὡς τὸ ἐρυθρὸν κλπ. Καὶ αὐτὸ μᾶς κάνει νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν θὰ ἔχωμεν συνδυασμὸν τῆς ἁρμονίας δηλ. τῶν χρωμάτων καὶ τῶν ἤχων. Ζωγραφικὴν δηλ. μουσικήν.

Ἀθλητισμὸς

—Οἱ Ἀγγλογαλλοελληνικοὶ ἀγῶνες τὰ «Ἑκατόμβια»

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν προσεχῶν ἑορτῶν τῆς Ἑκατονταετηρίδος, ἀπεφασίσθη ὅπως διοργανωθοῦν ἐν Ἀθήναις μεγάλοι διεθνεῖς ἀθλητικοὶ ἀγῶνες μεταξὺ Γάλλων, Ἄγγλων καὶ Ἑλλήνων εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἀγώνων αὐτῶν ἀπετελέσθη ἀπὸ τοὺς κ.κ. Σπανούδην, Πτέρην, Μέρμηγκαν, Κωνσταντάραν καὶ Αὐδῆν, ἤρχισε δὲ ἀπὸ τώρα τὰς ἐργασίας μὲ τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως οἱ ὑπ' αὐτῆς διοργανούμενοι ἀθλητικοὶ αὐτοὶ ἀγῶνες ἀποτελέσουν πρότυπον ὀργανώσεως καὶ ἐπιτυχίας. Οἱ ἀγῶνες τελοῦνται τῇ ἐγκρίσει τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀθλητικῶν Σωματείων καὶ πρώτη ἡμέρα τελέσεως αὐτῶν θὰ εἶναι ἡ 13η Ἀπριλίου, Κυριακὴ τῶν Βαΐων. Οἱ ἀγῶνες θὰ διαρκέσουν ἐπὶ τριήμερον καὶ δεδομένου τοῦ φιλικοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν, ἡ συμμετοχὴ εἰς αὐτοὺς ἀθλητῶν θὰ εἶναι ἐλευθέρα καὶ διὰ τὰ τρία κράτη. Δὲν θὰ ὑπάρχῃ βαθμολογία, διότι ἡ τέλεσις αὐτῶν δὲν ἔχει σκοπὸν τὸν συναγωνισμόν.

Οἱ Ἄγγλοι καὶ Γάλλοι ἀθληταί, οἵτινες ἐξεδήλωσαν μεγάλην ἐπιθυμίαν νὰ κατέλθουν εἰς Ἀθήνας, θὰ συγκεντρωθοῦν εἰς τὸ Παρίσι τὴν 10ην Ἀπριλίου. Ἑκάστη ὁμὰς θὰ περιλαμβάνῃ ἀπὸ 10 ἀθλητάς. Ἡ Ἀγγλικὴ ὁμὰς ἀποτελεῖται κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ φοιτητάς, τῆς Ὀξφόρδης καὶ τοῦ Καίμπριτς μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν κ. Τέϋνδαλ, καθηγητὴν εἰς τὴν σχολὴν τοῦ Ἤτον. Καὶ ἡ γαλλικὴ ὁμὰς θὰ εἶναι πολὺ ἰσχυρὰ καὶ θὰ περιλαμβάνῃ πολλοὺς φημισμένους πρωταθλητὰς μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸν Ἀμερικανὸν δρομέα Κούμινγκς, ὅστις εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς τὸν Σύλλογον «Στὰντ Φρανσαί».

Προχθὲς τὸ πρωῒ ἡ τριμελὴς ἐπιτροπὴ τῶν ἀγώνων ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.κ. Σπανούδη, Μέρμηγκα καὶ Πτέρη, ἐπεσκέφθη τὸν ὑπουργὸν τῆς Παιδείας κ. Παπανδρέου καὶ κατέστησεν αὐτὸν γνώστην τῶν ἀποφάσεών της περὶ τῆς τελέσεως τῶν ἀγώνων αὐτῶν. Ὁ κ. ὑπουργὸς ηὐχαριστήθη πολὺ ἀπὸ τὴν πρωτοβουλίαν τῶν διοργανωτῶν καὶ συνεχάρη αὐτοὺς θερμῶς. Ἐξέφρασε τὴν λύπην του, διότι εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτούς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν κατ' οὐσίαν φοιτητικὸν χαρακτῆρα, δὲν θὰ δυνηθῇ ν' ἀντιπροσωπευθῇ καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον. Ὁ κ. Παπανδρέου τυγχάνει ἐπίτιμος πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς. Ἀνάλογον ἐνδιαφέρον ἔδειξε διὰ τοὺς ἀγῶνας καὶ ὁ κ. Βενιζέλος. Οἱ ἀγῶνες αὐτοὶ ὠνομάσθησαν Ἑκατόμβια πρὸς συσχετισμὸν μὲ τὰς ἑορτὰς τῆς Ἑκατονταετηρίδος. Τὴν ὀνομασίαν εὗρεν ὁ καθηγητὴς κ. Δραγάτσης, ὁ ὁποῖος καὶ θὰ δικαιοῦται κατόπιν τούτου τοῦ τίτλου «ἀθλητικὸς ἀνάδοχος». Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἀγώνων ἑτοιμάζει τὴν προκήρυξιν αὐτῶν, ἡ ὁποία θὰ ἀποσταλῇ κατ' αὐτὰς εἰς ὅλα τὰ ἑλληνικὰ ἀθλητικὰ σωματεῖα. Ἐλπίζεται ὅτι θὰ συμμετάσχουν εἰς αὐτοὺς ὅλοι οἱ Ἕλληνες πρωταθληταί.

—Τὸ κύπελλον Νταῖβις

Κατὰ νεώτερον ἔγγραφον, ληφθὲν ἐκ Λονδίνου, εἰς τὸν Ὅμιλον Ἀντισφαιρίσεως Ἀθηνῶν ἐκ μέρους τῆς Ὁμοσπονδίας Λὸουν Τέννις τῶν Βρεττανικῶν Ἰνδιῶν, ἡ ὁμάς, ἡ ὁποία θὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὰς Βρεττανικὰς Ἰνδίας εἰς Ἀθήνας διὰ τὸ κύπελλον Νταῖβις θὰ ἀποτελῆται ἀπὸ τοὺς Ἰνδοὺς παίκτας Σόνι καὶ Χίραντ-βιά-βιά.

—Οἱ διεθνεῖς ἀγῶνες τῆς Βουδαπέστης

Ὑπὸ τῆς Οὐγγρικῆς Ὁμοσπονδίας Ἀθλητισμοῦ κατηρτίσθη καὶ ἀπεστάλη εἰς τὸν Σύνδεσμον τῶν Ἀθλητικῶν Σωματείων τὸ πρόγραμμα τῶν διεθνῶν ἀθλητικῶν ἀγώνων τῆς Βουδαπέστης, οἱ ὁποῖοι θὰ διεξαχθοῦν τὴν 24ην καὶ 25ην Ἰουνίου.

Τὸ πρόγραμμα ἔχει ὡς ἑξῆς:

Α' ἡμέρα: δρόμοι 400 μ., 1.000 μ., 110 μ. μετ' ἐμποδίων, ἅλμα εἰς ὕψος, σφαῖρα, σκυταλοδρομία 4Χ100 καὶ 4Χ400.

Β' ἡμέρα: δρόμοι 100 μ., 400 μετ' ἐμποδίων, ἅλμα εἰς μῆκος, ἐπὶ κοντῷ, δίσκοβολία, ἀκόντιον, σκυταλοδρομίαι 100, 200, 300, 400 μέτρων καὶ 400, 200, 200 καὶ 800.

Εἰς τοὺς ἐν λόγῳ ἀγῶνας θὰ συμμετάσχῃ καὶ ἡ Ἑλλὰς δι' 8 ἀθλητῶν.

SAK.

Θέατρα

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Ἐλευθέρα Σκηνή). Τὴν Τρίτην «Ἡ σκουριά».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Σατανερί».
ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. Ἐπιθεώρησις «Εἴκοσι σταγόνες Ἀθήνα κάθε μέρα».
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Συρκοὺφ ὁ πειρατής».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ἡ λευκὴ κόλασις» μὲ τὴν Τσέχοβα καὶ Σλετόβ, ρωσσικὸς θίασος.
ΑΤΤΙΚΟΝ. (Ὁμιλῶν). «Μπροντουαὴ Μέλοντι», δραματικὴ ἐπιθεώρησις.
ΙΝΤΕΑΛ. «Κιβωτὸς τοῦ Νῶε» μὲ τὴν Κοστέλο.
ΟΥΦΑ. «Ἐρωτικὸν βάλς» μὲ τὴν Χάρβεϋ καὶ Φρίτς.
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἐκδίκησις», ἠχητικὴ ταινία.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ὁ μικρός μου ἀδελφός» μὲ τὸν Λοὺδ καὶ Βαριετέ.

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. «Δύο λέοντες».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Τρία πάθη».
ΑΡΗΣ. «Τὸ χρῆμα».
ΚΟΣΜΟΣ. «Ζήτω ὁ ἔρως».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Ἄνθρωπος ποὺ γελᾷ».
ΛΟΥΞ. «Καλίφης τῆς Ἀραβίας».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Δρόμος πρὸς τὴν διαφθοράν».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Τροπικὸς ἔρως».

Πειραιῶς

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Συζυγικαὶ θυσίαι».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Μακρυὰ ἀπ' τὸν κόσμο».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἰατροί

—Γ. Π. Κεφαλᾶς, ἰατρὸς - ὀδοντ Μενάνδρου 51. 9—12 καὶ 3—6 μ.μ.

—Ὁ ὠτο-ρινο-λαρυγγολόγος ἰατρὸς ΩΡΓ. ΞΑΝΘΑΚΟΣ, δέχεται καὶ ἐν τῇ κλινικῇ του (πρώην Δ. Μαστρ πούλου) Ἁγίου Κων)τίνου 5α. Τηλ.

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὸν λατρευτόν μας
ΓΕΡΑΣΙΜΑΚΗΝ
θανόντα ἐκηδεύσαμεν χθές.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 7ῃ Μαρτίου 1930
Οἱ γονεῖς: Ἰωάννης Κ. Καμπίτσης, νη Ἰωάν. Καμπίτση.

Τὸν λατρευτόν μας πατέρα καὶ θεῖον
ΓΕΩΡΓΙΟΝ Π. ΒΕΡΓΗΝ
(Συνταξιοῦχον - Ἀνώτερον Ὑπάλληλον Ἐλεγκτ. Συνεδρίου)
θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Παρασκευὴν καὶ ὥραν 3 1)2 μ.μ. ἐκ τῆς οἰκίας ὁδὸς Ζήνωνος 14, εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου (Ὁμονοίας).
Ἀθῆναι τῇ 7 Μαρτίου 1930
Τὰ τέκνα: Ἀλεξάνδρα, Ἄννα, Ἑλ Ζωή. Οἱ ἀνεψιοί. (Ἡ παροῦσα θεωρεῖται καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

Τὸν ἀγαπητόν μας
ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΙΩΑΝ. ΛΙΝΑΡΔΟΝ
(Δικηγόρον)
θανόντα ἐν τῷ Ἀρεταιείῳ Νοσοκομείῳ ἐκηδεύσαμεν χθὲς ἐνταῦθα.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαρτίου 1930
Ἡ μήτηρ. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί.

Τὸν ἀγαπητόν μας
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΣΝΑΚΟΝ
(Διαχειριστὴν Αἰγινιτείου Νοσοκομείου)
θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Παρασκευὴν καὶ ὥραν 5ην μ.μ. ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Νεκροταφείου.
Ἀθῆναι τῇ 7 Μαρτίου 1930
Ἡ ἀδελφή: Ἑλένη Πρασίνου.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες μεθαύριον Κυριακήν, 9 Μαρτίου, ὥραν 10.30 π.μ. ἐν τῷ ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τεσσαρακονθήμερον ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ λατρευτοῦ μας υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΒΑΛΙΕΡΑΤΟΥ
παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτοῦ ὅπως εὐαρεστούμενοι παρευρεθῶσιν.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 8η Μαρτίου 1930
Ἡ Μήτηρ
Μαρία Κ. Καβαλιεράτου
Αἱ ἀδελφαί
Ἥβη Κ. Καβαλιεράτου, Ἥρα Ν. Ἀβλάμη, Θέμις Κ. Καβαλιεράτου, Ἐλλὴ Κ. Καβαλιεράτου, Νικ. Ἀβλάμης.
(Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εὐχαριστοῦμεν ἀπείρως πάντας τοὺς συμμερισθέντας τοῦ πένθους μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ προσφιλοῦς μας Φωτίου Γ. Καλφαρέντζου.
Οἰκογένεια Γεωργίου Καλφαρέντζου

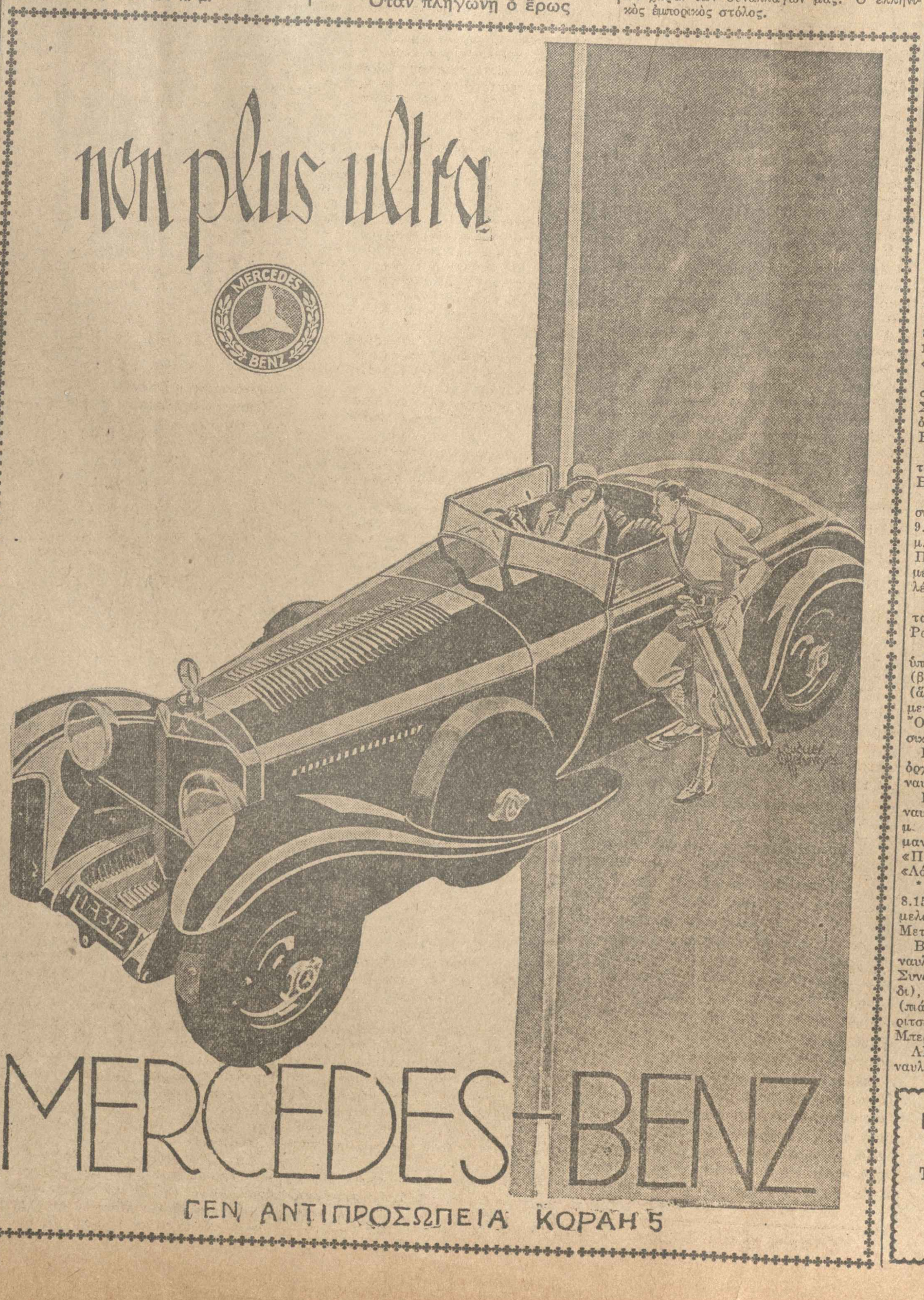

ΙΒΑΝ ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ
ΛΙΛ ΝΤΑΓΚΟΒΕΡ
Τὸ δακτυλίδι
τῆς Αὐτοκρατείρας
ΑΠΟΛΛΩΝ

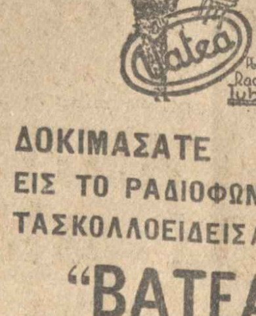

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ
ΕΙΣ ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ ΣΑΣ
ΤΑΣ ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΙΣ ΛΥΧΝΙΑΣ
"BATEA"
Εἶνε ἡ τελευταία λέξις ραδιοφωνικῶν λυχνιῶν.
Πωλοῦνται παντοῦ.
Γεν. Ἀντιπρόσωπος:
Κ. ΞΑΦΤΑΚΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ, ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 12γ
ΤΗΛΕΦ. 56-13

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 9 Μαρτίου ὥραν 11 π. μ. ἀκριβῶς δίδεται ἡ
ΕΒΔΟΜΗ ΛΑΪΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν
Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ.
Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ
ΣΥΜΠΡΑΞΙΣ:
Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΒΙΕΝΝΗΣ
ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
(ΑΝΔΡΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ)
Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Καθηγητὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου καὶ τοῦ Ὠδείου Πειραιῶς.
Εἰς τὸ πρόγραμμα: PERGOLESE: STABAT MATER (ἡ Παιδικὴ Χορῳδία καὶ ἡ Ὀρχήστρα), MOZART: Λειτουργία τῆς Στέψεως (Σόλα, Χορῳδία καὶ Ὀρχήστρα—πρώτη ἐκτέλεσις).
Τιμαὶ εἰσιτηρίων: Θεωρεῖον Α' 100, Πλατεῖα - Ἀμφιθέατρον Α' 75, Ἐξώστης 50, Θεωρεῖον Β' 35, Ὑπερῷον 30.
Διὰ τοὺς κ.κ. Συνδρομητὰς τῶν Συμφωνικῶν Συναυλιῶν τῆς Ὀρχήστρας Θεωρεῖον δρχ. 80, Πλατεῖα-Ἀμφιθέατρον Α' 60.
Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸ θέατρον «ΟΛΥΜΠΙΑ».

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	.. 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	.. 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ.	50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S.	60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ " " "	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	100-200

Ἡ φύσις καλλιτέχνις

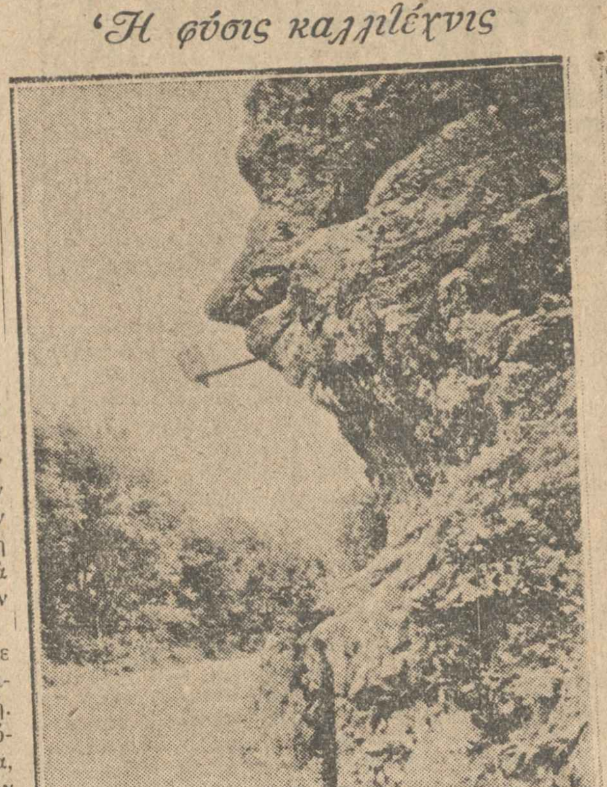

Ἕνας βράχος βουνοῦ τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς παρουσιάζει καταπληκτικὴν ὁμοιότητα μὲ ἀνθρώπινον πρόσωπον. Ἄγνωστος συνεπλήρωσε τὸ ἔργον τῆς φύσεως προσθέσας καὶ τὴν σχετικὴν.... πίπαν.

Ἡ τιμητικὴ φρουρὰ τῆς βασιλίσσης

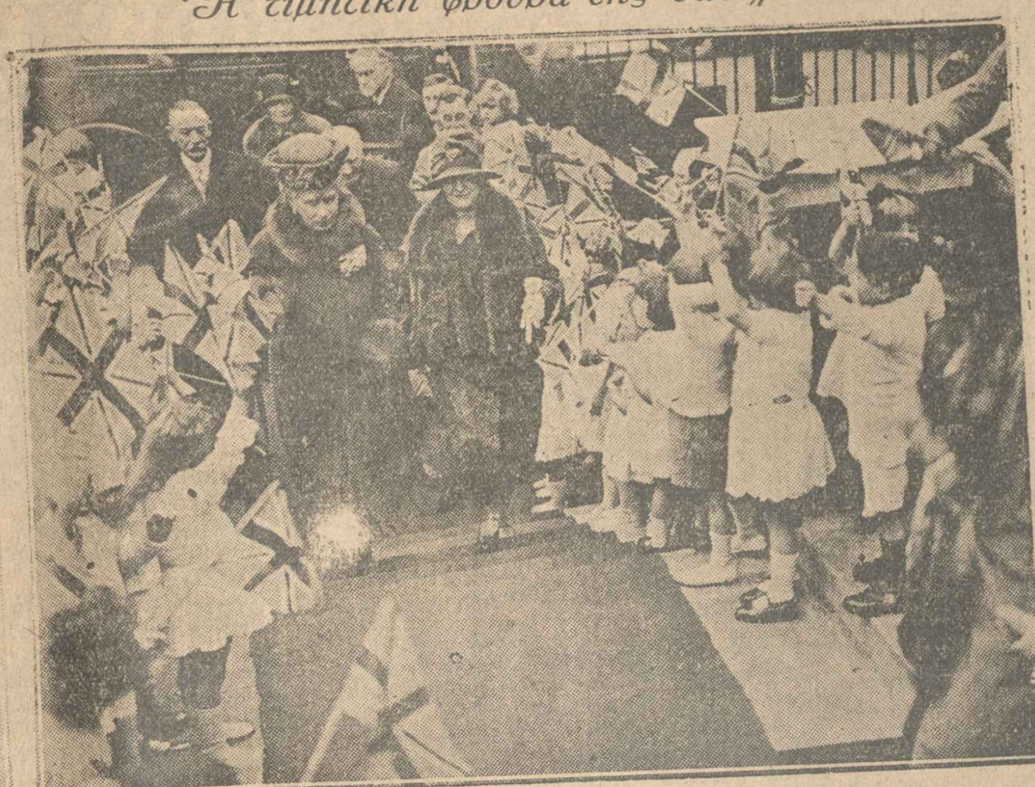

Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας διερχομένη ἐν μέσῳ τῆς τιμητικῆς παρατάξεως τῶν παιδιῶν τοῦ Ἦστ Ἔντ, τῆς πτωχοτέρας συνοικίας τοῦ Λονδίνου. Ἡ βασίλισσα παρέμεινε μίαν ὥραν συνομιλοῦσα μὲ τὰ φτωχὰ παιδάκια.

Τὸ Νέον Ἔτος τῶν Κινέζων

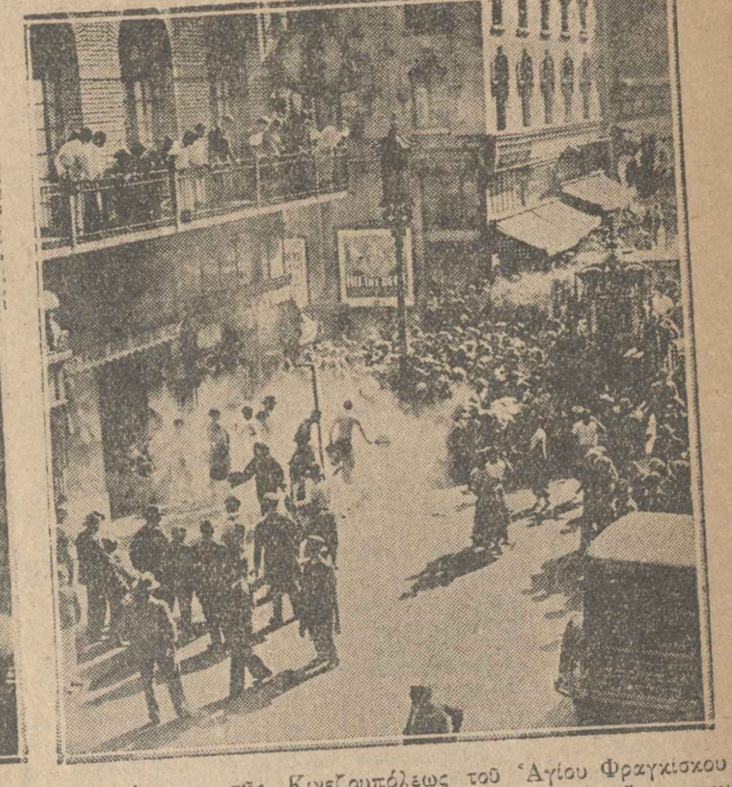

Οἱ κάτοικοι τῆς Κινεζουπόλεως τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου καίουν πυροτεχνήματα ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τοῦ νέου ἔτους των (30 Ἰανουαρίου), πιστεύοντες ὅτι ἡ φωτιὲς διώχνουν τὰ κακὰ πνεύματα ἀπὸ τὴν πόλιν των.

Drieu La Rochelle

Μία γυναῖκα στὸ παράθυρό της

Ἕνα γαλλικὸν μυθιστόρημα ἀπὸ τὴν σύγχρονον Ἑλληνικὴν ζωὴν

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Τὰ γαλλικὰ ἢ τὰ ἐγγλέζικα ποὺ μιλοῦσε ὅλος ὁ κόσμος, περνῶντας ἀπὸ στόμα σὲ στόμα, ἔχαναν τὴν ἀρετή τους· ὅλες ἡ προφορὲς στὸ τέλος συνεχέοντο σὲ μιὰν ἀχρωμάτιστη ἠχηρότητα. Ἡ γραμματικὲς ἐκουρελιάζοντο ἀπὸ χίλιες δυὸ μικροάγνοιες, τὰ λεξιλόγια περιωρίζοντο στὶς πιὸ ὑποτυπώδεις ἀνάγκες. Ἔτσι σιγὰ-σιγὰ κατελύετο κάθε μέσον ἐπικοινωνίας μεταξὺ αὐτῶν τῶν ἀνθρωπίνων ὄντων. Ἀλλὰ δὲν ἦταν ἀπαραίτητη μιὰ γλῶσσα σ' αὐτοὺς τοὺς φουσκωμένους καὶ ἄδειους κοσμοπολίτες· κινήσεις ὅπως στὸν κινηματογράφο, ὀνοματοποιΐες ὅπως στὸ τηλέφωνο θὰ τοὺς ἦσαν ἀρκετές. Ἐν τούτοις, ἔνοιωθαν τὴν ἀνάγκην νὰ μιλοῦν πολὺ γιὰ νὰ γεμίζουν τὸ διάστημα ποὺ ἁπλωνόταν ἄτονο ἀνάμεσα στὶς μαραμένες ἐπιθυμίες των.

—Αὔριο θὰ ζητήσω πληροφορίες, γι' αὐτὸν τὸν Ἰταλὸ ἀπὸ τὴ Αὐγὴ Κορδίτη, θὰ τὸν γνωρίζῃ κι' ὅλας σίγουρα, ἐξεφώνησεν ἡ Μαργὼ γελῶντας.

Ὁ Στααλπάουμ ἐσκέφθη πῶς ἡ Αὐγὴ εἶχε περισσότερες ὀρέξεις ἀπὸ τὴ Μαργώ, ἀλλὰ ἡ μεθοδικὴ ἀκολασία τῆς πρώτης τὸν ἐπείραζεν ὅσο καὶ τὸ ἁγνὸ φλὲρτ τῆς δευτέρας. Θάθελε νὰ τὶς κάμῃ δικές του καὶ τὶς δυό, γιὰ νὰ τὶς πετάξῃ ἔπειτα μὲ αἱμοχαρῆ περιφρόνησιν. Αὐτὰ τὰ συναισθήματα δὲν ἐταίριαζαν μὲ τὴ μυτερὴ κοιλιά του καὶ τὰ χαλασμένα δόντια του. Ἐθυμόταν τὸν περισσότερο καιρὸ αὐτὲς τὶς κατωτερότητες, ἀλλὰ μερικὲς φορὲς κατώρθωνε νὰ τὶς μισοξεχάσῃ· ἔκανε τότε στὶς γυναῖκες ἐξομολογήσεις δουλικὲς καὶ γεμᾶτες μῖσος.

—Τώρα βλέπω γιατὶ δὲν ἤρθατε μαζί μου, ξανάρχισεν ὁ Φερὴτ μὲ νέα λύσσα, ἐπήγατε νὰ θαυμάσετε τὸν Ἰταλὸ στὸ τέννις.

Ἐμιλοῦσε μὲ ἕνα ὕφος γαλίφικο, μὲ μιὰν ἀβροφροσύνη ὑπερβολικὴ καὶ γεμάτη κρυφὴ συγκατάβασι. Ἡ γλῶσσα του, πάρα πολὺ χοντρὴ καὶ μαλακή, τὸν ἔκανε νὰ ψευδίζῃ ἐλαφρά· ἄρχιζε τὰ λόγια του μὲ μιὰ λεπτότητα ποὺ ἐφαινόταν κωμικὴ σ' αὐτὴ τὴ φάτσα τὴ στρογγυλή, τραχειά, ραμμένη σὰν μπαλλόνι. Στὸ τέλος τῶν φράσεων ὅμως, ἡ φωνή του ἐγινόταν σταθερὴ κ' ἔφθανε σὲ τόνους τραχεῖς, ἀπειλητικούς. Ἐκολακευόταν πῶς ἐθύμιζε τοὺς πασάδες τοῦ παληοῦ καιροῦ, τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ ἐμοιραζόταν ἀνάμεσα στὰ χαρέμια καὶ τὰ στρατόπεδα, τῶν ὁποίων ἡ παλάμη ἦταν ἁπαλὴ καὶ βαρειὰ ἡ πυγμή.

—Ἐν ᾧ ἐγὼ ἔσκαζα ὁλομόναχος, σεῖς ἐχειροκροτούσατε ψαρομάληδες «ζιγκολό».

Ἡ Μαργὼ ἐγέλασε καλόκαρδα: τὸ σῶμα τοῦ χοντροῦ πασᾶ εἶχεν ἱδρώσει στὸν ἥλιο περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι εἶχε πονέσει ἡ καρδιά του.

—Θὰ μὲ συγχωρήσετε· θὰ σᾶς πάω, τότε, ὁλομόναχον στὴν Ἀκρόπολι γιὰ νὰ σᾶς παρηγορήσω.

Ἡ γλῶσσα τοῦ Φερὴτ ἐπέρασεν ἐπάνω ἀπὸ τὸ κοφτερό του χεῖλος σὰν βωδινὸ σηκώτι ἐπάνω στὸ μαχαίρι τοῦ χασάπη. Ἐγύρισε τὰ ζωηρὰ του μάτια ποὺ λαμπύριζαν στὸ ἀπαθὲς πρόσωπό του, πρὸς τὸν Μελανσούρ καὶ τὸν Σταλπάουμ γιὰ νὰ τοὺς πάρῃ μάρτυρες τῆς πλεονεκτικῆς θέσεώς του καὶ τῆς διαφθορᾶς τῶν γυναικῶν.

—Δὲν θὰ μπορέσετε νὰ προσφέρετε στὴ φίλη μας ἕνα τόσον ὡραῖο σεληνόφως σὰν ἐκεῖνα ποὺ εἶδε στὴν Ἀραβία, ὅταν ἐπεριδιάβαζεν ἐκεῖ κάτω μὲ τὸν σεΐχη, ἐπαρατήρησεν ὁ Σταλπάουμ ὁ ὁποῖος ἐφάνηκεν ἀνακουφισμένος ὕστερ' ἀπὸ αὐτὸ τὸ πείραγμα ποὺ ἦταν πιὸ δηλητηριασμένο ἀπὸ τὰ προηγούμενα.

Ἡ φράσις αὐτὴ ἦταν λιγάκι τσουχτερή, γιὰ τοὺς δυὸ ἄλλους: Ὁ Μελανσοὺρ ἔβγαλεν ἕναν ὑπόκωφο στεναγμό, ἔπειτα ξαναπῆρε ἕνα ὕφος μακαρίως μοιρολατρικό. Ὁ Φερὴτ ἐμισόκλεισε τὰ μικρά του μάτια γιὰ νὰ σβύσῃ μιὰ πάρα πολὺ ὠμὴ σπίθα τους: Ἀλλὰ ἡ Μαργὼ γέλασε πάλι καὶ χωρὶς προσπάθεια

—Δὲν θὰ σᾶς ξαναδιηγηθῶ πιὰ τίποτε, Σταλπάουμ.

Ὠνειρεύθηκε μιὰ στιγμὴ ἐκείνη τὴν κυνηγετικὴ ἐκστρατεία στὴν Ἀραβία. Τί εἶχε συμβῆ; Κανεὶς δὲν τὤξερε. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ μετρήσῃ τὶς πράξεις της καὶ ἡ μνήμη στενεύει τὶς μέν, μακραίνει τὶς ἄλλες. Εἶναι κι' αὐτὴ μιὰ ἀνάμνησις καὶ ἦταν γεμάτη ἀναμνήσεις. Αὐτὴ ἡ βραδυὰ ἦταν κι' ὅλας ἀνάμνησις· δὲν ἔκανε ἄλλο πιὰ παρὰ νὰ συλλέγῃ ἀναμνήσεις. Ἦταν εἰκοσιοκτὼ χρόνων.

Ἡ Μαργὼ ἦταν μόνη μέσα στὴν κάμαρά της. Τὸ πρόσωπό της σιγὰ-σιγὰ ξανάπαιρνε τὴν γαλήνη του. Τὸ χαμόγελο τῆς φιλαρέσκειας ἐκρατήθηκε ἀκόμη μιὰ στιγμὴ στὸ στόμα της ὕστερα ἐγλύστρησε στὴν ἄκρη τῶν χειλιῶν της καὶ χάθηκε. Ἔπεσε στὸ κρεββάτι της, ἀλλὰ σηκώθηκε πάλι γιὰ νὰ κάμῃ τὴν βραδυνή της τουαλέττα. Ἐγδύθηκε, κατόπιν ἐπεριποιήθηκε τὴν ἐπιδερμίδα της μὲ κινήσεις λίγο ἀπότομες. Δὲν ἦταν σκλάβα τῶν λεπτομερῶν προφυλάξεων, ποὺ καταλήγουν πάντα στὸ νὰ μαραίνουν τὴν ὀμορφιά.

Τὸ βλέμμα τῆς Μαργώ, ποὺ μέχρι πρὸ ὀλίγου ἦταν προσεκτικὸ καὶ πολυάσχολο, τώρα ἦταν ἀφηρημένο. Τὴν εἶχε κυριεύσει ἡ κούρασις καὶ ἡ μελαγχολία, ὅπως συμβαίνει πάντα ὕστερα ἀπὸ πολύωρη ψυχικὴν ὑπερέντασι. Ὡστόσο ἡ ὄψι της δὲν εἶχε τελείως ἀλλοιωθῆ. Μέσα στὴν κίτρινη σιωπὴ τῆς κάμαρας αὐτῆς τοῦ ξενοδοχείου, διεγράφετο καθαρώτερα κάτω ἀπὸ τὰ χαλαρωμένα χαρακτηριστικὰ ἡ δυνατὲς γραμμὲς τοῦ προσώπου. Μιὰ γραμμή, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὰ μῆλα ζωγραφίζει τὸ αὐλάκι, ποὺ σχηματίζεται γύρω ἀπὸ τὴν μικρὴ γρυπὴ μύτη, ὕστερα κατεβαίνει στὸ χνουδωτὸ στόμα, ἀλλὰ συχνὰ τεντωμένο ἀπὸ θεληματικὰ χαμόγελα, καὶ παρακάτω ἀνταμώνει ἄλλες γραμμές, ποὺ ἀνεβαίνουν ἀπὸ τὸν λεπτὸν καὶ στρογγυλὸν λαιμὸν γιὰ νὰ δώσουν μιὰ παιδικὴ σαγήνη στὸ πηγοῦνι.

Ἡ Μαργὼ ἄφησε νὰ πέσουν ἡ γοητείες, ποὺ μέσα στὸ χώλλ, τὶς ἐσήκωνε ἀπάνω στοὺς ὤμους της, καὶ εἰς ὁλόκληρη τὴν λευκή της σάρκα, τὴν δυνατὴ καὶ εὐαίσθητη. Τὰ ρόδινα μάγουλά της ἐχλώμιαζαν κάτω ἀπὸ τὰ δάκτυλά της καθὼς τὰ ἐσκούπιζε μὲ κρέμα. Θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ διακρίνῃ μία σκιὰ τρόμου, ἐὰν ἕνα πονηρὸ μισοχαμόγελο, ποὺ ἔρριχνεν κάπου-κάπου μέσα στὸν καθρέφτη, δὲν ἐρχόταν ν' ἀποδείξῃ ὅτι εἶχε πάντα στὴ διάθεσί της ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὅπλα, μὲ τὰ ὁποῖα ὡπλίζετο ὅταν εὑρίσκετο μέσα στὸν κόσμο.

Προτοῦ πλαγιάσῃ, ἐπῆγε κι' ἄνοιξε περισσότερο τὰ παράθυρα. Ἡ Μαγιάτικη ἐκείνη νύχτα ἦταν ἀρκετὰ δροσερή. Ἡ κάμαρά της ἐχωρίζονταν ἀπὸ τὸ δρόμο μὲ ἕνα μικρὸ σιδερένιο κιγκλίδωμα, ποὺ ἐξετείνετο κατὰ μῆκος σ' ὅλην τὴν πρόσοψι τοῦ ξενοδοχείου: Παραμέρισε τὸ κατεβασμένο στόρ, κ' ἐκύτταξε γιὰ λίγο ἔξω, ὅπου περνοῦσαν ἀκόμη οἱ καθυστερημένοι διαβάται. Τῆς ἄρεσε νὰ γειτονεύῃ μὲ τὸ ἀνώνυμον πλῆθος, μὲ τὴν ἐλευθερία τοῦ δρόμου.

Ὁ Ρίκο δὲν εἶχε γυρίσει ἀκόμη. Μὰ δὲν τὴν ἔμελλε. Οὔτε κἂν ἔρριξε μιὰ ματιὰ πρὸς τὴν γειτονικὴ κάμαρα, ποὺ ἄνοιξε στὸ δωμάτιο τοῦ λουτροῦ της. Ὁ Ρίκο δὲν ἀπατοῦσε κανένα, ἀφοῦ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἦταν μία ἀπάτη. Καὶ εἴτε ἐδῶ βρισκόταν, εἴτε ἀλλοῦ, δὲν εἶχε σημασία....

Ἐπλάγιασε. Καμμιὰ εἰκόνα τῆς ἡμέρας ποὺ πέρασε ἢ τῶν προηγουμένων ἡμερῶν, δὲν ἦρθε νὰ τὴν ἀπασχολήσῃ, κ' ἔτσι ὕστερα ἀπὸ λίγο ἀποκοιμήθηκε.

Σὲ μιὰ στιγμὴ ἐξύπνησε. Ἐθυμήθηκε, κ' ἐκύτταξε τὸ ὡρολόγι της. Ἦταν τέσσαρες καὶ μισή. Ἐσκέφθηκε ὅτι ὁ Ρίκο θὰ εἶχε μπῆ ἐκείνη τὴ στιγμή, καὶ θὰ ἔκανε θόρυβο. Ἴσως νὰ τὴν εἶχε διαπεράσει τὸ κρύο. Ἦταν πολὺ λίγο σκεπασμένη καὶ τὰ παράθυρα ἦσαν ὀλάνοιχτα. Ἐσηκώθηκε, χωρὶς ν' ἀνάψῃ τὸ φῶς, κ' ἐπῆγε νὰ κλείσῃ ἕνα. Μὲ τὸ πνεῦμα ζωηρὸ καὶ καθαρό, ἔνοιωσε ἀκόμη μιὰ φορὰ τὴν περιέργεια νὰ ἰδῇ τί γίνεται στὸ δρόμο. Ἔσυρε πάλιν τὸ στόρι, τὸ ἄνοιξε μάλιστα ἐντελῶς, γιὰ νὰ βλέπῃ καλύτερα.

Μιὰ χλωμὴ ἀνταύγεια τῆς ἡμέρας ἄρχιζε ἤδη νὰ ξεθωριάζῃ τὴ νύχτα. Ἡ μέρα καὶ ἡ νύχτα ὅταν ἀνταμώνωνται στοὺς δρόμους τῆς πόλεως μοιάζουν σὰν νὰ λερώνουν ἡ μία τὴν ἄλλη. Ἀγκαλιάζονται μαλθακά, μελαγχολικά. Ὁ ἥλιος καὶ ὁ θρίαμβός του ἀργοῦν ἀκόμη νὰ φθάσουν. Εἶναι παράξενη ἡ ἐντύπωσις ποὺ δίνει ἕνας δρόμος ἀπὸ κόσμο. Ὅταν τὸν κυττάξῃς ἀνακαλύπτεις διαστάσεις, ποὺ δὲν τὶς ἐπρόσεξες, μιὰ προοπτικὴν εὐγενέστερη, μιὰ κατεύθυνσι μυστηριώδη. Αἱ οἰκοδομαί, ὁ ἀσφαλτοστρωμένος δρόμος, τὰ ἠλεκτρικά, ποὺ ἀκτινοβολοῦν ὑψηλὰ εἰς τὸ κενόν, ὅλα αὐτὰ ἀνακατεύονται μὲ τὴν μεγαλοπρέπεια τῶν σχημάτων τῆς φύσεως, ποὺ τὰ ἀνακαλύπτει κανείς, στοὺς ἔρημους τόπους. Ὁ δρόμος αὐτὸς καὶ ὅλοι οἱ συνεχόμενοι, ὅλος αὐτὸς ὁ λαβύρινθος, ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸ σκοτάδι, δὲν ὑπάρχει παρὰ στὰ μάτια τοῦ ἐρημικοῦ διαβάτη, ὁ ὁποῖος ὅμως ξεχάνει μὲ μιὰν ἀπίστευτη εὐκολία ὅτι ἐκεῖ ὁλόγυρα ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποὺ ἔχουν παραδοθῆ εἰς τὸν κόσμον τοῦ ὀνείρου, καὶ ὅτι σὲ λίγο θὰ ἀρχίσουν νὰ ξαναζοῦν ἡ ὀμορφιὲς τῆς ἡμέρας ποὺ ἔρχεται. Εἶναι ἀλήθεια πῶς ὁ ὕπνος βυθίζει τὴν ἀνθρωπότητα πειὸ βαθειὰ στοὺς κόλπους τῆς φύσεως. Μιὰ κοιμισμένη πόλις εἶναι ἕνα θαμμένο σῶμα χωρὶς ἐλπίδα ἐπανόδου, ἕνα πτῶμα ἐγκαταλελειμμένο στὰ σκουλίκια. Καὶ ἰδίως τὸ καλοκαίρι ὅταν κανεὶς δὲν κινῆται ἡ ἐντύπωσις εἶναι τρομερώτερη.

Ὅλες αὐτὲς ἡ σκέψεις ἐβάραιναν τὸ πνεῦμα τῆς Μαργώ, χωρὶς νὰ ξεκαθαρισθοῦν. Φυσικά, εἶναι συγκινητικὸ ν' ἀνοίγῃ κανεὶς ἕνα παράθυρο στὴ σιωπὴ καὶ στὴν ἀδράνεια, καὶ νὰ εἶναι γυναῖκα αὐτὴ ποὺ σκύβει ἀπάνω στὴν ἄβυσσο.

Ἡ Μαργὼ ἐκρύωνε, ὅμως ἀπελάμβανε τὴν δοκιμασία αὐτή. Ἐβουτοῦσε τὸ σῶμα της ὅπως καὶ τὸ πνεῦμα της μέσα στὸ μπάνιο τοῦ ἀγνώστου. Τὸ βλέμμα της ἐστάθηκε στὰ παληὰ Ἀνάκτορα, ποὺ τὰ διέκρινε στὴν γωνία τῶν δύο λεωφόρων, καὶ ποὺ εἶχαν τὴν ὄψι παληοῦ στρατῶνος, ὅπου κατοικοῦσεν ἄλλοτε ἕνας στρατός, ὁ ὁποῖος ἀργότερα ἐνικήθη καὶ διεσκορπίσθη. Μὲ πολλὴ δυσκολία κατώρθωσε νὰ τραβήξῃ τὰ μάτια της ἀπὸ τὴν ἐρειπωμένη πρόσοψι τοῦ παλατιοῦ, καὶ ἦταν ἕτοιμη νὰ κλείσῃ τὸ στόρι.

(Ἀκολουθεῖ)

Ὅταν πληγώνῃ ὁ ἔρως

Γρηγορίου Ξενοπούλου

Πνεύματα

Ἀθηναϊκὸ Μυθιστόρημα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Πέρασαν κάμποσες στιγμὲς γιὰ νὰ συνέλθῃ... Ἔπιασε τὸ μολύβι καὶ κάθησε... Προσηλώθηκε στὴ στιλπνὴ μύτη, κι' αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν ἄργησε νὰ βυθισθῇ σ' ἔκσταση, βαθύτερη κι' ἀπὸ τὴν πρώτη.

Τὸ μολύβι τώρα ἔγραφε ἀμέσως, ἀπαντῶντας σὲ κάθ' ἐρώτηση ποὺ ἔκανε, ἐνδόμυχα ἢ ψιθυριστά, στὸ πνεῦμα τοῦ παιδιοῦ της.

—*Ὁ Αἰμύλιός μου;...*

—*Καλησπέρα, μητέρα!...*

—*Ποῦ ζεῖς τώρα, παιδί μου;*

—*Σ' ἕναν κῆπο.*

—*Εἶσαι καλὰ ἐκεῖ;*

—*Θαυμάσια!*

—*Μᾶς θυμᾶσαι;*

—*Πάντα!*

—*Γιατὶ δὲν ἦρθες ποτέ;*

—*Ἔρχομαι κάθε μέρα. Μὰ δὲν ἤξερες τὸν τρόπο γιὰ νὰ μοῦ μιλᾷς καὶ νὰ σοῦ μιλῶ...*

—*Εἶσ' εὐχαριστημένος Αἰμύλιέ μου, τώρα ποὺ τὸν ἔμαθα;*

—*Πολύ!... Ἔχω χαρὰ μεγάλη!*

—*Καὶ ξέρεις ποιὸς μοῦ τὸν ἔμαθε;*

—*Κάποιος ποὺ μᾶς ἀγαπᾷ πολύ.*

. . . .

Κι' ἡ «ἐπικοινωνία» ἐξακολούθησε... Ἦλθε στιγμὴ ποὺ τὸ μολύβι ἔτρεχε τόσο γρήγορα, ποὺ τὸ χέρι τῆς Ἀρσινόης δυσκολευόταν νὰ τὸ παρακολουθῇ. Ἀλλὰ βιβλίο δυσανάγνωστα κι' ἂν ἦταν τὰ βιαστικὰ αὐτὰ γραψίματα, κι' ὅσο λίγο κι' ἂν ἔμοιαζαν μὲ τὸ συνηθισμένο της γραφικὸ χαρακτῆρα, τὰ διάβαζε, τὰ μάντευε χωρὶς κανένα κόπο.

Ἡ γοητεία της, ἡ ἔκστασή της ἦταν τόση, ποὺ οἱ ὧρες περνοῦσαν χωρὶς νὰ τὶς καταλαβαίνῃ. Τὸ χαρτί της κόντευε πιὰ νὰ σωθῇ. Ὁ Αἰμύλιος ὅμως δὲν ἔπαυε νἀπαντᾷ στὶς ἐρωτήσεις της γιὰ ὅλα, κι' ἀκόμα νὰ τῆς λέῃ ἕνα σωρὸ πράγματα ἀρώτητα.. Τὴν παρηγοροῦσε, τὴν καθησύχαζε, τῆς προφήτευε μεγάλες εὐτυχίες... Ἡ Φώφη θὰ καλοπαντρευόταν γρήγορα... Ὁ Γιαννάκης θὰ δοξαζόταν... Ὁ Κωστάκης θὰ πλούτιζε... Ὁ Μαυρομάρης θάφτανε τὰ χρόνια τῆς γιαγιᾶς... Μόνο αὐτὴ ἡ καϋμένη θὰ πέθαινε στὸ χρόνο. Ἔ, ἦταν καιρός της πιὰ νὰ πάῃ στὸν Παράδεισο, νὰ ἡσυχάσῃ...

Ἄξαφνα μιὰ φωνὴ γεμάτη ἔκπληξη καὶ τρόμο:

—*Μαμμά!;...*

Ὁ Γιαννάκης γύριζε ἀπ' τὸ θέατρο κι' ἔβρισκε τὴ μητέρα του, τέτοιαν ὥρα, στὴν τραπεζαρία νὰ γράφῃ!

Μάζεψε τὰ χαρτιά της μὲ ταραχή, σὰ μαθήτρια ποὺ τὴν πιάνουν νὰ γράφῃ ραβασάκι, κι' ἐξήγησε στὸ γυιό της πῶς, ἀφοῦ κέντησε ὡς ποὺ βαρέθηκε, καταπιάστηκε ἀργὰ μὲ κάτι λογαριασμοὺς καὶ ξεχάστηκε.

Ἀλήθεια, ἡ κυρία Μαυρομάρη, ποὺ εἶχε ὅλη σχεδὸν τὴ διεύθυνση τῆς περιουσίας, συχνὰ ἔκανε λογαριασμούς, καὶ κάποτε πολύπλοκους. Τὸ ὕφος της ὅμως δὲν ἦταν γιὰ νὰ πείσῃ τὸ Γιαννάκη πῶς ἐπρόκειτο γιὰ τέτοιου εἴδους ἀσχολία. Καὶ κοίταζε τὴ μητέρα του μὲ ἀπορία, μιὰ στὸ πρόσωπο ποὺ τοῦ φαινόταν ἀλλοιώτικο, καὶ μιὰ στὰ χέρια, ποὺ κρατοῦσαν τὰ χαρτιὰ ἐκεῖνα μὲ τρόπο σὰ νἄθελαν νὰ τὰ κρύψουν.

Ἀλλὰ σὲ λίγες στιγμές, αὐτὴ κατάφερε νὰ συνέλθῃ καὶ νὰ χαμογελάσῃ.

—*Σοῦ φαίνεται παράξενο; τοῦ εἶπε. Νόστιμο αὐτό! Μὰ σὰν τί ἐνόμισες πὼς ἔκανα;*

Καὶ τοῦ ἔτεινε τὰ χαρτιά, —ἀπὸ μακριὰ ὅμως,— σὰ νὰ τοὔλεγε: «πάρε καὶ δές!»

Ὁ Γιαννάκης δὲν τόλμησε. Ἦταν τώρα πιὰ τὸ ὕφος τῆς μητέρας του, τὸ ὕφος ἐκεῖνο ποὺ ἐξασκοῦσε ἐπιβολὴ σὲ ὅλους...

—*Μὰ τόσο ἀργά; εἶπε μόνο. Ξέρετε τί ὥρα εἶναι;... Ἀφῆστε τα καὶ πηγαίνετε νὰ κοιμηθῆτε...*

—*Αὐτὸ θὰ κάνω, ἔννοια σου... Πήγαινε καὶ σύ... Ἦταν κόσμος στὸ θέατρο;... Εἶδες κανένα γνωστό;... Καληνύχτα!...*

Ὁ Γιαννάκης πέρασε στὴν κάμαρά του. Ἡ κυρία Μαυρομάρη θάθελε νὰ ξαναρχίσῃ πάλι τὴν «ἐπικοινωνία». Φοβήθηκε ὅμως,—ὅπως ἂν θάκανε κανένα κακό,— μὴ τὴν τσακώσῃ πάλι ὁ γιός της νἀγρυπνῇ στὴν τραπεζαρία. Γιατὶ τὸ φῶς μποροῦσε νὰ τὴν προδώσῃ... Καὶ μὲ μεγάλη της λύπη ψιθύρισε:

—*Φτάνει, μικρό μου... καληνύχτα σου... Αὔριο πάλι, ἔ;*

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη τῆς φάνηκε πὼς ἔτριξε πάλι τὸ τζάμι.

Σημάδι πὼς τὸ πνεῦμα τοῦ Αἰμύλιου ἔφευγε...

Ι'.

Ὁ Ζαννῆς ἔλαβε μὲ τὸ ταχυδρομεῖο δυὸ γράμματα μαζί.

Τὸ ἕνα τῆς μητέρας — τὸ ἄλλο τῆς κόρης.

Ἡ μητέρα, ὅλη χαρά, τὸν πληροφοροῦσε πῶς τὸ «θαῦμα» εἶχε γίνει καὶ πὼς ἡ ἐπιτυχία της στὸ πρῶτο πείραμα ἦταν ἀνώτερη ἀπὸ κάθε προσδοκία. Τοῦ ἔστελνε νὰ ἰδῇ καὶ τὰ χαρτιὰ μὲ τὶς ἀπαντήσεις τοῦ πνεύματος, γιὰ νὰ κρίνῃ μόνος, καὶ τὸν παρακαλοῦσε νὰ περάσῃ ἀπ' τὸ σπίτι της νὰ τὰ ποῦν. Πέτρες δὲν εἶχαν πέσει τὴν περασμένη νύχτα...

Ἡ κόρη τοῦ θύμιζε τὸ λεύκωμά της. Θὰ τῆς ἔκανε μεγάλη χάρη ὁ «λατρευτός της ποιητής», ἂν τῆς ἔγραφε κάτι ὡς τὴν Πέμπτη, —τόσο γρήγορα!— γιατὶ θάβγαινε πάλι νὰ πάῃ κάπου μονάχη της κι' ἦταν εὐκαιρία νὰ περάσῃ πρῶτα ἀπ' τὸ σπίτι του γιὰ νὰ τὸ πάρῃ...

Τὸ μεγάλο γράμμα τῆς μητέρας, μὲ τὰ ἐσώκλειστα δοκουμέντα, χαροποίησε πολὺ τὸν πνευματιστή. Ἔβλεπε πιὰ ὁλοφάνερα πῶς δὲν εἶχε κάνει λάθος στὴ διάγνωσή του καὶ συμπέραινε, πῶς ἀφοῦ ἄρχιζε ἔτσι, ἀσφαλῶς ἡ μαθήτριά του θὰ ξεπερνοῦσε μιὰ μέρα καὶ τὴν Σίγμα-Σίγμα. Ἔ, αὐτὸ δὲν ἦταν μικρὸ πρᾶγμα! Πόσα σπουδαῖα προβλήματα, ἄλυτα, μποροῦσαν νὰ λυθοῦν μὲ μιὰ τόσο ἔξυπνη, εὐαίσθητη καὶ μορφωμένη γυναῖκα σὰν τὴν κυρία Μαυρομάρη, ὅταν θὰ κατώρθωνε νὰ γίνῃ ἕνα καλὸ «μέντιουμ»!

Ἀλλὰ τὸ γραμματάκι τῆς κόρης, νὰ ποῦμε τὴν ἀλήθεια, τὸν χαροποίησε περισσότερο. Ἔβλεπε πὼς καὶ γιὰ τὴ Φώφη ἐπίσης δὲν εἶχε γελασθῆ. Μὲ τὸ γράμμα της αὐτὸ δὲν ἤθελε νὰ τοῦ πῇ ἄλλο παρὰ πῶς θὰ ξαναπήγαινε στὸ σπίτι του τὴν Πέμπτη. Τὸ λεύκωμα ἦταν ἡ πρόφαση. Ἀλλὰ πολὺ περισσότερο ἀπὸ τὸ ποίημα ποὺ θὰ τῆς ἔγραφε, τὴν ἐνδιέφερε τὸ κόρτε του καὶ τὸ φίλι ἴσως. Ὡρισμένως ἡ Φώφη Μαυρομάρη ἦταν ἀπὸ τὰ κορίτσια ἐκεῖνα ποὺ κάποιος ἄλλος θὰ τἄλεγε «διεφθαρμένα», μὰ ποὺ ὁ Ζαννῆς τἄλεγε ἁπλῶς «ξυπνητά». Τὰ κορίτσια αὐτά, ἀπὸ τὴν καλή τους τάξη, δὲν ξανοίγονται ποτὲ μ' ἕνα νέο, δὲν κάνουν τρέλλες ἐπίφοβες ὅπως ἄλλα. Οὔτε τὸ αἴσθημα, κι' ὅταν βλάψῃ καμμιὰ φορά, τὰ παρασέρνει. Ἅμα τους τύχῃ ὅμως ἕνας σοβαρός, ἡλικιωμένος ἄνθρωπος, ἀνώτερος ἀπὸ κάθε ὑποψία, σὰν τὸ Ζαννῆ, ποὺ τὰ νοστιμεύεται, τὰ «ξυπνητὰ» κορίτσια, ἀπὸ μιὰ φυσικὴ περιέργεια, δὲν διστάζουν καθόλου νὰ δοκιμάσουν λίγο μαζί του τἀπαγορευμένα. Πηγαίνουν στὰ σίγουρα, δὲν φοβοῦνται τίποτα. Καμμιὰ φορὰ μάλιστα ἡ παρθενικὴ αὐτὴ «περιέργεια» εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε ἀνυπομονοῦν νὰ τὴν ἱκανοποιήσουν σὰ νἄταν ἐρωτευμένα πραγματικῶς.

(Ἀκολουθεῖ)

Ὅταν πληγώνῃ ὁ ἔρως

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ δημοσίαν συνεδρίαν ἐγένετο ἡ ἐπίσημος δεξίωσις τοῦ πρό τινος ἐκλεγέντος προσέδρου μέλους τῆς Ἀκαδημίας κ. Γεωργίου Κοσμετάτου. Ὁ Πρόεδρος κ. Κ. Παλαμᾶς προσεφώνησε δι' ὀλίγων τὸν κ. Κοσμετάτον καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὸν λόγον διὰ τὴν καθιερωμένην εἰσιτήριον ἀνακοίνωσιν, ἔχουσαν θέμα: Περὶ τῆς κυτταρικῆς ἑρμηνείας τῆς κληρονομικότητος.

Ὁ κ. Κοσμετάτος ὡμίλησε συμπεράνας ὅτι ἡ κυτταρικὴ κληρονομικότης ὀφείλεται ὄχι μόνον εἰς τὸν πυρῆνα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πρωτόπλασμα τοῦ κυττάρου. Ἀνέφερεν ὡσαύτως δοξασίαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Σκλαβούνου καθ' ἣν ἡ ἔρευνα τῆς κληρονομικότητος ἔχει δι' ἡμᾶς καὶ ἐθνολογικὴν σημασίαν, ὅπως ἀποδειχθῇ τὸ γνήσιον τῆς καταγωγῆς τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων ἐκ τῶν ἀρχαίων.

Κατόπιν ἔγιναν αἱ ἑξῆς ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις:

1) Αἱ βιομηχανίαι καὶ τὸ ἐμπόριον τοῦ Κάδμου. — Ὁ κ. Κεραμόπουλος ἀνεκάλυψε πρὸ πολλοῦ εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ Κάδμου ἐν Θήβαις α') ἀγγειοπλαστικὸν ἐργαστήριον καὶ ἄπειρα ἀγγεῖα καινουργῆ, ἀτριβῆ ἀποθηκευμένα ἐν τῷ ἀνακτόρῳ πρὸς ἐμπόριον βεβαίως.

β') Προσέτι ἀνεκάλυψε πολλὰς πλάκας ὄνυχος λίθου καὶ ἔργα κοσμητικὰ διάφορα ἐκ τοῦ αὐτοῦ λίθου ἀτελῆ ἢ ἀποτυχόντα. Τὰ ἔργα ταῦτα εἶναι εἰργασμένα βεβαίως ἐντὸς τοῦ ἀνακτόρου, καὶ ἐπειδὴ τέλεια κοσμήματα δὲν εὑρέθησαν, ἄρα ἐπωλοῦντο.

γ') Ὅμοιος συλλογισμὸς ἰσχύει διὰ τὰ ἐν τῷ ἀνακτόρῳ εὑρεθέντα τεμάχια ὀρείας κρυστάλλου φέροντα πριονίσεις.

δ') Ἀλλὰ καὶ ἐξ ὑαλώδους μάζης εὑρέθησαν χιλιάδες ψηφίδων πρὸς περιδέραια καὶ θὰ κατεσκευάζοντο ἐπίσης ἐν τῷ ἀνακτόρῳ, ἐπειδὴ εὑρέθη καὶ μικρὸν κακόπλαστον ἀγγεῖον ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης, τὸ ὁποῖον, ἐνῷ δὲν εἶναι ἄξιον νὰ εἶχεν ἀγορασθῆ ἄλλοθεν χάριν τοῦ ἀνακτόρου, φέρει ὑποκάτω ἴχνη πυρᾶς, ὥστε ἐπλάσθη ἐν τῷ ἀνακτόρῳ καὶ ἐχρησιμοποιεῖτο διὰ τὴν κατασκευὴν ἄλλων κοσμημάτων ὑαλωδῶν.

ε') Ἀλλὰ καὶ ἐκ χρυσοῦ κοσμήματα εὑρέθησαν πολλὰ καὶ σκεύη χαλκᾶ καὶ πολλὰ ἄμορφα χύματα μολύβδου. Ἐπειδὴ τὰ μέταλλα καὶ τὰ ὀρυκτά, περὶ ὧν ἀνωτέρω, δὲν εὑρίσκονται ἐν Θήβαις, γεννᾶται τὸ ζήτημα πῶς ἐπρομηθεύετο αὐτὰ ὁ Κάδμος ἔξωθεν, ἀφοῦ τότε νομίσματα δὲν ὑπῆρχον, τὸ δὲ ἐμπόριον ἐγίνετο ἀνταλλακτικῶς. Εἷς λοιπὸν τρόπος ἦτο, νὰ παρέχῃ ὁ Κάδμος ἀγγεῖα [illegible] τὰ πολύτιμα ἐκεῖνα ὑλικά, ἀλλὰ ἐξασφάλιζε πρὸς συντήρησιν τῶν λοιπῶν βιομηχανιῶν του. Ἄλλοι τρόποι ἦσαν αἱ διὰ δώρων φιλοφρονήσεις διαφόρων βασιλέων πρὸς ἀλλήλους καὶ τούτου τοῦ τρόπου ἔφερεν ὁ κ. Κεραμόπουλος παραδείγματα ἐκ τῆς 14ης καὶ 15ης ἑκατονταετηρίδος πρὸ Χριστοῦ.

Τελευταῖον πόρισμα εἶναι ὅτι μόνον ἀνάκτορα ἠδύναντο νὰ εἶναι ἐπιχειρηματίαι βιοτέχναι.

2) Περὶ τῶν αἰτίων τῶν κανονικῶν μικροσεισμικῶν κραδασμῶν τοῦ ἐδάφους περιόδου 4''—8''. — Ὁ κ. Αἰγινήτης ἀνεκοίνωσε μελέτην τοῦ κ. Ν. Κρητικοῦ ἐπὶ τῶν αἰτίων τῶν κανονικῶν μικροσεισμικῶν κινήσεων τοῦ ἐδάφους, αἵτινες σημειοῦνται συχνὰ [illegible] συνεχῶς ἐπὶ ὥρας ἢ καὶ ἐπὶ ἡμέρας εἰς ὅλους τοὺς σεισμικοὺς σταθμοὺς τοὺς ἐφωδιασμένους διὰ τῶν νεωτέρων εὐπαθῶν ὀργάνων.

Λόγῳ τῆς ταυτότητος τοῦ φαινομένου δι' ὅλην τὴν γηΐνην ἐπιφάνειαν, αἱ κινήσεις αὗται θεωροῦνται ὡς ἀντιστοιχοῦσαι οὐχὶ εἰς σεισμοὺς μεμακρυσμένους, ἀλλ' εἰς κραδασμοὺς [illegible] τοῦ γηΐνου φλοιοῦ [illegible] τὰ ἀποτελέσματα ὅμως τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων πολυαρίθμων ἐρευνῶν πρὸς [illegible] τοῦ αἰτίου τοῦ προκαλοῦντος τὸ φαινόμενον τοῦτο δὲν φαίνονται ἀκόμη ἐξ ὁλοκλήρου ἱκανοποιητικά. Ἔχουσι προταθῆ δύο κυρίως προτεινόμενα δυνατὰ αἴτια: 1) ἡ κρούσις τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης ἐπὶ τῶν ἀποκρήμνων ἀκτῶν, τοὐλάχιστον διὰ τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Δ. Ἀσίαν καὶ 2) αἱ διαφοραὶ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πιέσεως, αἵτινες δυνατὸν νὰ ὑφίστανται μεταξὺ δύο διαφόρων σημείων τῆς γηΐνης σφαίρας, κειμένων ἐντὸς ὡρισμένης ζώνης περικλειούσης καὶ τὸν Σταθμόν, ὅστις ἀναγράφει τὰς κινήσεις ταύτας.

Ἐκ τῆς μελέτης τῶν περιπτώσεων καὶ τῶν συνθηκῶν, ὑφ' ἃς λαμβάνει χώραν ἡ ἀναγραφὴ τῶν ἀνωτέρω μικροσεισμικῶν κινήσεων τοῦ ἐδάφους εἰς τὸν σεισμικὸν σταθμὸν τῶν Ἀθηνῶν, ὁ κ. Κρητικός, ἐξάγει τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ φαινόμενον δὲν δύναται νὰ ἐξηγηθῇ οὔτε διὰ τῆς κρούσεως τῶν κυμάτων εἰς τὰς ἀκτὰς ἢ τῆς θαλασσοταραχῆς, οὔτε καὶ διὰ τῶν ἀκανονίστων καὶ ποτόμων μεταβολῶν τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πιέσεως, ἀλλὰ μόνον διὰ τῆς ρυθμικῆς δράσεως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν ἰσχυρῶν ἠπειρωτικῶν ἀνέμων καὶ ὅταν οὗτοι πνέουν ἐπὶ μακρὸν σχετικῶς χρονικὸν διάστημα καὶ ἐπὶ ἐκτεταμένης ξηρᾶς.

4) Ἡ εὐαισθησία κυνῶν ἐθισθέντων εἰς τὸ ἀρσενικὸν ἔναντι τῆς ἀχνῆς τοῦ ὑδραργύρου. Ἀνακοίνωσις τοῦ κ. Ν. Κλεισιούνη ὑποβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ἰωακείμογλου.

Αὐγούστου Μπαγὺ

Νέρων

Ἡ ἀγωνία ἑνὸς κόσμου

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Εἰς τοὺς δρόμους τῆς Ρώμης συνέβαιναν περίεργα πράγματα. Ἡ πόλις εἶχε τὰς ἐπικινδύνους συνοικίας της. Εἰς τὰ καταγώγιά των κατέφευγαν τὰ πλέον ὕποπτα στοιχεῖα τοῦ μεσογειακοῦ κόσμου, τ' ἀποβράσματα τῶν ἀφρικανικῶν ἀκτῶν, τῆς Ἰσπανίας, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Μικρασίας. Μετ' αὐτῶν συνήντα κανεὶς βλοσυροὺς στρατιώτας, Γερμανοὺς ἢ Σαρμάτας μισθοφόρους, μονομάχους, ἀντιδρασικούς, γενικῶς ὅλους ἐκείνους, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ λατινικὴ ἔχει ἕνα μοναδικὸν χαρακτηρισμόν: «χαμένοι ἄνθρωποι». Ὅλος αὐτὸς ὁ συρφετὸς συνωθεῖτο καὶ ἐβδόμει εἰς τὰ χαμόσπιτα τῶν Σαβούρρων καὶ τῆς πέραν τοῦ Τιβέρεως περιοχῆς. Ἡ Ρώμη, κέντρον ἕλξεως τοῦ δυτικοῦ κόσμου, ἦτο τὸ ἄσυλον τοῦ κοσμοπολιτικοῦ καὶ πλάνητος ἐκείνου κόσμου, ὁ ὁποῖος μοιράζεται σήμερον εἰς τὰ σοκάκια τῆς Μασσαλίας, τῆς Νεαπόλεως, τῆς Γενούης ἢ τοῦ Πὸρτ-Σαΐτ. Εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἀπάτριδας προσεφέροντο αἱ μόναι ἀπολαύσεις, πρὸς τὰς ὁποίας καὶ σήμερον ρέπουν: ἡ μέθη, αἱ ἔριδες καὶ ἡ διαφθορά.

Εἰς τοὺς στενοὺς δρόμους τῶν πυκνοκατῳκημένων συνοικιῶν, ποὺ ἐβυθίζοντο εἰς τὸ σκοτάδι μόλις ἔδυεν ὁ ἥλιος, ἕνας ὅμιλος ἐξ ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ νέων ἐπλανᾶτο τώρα κάθε βράδυ. Τὸν συνώδευαν μερικοὶ σκλάβοι, φέροντες πυρσούς. Ἕνας ἐκ τῶν νυκτερινῶν αὐτῶν περιπατητῶν παρεῖχε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐτύγχανεν ἰδιαιτέρας προστασίας. Τὰς περισσοτέρας φορὰς ἐκάλυπτε τὸ κεφάλι του μὲ τὸ ἄκρον τῆς χλαμύδος καὶ τὸ πρόσωπόν του δὲν ἐφαίνετο καθόλου. Φιλόνεικοι, θορυβώδεις, αὐθάδεις οἱ ἐν λόγῳ νέοι ἐσπρωχναν τοὺς διαβάτας, τοὺς ἔρριπταν χάμω ὁσάκις ἐπρόβαλλαν ἀντίστασιν, ἔθραυαν διὰ πελέκεων τὰς κλειστὰς θύρας, ἀλλ' οὔτε ἐσκότωναν τὰ θύματά των, οὔτε ἔκλεπταν τίποτε ἀπὸ τὰ καπηλεῖα, ποὺ [illegible]. [illegible] φιλονεικοῦντες, ἄδοντες, ἐξοδεύοντες ὅλας τὰς δυνάμεις των εἰς κραυγὰς καὶ λοιδωρίας καὶ ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος θὰ τοὺς ἀπήντα: οἱ σκλάβοι των, εἰς τὸ πρῶτον σύριγμά των, ἔτρεχαν καὶ ἐπέπιπτον [illegible] ἐναντίον τοῦ δυστρόπου, ποὺ δὲν ἦτο εὐχαριστημένος. Εἰς τὸ τέλος τοὺς ἔμαθαν, σχεδὸν τοὺς ἐπερίμεναν εἰς ὅλους τοὺς δρόμους, ποὺ ἐσύχναζαν οἱ ἔμποροι τοῦ ἔρωτος.

Ὅταν ἐκουράζοντο νὰ τρέχουν στὰ σταυροδρόμια, εἰσέβαλλον εἰς τὰ χαμόσπιτα τῶν ἑταιρῶν, αἱ ὁποῖαι τοὺς ἔβλεπαν μὲ εὐχαρίστησιν νὰ φθάνουν, διότι ἦσαν πολὺ γενναιόδωροι. Ἐπήγαιναν ἀπὸ οἴκου εἰς οἶκον ἀνοχῆς. Ἐκεῖνος, ποὺ ἐφαίνετο νὰ ἔχῃ τὸν λόγον μεταξὺ τῶν νέων αὐτῶν, ἐδιάλεγε τὶς γυναῖκες ποὺ θὰ ἐλάμβανον μέρος εἰς τὴν διασκέδασιν. Τὶς ὡδηγοῦσαν εἰς ἕνα καπηλεῖον, τοῦ ὁποίου ἔκλειαν τὰς θύρας καὶ τὶς ἔβαζαν νὰ κάνουν διαφόρους πλαστικὰς εἰκόνας καὶ νὰ παίρνουν ὅλας τὰς στάσεις ποὺ ἦτο δυνατὸν νὰ συλλάβῃ ἡ ἐρωτικὴ φαντασία των. Κατόπιν, βαρεῖς καὶ τρικλίζοντες ἀπὸ τὸ κρασί, τραυλίζοντες ἀπὸ ἐρωτικὴν παραφοράν, ἐρρίπτοντο ἐπάνω των διὰ νὰ κορέσουν τὸ πάθος των. Ὁ κίνδυνος [illegible] τὴν φιληδονίαν των. Συνέβαινε συχνὰ νὰ πίπτουν εἰς τὰ χέρια [illegible] ἢ μισθοφόρων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐννοοῦσαν νὰ ὑποχωροῦν χωρὶς ἀντίστασιν· καὶ πολλὲς φορὲς ἡ Αὐλὴ ἐξεπλάγη βλέπουσα τοὺς μώλωπας, τοὺς ὁποίους ἔφερεν ὁ Νέρων εἰς τὸ πρόσωπον.

Ὁ αὐτοκράτωρ παρεδίδετο μὲ μεγαλυτέραν διαρκῶς μανίαν εἰς τὰς ὀργιαστικὰς αὐτὰς ἀπολαύσεις. Πολὺ ἰσχυρός, μὴ δυνάμενος οὔτε νὰ ἐκφράσῃ, οὔτε νὰ κρατήσῃ ἕνα πόθον, ὁ ὁποῖος καὶ τὸν ἱκανοποιεῖτο ἀμέσως, εὑρίσκε τὸ ἀπρόοπτον εἰς τὸ ἰγκόγνιτό του καὶ ἡ γυναῖκες ἐκεῖνες μὲ τὶς βαρειὲς [illegible], ἡ βάναυσες εἰς τὰ χάδια των, ἡ ἀγενεῖς εἰς τοὺς τρόπους των, τοῦ παρεῖχον μίαν νέαν ἡδονήν, τὴν ὁποίαν ἀπελάμβανε μὲ ἀγρίαν παραφοράν. Ἐ[illegible] ἐπερνοῦσαν νύκτες ὁλόκληροι, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων ἐλησμόνει τὴν θέσιν του καὶ ἐλυτρώνετο ἀπὸ τὸ βάρος τῶν φασμάτων, τὰ ὁποῖα ἐπαρουσιάζοντο εἰς τὴν πυρετικὴν φαντασίαν του, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐδολοφόνησε τὸν Βρεττανικόν.

Κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην τῆς ζωῆς του, λυτρωμένος ἀπὸ τὴν Ἀγριππίναν, ἀπαλλασσόμενος ὀλίγον κατ' ὀλίγον τοῦ Σενέκα, τελείως βέβαιος περὶ τῆς κατοχῆς τοῦ θρόνου του κατόπιν τοῦ φόνου τοῦ ἀδελφοῦ του, ὁ Νέρων ὑπέφερεν ἀπὸ τὴν συναίσθησιν ἑνὸς μεγάλου κενοῦ, ὑπέφερεν ἀπὸ μίαν ἀνίατον πλῆξιν.

Ἐξηκολούθει νὰ ἐκδίδῃ σοφὰ νομοθετήματα· τὰ ρωμαϊκὰ ὅπλα, εἰς τὰ σύνορα τῆς αὐτοκρατορίας, διετήρουν ἀμείωτον τὴν δόξαν τῶν ἐμβλημάτων των. Ἀλλ' ἡ ψυχή του ἦτον ἀνήσυχη, βαρειά, ἄνεργη. Σιγὰ-σιγὰ ἤρχισε νὰ ἐπιζητῇ τὰς καλλιτεχνικὰς ἀπολαύσεις· κατεγίνετο μὲ τὴν γλυπτικήν, ἐζωγράφιζε καὶ ἔγραφε. Δὲν ἱκανοποιεῖτο πλέον μὲ τὴν τύχην ποὺ τὸν ἔκαμεν αὐτοκράτορα. Ἤθελε νὰ εἶναι μεγάλος ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτόν του καὶ νὰ τὸν ἀγαποῦν διότι ἦτον αὐτὸς καὶ ὄχι ὁ αὐτοκράτωρ. Ὁ Ἄρχων ἐκεῖνος τοῦ κόσμου ἦτον ἕτοιμος νὰ γίνῃ δοῦλος ἐκείνου ποὺ θὰ ἠμποροῦσε νὰ γευθῇ τὴν καρδιά του.

Ἡ Ἀκτή, τὴν ὁποίαν περιέβαλλε μὲ μίαν ἤρεμον τρυφερότητα καὶ ἠγάπα μᾶλλον ὡς ἀδελφὴν παρὰ ὡς ἐρωμένην, δὲν ἦτο πλέον εἰς θέσιν νὰ τὸν διασκεδάσῃ. Τότε ἐγεννήθη εἰς τὸν ἐγκέφαλον τοῦ νεαροῦ Ὄθωνος ἡ τολμηρὰ σκέψις νὰ κατακτήσῃ τὸν Καίσαρα καὶ νὰ τὸν ὑποτάξῃ εἰς τὴν θέλησίν του, προμηθεύων εἰς αὐτὸν μίαν ἐρωμένην τῆς ὁποίας θὰ παρέμενεν αὐτὸς ὁ ἴδιος σύμβουλος. Τὸ σχέδιον ἦτο πολὺ ἔξυπνον καὶ θὰ ἐπετύγχανεν. Ἀλλ' ὁ εὐνοούμενος ἐπέδειξε κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν κάποιαν ἀδεξιότητα καὶ ἐκεῖνο, ποὺ θὰ τοῦ ἐξησφάλιζε τὸν θρίαμβον, ἔγινεν ἀφορμὴ νὰ πέσῃ εἰς τὴν δυσμένειαν τοῦ Νέρωνος.

Ὡραῖος, πνευματώδης, μὲ μίαν ἐκλεπτυσμένην κομψότητα ποὺ δὲν ἔπαυε νὰ εἶναι ἀνδρική, περιβεβλημένος μὲ μίαν ἐξαιρετικὴν αἴγλην, ὀφειλομένην εἰς τὴν ἔκδηλον πρὸς αὐτὸν εὔνοιαν τοῦ αὐτοκράτορος, ὁ Ὄθων εἶχε διαφθείρει μίαν ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας νέας τῆς ρωμαϊκῆς ἀριστοκρατίας, τὴν Ποππαίαν Σαβίναν. Ἡ μητέρα τῆς Ποππαίας εἶχε προκαλέσει τὸν θαυμασμὸν ὁλοκλήρου τῆς Ρώμης διὰ τὸ ἐξαιρετικὸν κάλλος της, ἡ δὲ κόρη της τὴν ὑπερέβη! Πάντοτε σοβαρά, μὲ ἕνα χαμόγελο ἀνεκφράστως γλυκὺ καὶ μὲ μίαν μελαγχολικὴν ἁγνότητα, μὲ πρόσωπον καὶ σῶμα τόσον ἁρμονικά, ὥστε νὰ φαίνεται σὰν λαξευμένη ἀπὸ τὴν σμίλην τοῦ Φειδίου, ἡ Ποππαία ἔφερε τὴν σφραγῖδα μιᾶς τελειότητος, ἡ ὁποία ἐνεφανίζετο ὡς ἕνα εἶδος θείας μορφῆς. Τὸ πνεῦμα της, ἡ μόρφωσίς της, ἡ ὀξύτης τῆς σκέψεώς της, ἡ συγκινητικὴ φωνή της καὶ πρὸ πάντων τὸ βλέμμα της ἐξήσκουν τόσην γοητείαν, ὥστε δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τὴν πλησιάσῃ κανεὶς χωρὶς νὰ σκλαβωθῇ. Γνωρίζουσα πόσην γοητείαν προσέθετεν εἰς τὸ κάλλος τὸ μυστήριον τῆς ἀπομακρύνσεως, ἐνεφανίζετο πολὺ σπανίως εἰς τὸ κοινόν, πάντοτε μισοκεκαλυμμένη, [illegible], σχεδὸν ἀπαρατήρητος μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ [illegible] ἀπὸ συστολήν, ἁγνότητα καὶ παρθενικότητα. Ἐγνώριζαν ὅτι ἀγοράζεται, ἀλλ' εἰς ὑψηλὰς τιμάς.

Ὁ Ὄθων ἦτο νέος, πλούσιος, ἰσχυρὸς [illegible]. Ὁ γάμος αὐτὸς ἦτο μία συμμαχία· τὸ παιγνίδι ποὺ ἔπαιζεν, ἀπέβλεπεν εἰς τὸν Νέρωνα, ὁ ὁποῖος θὰ ἦτο τὸ θῦμα.

Ἐπί τι χρονικὸν διάστημα, ὁ εὐνοούμενος τοῦ αὐτοκράτορος ἀπέφυγε νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ ἀνάκτορον. Ὅταν τέλος ἐπανῆλθεν, ἀδύνατος, ὠχρός, μὲ κουρασμένα μάτια, ὁ αὐτοκράτωρ ἤρχισε νὰ τὸν πειράζῃ:

—*Σύ, ποὺ καυχᾶσαι ὅτι εἶσαι ἀκούραστος εἰς τοὺς ἐρωτικοὺς ἀγῶνας, φέρεις εἰς τὸ πρόσωπόν σου τὰ ἴχνη τῆς ἥττης.*

—*Ἄ, εἶναι τόσον ὡραία! ἐψιθύρισεν ὁ νέος. Τόσον ὡραία, ποὺ ὅλοι θὰ ἤθελαν νὰ πεθάνουν στὴν ἀγκαλιά της!*

—*Εἶναι πράγματι τόσον ὡραία; ἠρώτησεν ὁ Νέρων.*

—*Θὰ εἶσαι ὁ μόνος ποὺ τὴν ἀγνοεῖς, Καῖσαρ.*

—*Ναί, ἤκουσα νὰ ὁμιλοῦν δι' αὐτήν... ἀπήντησε σκεπτικῶς ὁ αὐτοκράτωρ. Ἀλλὰ πῶς συμβαίνει νὰ μὴ τὴν ἔχω ἰδῆ ποτέ;*

—*Ἀσφαλῶς σ' ἐφοβεῖτο καὶ τοῦ λοιποῦ θὰ σὲ φοβούμεθα καὶ οἱ δύο.*

Ὁ Νέρων ἐχαμογέλασε καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην δὲν τὸν ἠρώτησε περισσότερα. Ἀλλ' ἡ περιέργειά του εἶχεν ἤδη κινηθῆ. Τὰς ἡμέρας ποὺ ἠκολούθησαν, ἔθεσεν εἰς τὸν Ὄθωνα καὶ ἄλλα ἐρωτήματα. Ὁ Ὄθων, μὲ προσποιητὴν διστακτικότητα, ἐδίδεν ἀπαντήσεις ἱκανοποιητικάς. Ἐγνώριζε τί [illegible]

Ὅταν πληγώνῃ ὁ ἔρως

Προσεχῶς εἰς τὴν «Πρωΐαν»

Πρίγκηπος Ντεμίντωφ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ

Ὁ Πρίγκηψ Ντεμίντωφ, διατελέσας ἀπὸ τοῦ 1912 Πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας ἐν Ἑλλάδι, τὴν ὁποίαν ἠγάπησε καὶ κατέστησε δευτέραν του πατρίδα, ἔγραψε, χάριν τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοῦ κυρίως, ὑπὸ τύπον Ἀναμνήσεων, ἀμερόληπτον ἀφήγησιν τῶν σχέσεων μεταξὺ Συμμάχων καὶ Ἑλλάδος, διαρκοῦντος τοῦ παγκοσμίου πολέμου.

Ἡ «Πρωΐα», ἐν τῇ προσπαθείᾳ της ὅπως ριφθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον φῶς εἰς τὰ γεγονότα τῆς Ἑλληνικῆς κρίσεως, λογίζεται εὐτυχὴς ὅτι θὰ δώσῃ πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν μίαν ἐξιστόρησιν προερχομένην ἀπὸ πρόσωπον τοῦ κύρους, τῆς ἀμεροληψίας καὶ τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Πρίγκηπος Ντεμίντωφ.

νὰ εἴπῃ διὰ νὰ ἐξάψῃ τοὺς πόθους τοῦ μονάρχου.

—Διατί μοῦ ὁμιλεῖς διαρκῶς δι' αὐτήν, Κύριε ; Πᾶν ὅ,τι κατέχω, εἶναι δικό σου, τὸ γνωρίζεις. Αὐτὴν ὅμως, ἄ ! σὲ ἱκετεύω, αὐτὴν μὴ τὴν συλλογίζεσαι καὶ μὴ ζητήσῃς νὰ τὴν ἴδῃς. Μὴ μοῦ τὴν πάρῃς !

—Εἶναι λοιπὸν ἀκαταμάχητη ;

—Φοβοῦμαι πολὺ ὅτι δὲν θὰ ἀντισταθῇς μέχρι τέλους...

—Εἶναι ὡμορφότερη ἀπὸ τὴν Ἀκτή; Ὠμορφότερη ἀπὸ τὴν Ἀγριππίνα ;

—Πῶς νὰ σᾶς τὸ πῶ ; Τὴν ἀγαπῶ ! Ὁ θαυμασμὸς ἑνὸς ἐραστοῦ εἶναι ὕποπτος πάντα. Ἐὰν ὅμως πλανῶμαι, ὁλόκληρος ἡ Ρώμη συμμερίζεται τὴν πλάνην μου. Τὴν θεωρεῖ ἀνωτέραν ἀπὸ ὅλες τὶς γυναῖκες ποὺ ὑπάρχουν.

—Ἄφησέ με νὰ τὴν θαυμάσω μίαν φοράν, μίαν καὶ μόνην φοράν, εἶπεν ὁ Νέρων. Σοῦ ἠρνήθην ποτὲ κάτι ποὺ μοῦ ἐζήτησες ; Κάνε μου λοιπὸν καὶ σὺ μὲ τὴν σειράν σου αὐτὴν τὴν χάρι: ἂς ἔλθῃ τὸ βράδυ εἰς τὸ παλάτι. Ὕστερα, ἂν τὸ θελήσῃς, σοῦ ὑπόσχομαι νὰ μὴ τὴν ξαναδῶ ποτὲ πιά !

ΑΥΡΙΟΝ : Ἡ συνέχεια.

"ΕΡ-ΘΑ,,
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΡΓΟΛΗΠΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ & ΥΔΡΑΥΛΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

Πρόσκλησις Τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως

Συμφώνως πρὸς τὸν νόμον 2190 καὶ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Καταστατικοῦ, προσκαλοῦνται οἱ κ.κ. Μέτοχοι εἰς τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν, τὴν 7ην Ἀπριλίου, ἡμέραν Δευτέραν, καὶ ὥραν 6 μ.μ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας (Σολωμοῦ 48).

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

1ον) Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τῆς χρήσεως 1929.
2ον) Ὑποβολὴ πρὸς ἔγκρισιν τοῦ Γεν. Ἰσολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1929.
3ον) Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ πάσης εὐθύνης τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν διὰ τὰ πεπραγμένα κατὰ τὸ ἔτος 1929.
4ον) Διορισμὸς ἐλεγκτῶν διὰ τὸ ἔτος 1930 καὶ καθορισμὸς ἀμοιβῆς αὐτῶν.
5ον) Προσδιορισμὸς ἀμοιβῆς Γεν. Διευθυντοῦ ἐκ τοῦ Συμβουλίου, καὶ μελῶν δι' ἐκτάκτους ὑπηρεσίας.

Οἱ κάτοχοι 25 τοὐλάχιστον μετοχῶν, οἱ ἐπιθυμοῦντες ὅπως παραστῶσιν ἢ ἀντιπροσωπευθῶσι συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ Καταστατικοῦ ἐν τῇ Συνελεύσει, ὀφείλουσι νὰ καταθέσωσι τὰς μετοχάς των εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας (Σολωμοῦ 48) ἢ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ παρά τινι τῶν ἐν Ἀθήναις ἢ ταῖς Ἐπαρχίαις ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν καὶ νὰ προσαγάγωσι τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις καταθέσεως πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὡς ἄνω ὁρισθείσης διὰ τὴν συνεδρίασιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαρτίου 1930
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

"ΕΛΛΟΥΛ,,
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΡΓΟΛΗΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Πρόσκλησις Γενικῆς Συνελεύσεως

Καλοῦνται οἱ κ.κ. Μέτοχοι τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης Ἀνωνύμου Ἐργοληπτικῆς καὶ Ξυλουργικῆς Ἑταιρείας «ΕΛΛΟΥΛ» εἰς Τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 11ῳ τοῦ Καταστατικοῦ, τὴν 10ην Ἀπριλίου 1930, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 6ην μ.μ. ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἑταιρείας (Πατησίων 29).

Ἡμερησία Διάταξις

1ον) Ἔγκρισις Ἰσολογισμοῦ 31ης Δεκεμβρίου 1929.
2ον) Ἀπαλλαγὴ Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἐλεγκτῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1929.
3ον) Ἐκλογὴ ἐλεγκτῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1930 καὶ καθορισμὸς ἀμοιβῆς αὐτῶν.
4ον) Ἔγκρισις ἐκλογῆς τριῶν μελῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
5ον) Ἀντικατάστασις τοῦ 1)3 τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἐκλογὴ νέων μελῶν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 16 τοῦ Καταστατικοῦ.
6ον) Τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Καταστατικοῦ καὶ ἔγκρισις ὅπως ὁ Διευθυντὴς δύναται νὰ εἶνε καὶ σύμβουλος καὶ
7ον) Ἔγκρισις ἀμοιβῆς Διευθυντῶν μελῶν Διοικ. Συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6ῃ Μαρτίου 1930
Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΩΣ

Προκηρύσσομεν μειοδοτικὸν ἄνευ ὁρίου συναγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν πρὸς ἀνάδειξιν ἐργολάβου ἀνεγέρσεως προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ ἐκ πεντήκοντα διπλοκατοικιῶν ἐν Χαλανδρίῳ, συμφώνως τῇ σχετικῇ προκηρύξει καὶ μελέτῃ κατατεθειμένων παρὰ τῷ Τεχνικῷ Τμήματι τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργείου, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας, ἀπὸ 11—12 π. μ.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 15ην Μαρτίου, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Τεχνικοῦ Τμήματος.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΜ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας Α΄ Σώματος Στρατοῦ

Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ προφορικῶν προσφορῶν, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 31748)21)2)30 Δ. Α. Σ. Σ. ἐπὶ ἓν ἔτος ἐξασφάλισιν τῆς χορηγήσεως εἰς τὰ ἐνταῦθα Στρατιωτικὰ Νοσοκομεῖα τῶν ἀναγκαιούντων αὐτοῖς ἄρτου λευκοῦ καὶ παξιμαδίων.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 7ην Μαρτίου ἡμέραν Παρασκευὴν ὥραν 10—12 π. μ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Διευθύνσεως Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας Α΄ Σ. Σ.

Τῶν ὅρων συμφωνιῶν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι καθ' ἑκάστην 11—12 π. μ.

Ἀθῆναι, 21 Φεβρουαρίου 1930.
Δ. ΜΠΕΛΚΑΣ
Ἀρχίατρος

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὴν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ προμήθεια ἑνὸς βενζινοκινήτου βοθροκαθαριστῆρος μετὰ τῶν σχετικῶν σωλήνων καὶ ἐξαρτημάτων, συνεπείᾳ ἀκυρώσεως τῶν πρακτικῶν τῆς ἐνεργηθείσης δημοπρασίας, τὴν 29ην Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον ἀπὸ ὥρας 10—12 π. μ. ἐν τῷ Δημοτικῷ Καταστήματι, συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 999 ἐ. ἔ. διακηρύξεως ἀνασυνταχθείσης ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὧν ὅρων οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην εἰς τὴν Δημαρχίαν (Γραφεῖον 12) κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας ὡς καὶ εἰς τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν.

Φάκελλοι γίνονται δεκτοὶ μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας τῆς ἡμέρας τῆς δημοπρασίας.

Θεσσαλονίκη, 4 Μαρτίου 1930.
Ὁ Δήμαρχος
Ν. ΜΑΝΟΣ

Ὅταν πληγώνη ὁ ἔρως

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΠΩΣ ΚΑΝΟΝΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΕΚΚΡΕΜΗ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Κατόπιν τῆς κυβερνητικῆς ἀποφάσεως ὅπως τὰ μετὰ τῆς Ε.Α.Π. προσφυγικὰ ζητήματα ρυθμισθοῦν τὸ ταχύτερον ἵνα μὴ συμπέσῃ λόγῳ ἐκκρεμοτήτων τὴν τελευταίαν στιγμὴν τῆς διαλύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ συσσώρευσις ὅλων τῶν ἐκκρεμούντων ζητημάτων, συνεκροτήθη χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισιᾶς γραφεῖα τῆς Ἐπιτροπῆς μεγάλη σύσκεψις εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον οἱ κ.κ. Σίμψων, Ἔντυ, Πάλλης, ἐκ μέρους δὲ τῆς Κυβερνήσεως ὁ ὑφυπουργὸς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Παπαδᾶτος, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, ἔχει ἀναλάβει εἰδικῶς τὴν διακανόνισιν τῶν μετὰ τῆς Ε.Α.Π. διαφορῶν.

Ἐν ἀρχῇ τῆς συσκέψεως ὁ κ. Παπαδᾶτος ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν τῶν μελῶν τῆς Ε.Α.Π. ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διὰ τῆς ὁποίας ὁ χῶρος ὁ ὁποῖος ἐχρησιμοποιήθη ὑπ' αὐτῆς διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν δύο συνοικισμῶν ἐν Μυτιλήνῃ κακῶς ἐχρησιμοποιήθη διότι εἶνε ἄντικρυς πρὸς τὸ ἄρθρον 119 τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον προβλέπει τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν γηπέδων διὰ τὴν ἀνέγερσιν συνοικισμῶν, διὰ νὰ μὴ ἐπαναληφθοῦν δὲ τοιαῦται ἐνέργειαι εἰς βάρος τῶν ἰδιωτῶν ὁ κ. Παπαδᾶτος συνέστησεν ὅπως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἔργων καὶ μετὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν γίνεται μετὰ προσοχῆς ἡ μελέτη τοῦ ἄρθρου τοῦ προβλέποντος τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ γηπέδου.

—Ἡ διανομὴ τῶν γαιῶν

Ἀκολούθως ὁ κ. Παπαδᾶτος ἔφερεν ἐνώπιον τῶν συσκεφθέντων τὸ ζήτημα τῆς διανομῆς τῶν γαιῶν ὑπὸ τῆς Ε.Α.Π. εἰς τοὺς δικαιούχους πρόσφυγας, ἥτις πρόκειται νὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νέου συστήματος τὸ ὁποῖον εἰσηγήσει τοῦ κ. Κυπριάδη υἱοθέτησε τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας.

Ἐπ' αὐτοῦ τὰ μέλη τῆς Ε.Α.Π., καίτοι ἀνεγνώρισαν τὸ οἰκονομικώτερον αὐτοῦ, ἐν τούτοις διετύπωσαν ὡρισμένας ἐπιφυλάξεις αἵτινες δύνανται νὰ ἀναφερθοῦν καὶ διὰ τὸ δύσκολον τῆς ἐφαρμογῆς καὶ διὰ τοὺς νῦν κατέχοντας γαίας. Πρὸς τοῦτο μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἐγένετο δεκτὴ πρότασις τοῦ κ. Παπαδάτου ὅπως πρὸ τῆς τελικῆς ἀποφάσεως διεξαχθοῦν συνεννοήσεις καὶ μετὰ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας κ. Δεμέστιχα.

—Τὰ οἰκήματα τῆς Ε.Α.Π.

Κατόπιν συνεζητήθη ἡ τελευταία ἀπόφασις τῆς κυβερνήσεως εἰσηγηθέντος σχετικῶς τοῦ κ. Παπαδάτου περὶ ἐπανεκτιμήσεως τῶν παραχωρηθεισῶν οἰκιῶν εἰς τοὺς πρόσφυγας κατὰ τὴν γνώμην τῶν ὁποίων ἡ Ε.Α.Π. ὑπερέβαλε τῆς πραγματικῆς ἀξίας κατὰ τὴν ἐκτίμησιν.

Ἡ Ε.Α.Π. ἀπεδέχθη τοῦτο καὶ ἐντὸς τῆς σήμερον θέλει ὁρίζει τὸ συνεργεῖον τῶν μηχανικῶν της τὸ ὁποῖον ἐκ παραλλήλου μὲ κυβερνητικὸν τοιοῦτον θὰ προβῇ εἰς τὴν κατὰ τετράγωνον ἐπανεκτίμησιν.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὁ κ. Παπαδᾶτος μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ κ. Ἐμμανουηλίδη, προκειμένου ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος νὰ ἀρχίσῃ τὸ ἔργον τοῦτο.

—Τὰ προσφυγικὰ χρέη

Μετὰ ταῦτα διεξήχθη μακρὰ συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς νέας συμβάσεως ἥτις προβλέπει τὰς Τραπέζης ὑφ' ὧν θὰ γίνωνται αἱ εἰσπράξεις τῶν χρεῶν τῶν προσφύγων ρυθμισθέντων ὡρισμένων λεπτομερειακῶν τινων σημείων ἐπ' αὐτοῦ.

Ὡς γνωστὸν τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην θὰ διενεργοῦν αἱ Τράπεζαι Ἐθνική, Ἀγροτικὴ ἢ ἀντὶ τῆς Ἐθνικῆς ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

—Κοινωφελῆ ἔργα

Εἶτα ὁ κ. Παπαδᾶτος ἐζήτησε πληροφορίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐκτελέσεως τῶν κοινωφελῶν ἔργων ὑπὸ τῆς Ε.Α.Π. δηλαδὴ ὁδοποιΐας, λουτρῶν καὶ ἄλλων σχετικῶν εἰς τοὺς διαφόρους συνοικισμούς.

Ὁ κ. Σίμψων ἀπαντῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἡ σχετικὴ δημοπρασία ἔχει προκηρυχθῆ πρὸ καιροῦ, ἐδόθη εἰς τὸν τελευταῖον μειοδότην καὶ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ἀρχίζουν αἱ σχετικαὶ ἐργασίαι.

—Τὸ Συμβούλιον Ἀνταλλαγῆς

Προχθὲς τὴν ἑσπέραν συνῆλθεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ γενικοῦ γραμματέως αὐτοῦ κ. Πιστολάκη, τὸ Συμβούλιον Ἀνταλλαγῆς, τὸ ὁποῖον ἔλαβε διαφόρους ἀποφάσεις σχετικὰς μὲ τὰ ζητήματα τῶν ἀποζημιώσεων καὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν μητρώων.

—Ἡ δεκαπενταμελὴς ἐπιτροπὴ

Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος πρόκειται νὰ συνέλθουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Π.Ο.Α.Δ.Α.» διάφοροι προσφυγικοὶ παράγοντες, πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ δεκαπενταμελὴς ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τῆς συνελεύσεως τῶν «Ὀλυμπίων» πρόκειται νὰ ἀνακοινώσῃ τὸ ὑπόμνημα ὅπερ θὰ ὑποβληθῇ πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργόν, περιέχον καὶ ἴδιον προτεινόμενον σύστημα ἐκκαθαρίσεως τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας περιουσιακῶν μας διαφορῶν.

—Ἡ χοροεσπερὶς τῆς Νέας Σμύρνης

Εἰς τὰς εὐρείας αἰθούσας τῆς «Αἴγλης» τοῦ Ζαππείου θὰ γίνῃ τὸ προσεχὲς Σάββατον, 8 Μαρτίου, ἡ χοροεσπερὶς τῆς Νέας Σμύρνης. Ἀπὸ τὰς ἐνεργείας ἃς καταβάλλει ἡ διοργανωτικὴ ἐπιτροπὴ καὶ ἀπὸ τὴν ζήτησιν τῶν εἰσιτηρίων φαίνεται ὅτι ἡ χοροεσπερὶς θὰ ἀποτελέσῃ ἐξαιρετικὸν γεγονὸς καὶ θὰ ὑπενθυμίσῃ εὐτυχισμένας ἡμέρας τῆς ἀλησμονήτου Μικρασιατικῆς ζωῆς. Ἀσφαλῶς θὰ ἀφήσῃ ἐποχήν. Ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρωμεν τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς ἀτραξιὸν ἐπιλέκτων Μικρασιατῶν καὶ λοιπῶν καλλιτεχνῶν.

Ἡ χοροεσπερὶς διοργανωθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Ἀστῶν Προσφύγων Νέας Σμύρνης καὶ τελοῦσα ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἀξιοτίμου ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας, θὰ δοθῇ ὑπὲρ κοινοχρήστων ἔργων τῆς Νέας Σμύρνης.

Αἱ τιμαὶ τοῦ κυλικείου θὰ εἶνε τοῖς πᾶσι προσιταί. Συγκοινωνία ἐξησφαλισμένη μέχρι πρωΐας. Νομίζομεν ὅτι περιττεύει κάθε σύστασις εἰς ὅλους τοὺς νῦν καὶ μέλλοντας οἰκιστὰς νὰ τιμήσουν τὴν χοροεσπερίδα των.

Εἰσιτήρια δύνανται νὰ προμηθευθῶσιν ἀπὸ τοὺς 1) κ. Θάνον Καρύλλον πρόεδρον Ε.Α.Π.Ν. (Μητροπόλεως 2), 2) κ. Μ. Χριστοφορίδην, φαρμακέμπορον, Λυκούργου 14, καὶ 3) ἀπὸ τὸ περίπτερον τοῦ κ. Βανδώρου (Χαυτεῖα ἔναντι Μπερνίτσα).

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ Κλάρα ἔπεσεν ἀπάνω στὰ μαξιλάρια. Ἦταν τρομερὰ χλωμὴ καὶ τὸ σῶμα της ἔτρεμε καὶ ἐσάλευεν ἀπὸ νευρικοὺς σπασμούς. Τῆς ἔπιασα τὰ χέρια... ἦταν παγωμένα.

—Κλάρα !.. Κλάρα !.. ἱκέτευσα... τί ἔχετε ; Τί αἰσθάνεσθε ; Ποῦ πονεῖτε ;... Μιλῆστε μου !...

Ἀπεκρίθη μὲ βραχνὴ φωνή, μὲ φωνὴ ποὺ ἔβγαινε μὲ δυσκολία ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ λαιμοῦ της :

—Ἄφησέ με ἥσυχη... Μὴ μ' ἀγγίζεις... Μὴ μοῦ λὲς τίποτε... Εἶμαι ἄρρωστη.

Ἡ χλωμάδα της, τὰ ἀναιμικά της χείλη καὶ ἡ φωνή της, ποὺ ἔμοιαζε μὲ ρόγχο, μὲ τρόμαζαν... Ἐνόμισα πῶς πεθαίνει... Ἔντρομος ἐκάλεσα σὲ βοήθεια τὴν Κινέζα :

—Γρήγορα !... γρήγορα !... Ἡ Κλάρα πεθαίνει ! Ἡ Κλάρα πεθαίνει !..

Ἡ Κὶ-Πάϊ παραμέρισε τοὺς μπερντέδες καὶ ἀφοῦ ἐκύτταξε τὴν Κλάρα, ἐσήκωσε τοὺς ὤμους της καὶ ἐφώναξε μὲ σκαιότητα :

—Δὲν ἔχει τίποτε... Πάντα εἶναι ἔτσι, κάθε φορὰ ποὺ γυρίζει ἀπὸ κεῖ.

Καὶ βλαστημῶντας ἐπῆγε πάλι νὰ πιάσῃ τὸ κουπί. Μὲ τὸ νευρῶδες τράβηγμα τοῦ κουπιοῦ ἡ βάρκα ἐγλυστροῦσε ταχύτερα στὸ ποτάμι. Διεσταυρωθήκαμε μὲ ἄλλες βάρκες, ὅμοιες μὲ τὴ δική μας. Μέσα ἀπὸ τὰ κλεισμένα των ὑπόστεγα ἀκούονταν τραγούδια, ψίθυροι φιλιῶν, γέλοια, ἐρωτικὲς οἰμωγές, ποὺ ἀνακατεύονταν μὲ τὸ πάφλασμα τῶν νερῶν καὶ μὲ τοὺς ἤχους τῶν κυμβάλλων, ποὺ ἔφθαναν ἀπὸ μακρυά.. Μέσα σὲ λίγα λεπτά, ἐπλησιάσαμε τὴν ἄλλην ὄχθη, καὶ γιὰ πολλὴν ὥρα, περνούσαμε γεφυράκια, ἀποβάθρες σκοτεινὲς καὶ ἔρημες, ἀποβάθρες φωτισμένες καὶ γεμᾶτες κόσμον· λαϊκὰ σπιτάκια, τεϊοποτεῖα διὰ τοὺς ἀχθοφόρους, πλοῖα ἀνθοστόλιστα διὰ τοὺς ναύτας, καὶ τοὺς ναυαγοὺς τῆς ζωῆς. Ἀπὸ τ' ἀνοικτὰ φωτισμένα παραθυράκια, μπόρεσα νὰ ἰδῶ, φευγαλέα ὁράματα, παράξενες βαμμένες μορφές, λάγνους χορούς, ὄργια, πρόσωπα μεθυσμένα ἀπὸ ὄπιον...

Ἡ Κλάρα ἔμενεν ἀπαθὴς εἰς ὅ,τι συνέβαιναν ὁλόγυρά της, μέσα στὴ βάρκα καὶ ἀπάνω στὸ ποτάμι. Εἶχε χωμένο τὸ πρόσωπό της μέσα σ' ἕνα μαξιλάρι καὶ τὸ ἐδάγκανε... Ἐπεχείρησα νὰ τῆς δώσω νὰ μυρίσῃ ἕνα ζωογόνον ἄρωμα. Ἀλλὰ κάθε φορὰ ἀπομάκρυνε τὸ μπουκαλάκι μὲ μιὰ χειρονομία κουρασμένη καὶ βαρειά. Μὲ γυμνὸ λαιμό, μὲ στήθη ποὺ ἐπρόβαλαν ἀπὸ τὸ σχισμένο κορσάζο, μὲ πόδια τεντωμένα καὶ παλλόμενα σὰν χορδὲς βιολιοῦ, ἀνέπνεε μὲ δυσκολία... Δὲν ἤξερα τί νὰ πῶ καὶ τί νὰ κάμω.... Ἔστεκα σκυμμένος ἀπάνω της, μὲ τὴν ψυχὴ γεμάτη ἀγωνία, γεμάτη ἀπὸ τραγικὲς ἀμφιβολίες καὶ συγκεχυμένα αἰσθήματα... Τέλος γιὰ νὰ βεβαιωθῶ ὅτι ἦταν πράγματι μιὰ παροδικὴ κρίσις καὶ ὅτι κανεὶς κίνδυνος δὲν ἀπειλοῦσε τὴν ζωήν της, τῆς ἔπιασα τοὺς καρποὺς τῶν χειρῶν της...Μέσα στὸ χέρι μου ὁ σφυγμός της ἐκτυποῦσε γρήγορα, ἐλαφρά, κανονικὰ σὰν καρδοῦλα πουλιοῦ ἢ παιδιοῦ... Κάθε τόσον ἕνας στεναγμὸς ἔβγαινεν ἀπὸ τὸ στόμα της, ἕνας παρατεταμένος καὶ πονετικὸς στεναγμός, ποὺ ἀνύψωνε καὶ ἐφούσκωνε τὸ στῆθος της... Καὶ σιγά, τρέμοντας, μὲ φωνὴ γλυκειά, ἐψιθύριζα :

—Κλάρα !... Κλάρα !... Κλάρα !...

Δὲν μ' ἄκουε, δὲν μ' ἔβλεπε, μὲ τὸ κεφάλι της πάντα χωμένο μέσα στὸ μαξιλάρι. Τὸ καπέλλο της εἶχε γλυστρήσει ἀπὸ τὰ μαλλιά της, ποὺ τὸ χρυσοκόκκινο χρῶμα τους ἔπαιρνε, κάτω ἀπὸ τὴν ἀνταύγεια τοῦ φαναριοῦ, τὴν ἀπόχρωσι παληοῦ μαονιοῦ. Τὸ φόρεμά της, ποὺ ἐσκέπαζε τὰ μικρά της πόδια, ἦταν ἀκόμη κατάστικτο ἀπὸ μικρὲς κόκκινες κηλῖδες ματωμένης λάσπης.

—Κλάρα !... Κλάρα !... Κλάρα !...

Ἕνας κλονισμὸς τῆς βάρκας... Ἕνα κάλεσμα τῆς Κινέζας... Καὶ πλευρίσαμε σ' ἕνα εἶδος μακρυᾶς ταράτσας ὁλόφωτης καὶ ἀνθοστολισμένης ὅπου ἀκούονταν μουσικὲς καὶ θόρυβος πανηγυριοῦ.

Ἡ Κὶ-Πάϊ ἄραξε τὴ βάρκα ἐμπρὸς σὲ μιὰ σκάλα, ποὺ τὰ κατακόκκινα σκαλοπάτια της βουτοῦσαν στὸ νερό. Δύο μεγάλα φανάρια ἔρριχναν τὸ φῶς των ἀπὸ τὸ ὕψος δύο καταρτιῶν.

—Ποῦ εἴμαστε ;... ἐρώτησα.

—Εἴμαστε ἐδῶ ὅπου μὲ διέταξε νὰ σᾶς ὁδηγήσω, ἀπεκρίθη ἡ Κὶ-Πάϊ, μὲ ὕφος θυμωμένο. Εἴμαστε στὸ μέρος ὅπου ἔρχεται νὰ περάσῃ τὴ νύχτα της, ὅταν ἐπιστρέφει ἀπὸ κεῖ πέρα...

Ἐπρότεινα :

—Μήπως εἶναι προτιμώτερον νὰ τὴν ὁδηγήσουμε σπίτι της στὴν κατάστασι ποὺ βρίσκεται ;

Ἡ Κινέζα ἀπεκρίθη :

—Πάντα ἔτσι εἶναι ὕστερα ἀπὸ τὶς φυλακές... Καὶ ὕστερα ἡ πόλις εἶναι κλειστή, καὶ γιὰ νὰ πᾶτε σπίτι ἀπὸ τὰ περιβόλια, εἶναι πολὺ μακρυὰ καὶ πολὺ ἐπικίνδυνο τέτοια ὥρα.

Καὶ προσέθεσε περιφρονητικά :

—Ἐδῶ βρίσκεται πολὺ καλά... Ἐδῶ, τὴν ξέρουν !

Ἔκαμα ὑπομονὴν καὶ εἶπα :

—Βοήθεσέ με, λοιπόν, καὶ μὴν εἶσαι ἀπότομη μαζύ της.

Ἀπαλὰ καὶ μὲ πολλὰς προφυλάξεις, ἡ Κὶ-Πάϊ κ' ἐγώ, ἐπήραμε στὰ χέρια μας τὴν Κλάρα, ἡ ὁποία δὲν ἔφερε πειὰ καμμιὰν ἀντίστασι, σὰν νὰ ἦταν πεθαμένη, καὶ μὲ πολὺ κόπο τὴν ἐβγάλαμεν ἀπὸ τὴν βάρκα καὶ τὴν ἀνεβάσαμε ἀπὸ τὴν σκάλα. Ἦταν βαρειὰ καὶ παγωμένη... Τὸ κεφάλι της ἦταν ὀλίγον γερμένο πίσω. Τὰ μαλλιά της ἐντελῶς ξεπλεγμένα, ἔπεφταν σὰν κύματα φωτιᾶς ἀπάνω στοὺς ὤμους της. Τὸ ἕνα της χέρι ἦταν περασμένο γύρω στὸν λαιμὸ τῆς Κὶ-Πάϊ, Ἐπρόφερε μερικὰ ἀσυνάρτητα λόγια, καὶ ἀκαθόριστα παράπονα.

(Ἀκολουθεῖ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἡ ἐκλογὴ Ἀχαϊοπύρδος

ΠΥΡΓΟΣ, 4 Μαρτίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ πλειονότης τοῦ Ἠλειακοῦ λαοῦ ἐπίστευεν ἀκραδάντως, ὅτι δὲν θὰ εἶχεν ἡ ἐπαναληπτικὴ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, τοιοῦτον ἀποτέλεσμα, οἷον ἐνεφανίσθη. Λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἐνισχύσεως τοῦ βενιζελικοῦ ὑποψηφίου κ. Δημ. Γόντικα ὑπὸ τῆς τετράδος τῶν βενιζελικῶν βουλευτῶν Ἠλείας, ἔτι δὲ τῆς ἐπιδράσεως, τὴν ὁποίαν, ὡς ἐνομίζετο, ἐξήσκησαν ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ λαοῦ τὰ ἐξαγγελλόμενα ἐν παραμοναῖς ἐκλογῶν διάφορα ἐν Ἠλείᾳ ἔργα, γενόμενα τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ κ. Κων. Γόντικα καὶ τῆς μέχρι τοῦδε δυνάμεως τοῦ Γοντικικοῦ κόμματος ἐν Ἠλείᾳ, οὐδεὶς ἀνέμενε τὴν ἧτταν τοῦ βενιζελικοῦ ὑποψηφίου. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἰθύνοντες βενιζελικοὶ κύκλοι ἐν Ἠλείᾳ ἐξεφράζοντο μετ' ἀπολύτου βεβαιότητος περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ κ. Δημ. Γόντικα, τυγχάνοντος ἄλλως τε καὶ ἀδελφοῦ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ καὶ ἤδη διοικητοῦ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κ. Κων. Γόντικα. Συνέτρεχον πλεῖστοι σημαντικοὶ παράγοντες, ὅπως ὁ λαὸς πιστεύει εἰς τελικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Δημ. Γόντικα. Περιβεβλημμένος ὁ τελευταῖος μὲ τὸν φωτοστέφανον τοῦ κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου, ἐνομίζετο ὅτι δὲν διέτρεχε κίνδυνον σοβαρόν, ἐφ' ὅσον εἶχεν ἄλλως τε ἀντίπαλόν του ἄνδρα εἰσερχόμενον διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν πολιτικὴν καρριέραν καὶ μὴ ἔχοντα νὰ παρατάξῃ οὐδὲν σχεδὸν ἢ μόνον τὴν ἰδεολογίαν του. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἀκραιφνεῖς βασιλόφρονες ἠρκοῦντο εἰς μίαν ἧτταν τιμητικὴν μὲ διαφορὰν 400 ψήφων !

Ἀλλ' ὁποία ὅμως ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ ! Ὅταν εἰς προηγουμένην ἀνταπόκρισίν μου ἀνέγραφον ὅτι παρατηρεῖται μεταστροφὴ τῶν πνευμάτων ἐν Ἠλείᾳ καὶ ἡ Κυβέρνησις ὑπὸ τὰς βασικὰς ἀρχὰς ἧς κατήρχετο ὁ βενιζελικὸς ὑποψήφιος, χάνει ὁλοὲν ἔδαφος εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀποτυχίας τοῦ προγράμματος αὐτῆς εἰς τὸ οἰκονομικὸν ἰδίως ζήτημα, δὲν μετέδιδα εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Πρωΐας» ἢ μόνον τὴν πραγματικότητα, ἡ ὁποία ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἐπαρουσιάζετο σκληρὰ διὰ τοὺς κυβερνητικοὺς πολιτικοὺς παράγοντας, δὲν ἔπαυεν ἀπὸ τοῦ νὰ εἶνε ἀληθής.

Ἡ ἐκλογὴ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐπεβεβαίωσε πλήρως τὰ λεγόμενά μου. Καὶ εἰς τὸ ἐγχείρημα τοῦτο τοῦ Ἠλειακοῦ λαοῦ, ἀντικατοπτρίζεται ἡ ὅλη διάθεσις, ἥτις ἐπικρατεῖ ἤδη εἰς τὴν συνείδησιν τῆς πλειονότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Οὐδεὶς δύναται νὰ παρίδῃ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἠλεία ἐθεωρεῖτο —μέχρι τῆς παρελθούσης Κυριακῆς— ὡς ἡ ἑστία τοῦ βενιζελισμοῦ καὶ ὡς ἡ ἀκρόπολις τῆς βενιζελικῆς ἰδεολογίας. Ἀλλ' ἀφοῦ ἡ βενιζελικωτάτη αὐτὴ ἐπαρχία, μὲ τοὺς πέντε μέχρι πρό τινος βενιζελικοὺς βουλευτὰς —καὶ ἤδη τέσσαρας— ἀπέσεισε κάθε φίλτρον πρὸς τὸν βενιζελισμὸν καὶ κάθε συμπάθειαν καὶ ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ ἀναδεικνύει ἀντιπρόσωπον αὐτῆς ἐν τῷ Ἑλληνικῷ κοινοβουλίῳ Λαϊκὸν ὑποψήφιον, ἐχόμενον στερρῶς τῆς ἀντιβενιζελικῆς ἰδεολογίας, πόσον μᾶλλον θὰ δυσανασχετοῦν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως [illegible] λα τμήματα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, ἅτινα ἔχουσι λόγους ν' ἀντι[illegible] ωνται τὴν βενιζελικὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ κ. Στέφανος Χρ. Στεφανόπουλος ἀνεψιὸς τοῦ Γερουσιαστοῦ κ. [illegible] φανοπούλου ἐκέρδισε μίαν ἐκλογὴν [illegible] ρις εἰς τὴν προσωπικότητα αὐτοῦ [illegible] κεντρώνων πλεῖστα χαρίσματα, [illegible] εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ὄχι βέβαιος [illegible] τὴν πεποίθησιν τῆς νίκης, διότι [illegible] τὸ πρὸ τόσων ἀντιδράσεων, ἀλλὰ [illegible] προϋπόθεσιν ν' ἀναμετρήσῃ τὴν [illegible] χουσαν ἐν Ἠλείᾳ ἀντιβενιζελικὴν [illegible] μιν. Καὶ ὁ λαὸς τοῦ ἀποδεικνύει [illegible] προχθεσινῆς ἐκλογῆς ὅτι ἐκτιμᾷ [illegible] χάς, ὑφ' ἃς κατέρχεται εἰς τὸν [illegible] κὸν ἀγῶνα καὶ τὸν περιβάλλει [illegible] ἐμπιστοσύνης του ὅπως τὸν ἀντιπροσωπεύσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων.

Εἶνε ἀφάνταστος ὁ ἐνθουσιασμὸς [illegible] Ἠλειακοῦ λαοῦ, μὲ τὸν ὁποῖον ὑπεδέχθη οὗτος τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς [illegible] ραὶ ὁλόκληροι αὐτοκινήτων εἰσῆλθον ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς Δευτέρας εἰς [illegible] πόλιν φέροντα ἐνθουσιῶντα λαὸν ἀπὸ διάφορα Ἠλειακὰ κέντρα, ὅπως χαιρετίσωσι καὶ συγχαρῶσι τὸν ἐκλεγέντα [illegible] κτόν των. Αἱ ὀργανωθεῖσαι αὐθόρμητοι διαδηλώσεις, αἵτινες ἔψαλλον τὸ θοῦριον τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ ἐξητωκραύγαζον ὑπὲρ τοῦ κ. Στεφανοπούλου, μᾶς ἀπέδειξαν τρανῶς τὴν [illegible] φοσίωσιν τοῦ Ἠλειακοῦ λαοῦ πρὸς τὸν ἐκλεγέντα κ. Στέφ. Στεφανόπουλον. [illegible] ἄκρον συγκινητικὴ ἦτο ἡ διαδήλωσις [illegible] Ἀμαλιαδιτῶν, ἥτις ἐκκινήσασα δι' [illegible] κινήτων ἐξ Ἀμαλιάδος κατέληξεν [illegible] τὴν ἐνταῦθα οἰκίαν τοῦ κ. Στεφανοπούλου, κάτωθεν τῆς ὁποίας ἔλαβον χώραν σκηναὶ ἀληθοῦς ἀποθεώσεως, ἅμα τῇ [illegible] φανίσει ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τοῦ κ. Στεφανοπούλου. Οἱ παλαιότεροι δὲν ἐνθυμοῦνται τοιοῦτον μετεκλογικὸν παραλήρημα τοῦ λαοῦ. Τὰ ἐπινίκεια ἑορτάσθησαν [illegible] ἄκρον ἐνθουσιασμὸν καὶ ὁ λαὸς ἠσθάνθη πραγματικὴν ἀγαλλίασιν ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦ ἀντιβενιζελικοῦ ὑποψηφίου κ. Στεφ. Στεφανοπούλου. Ὁ λόγος ὃν οὗτος ἀπὸ [illegible] παρὰ τὴν πλατεῖαν Δημαρχείου [illegible] του ἐξεφώνησε τὴν ἐπομένην τῆς ἐκλογῆς του προὐξένησεν ἀρίστην ἐντύπωσιν καὶ ἐσχολιάσθη εὐμενέστατα ὑφ' ὅλου τοῦ πυκνοῦ ἀκροατηρίου του, εἰς ὃ [illegible] πῆρχον καὶ πολιτικοὶ ἀντίπαλοι τούτου.

Ἀφ' ἑτέρου ἡ χειρονομία τοῦ κ. Στεφανοπούλου, ὅπως ψηφίσῃ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς ὑπὲρ τοῦ ἀντιπάλου του κ. Δημ. Γόντικα, ἐξύψωσε τοῦτον εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ Πυργιακοῦ λαοῦ καὶ ἔδωσε λαβὴν εἰς τὸ ν' ἀκουσθῶσι πλεῖστα κολακευτικὰ σχόλια διὰ τὴν ἱπποτικότητα αὐτοῦ.

Ὁ κ. Στεφανόπουλος εἰσέρχεται εἰς τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα τοῦ Κράτους, περιβεβλημένος μὲ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν συμπάθειαν ὁλοκλήρου τοῦ Ἠλειακοῦ λαοῦ καὶ μὲ τὴν εὐχὴν τούτου, ὅπως συντελέσῃ κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπωφελῶς διὰ τῆς παρουσίας του εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν ὑψίστων τοῦ Κράτους συμφερόντων.

Ζ.—

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

[Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶναι ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων, περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα Ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους εἰς τὸ Τμῆμα Ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.]

κ. Χ. Ρ. Κατερίνην. Νὰ ὑποβάλετε σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας, μέσῳ κοινοτικῆς ἢ ἀστυνομικῆς ἀρχῆς καὶ γράψατέ μας τὰ στοιχεῖα νὰ τὴν παρακολουθήσωμεν.

κ. Ἀθ. Γκότσην. Κιλκίς. Ἀφοῦ δὲν μᾶς ἐδώσατε ἀκριβῆ διεύθυνσιν, δὲν εἶνε περίεργον τὸ ὅτι ἐχάθη. Ἀποστέλλομεν δεύτερον κανονισμόν.

κ. Ν. Λ. Δυγιάν. Τὴν 30 Μαρτίου ἐν Ἀθήναις, Πάτραις κλπ. Προσόντα: Ἀπολυτήριον σχολαρχείου, ἐκπλήρωσις στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων, ἡλικία μέχρι 30 ἐτῶν, πιστοποιητικά: Στρατολογ. γραφείου ὅτι δὲν ὑπεπέσατε εἰς τὸ ἀδίκημα τῆς ἀνυποταξίας ἢ λιποταξίας, ποινικοῦ μητρώου καὶ προέδρου Κοινότητος. Ἐξεταστέα μαθήματα: Ἔκθεσις ἰδεῶν, καλλιγραφία, πρακτικὴ ἀριθμητικὴ καὶ νόμος περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Μισθὸς δραχ. 1500 μηνιαίως.

κ. Μ. Φ. Καλημεριάνους. Τώρα καταρτίζεται. Θὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τοῦ Μαρτίου καὶ θὰ ψηφισθῇ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸν Ἀπρίλιον.

κ. Β. Καντούνην, Θεσσαλονίκην. Βεβαίως. Νὰ μᾶς στείλετε τὰ δελτία ἐν καιρῷ καὶ θὰ δικαιοῦσθε ἑνὸς βιβλίου.

κ. Σ. Στόϊκον, Θεσσαλονίκην. Θὰ τὸ παρακολουθήσωμεν τὸ ζήτημα καὶ θὰ σᾶς γνωρίσωμεν τὴν ἔκβασιν. Εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλά σας λόγια.

κ. Α. Σ. Ἐνταῦθα. Ὁ διαγωνισμὸς ἀνεβλήθη ἐπὶ τρίμηνον.

κ. Β. Παναγόπουλον, Αἴγειραν. Ἀποστέλλομεν αἰτηθὲν φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

κ. Δ. Καμπούρην, Ζωριάνο. Ἀποστέλλομεν αἰτηθέντας πίνακας.

Συνταξιοῦχον, Πύργον. Περὶ πολιτικῆς ἢ περὶ στρατιωτικῆς συντάξεως πρόκειται;

κ. Χρ. Ἀθανασίου, Πάτρας. Ἐκλήθησαν μόνον τῆς ἐπαρχίας Ἰωαννίνων. Τῆς ἐπαρχίας Πωγωνίου θὰ κληθοῦν ἴσως τὸν Σεπτέμβριον, ὁπότε θὰ προσέλθετε καὶ σεῖς.

κ. Κ. Γερακάρην, Χωριστήν. Αἱ ἀπολογίαι σας δὲν ἐκέρδισαν τίποτε ἀπὸ τὸ 1924 καὶ ἐντεῦθεν. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἐξετασθοῦν καὶ οἱ πίνακες τῶν προηγουμένων ἐτῶν, διότι τὰ κέρδη παραγράφονται μετὰ τὴν πάροδον πενταετίας.

κ. Χ. Δ. Π. Βόλον. Ὄχι. Μόνον ἔπαινος ἀπενεμήθη.

κ. Φ. Σταυρίδην, Σέρβια. Ἡ αἴτησίς σας ἐκκρεμεῖ ἐλλείψει κενῆς θέσεως. Μετὰ τὴν μελετωμένην ἵδρυσιν φυλακῶν ἐν Μακεδονίᾳ θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ διορισθῆτε.

κ. Δ. Ε. Χ. Θεσσαλονίκην. Ἡ ἔγκρισις τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου θὰ ἀποσταλῇ κατ' αὐτάς.

κ. Κ. Τζαμ. Ἅγιον Κήρυκον. Ἐκκρεμεῖ ἀκόμη ἡ ὑπόθεσις παρὰ τῷ Ἀνωτάτῳ Συμβουλίῳ.

κ. Φ. Φ. Αἱ ἐξετάσεις τῶν ὑποψηφίων δικηγόρων θὰ γίνουν τὴν 30 Μαρτίου.

κ. Ε. Π. Μ. Πειραιᾶ. Ὁ περὶ οὗ πρόκειται ἐτοποθετήθη διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου εἰς Δράμαν.

κ. Ν. Πατσουλῆν, Λαύριον. Δὲν ἐξετυπώθησαν ἀκόμη τὰ νομοσχέδια.

Λογιστὴν Κ. Σ. Χανιά. Τὰ δικαιολογητικά σας ἔλαβαν ἀριθμὸν ὑπουργείου Δικαιοσύνης 58772)15—10—29. Τὰ ἐντάλματα δὲν ἐξεδόθησαν ἀκόμη. Τὸν λόγον τῆς καθυστερήσεως θὰ σᾶς γνωρίσωμεν μετὰ δύο ἡμέρας.

κ. Γ. Μ. Ἀνδρίτσαιναν. Ἀπὸ τὰ βιβλία τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν δὲν προκύπτει τοιοῦτόν τι.

κ. Δ. Φερέτον, Πήδημα. Ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου σχολῆς, ἡλικία 17—25 ἐτῶν. Ἐξεταστέα μαθήματα: Ἔκθεσις ἰδεῶν, φυσική, χημεία, φυτολογία, ζωολογία καὶ ἡ γλῶσσα τῆς χώρας εἰς τὴν ὁποίαν θὰ γίνῃ ἡ σπουδή. Ἐὰν ἡ ἐν τῇ σχολῇ ἐπίδοσις τοῦ ὑποτρόφου δὲν εἶνε ἱκανοποιητική, ἀνακαλεῖται διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

κ. Β. Καπαρᾶκον, Κίττα. Δὲν ὑπεβλήθη τέτοιο νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλήν.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ Α. Ε.
Προμήθεια Ἄμμου
Ἡ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρεία Μεταφορῶν Α. Ε. προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν προμήθειαν 2.500 κυβικῶν μέτρων ἄμμου συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς προκηρύξεως τοὺς κατατεθειμένους εἰς τὰ Γραφεῖα αὐτῆς ὁδὸς Ἴωνος 11 (τμῆμα Προμηθειῶν).
Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν ὅρων καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 12—1 μ. μ.
Αἱ προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 20ῆς Μαρτίου ἐ. ἔ.
Ἀθῆναι 21 Φεβρουαρίου 1930.
(Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως)

Η ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΙΑ ΦΡΟΥΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
Διακηρύττει ὅτι τὴν 12ην Μαρτίου 1930 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐπαναλαμβάνεται ὁ δημόσιος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς εἰς τὰ γραφεῖα της (ὁδὸς Κέκροπος 3) διὰ τὴν ἐπὶ 12 μῆνας μετὰ τριμήνου παρατάσεως ἐξασφάλισιν τῆς χορηγίας εἰδῶν πολυγράφου διὰ τὰς Στρατιωτικὰς Σχολὰς καὶ Ὑπηρεσίας τῆς ἐνταῦθα Φρουρᾶς.
Σχετικοὶ ὅροι συμφωνιῶν εἰσὶ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν βουλομένων καθ' ἑκάστην 11—12 1)2 π. μ. Τὰ δείγματα θὰ κατατεθῶσιν ἡμῖν μέχρι τῆς 8ης τρέχοντος πρὸς ἐξέτασιν.
Ἀθῆναι τῇ 3ῃ Μαρτίου 1930.
(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Πετρελαιοκινητῆρες Diesel MWM Pateut Benz ἀπὸ 6 ἵππους μέχρι 200 ξηρᾶς καὶ θαλάσσης.
Διεθνὴς διαγωνισμὸς ἐν Γαλλίᾳ 26 Ὀκτωβρίου 1929.
GRAND PRIX HORS CONCOURS
Αἱ τελειότεραι, αἱ οἰκονομικώτεραι
Μ. Κ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ ΥΙΟΙ
Ἀλιπέδου 5 Πειραιεύς

ΑΛΤ!
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ὅλαι αἱ Ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ παλαιῶν ἡμερομηνιῶν εἰς τὸ Χαρτοπωλεῖον Πέτρου Κριψλή, Σοφοκλέους 7, Στοὰ Πάππου.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ & ΒΙΟΤΕΧΝΩΝ
Μὴ ἐπιτευχθείσης ἀπαρτίας κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν προσκαλοῦνται καὶ αὖθις τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου ὅπως προσέλθωσι τὴν προσεχῆ Κυριακήν, 9ην Μαρτίου καὶ ὥραν 10 1)2 π. μ. εἰς δευτέραν Τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν γενησομένην ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Συνδέσμου (Ἀμερικῆς 8).
Ἡμερησία Διάταξις
1) Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως πεπραγμένων.
2) Ἀρχαιρεσίαι.
(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ὑπομιμνήσκεται εἰς τοὺς ἐκ τοῦ κοινοῦ ἐγγραφέντας εἰς τὸ δεύτερον τμῆμα τῶν μετοχῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὅτι συμφώνως μὲ τοὺς ὅρους τοῦ προγράμματος, ἡ 8 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἔχει καθορισθῆ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἐκ Δραχ. 2,000 τετάρτης καὶ τελευταίας δόσεως τῶν μετοχῶν τούτων, μετὰ τοῦ ἐπ' αὐτῆς τόκου πρὸς 8 ο)ο ἀπὸ 13 Ἰουλίου 1929.
Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως θέλει εἰσπράττεσθαι τόκος ὑπερημερίας πρὸς 10 ο)ο.
Παρερχομένης τῆς διὰ τοῦ προγράμματος καθορισθείσης προθεσμίας διὰ τὴν ὁλοσχερῆ ἐξόφλησιν τῶν μετοχῶν τῶν ὁπωσδήποτε ἐγγραφέντων εἰς τὸ ὡς εἴρηται δεύτερον τμῆμα, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δικαιοῦται νὰ πωλήσῃ εἰς τὸ Χρηματιστήριον διὰ λ)σμὸν τοῦ ἐγγραφέντος, ἄνευ προειδοποιήσεώς του, τὰς μετοχὰς ἐφ' ὧν καθυστερεῖται οἱαδήποτε δόσις.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ
Δήλωσις
Προκηρύσσομεν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν διὰ τὴν ἐκτύπωσιν ἐντύπων τῆς ὑπηρεσίας τῆς Γ.Δ.Ε.Μ. γενησομένην τὴν 10ην Μαρτίου 1930, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11—12 π. μ. εἰς τὰ Γραφεῖα ἡμῶν (Τμῆμα Προμηθειῶν) Κηφισίας 3 ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰ τῆς Γ.Δ.Ε.Μ. ἐν Θεσσαλονίκῃ, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς σχετικῆς προκηρύξεως ὧν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, εἰς τὰ ὡς ἄνω Γραφεῖα ἡμῶν.
(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ε.Α.Π.)

Ὅταν πληγώνη ὁ ἔρως

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ
Ἡ Στρατιωτικὴ Σχολὴ Εὐελπίδων προκηρύσσει δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν τὴν 31ην Μαρτίου ἐ. ἔ. διὰ τὴν ραφὴν 450 στολῶν θερινῶν καὶ 450 πηλικίων θερινῶν τῶν μαθητῶν της, βάσει ἐγγράφων προσφορῶν.
Ὅροι συμφωνιῶν παρὰ τῇ Σχολῇ. Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 11—12 π.μ.
Ἀθῆναι, 1 Μαρτίου 1930.
Μ. ΚΟΙΜΗΣΗΣ
Ὑποστράτηγος

Ὅταν πληγώνη ὁ ἔρως

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΗΡΧΙΣΕ ΤΑΚΤΙΚΑΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΑΣ ΕΝ ΤΩ ΚΕΝΤΡΙΚΩ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΙ ΑΥΤΗΣ
(ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ—ΕΝΑΝΤΙ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ)
ΑΠΟ ΤΗΣ 5ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ
Δέχεται καταθέσεις παντὸς εἴδους ἠγγυημένας καὶ ὑπὸ τοῦ Κράτους
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙΣ 100.000 ΔΡΑΧΜΩΝ
5 1)2 ο)ο

Ἡ ΚΟΛΥΝΟΣ εἶναι ἐξόχως δροσιστική. Τὸ ἀφρῶδες καὶ δραστήριον περίτρημα διαλύει τὰς ξένας οὐσίας. Ἡ ΚΟΛΥΝΟΣ καταστρέφει τὰ ἐπικίνδυνα μικρόβια. Οὐδὲν ἄλλο ὀδοντοκαλλυντικὸν εἶναι τόσον δροσιστικόν. Ἀρκεῖ ἡ χρῆσις ἑνὸς ἑκατοστομέτρου ἐπὶ ξηρᾶς ψήκτρας.
ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ
ΚΟΛΥΝΟΣ

Ὅταν πληγώνη ὁ ἔρως

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
Β. Σ. ΚΑΛΚΑΝΗ - Α. Γ. ΜΑΓΚΑΚΗ
Σταδίου 37α Στοὰ Μελᾶ. Ἄρχονται νέα τμήματα τελειοφοίτων καὶ τμηματικῶν ἐξετάσεων.

ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΟΙ
ΑΦΗΣΑΤΕ κατὰ μέρος τὰ μπαστούνια καὶ τὰ δεκανίκια δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ μείνετε καμπουριασμένος ἀπὸ τοὺς Ρευματισμοὺς ὅλη σας τὴ ζωή. Παύσατε τὴν χρῆσιν ἐλαιωδῶν ἐντριβῶν καὶ θερμαντικῶν ἐπαλείψεων Στοιχίζουν ἕνα περίδρομο λεπτὰ καὶ εὐσυνειδήτως δὲν δύνασθε νὰ εἴπητε ὅτι σᾶς κάμουν ὠφέλειαν. Κάμετε ὅπως χιλιάδες ἄλλοι κάμουν. Προμηθευθῆτε ἕνα κυτίον καταπότια Ντὲ Γουΐττ ἀπὸ τὸν πλησιέστερον Φαρμακοποιόν σας. Δὲν εἶναι καθόλου ἀκριβὰ καὶ κάμετε χρῆσιν συμφώνως μὲ τὰς ὁδηγίας ποὺ εἶναι μέσα στὸ κυτίον. Αὐτὸς εἶναι ὁ τρόπος ποὺ θὰ θεραπεύσητε τοὺς Ρευματισμούς. Ἡ πρώτη δόσις θὰ σᾶς κάμῃ καλὸ καὶ ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος τὰ ἐξογκωμένα καὶ κυρτωμένα γόνατά σας θὰ γίνουν πάλιν κανονικὰ καὶ θὰ ἔχετε ὡς καὶ πρότερον τὴν ὑγείαν σας.
Ἐγκεκριμένον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1353 ἀποφάσεως τῆς 23 Ἰανουαρίου 1930
Ζητήσατε ἐπιμόνως
ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ
ΝΤΕ ΓΟΥΪΤΤ
(DE WITT'S)
ΑΝΤΙΠ. Θ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 6· ΑΘΗΝΑΙ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Πρόσκλησις
Πρὸς πλήρωσιν μιᾶς θέσεως κλητῆρος τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ προσκαλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ προσόντα ἀναπήρους πολέμου καὶ βουλομένους νὰ διορισθῶσιν ὅπως ὑποβάλωσιν αἰτήσεις μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς σήμερον.
(Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ)

ΣΑΠΟΥΝΙ ΤΥΠΟΥ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ
ΒΙΟ
ΣΑΠΟΥΝΙ ΑΓΝΟ ΕΓΓΥΗΜΕΝΟ
Γιὰ τὴ μπουγάδα-Γιὰ τὸ μπάνιο-Γιὰ τὰ χέρια
Ἀφρίζει καὶ στὸ γλυφὸ νερό
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ ἐδωδιμοπωλεῖα

Τὰ 80 χρόνια ἑνὸς ἐθνεγέρτου

Θωμᾶς Μαζάρυκ

Ὁ σοφός, ὁ μαχητής, ὁ κυβερνήτης

7 Μαρτίου 1850—7 Μαρτίου 1930

«Ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται εἶνε μιὰ ἐσωτερικὴ ἀνακαίνισις, χωρὶς τὴν ὁποίαν ἡ πολιτικὴ ἐλευθερία δὲν ἔχει νόημα. Ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται εἶνε μία ἐνεργὸς ἀγάπη τῶν γειτόνων, χωρὶς τὴν ὁποίαν δὲν ὑπάρχει ἀληθὴς πατριωτισμός. Ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται εἶνε ἡ στερέωσις τοῦ δημοσίου βίου ἐπὶ τῆς βάσεως τῆς ἠθικότητος καὶ τῆς ἀληθείας».

(Ὁ Θωμᾶς Μαζάρυκ πρὸς τοὺς συμπατριώτας του)

Μία ἀπὸ τὰς ρωμαντικωτέρας καὶ περιπετειωδεστέρας — ἀλλὰ διόλου τυχοδιωκτικὰς — σταδιοδρομίας τῶν νεωτέρων χρόνων εἶνε ἀσφαλῶς ἡ τοῦ Θωμᾶ Μαζάρυκ, τοῦ ἀνθρώπου ὅστις, μὲ μόνα ὅπλα τὴν ψυχικήν του δύναμιν καὶ τὴν διανοητικήν του εὐθύτητα, κατώρθωσε νὰ ἀνέλθῃ ἀπὸ τὴν πλήρη ἀφάνειαν εἰς τὴν προεδρίαν ἑνὸς ἀκμάζοντος εὐρωπαϊκοῦ κράτους. Τὸν ἆθλον δὲ τοῦτον καθιστᾷ ἐκπληκτικώτερον τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ὕπαρξις τοῦ κράτους, τοῦ ὁποίου εἶνε ἀρχηγός, ὀφείλεται εἰς τὰς ἀτρύτους προσπαθείας αὐτοῦ τοῦ ἰδίου.

Ἡ Τσεχοσλοβακία καὶ οἱ φίλοι της ἑορτάζουν σήμερον τὴν ὀγδοηκοστὴν ἐπέτειον ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ γηραιοῦ, ἀλλὰ θαλεροῦ δημιουργοῦ καὶ προέδρου της. Ἐγεννήθη τὴν 7 Μαρτίου 1850. Ὁ πατήρ του, Ἰωσὴφ Μαζάρυκ, Σλοβάκος τὴν καταγωγήν, ἦτο ἁμαξηλάτης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ἀνακτόρων· ἡ μήτηρ του ἦτο τσεχικῆς καταγωγῆς. Τὰ πρῶτα του χρόνια, τὰ ἔζησεν ἐν μέσῳ ἀπεριγράπτου φτώχειας εἰς τὸ χωρίον Χόντονιν τῆς Μοραβίας. Μόνον λόγῳ τῆς ἐπιμονῆς του καὶ κατόπιν αἱματηρῶν οἰκονομιῶν τῆς μητρός του κατέστη δυνατὴ ἡ φοίτησίς του εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον. Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ὁ μικρὸς Θωμᾶς ἐπέδειξεν ἐξαιρετικὴν ἱκανότητα μαθήσεως. Ἡ ἐπίδοσίς του ἦτο τόσον ἐνθαρρυντική, ὥστε, κατόπιν τῶν παροτρύνσεων τοῦ περιοδεύοντος ἐπιθεωρητοῦ καὶ μὲ πολλὰς θυσίας, ἐστάλη, εἰς ἡλικίαν ἕνδεκα ἐτῶν, εἰς μίαν γειτονικὴν πόλιν διὰ νὰ ἀκούσῃ μαθήματα μέσης ἐκπαιδεύσεως. Καὶ ἐκεῖ διέπρεψεν. Οἱ διδάσκαλοί του συνίστων θερμῶς εἰς τοὺς γονεῖς του νὰ τὸν στείλουν εἰς τὸ διδασκαλεῖον. Ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ συμπληρώσῃ τὸ δέκατον ἕκτον ἔτος καὶ ἦτο μόνον δεκατριῶν. Χρήματα δὲν ὑπῆρχον. Ἐτοποθετήθη λοιπὸν μαθητευόμενος εἰς ἕνα σιδηρουργεῖον.

Ὅλα του τὰ νεανικὰ χρόνια εἶνε ἕνας ἀγὼν ἐξασφαλίσεως τῶν πρὸς τὸ ζῆν διὰ νὰ ἠμπορέσῃ νὰ σπουδάσῃ, νὰ μορφωθῇ. Κατορθώνει νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βιέννης, πηγαίνει κατόπιν εἰς τὴν Λειψίαν, ὅπου γνωρίζεται καὶ ἐρωτεύεται μὲ τὴν Ἀμερικανίδα Καρλόττα Γκάρριγκ. Ἐν ὀνόματι τοῦ ἔρωτος κατορθώνει νὰ ἐξοικονομήσῃ τὸ ἀντίτιμον τοῦ εἰσιτηρίου δι' Ἀμερικήν, νὰ μεταβῇ ἐκεῖ καὶ νὰ νυμφευθῇ. Πρὸς στιγμὴν ἐσκέφθη νὰ ἐργασθῇ εἰς τὴν Ἀμερικήν. Κατόπιν ὅμως ἀπεφάσισε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Βιέννην καὶ νὰ παρασκευασθῇ διὰ τὴν κατάληψιν ἕδρας καθηγητοῦ. Καὶ τῷ 1882 διωρίσθη καθηγητὴς τοῦ νεοϊδρυθέντος Πανεπιστημίου τῆς Πράγας.

* * *

Θὰ φανῇ παράδοξον, ἀλλὰ εἶνε ἀληθές. Ὁ Θωμᾶς Μαζάρυκ, ὁ ὁποῖος εἶνε σήμερον τὸ εἴδωλον τοῦ λαοῦ του, ἦτο κατὰ τὰ ἔτη ἐκεῖνα τῆς δράσεως του ἀντιδημοκρατικώτατος. Διατί; Διότι ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος ποὺ ἔσχε τὸ θάρρος νὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν, ὠμήν, σκληρὰν καὶ πικράν, πρὸς τοὺς συμπατριώτας του, οἱ ὁποῖοι ἦσαν συνηθισμένοι νὰ λικνίζωνται μοιρολατρικῶς μὲ ὄνειρα, ἀλλὰ μόνον ὄνειρα, ἐλευθερίας καὶ ἀναγεννήσεως. Οἱ Σλοβάκοι ὑπήγοντο εἰς τοὺς Οὔγγρους· οἱ Τσέχοι εἰς τοὺς Αὐστριακούς. Καὶ οἱ δύο συγγενεῖς κλάδοι ἔζων ὑπὸ τὸν ξένον ζυγὸν ἀπὸ δυσμισυ αἰώνων. Πῶς θὰ ἀνέκτων τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν πνευματικὴν ἐλευθερίαν των;

Ἡ ἀπάντησις τοῦ Μαζάρυκ ἦτο ὅτι ἡ ἐλευθερία θὰ ἀνέκτατο ἀλλὰ μόνον ἐὰν ὁ τσεχικὸς λαὸς ἤρχιζε νὰ ἀπεργάζεται ὁ ἴδιος τὴν σωτηρίαν του καὶ ἐὰν ἐγκατέλειπε τὰ ὄνειρα εἰς τὰ ὁποῖα προθύμως παρεδίδετο. Ἂν ἐδεικνύετο ἄξιος τῆς ἐλευθερίας, ἡ ἐλευθερία θὰ ἐπήρχετο ὡς ἀποτέλεσμα τῶν προσπαθειῶν του. Ἔπρεπε νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν ἁπλῆν, εἰλικρινῆ πίστιν τῶν προπατόρων των καὶ νὰ δειχθοῦν εἰς τὸν κόσμον ὡς ἡνωμένον καὶ σταθερὸν ἔθνος. Ἐκτύπησεν ὠμότατα τὴν αὐταρέσκειαν τῶν Τσέχων, οἱ ὁποῖοι ἠρκοῦντο εἰς τὴν ἐπίκρισιν τῶν Αὐστριακῶν καὶ Οὔγγρων δεσποτῶν των. Ἔκαμε κάτι περισσότερον. Ἀπὸ τῆς πανεπιστημιακῆς του ἕδρας ἀπεκάλυψεν ὅτι τὰ περίφημα χειρόγραφα εἰς τὰ ὁποῖα ἐστηρίζοντο οἱ θρῦλοι περὶ τῆς πνευματικῆς ἀκμῆς τῶν Τσέχων κατὰ τὸν μεσαίωνα, ἦσαν πλαστά. Ἐπρόκειτο βεβαίως περὶ καλοπροαιρέτου πλαστογραφίας, οὐχ ἧττον ὅμως περὶ πλαστογραφίας. Ἵδρυσε τὴν «ρεαλιστικὴν» σχολὴν σκέψεως εἰς τὴν φιλοσοφίαν, τὴν λογοτεχνίαν, τὴν ἱστορίαν. Σκοπὸς τοῦ κινήματος αὐτοῦ ἦτο ἡ ἀπόρριψις καὶ ἡ καταπολέμησις πάσης ἐκκεντρικότητος, αὐτοϊκανοποιήσεως, ἐλλείψεως αὐτοκριτικῆς. Τὸ πρόγραμμά του συνοψίζεται εἰς τὰ προτασσόμενα τοῦ παρόντος λόγια. «Ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται εἶνε ἡ στερέωσις τοῦ δημοσίου βίου ἐπὶ τῆς βάσεως τῆς ἠθικότητος καὶ τῆς ἀληθείας».

Μὲ τὴν δρᾶσίν του αὐτὴν ὁ Μαζάρυκ ἐγινεν ἀντιδημοτικώτατος μεταξὺ τῶν συμπατριωτῶν του, εἰς τὴν ἀπολύτρωσιν τῶν ὁποίων εἶχεν ἀφιερώσει τὴν ζωήν του. Διότι ἐπίστευεν εἰς τὴν ζωτικότητα καὶ τὸ μέλλον τῆς τσεχικῆς φυλῆς. Καὶ εἰργάζετο ἀκριβῶς διὰ νὰ ἀφυπνίσῃ αὐτὴν τὴν ζωτικότητα καὶ νὰ καταστήσῃ τὸ ἐθνικὸν μέλλον ζωντανόν. Καὶ μόνον ὅταν εἶδεν ὅτι ἡ ἐθνικὴ ἀφύπνισις εἶχεν ἀρχίσει ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν αὐτοῦ καὶ τῶν μαθητῶν - συνεργατῶν του, μόνον ὅταν εἶδε τὸν τσεχικὸν λαὸν νὰ ἀκολουθῇ τὴν ὁδὸν τῆς ψυχικῆς ἀναγεννήσεως, τότε μόνον ἐστράφη κατὰ τῶν δεσποτῶν, τῆς Αὐστροουγγαρίας καὶ τῶν Ἀψβούργων.

* * *

Ἡ πολιτικὴ δρᾶσις ἐπισήμως ἤρχισε τῷ 1891, ὁπότε ἐξελέγη βουλευτὴς εἰς τὸ Αὐστριακὸν Κοινοβούλιον. Καὶ ἐκεῖ, ὅμως, ἀπεσχωρίσθη ταχέως τοῦ κόμματος ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ ὁποίου ἐξελέγη. Δύο ἔτη μετὰ τὴν ἐκλογήν του, παρῃτήθη καὶ ἤρχισεν ἐργαζόμενος διὰ τὴν ἵδρυσιν ἰδικοῦ του κόμματος, τοῦ «Ρεαλιστικοῦ» ἢ Προοδευτικοῦ κόμματος. Ἔτσι εἰς τὸ Κοινοβούλιον ἐπανῆλθε μόλις τῷ 1907 καὶ διετήρησε τὴν ἕδραν του μέχρι τοῦ 1914, ὁπότε ἐξερράγη ὁ πόλεμος. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἑπταετίας αὐτῆς διεξήγαγε σφοδροτάτην ἀντιπολίτευσιν κατὰ τῆς αὐστριακῆς ἰμπεριαλιστικῆς πολιτικῆς. Ἡ ἐπιρροή του ἐπὶ τῶν ὁμοεθνῶν του ἦσαν τόσα, τὸ κῦρός του εἰς τὸ κοινοβούλιον τόσον ἰσχυρόν, ὥστε οἱ Αὐστριακοὶ ὀλίγον μετὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου τὸν κατεδίκασαν εἰς θάνατον. Ὁ Μαζάρυκ ἐσώθη δραπετεύσας καὶ διαβὰς τὰ ἰταλοαυστριακὰ σύνορα.

Ἀπὸ τοῦ πολέμου κυρίως χρονολογεῖται ἡ ὑπέροχος, ἡ θρυλική, ἡ περιπετειώδης δρᾶσις τοῦ Μαζάρυκ ὡς ἐθνεγέρτου.

Οἱ Τσέχοι, ὡς κλάδος τῆς μεγάλης σλαυϊκῆς οἰκογενείας, φυσει ἐθεώρουν τὴν Ρωσσίαν ὡς τὸν πατροπαράδοτον προστάτην τῶν Σλαύων. Ἀλλὰ ὁ Μάζαρυκ, ὁ ὁποῖος εἶχε μελετήσει ἐπισταμένως τὴν κατάστασιν τῆς Ρωσσίας, ἐγνώριζεν ἤδη ὅτι ἐξ αὐτῆς δὲν ἔπρεπε τίποτε νὰ προσδοκᾶται. Εἶδεν ὅτι ἡ μόνη ἐλπὶς ἐξασφαλίσεως τῆς Τσεχοσλοβακικῆς ἐλευθερίας ἦτο ἡ συνταύτισις τῆς Τσεχοσλοβακικῆς ὑποθέσεως μὲ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἀντάντ. Ἤρχισε λοιπὸν τὰ ἱστορικά του ταξείδια ἀνὰ τὰς συμμαχικὰς πρωτευούσας. Ἔπρεπε νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ τοὺς ἰθύνοντας, νὰ προπαγανδίσῃ ὑπὲρ τῶν Τσεχοσλοβακικῶν διεκδικήσεων, νὰ ἐργασθῇ διὰ τὴν πραγματοποίησίν των.

Ἀφοῦ ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν Ρώμην καὶ τὸ Παρίσι, ἐγκατέστησε τὸ στρατηγεῖόν του εἰς τὸ Λονδῖνον. Ὅση καὶ νὰ ἦτο ἡ φήμη του ἐκ τῶν συγγραφῶν του καὶ τῆς πολιτικῆς του δράσεως, ἦτο ἄγνωστος εἰς τὰς δυτικὰς πρωτευούσας. Εἰς τὸ Λονδῖνον ἡ μυστικὴ ἀστυνομία τὸν παρηκολούθει ὡς ὕποπτον. Σιγὰ-σιγὰ ὅμως ἐπεβλήθη. Κατήρτισε θαυμασίαν προπαγανδιστικὴν ὑπηρεσίαν, διωρίσθη ἔκτακτος ἑταῖρος τοῦ Βασιλικοῦ Κολλεγίου καὶ ἐχρησιμοποίησε τὰ πάντα καὶ τοὺς πάντας διὰ τὸν σκοπόν του.

Ἐπῆλθεν ἡ ρωσσικὴ ἐπανάστασις. Ὁ Μαζάρυκ ἔπρεπε νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ρωσσίαν, ὅπου εἶχεν ἤδη συγκροτηθῇ μία ἰσχυροτάτη στρατιωτικὴ μονὰς ἐκ Τσεχοσλοβάκων. Ἐταξείδευσεν ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν μὲ διαβατήριον ποὺ τοῦ ἡτοίμασεν ἡ ἀγγλικὴ μυστικὴ ἀστυνομία, ὑπὸ τὸ ὄνομα Θωμᾶς Μάρσντεν, Βρεττανὸς ὑπήκοος. Μόλις σχεδὸν ἔφθασεν εἰς τὴν Ρωσσίαν, εὑρέθη ἀντιμέτωπος τῆς μπολσεβικικῆς ἐπαναστάσεως καί, συνεπῶς, τοῦ προβλήματος τῆς διαθέσεως τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Λεγεῶνος. Ἡ ἀπόφασίς του ἦτο ὅτι ἔπρεπε νὰ πολεμήσῃ εἰς τὴν Γαλλίαν παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων· ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἔπρεπε νὰ διασχίσῃ τὴν μισὴν οἰκουμένην, νὰ βαδίσῃ μέσῳ τῆς Σιβηρίας εἰς Βλαδιβοστὸκ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ νὰ ἐπιστρέψῃ διὰ θαλάσσης εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἡ πορεία πρὸς Βλαδιβοστόκ, μὲ συνεχῆ ἀντιμετώπισιν τῶν πανταχόθεν ἐνσκηπτόντων Μπολσεβίκων, ἀποτελεῖ μίαν τῶν μεγαλυτέρων ἐποποιιῶν τοῦ πολέμου, μίαν δραματικωτάτην κάθοδον τῶν μυρίων.

Ὁ Μαζάρυκ, προπορευθείς, ἔφθασε σιδηροδρομικῶς εἰς τὴν Ἰαπωνίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἀμερικήν, ὅπου ἤρχισεν ἐργαζόμενος ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνός του. Εὑρίσκετο εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἀκόμη, ὅταν οἱ Σύμμαχοι, χάρις εἰς τὰς προσπαθείας του, ἀνεγνώρισαν τὴν Τσεχοσλοβακικὴν ἀνεξαρτησίαν. Ὁ πόλεμος ἔληξεν, ἀνεκηρύχθη ἡ Τσεχοσλοβακικὴ Δημοκρατία καὶ ὁ Μαζάρυκ ἐξελέγη παμψηφεὶ Πρόεδρος ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Ἐπιτροπῆς.

* * *

Οἱ Τσεχοσλοβάκοι, ἀπὸ αἰώνων δυναστευόμενοι, ἐλαχίστην εἶχον πεῖραν κυβερνητικήν. Ὅλα ἔπρεπε νὰ ὀργανωθοῦν ἐξ ἀρχῆς. Μὲ μίαν ἀναίμακτον ἐπανάστασιν ἐπῆραν τὴν διοίκησιν εἰς τὰ χέρια των. Ἀλλὰ εἶχαν πρὸ αὐτῶν ὅλας τὰς ὀξείας καὶ ἐπικινδύνους δυσχερείας τῆς ἀνοικοδομήσεως· καὶ ἐλάχιστοι ἦσαν οἱ δυνάμενοι νὰ ἐργασθοῦν δι' αὐτήν. Ὁ Μαζάρυκ ἑβδομηκοντούτης ἤδη, ἐπελήφθη τοῦ ἔργου μὲ θέρμην καὶ δραστηριότητα νεανικήν. Ψωμὶ δὲν ὑπῆρχεν. Αἱ συγκοινωνίαι εἶχον διακοπῆ. Ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία εἶχε παραλύσει. Ἔπρεπε νὰ δημιουργήσῃ τὸν μηχανισμὸν ἑνὸς ὠργανωμένου Κράτους ἀπὸ τὸ Α ἕως τὸ Ω, καθὼς καὶ στρατόν. Ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορα ἐβασίλευε χάος καὶ κάτι χειρότερον.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν προσπαθειῶν αὐτοῦ καὶ τῶν εὐαρίθμων συνεργατῶν του εἶναι ἡ σημερινὴ εὐημεροῦσα καὶ εἰρηνικὴ Τσεχοσλοβακία.

Σήμερον, εἰς ἡλικίαν ὀγδοήκοντα ἐτῶν, εἶναι ἀκόμη ὁ σοφὸς ὁδηγὸς πρὸς τὸν ὁποῖον τὸ ἔθνος του ἔχει ἐστραμμένον τὸ βλέμμα. Φημίζεται ὡς ὁ πλέον ἐνημερωμένος πολιτικὸς τῆς Εὐρώπης. Ἡ δίψα τῆς γνώσεως εἶναι ἀκόμη ἀχόρταγη μέσα του· κατορθώνει, ἐν μέσῳ τῶν πολλαπλῶν καθηκόντων του, νὰ παρακολουθῇ ὅλας τὰς νεωτέρας ἐξελίξεις τῶν κοινωνιῶν καὶ τῆς σκέψεως. Παρακολουθεῖ ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς λογοτεχνίας—σχεδὸν ὅλας εἰς τὸ πρωτότυπον. Διατηρεῖ καταπληκτικὴν θαλερότητα. Ἱππεύει κατὰ τρόπον ποὺ ζηλεύουν πολὺ νεώτεροί του ἀξιωματικοί. Καὶ ἔχει, ἐν ἑνὶ λόγῳ, ὅλην τὴν ζωτικότητα μὲ τὴν ὁποίαν ὑπερενίκησε τὰς κακουχίας τῆς νεότητός του καὶ τὰς περιπετείας ὅλης του τῆς ζωῆς.

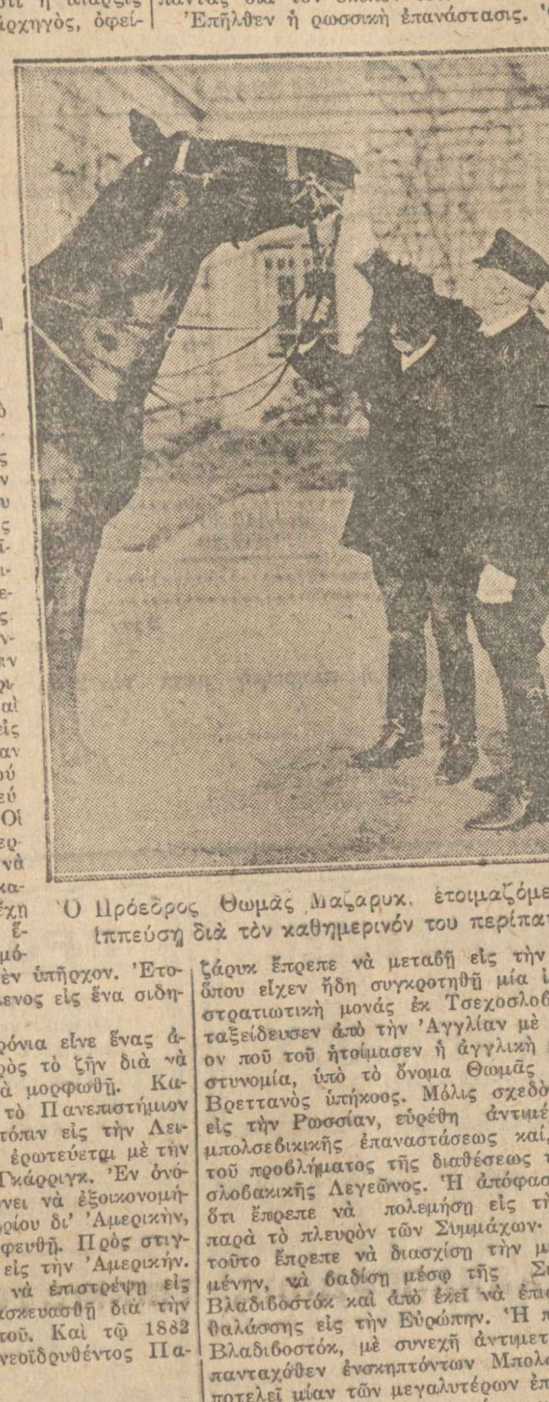

Ὁ Πρόεδρος Θωμᾶς Μαζάρυκ ἑτοιμαζόμενος νὰ ἱππεύσῃ διὰ τὸν καθημερινόν του περίπατον.

Ὅταν πληγώνη ὁ ἔρως

ΡΑΒΙΝΟΣ
Ἐξαίρετος Ἀφρίζουσα Ὀδοντόκρεμα
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ
πολυμαίνει
Ἀρωματίζει
Καθαρίζει
Λευκαίνει
Δροσίζει
Συντηρεῖ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ
τόσον, ὥστε παρακινεῖ εἰς τὴν τακτικὴν περιποίησιν
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ
Διότι ἀσχέτως τῆς χαμηλῆς τιμῆς ἐλαχίστη ποσότης ἀρκεῖ
Η ΔΟΚΙΜΗ ΠΕΙΘΕΙ

Διάσημοι Γυναῖκες τῆς Ἱστορίας

Μαρόζια, ἡ Ρωμαία ἑταίρα ποὺ διώριζε καὶ καθῄρει Πάπας

Μία σκοτεινὴ ἱστορία τοῦ Αἰῶνος τοῦ Σκότους

Τοῦ Ἄγγλου ἱστορικοῦ κ. Νόρμαν Χὶλ

Ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἐξ ὅλων τῶν πρωτευουσῶν τοῦ κόσμου, ἡ Ρώμη ἀσφαλῶς ἔχει τὴν πιὸ πολυκύμαντον σταδιοδρομίαν. Λίκνον μιᾶς παγκοσμίου ἡγεμονίας, ἡ ὁποία διήρκεσε χίλια σχεδὸν χρόνια, ἐδηώθη εἰς ἀναριθμήτους περιστάσεις. Ὑπῆρξε μάρτυς μεγαλειωδῶν πανηγύρεων εἰς δόξαν εἰδωλολατρικῶν καὶ χριστιανικῶν θεοτήτων· κατέστησε πολλοὺς ἄνδρας διασήμους — καὶ ἀκόμη περισσοτέρους διαβοήτους· ἐκυβέρνησε τὴν οἰκουμένην διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ὅπλων — καὶ κατόπιν διὰ τῆς δυνάμεως τῆς προσευχῆς· ὑπῆρξε σκηνὴ θριάμβων, καταπτώσεων, αἰσχροτήτων, ἀκολασιῶν, μοιχιῶν, βιαιοτήτων, πυρκαϊῶν, βασανιστηρίων, προδοσιῶν... Ρώμη, ἡ Αἰωνία Πόλις — καταδικασμένη εἰς αἰωνίαν ὕπαρξιν...

Ἀλλά, μέσα εἰς ὅλην τὴν δραματικὴν ἱστορίαν της —συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀγνωούστων ἡμερῶν τοῦ Νέρωνος καὶ τῆς τρομερᾶς σκληρότητος τοῦ Καρακάλλα, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν πρώτων εἰσβολῶν τῶν Βαρβάρων καὶ τῶν ὀλεθρίων θηλυπρεπειῶν τῶν Λεγεώνων — εἶνε ἀμφίβολον ἄν, εἰς οἱανδήποτε περίοδον, ἡ πόλις ἐβυθίσθη εἰς τοιαῦτα βάθη διαφθορᾶς ὅσον κατὰ τὸν δέκατον αἰῶνα μετὰ Χριστόν. Εἶναι ἡ περίοδος ποὺ καλεῖται Αἰὼν τοῦ Σκότους! Διότι τὰ διασωζόμενα χρονικὰ μᾶς ἀπεικονίζουν (μὲ ὅλην τὴν πλημμέλειάν των) ἔκλυσιν ἡ ὁποία παρουσιάζει τὴν Βαβυλῶνα, ἐν συγκρίσει, ὡς ἀξιοσέβαστον, καὶ μίαν σατανικότητα ἡ ὁποία ἀκόμη καὶ τὸν καιρὸν Πέτρου τοῦ Μεγάλου θὰ ἐθεωρεῖτο ἀπάνθρωπος !

Ἦτο ἡ ἐποχὴ τῆς Μαρόζια, τῆς Ρωμαίας ἑταίρας.

Ὀλίγαι ἀπὸ τὰς τόσας κακοποιοὺς γυναῖκας, ποὺ διεμόρφωσαν τὸν ροῦν τῆς ἱστορίας, περιέπεσαν τόσον ἐνωρὶς εἰς τὴν ἀτιμίαν καὶ τὸν δόλον, ὅσον ἡ Μαρόζια. Ἦτο εὐγενοῦς καταγωγῆς, διότι ἡ μητέρα της εἶχεν ὑπανδρευθῆ ἕνα γερουσιαστὴν (ἤ, μᾶλλον, πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι ὁ γερουσιαστὴς ἦτο ὁ πατέρας της παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Θεοδώρα, ἡ σύζυγός του, ἦτο ἡ μᾶλλον διαβόητος γυναῖκα τῆς Ρώμης, ἁμιλλωμένη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πρὸς τὴν θυγατέρα της Μαρόζια καὶ πρὸς τὴν δευτέραν κόρην της, ἡ ὁποία εἶχεν ὀνομασθῆ ἐπίσης Θεοδώρα, εἰς πᾶσαν μορφὴν κακοηθείας καὶ ραδιουργίας, φιληδονίας καὶ ἐγκλήματος).

ΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟΝ ΤΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ

Ἂς δώσωμεν μίαν εἰκόνα τῆς Ἰταλίας κατὰ τὸν δέκατον αἰῶνα. Ἡ χερσόνησος κατεκλύζετο ὑπὸ ἀσυνήθων εἰσβολῶν ἀπὸ Βορρᾶ: ὀλίγοι ἰσχυροὶ καπεταναῖοι, ἀποκαλούμενοι Πρίγκηπες καὶ Κόμητες, ἐκρατοῦσαν ὅλην τὴν χώραν εἰς διαρκῆ ἀναστάτωσιν. Ἦσαν τραχεῖς, ἄξεστοι ἄνδρες οἱ ὁποῖοι ἀκαταγωνίστως ἐγοητεύοντο ὑπὸ τῶν πλουσίων θελγήτρων τῶν γηγενῶν Ἰταλίδων τοῦ Νότου. Δὲν εἶχαν μόρφωσιν οἱ ἴδιοι καὶ δὲν ἐζητοῦσαν μόρφωσιν ἀπὸ τὰς γυναῖκας των. Τὸ μόνον ποὺ ἤθελαν ἦτο ἡ ἄνεσις καὶ ἡ εὐμάρεια καὶ ἡ θερμὴ ἀγάπη : ἦσαν διατεθειμένοι νὰ ἐγκαταλείψουν σχεδὸν τὴν κληρονομίαν των γιὰ ἕνα φιλί.

Ὁ Χριστιανισμός, ὅπως διερμηνεύετο ὑπὸ τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, δὲν εἶχεν ἀκόμη ἑδραιώσει τὴν στερρὰν ἐκείνην λαβήν του ἐπὶ τῆς σκέψεως καὶ τῶν πνευματικῶν ὁριζόντων, ὅπως ἔμελλε νὰ κάμῃ κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Ἁγίου Βερνάρδου μερικοὺς αἰῶνας βραδύτερον.

Οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ρώμης, οἱ ὁποῖοι ἠξίουν τὴν παπικὴν ἐξουσίαν, ἀλλὰ τῶν ὁποίων ἡ ἐπιρροὴ σπανίως ἐξετείνετο πέραν τῶν τειχῶν τῆς πόλεως (μερικὲς μάλιστα φορὲς οὔτε ἕως ἐκεῖ), ἦσαν ὄργανα εἰς χεῖρας τῶν καπεταναίων αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀνεβίβαζον καὶ καθῄρουν τοὺς Πάπας κατὰ τὸ κέφι των. Πολὺ ἀργότερα ἦλθεν ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ὁ Πάπας ἔμελλε νὰ ἀποβῇ ἡ ἰσχυροτέρα κοσμικὴ δύναμις τῆς Ἰταλίας καὶ ὁ ἀνεγνωρισμένος πνευματικὸς ἐπικυρίαρχος τοῦ καθολικοῦ κόσμου—ἄνθρωπος ποὺ ἠμποροῦσε νὰ καθαιρῇ αὐτοκράτορας καὶ νὰ τρομοκρατῇ βασιλεῖς μὲ τὴν ἀπειλὴν τοῦ ἀφορισμοῦ. Ἀλλὰ κατὰ τὸν δέκατον αἰῶνα ἦτο ἕνας ἁπλοῦς ἐπίσκοπος ὄχι καὶ πολὺ μεγάλης σπουδαιότητος.

Ἡ Μαρόζια ἦτο ὡραία κόρη—ὑψηλὴ καὶ ἐπιβλητική, μὲ μάτια ποὺ ἐσπιθοβολοῦσαν, στόμα φιλήδονον καὶ σῶμα ἔξοχον εὐκαμψίας. Ἡ μητέρα της, γυναῖκα εὐγενοῦς καταγωγῆς καὶ ἀβεβαίας ἀρετῆς, εἶχεν ἀπὸ τῶν νεανικῶν της χρόνων ἀποκτήσει ἀδιαμφισβήτητον ἐπιβάλλον ἐπὶ τῶν κομήτων τῆς Τοσκάνης καὶ τῶν δουκῶν τοῦ Σπολέτο, δύο ἀπὸ τοὺς σπουδαιοτέρους οἴκους τῆς Ἰταλίας. Οἱ κόμητες τῆς Τοσκάνης ἦσαν οἱ πολέμαρχοι ποὺ ἐκράτουν εἰς χεῖράς των τὰ πεπρωμένα τῆς Ἕδρας τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Διώριζαν τοὺς Ἐπισκόπους τῆς Ρώμης παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῶν μικροτέρων ἐπισκόπων. Αἱ καλούμεναι ἐκλογαὶ ἦσαν συνήθως φάρσα. Ἡ ζωὴ ἦτο πρᾶγμα εὐθηνὸν εἰς τὴν Ρώμην τοῦ δεκάτου αἰῶνος—ἰδίως προκειμένου περὶ ἐπισκόπων καὶ ἱερέων. Ἐὰν οἱ κόμητες τοῦ Τουσκούλου διώριζαν ἕνα κληρικὸν διὰ τὸ Ποντιφικᾶτον, οἱ ἐπίσκοποι δουλοπρεπῶς τὸν ἐξέλεγον. Ἦτο καλύτερον αὐτὸ παρὰ νὰ σφαγιασθοῦν πρὸ τῶν ἰδίων βωμῶν των!

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΑΙΜΑΤΩΜΕΝΑ ΒΗΜΑΤΑ

Τόσον ἡ Μαρόζια, ἡ κόρη, ὅσον καὶ ἡ Θεοδώρα, ἡ μητέρα, ἔκριναν τὴν εὐκαιρίαν κατάλληλον διὰ νὰ βελτιώσουν τὴν κατάστασίν των. Ἡ Μαρόζια εἶχεν ὑπανδρευθῆ τὸν Γκουΐντο, Δεσπότην τῆς Τουσκίας· ἀλλὰ τὸν ἐθεώρει ὡς χρήσιμον ἁπλῶς ἐπιρροήν. Ἡ φωνή του ἦτο πανίσχυρος ἐν Ρώμῃ· δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκλεγῇ Πάπας χωρὶς τὴν ἰδικήν του ἔγκρισιν· καὶ—ὅπως οἱ περισσότεροι σύζυγοι ποὺ ἐξαπατῶνται ἀπὸ τὰς συζύγους των—ἔκαμνεν ὅ,τι τοῦ ὑπέβαλεν ἡ Μαρόζια. Ἔτσι, ὅταν ὕστερ' ἀπὸ μικρὸν διάστημα ἐζήτησεν ἐκείνη ὅπως ὁ ἐραστής της Σέργιος, υἱὸς ἑνὸς ἄλλου κόμητος τοῦ Τουσκούλου, ἐκλεγῇ εἰς τὴν Ἁγίαν Ἕδραν, τὸ τρίπλουν στέμμα ἐδόθη δεόντως εἰς τὸν Σέργιον.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οἱ Πάπαι διέμενον εἰς τὸν πύργον τοῦ Σὰντ Ἄντζελο — τὸν πύργον ἐκεῖνον ποὺ εἶναι κτισμένος ἐπάνω ἀπὸ τὸ μαυσωλεῖον τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ γενικὸν διάγραμμα εἶναι καὶ σήμερον ἀκόμη ὁρατὸν ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ Τίβερι. Τὸν πύργον αὐτὸν οἱ νεαροὶ ἐρασταὶ ταχέως μετέτρεψαν εἰς οἶκον ὀργίων. Ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη ἐσυνεχίσθη ἔτσι ἡ κατάστασις· ἀλλὰ ἡ Μαρόζια σιγὰ - σιγὰ ἐβαρέθηκε τὸν ἐραστήν της, ἀφοῦ τοῦ ἐγέννησεν καὶ υἱόν. Ἐποθοῦσεν ἀλλαγήν· ἐποθοῦσε μεγαλυτέραν δύναμιν. Σέργιος ὁ 3ος ἀπέθανε μυστηριωδῶς καὶ ὅλως αἰφνιδίως... Καὶ γνωρίζομεν ὅτι ἡ Μαρόζια ἦτο ἔμπειρος εἰς τὴν τέχνην τῆς δηλητηριάσεως...

Ὅταν ὁ θάνατος τοῦ Σεργίου ἀνηγγέλθη εἰς τὴν ἀνάλγητον Μαρόζια, αὐτὴ διέταξε νὰ τῆς φέρουν μίαν εἰδικὴν φιάλην οἴνου διὰ νὰ πανηγυρίσῃ τὸ πένθος της. Ἔπειτα, μεταβᾶσα εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ Λατερανοῦ, παρέσχεν ἀκρόασιν εἰς μερικοὺς νέους κληρικούς, οἱ ὁποῖοι εἶχαν συγκεντρωθῆ διὰ νὰ ἀποτίσουν ὕστατον φόρον τιμῆς εἰς τὸν ἐκλιπόντα Ποντίφηκα. Ἡ Μαρόζια κατ' ἐπίφασιν τοὺς συνεβουλεύθη ἐν σχέσει μὲ τὰς ἐπικηδείους προετοιμασίας· πραγματικῶς, ὅμως, διεπνέετο ὑπὸ ἐλατηρίων πολὺ ὀλιγώτερον εὐλαβῶν. Ἕνας-ἕνας οἱ κληρικοὶ ἐπροχωροῦσαν πρὸς τὴν ὑψηλὴν ἕδραν, ὅπου αὐτὴ ἐκάθητο. Ἕνας-ἕνας ἀπεπέμποντο μὲ μίαν χειρονομίαν ἢ ἕνα νεῦμα. Ἀλλά, εἰς τὸ τέλος, ἦλθεν ἐμπρός της ἕνας νεαρὸς ἱερεύς, τοῦ ὁποίου ἡ παρουσία ἐπροκάλεσεν ἕνα παράξενο καρδιοχτύπι εἰς τὸ στῆθος τῆς Μαρόζια.

—Τὸ ὄνομά σας; ἐρώτησε τρέμουσα τὸν ξένον.

—Ἀναστάσιος, ἀπήντησεν αὐτὸς μὲ παλλομένην φωνήν, διότι δὲν ἠμποροῦσε νὰ μὴν ἀντιληφθῇ τὰ κατέρυθρα μάγουλα τῆς Μαρόζια, οὔτε τὸ αἷμα τοῦ πάθους ποὺ ἀνήρχετο ὁρμητικὸν εἰς τὰ ἰδικά του.

—Καὶ ποῖον λειτούργημα ἔχετε; ἦτο ἡ δευτέρα ἐρώτησις.

—Δέσποινα, εἶμαι ἕνας ἁπλοῦς ἱερεὺς ποὺ ὑπηρέτησε τὴν Αὐτοῦ Ἁγιότητα, ἦτο ἡ ἀπάντησις. Ὁ θάνατος ἦλθε νὰ μᾶς ὑπενθυμίσῃ τὴν δύναμιν ποὺ ὑπηρετοῦμεν, ἀλλὰ δὲν εὐνοοῦμεν.

ΤΟ ΠΑΙΓΝΙΔΙ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ἡ Μαρόζια δὲν εἶχε καιρὸν γιὰ φιλοσοφίες εἴτε τῆς ζωῆς, εἴτε τοῦ θανάτου. Ἐπανέλαβε τὸ ὄνομά του—Ἀναστάσιος· αἱ συλλαβαὶ ἐκυλοῦσαν ἠχηρὲς καὶ χαρακτηριστικῶς διὰ μέσου τῆς γλώσσης της.

—Ὑπῆρξαν ἤδη Πάπαι μὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα.

Εἰς μίαν τοιαύτην ἐποχήν, πολὺ πρὶν ἡ λέξις «Ρώμη» καταστῇ σύμβολον ὑψηλῶν ἰδανικῶν, δὲν εἶναι ἄξιον ἀπορίας ὅτι ὁ νεαρὸς Ἀναστάσιος ἀνεστατώθη ἀπὸ τὴν ἔμμεσον ἐπαγγελίαν ποὺ ἐβγῆκεν ἀπὸ τὰ χείλη τῆς Μαρόζια, τῆς πανισχύρου λάγνου γυναικός. Ἔπεσε στὰ πόδια της. Ἐξωμολογήθη ὅτι ἀπὸ πολλοῦ τὴν ἐλάτρευεν ἀπὸ μακρυά, ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦσε ποτὲ νὰ ἐλπίζῃ ὅτι θὰ εὐρίσκεν εὔνοιαν ἐκ μέρους της, ἐφ' ὅσον ἐζοῦσεν ἀκόμη ὁ Σέργιος. Ἂν δὲν τοῦ παρεδίδετο, αὐτὸς θὰ ἀπεσύρετο σὲ κανένα τόπον μακρυνὸν καὶ θὰ ἔζουσε ζωὴν ἀναχωρητοῦ καὶ μετανοοῦντος.

Ἡ ἀσυνείθιστες αὐτὲς διαμαρτυρίες συνεκίνησαν τὴν Μαρόζια, ἡ ὁποία ἤθελεν οἱ ἐρασταί της νὰ φθάνουν εἰς ἀπόγνωσιν καὶ νὰ γίνωνται ἔκφρονες ἐκ πάθους. Τοῦ ὡμίλησεν ἐνθαρρυντικά, καὶ ὁ νεαρὸς ἱερεὺς ἔφυγε μὲ ἕνα μειδίαμα ἐλπίδος, ἂν ὄχι θριάμβου, ἐπὶ τοῦ προσώπου του. Ἡ Μαρόζια εἶχε καταληφθῆ ὑπὸ κεραυνοβόλου ἔρωτος διὰ τὸν παράφορον, ματαιόδοξον ἐκεῖνον νέον. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἦτο ἁπλοῦς μόνον ἱερεύς. Ἡ Μαρόζια ἦτο ἀριστοκράτις καὶ δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἀγαπᾷ φανερὰ ἄνθρωπον τῆς κατωτάτης βαθμίδος. Ἦτο ἀνάγκη νὰ προαχθῇ οὗτος εἰς ὑψηλὸν ἀξίωμα· πάλιν ἐχρησιμοποίησε τὴν ἐπιρροήν της ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν δεσποτῶν διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εἰς τὴν Ἁγίαν Ἕδραν ἐκλογήν του ὡς Ἀναστασίου τοῦ 2ου. Ὁ Ἀναστάσιος ὅμως, ἀπεδείχθη ἄστατος ἐραστής. Ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν ἄνοδόν του εἰς τὸν Παπικὸν θρόνον, ἤρχισε νὰ ἀναζητῇ τὰς θωπείας ἄλλων καὶ ἰδίως τῆς Θεοδώρας, ἀδελφῆς τῆς Μαρόζια. Ἰσχυρίσθη μάλιστα ὅτι, σὰν Πάπας ποὺ ἦτο, εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ κατανέμῃ τὴν εὔνοιάν του μεταξὺ τῶν δύο γυναικῶν. Ἀλλ' αὐτὸ ὑπερέβαινε τὰ ὅρια. Ἡ Μαρόζια δὲν εἶχεν ἐμπρός της ἄλλην λύσιν παρὰ τὴν συντόμευσιν τῆς βασιλείας τοῦ ὑπερπανούργου Ἀναστασίου.

Μετὰ τὸν πρόωρον θάνατόν του ἡ Μαρόζια ἀπεχώρησε προσκαίρως ἐκ τῆς σκηνῆς. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἀναστασίου ἐβασίλευσε κάποιος ἄλλος ἀνάξιος κληρικός, ἀλλ' αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ διάδοχος ἦτο ὑποψήφιος Θεοδώρας τῆς πρεσβυτέρας. Ἦτο ὁ Λαῦδος τοῦ Σαβίου, ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐραστὴς τῆς μητρὸς τῆς Μαρόζια. Αὐτὸ ἦτο ἐπαρκὴς δικαιολογία διὰ τὴν ἀναβίβασίν του εἰς τὸ ὑψηλότερο λειτούργημα τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλά, ὅπως ὁ ἄτυχὴς Ἀναστάσιος, καὶ αὐτὸς ἀπεδείχθη κατώτερος τῶν προσδοκιῶν τῆς ἐρωμένης του ὅταν ἀνέλαβε τὴν ὑπερτάτην ἐξουσίαν· καὶ αὐτὸς ἐπίσης ἀπεμακρύνθη ἀθορύβως, σύμφωνα μὲ τὸ καθιερωμένον ἔθιμον. Ἕνας νεαρὸς διάκονος, ὁ Ἰωάννης, ὅστις ἀπήλαυεν ὅμως τῆς εὐνοίας τῆς Θεοδώρας, ὠνομάσθη Πάπας εἰς ἀντικατάστασίν του.

ΤΟ ΤΡΟΜΕΡΟΝ ΣΦΑΛΜΑ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΑΔΟΧΟΙ ΤΟΥ

Ἰωάννης ὁ 10ος ἦτο ἀνὴρ πολὺ διαφόρου διαμετρήματος ἀπὸ τοὺς προκατόχους του. Δὲν ἐπερνοῦσεν ὅλον τὸν καιρόν του ἐν μέσῳ θωπειῶν. Ἦτο στρατιώτης μᾶλλον παρὰ κληρικός. Ἡ γυναῖκες θέλουν νὰ βλέπουν τοὺς ἐραστάς των ὡς ἥρωας· καὶ ἡ Θεοδώρα δὲν ἀπετέλει ἐξαίρεσιν. Συνέβη τότε οἱ Σαρακηνοὶ νὰ καταλάβουν ἕνα φρούριον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης εἰς Ρώμην, καὶ αἱ συχναὶ ἔξοδοι τῶν ἀπίστων ἠμπόδιζαν τοὺς προσκυνητὰς νὰ ἐπισκέπτωνται ἐν ἀσφαλείᾳ τοὺς τάφους τῶν Ἁγίων. Ὁ Ἰωάννης λοιπόν, συγκεντρώσας στρατόν, ἐπετέθη κατὰ τοῦ φρουρίου καὶ ἐξεδίωξε πανικοβλήτους τοὺς Μουσουλμάνους. Ὁ ἴδιος ὁ Πάπας ἐπολέμησεν εἰς τὴν πρώτην γραμμήν, κραδαίνων ἀμφίστομον ξίφος παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ γηραιοτέρου παλαιμάχου. Ἡ πλήρης καὶ πολύκροτος αὐτὴ ἐπιτυχία κατέστησε τὸν Ἰωάννην εἴδωλον τοῦ λαοῦ — καὶ τῆς ἐρωμένης του. Ἕνας ἄνθρωπος δράσεως ἦτο πρᾶγμα τόσον ἀσυνείθιστον κατὰ τὴν ἐκφυλισμένην ἐκείνην ἐποχήν!

Ὁ Ἰωάννης ἦτο δυνατὴ προσωπικότης καὶ ἐπὶ δεκατέσσαρα ἔτη ἐκυβέρνησε τὴν Ρώμην ὡς Πάπας, ἐξυψώσας τὴν ἰσχὺν τῆς Ἐκκλησίας ἂν ὄχι τὸ κῦρός της. Αὐτὴ εἶνε σχεδὸν ἡ πρώτη περίστασις καθ' ἣν ἐδόθη εἰς τὸν κόσμον μιὰ ἀμυδρὰ ἰδέα τῆς δυναμικῆς ἰσχύος τοῦ συνασπισμοῦ τῆς πνευματικῆς καὶ κοσμικῆς κυριαρχίας τῆς Παπωσύνης.

«Ἡ εὐμάρεια μετὰ τὸν πόλεμον φέρει μεγάλην ἡδονήν», ἔγραψεν ὁ ποιητὴς Σπένσερ. Εἶναι ἡδονικόν, ἀλλὰ ἐπικίνδυνον πρᾶγμα δι' ἕνα πολεμιστὴν ὅστις ἔχει ἀποκτήσει φήμην διὰ τῶν πολεμικῶν του ἄθλων. Ὁ Ἰωάννης παρεδόθη εἰς τὴν ἀδράνειαν ὅταν ἐπέστρεψεν εἰς Ρώμην καὶ ἐλησμόνησεν ὅτι ὑπῆρχαν ἐχθροὶ μέσα εἰς τὸ Παλάτιον. Ἡ Μαρόζια καὶ ἡ Θεοδώρα, ἡ ἀδελφή της, εἶχαν πάλιν ἐραστάς. Ὁ Ἰωάννης, δι' αὐτάς, ἦτο ὄχι τόσον ἥρως ὅσον ἐμπόδιον. Λίαν ἐπικαίρως, Θεοδώρα ἡ πρεσβυτέρα ἀπέθανε καὶ ὁ Ἰωάννης ἀνοήτως ἐφαντάσθη ὅτι θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐξακολουθήσῃ κυβερνῶν τὴν Ρώμην μόνος. Οὐδεὶς ποτὲ διέπραξε τρομερώτερον σφάλμα.

Συνέβη κάποτε, εἰς κάποιαν παλαιὰν ἀτυχῆ περίστασιν, νὰ εἰρωνευθῇ περιφρονητικῶς τὴν ὑπερήφανον καὶ φιλόδοξον Μαρόζια. Τὸ πείραγμα ἐκεῖνο ἔμελλε νὰ προσλάβῃ ἱστορικὴν σπουδαιότητα. Ἐπισκεφθεῖσα τὸν σύζυγόν της Γκουΐντο — ἀστείρευτον πηγὴν βοηθείας εἰς τὰς κρισίμους περιστάσεις — ἡ Μαρόζια τὸν ἐνέβαλεν εἰς σκέψεις κακάς. Μέσα στῆς νύχτας τὸ σκοτάδι, ὁ Γκουΐντο, ἐπὶ κεφαλῆς συμμορίας ἐξ ἐπαγγέλματος κακοποιῶν, εἰσέδυσεν εἰς τὸν ἥσυχον καὶ σκοτεινὸν παπικὸν πύργον, κατέβαλε τὴν φρουρὰν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὰ διαμερίσματα τοῦ Ἁγίου Πατρός. Ὁ Ἰωάννης, ἐγερθεὶς ἐκ τῆς κλίνης του, ἥρπασε τὸ ξίφος του καὶ ἐπί τινα λεπτὰ προέταξε γενναίαν καὶ ἀπεγνωσμένην ἄμυναν. Ἀλλὰ ταχέως κατεβλήθη καὶ ἐνεκλείσθη ἐσπευσμένως εἰς σκοτεινὴν εἱρκτήν. Ἡ Μαρόζια αὐτοπροσώπως διέσχισεν ἔφιππος τὴν Ρώμην καὶ παρηκολούθησε τὴν συμμορίαν τῶν δολοφόνων κληρικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐθανάτωσαν τὸν δυστυχῆ δι' ἀσφυξίας μὲ μαξιλάρια...

Ἡ ἐπιβολὴ τῆς Μαρόζια εἰς τὴν Αἰωνίαν Πόλιν ἦτο τώρα πλήρης, ἐὰν δὲ πιστεύσωμεν τὰ τμηματικῶς σωζόμενα χρονικὰ τῆς ἐποχῆς, ἐξηκολούθησε διορίζουσα τοὺς ἐραστάς της εἰς τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα τῆς Ἐκκλησίας. Ἔτσι ἔκαμε Πάπαν τὸν Λέοντα τὸν 6ον. Αὐτὸς ὑπέπεσε πολὺ γρήγορα εἰς τὴν δυσμένειάν της καὶ ἐστάλη ἐσπευσμένως εἰς τὸν τάφον του. Λέοντα τὸν 6ον διεδέχθη Στέφανος ὁ 7ος, ὅστις ἔσχε παρομοίαν τύχην. Καὶ οἱ δύο αὐτοὶ ἄνδρες παραμένουν μᾶλλον σκιώδεις μορφαὶ εἰς τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας, διότι τὰ σωζόμενα περὶ αὐτῶν στοιχεῖα εἶνε πενιχρά, ἐνδέχεται δὲ μεταγενέστεροι ἱστορικοὶ νὰ περιέλαβον τὰ ὀνόματά των εἰς τὰς δραματικὰς αὐτὰς σελίδας ἔτσι γιὰ νὰ προσθέσουν ὀλίγα ἀκόμη σκάνδαλα καὶ μῖσος εἰς τὴν μνήμην τῆς Μαρόζια. Διότι τὸ σκάνδαλον ἀνέκαθεν ἔχει μεγάλην κυκλοφορίαν καὶ πολλοὶ ἀγαθοὶ ἄνδρες ηὗρον ἱκανοποίησιν καθυβρίζοντες ἄλλους.

«ΜΑΡΟΖΙΑ, ΓΙΝΕ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ»

Ἀλλὰ τώρα ἡ Μαρόζια ἀρχίζει νὰ γερνᾷ... καὶ λέγεται ὅτι τὰ χρόνια μαλακώνουν τὴν καρδιά. Τί θὰ κάμῃ γιὰ τὸ παιδὶ τοῦ πρώτου ἔρωτός της, τὸν νεαρὸν Ἰωάννην, ὁ ὁποῖος ἔχει γίνει ἄνδρας καὶ τὸν ὁποῖον ἀπέκτησε μὲ τὸν Σέργιον τὸν Πάπαν; Γιατί νὰ μὴ τὸν κάμῃ Πάπαν, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἄλλου Ἰωάννου, ὅστις ἐθανατώθη κατὰ διαταγῆς της; Τὸ σχέδιον αὐτό, ἅμα τῇ συλλήψει του, τίθεται εἰς ἐνέργειαν. Καὶ ὁ φυσικὸς υἱός της βασιλεύει ὡς Ἰωάννης ὁ 11ος. Ἀδύνατο, φιλήδονον, διεφθαρμένον παιδί, παίρνει τὸ ὄνομα τοῦ προκατόχου του ὁ ὁποῖος, τοὐλάχιστον, ἦτο ἄνδρας ἐν μέσῳ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν !

Ἀφοῦ καθησύχασεν ἔτσι τὴν συνείδησίν της, ἡ Μαρόζια ἄρχισε νὰ παραδίδεται εἰς τὴν ἰδικήν της φιλοδοξίαν. «Μαρόζια, γίνε βασίλισσα !» ἐψιθύριζεν ἕνα κακὸν πνεῦμα εἰς τὸ ὁλοπρόθυμον αὐτὶ τῆς κόρης τῆς Θεοδώρας. Ἀπὸ πολλοῦ εἶχε βαρεθῆ τὸν πιστὸν Γκουΐντο· καὶ τώρα κατελήφθη ὑπὸ ἑνὸς..... φθινοπωρινοῦ ἔρωτος πρὸς τὸν ἀδελφόν του, τὸν βασιλέα Οὖγον τῆς Λομβαρδίας. Ὁ Οὖγος ἦτο πρίγκηψ ἰσχυρὸς καὶ κυριευμένος ἀπὸ φιλοδοξίαν — ἀπεριόριστον, ἀνήθικον, ἀνενδοίαστον· ἡ σύζυγος τοῦ ἀδελφοῦ του ἦτο ἁπλῶς βαθμὶς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς φιλοδοξίας του. Δὲν ἐνοιαζόταν διόλου γι' αὐτήν, ἀλλὰ γιὰ τὴν Ρώμην.

Οὖγο, Μαρόζια — ἀριστοτεχνικαὶ μορφαὶ συνωμοτῶν.... Τί ἐκάματε ἐκείνην τὴν σκοτεινὴν νύκτα ὅταν ἐνεφανίσθη ὁ Γκουΐντο εἰς τὴν αἴθουσαν; Ποιὸς ἐκένωσε τὸ φιαλίδιον τοῦ δηλητηρίου εἰς τὸ κρασὶ ποὺ ἐπρόκειτο νὰ πιῇ;

ΝΕΜΕΣΙΣ

Ὁ Οὖγος καὶ ἡ Μαρόζια ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των· ἡ ἱεροτελεστία ἐψάλη ἐν πομπῇ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ εἰς τὸν πύργον τοῦ Σὰντ Ἄντζελο. Ἀλλὰ ὑπῆρχον καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐφθόνουν τὸ παράδοξον αὐτὸ ζεῦγος ποὺ ἐπεθύμει νὰ ἡγεμονεύσῃ ὁλοκλήρου τῆς Ἰταλίας ἀπὸ τῶν Ἄλπεων μέχρι τῆς Σικελίας.

Κατὰ τοὺς πρώτους καιροὺς τῆς ἐκδόσεώς της εἰς τὸν ἔρωτα, πλὴν τοῦ υἱοῦ της Ἰωάννου τοῦ 11ου, ἡ Μαρόζια εἶχε φέρει εἰς τὸν κόσμον ἕνα παιδὶ ποὺ ἀπέκτησε μὲ τὸν κόμητα Ἀδαλβέρτον τῆς Τοσκάνης. Τὸ παιδὶ ὠνομάσθη Ἀλβέριχος καὶ τώρα εἶχεν ἀνδρωθῆ — συνέζη, μάλιστα, μὲ τὴν θεῖαν του Θεοδώραν, ἀδελφὴν τῆς Μαρόζια. Ὁ Ἀλβέριχος δὲν εἶχε γνωρίσει τὰ καλὰ τῆς ἐξουσίας. Ἡ μητέρα του εἶχεν ὑπανδρευθῆ ἕναν ἀρριβίσταν μονάρχην ἐκ Βορρᾶ· ὁ ἐξώγαμος ἑτεροθαλὴς ἀδελφός του ἦτο Πάπας. Ἡ ἀγάπες τῆς θείας του ἦσαν πενιχρὰ παρηγορία γιὰ ἕναν τόσον φιλόδοξον !

Θεοδώρα ἡ νεωτέρα, ζηλοφθονοῦσα καὶ αὐτὴ τὴν ἰσχυρὰν ἀδελφήν της, ἐνεθάρρυνε τὸν ἀνεψιὸν καὶ ἐραστήν της νὰ κινηθῇ ἐναντίον τῆς μητρός του. Εὐθὺς ὡς ὑψώθη ἡ σημαία τῆς ἀνταρσίας, οἱ ἄστατοι Ρωμαῖοι ἀμέσως συνέρρευσαν ὑπὸ τὰς πτυχάς της — ἴσως μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ διασκεδάσουν! Ὁ πολυμήχανος Οὖγος, ὀσφρανθεὶς μακρόθεν τὸν κίνδυνον, ἔφυγεν ἀμέσως πρὸς τοὺς ἰδικούς του. Ἀλλὰ ἡ Μαρόζια συνελήφθη καὶ ὁ υἱός της, Ἰωάννης ὁ Πάπας, ὁ ἑτεροθαλὴς ἀδελφὸς τοῦ Ἀλβερίχου, ἀποσπασθεὶς ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τοῦ τελευταίου ἔρωτός του, ἐρρίφθη εἰς σκοτεινὴν φυλακὴν εἰδικῶς ἀφιερωθεῖσαν εἰς αὐτόν.

Ἔσφαλεν ὁ ποιητὴς ὅταν εἶπεν ὅτι ἡ ἐκδίκησις γρήγορα ἐπέρχεται κατὰ τοῦ κακοῦ. Συχνὰ σφάλλουν οἱ ποιηταί. Ἀλλὰ ἡ ἐκδίκησις ἐπέρχεται μερικὲς φορές. Καὶ τώρα ἔμελλε νὰ ἐπέλθῃ κατὰ τῆς Μαρόζια. Ματαίως ἐζήτει ἔλεος. Οἱ μισθοφόροι τοῦ υἱοῦ της τὴν ἐκορόϊδευαν. Τὴν ἔδεσαν καὶ τὴν ἔρριψαν εἰς τὸ ὑγρότερον καὶ στενώτερον ὑπόγειον τοῦ παπικοῦ πύργου. Ἐκεῖ ἔμεινεν ἀγωνιῶσα ἐπί τινας ἡμέρας. Ἕνα πρωὶ οἱ σκοποὶ τὴν εὑρῆκαν ξαπλωμένη στὸ λιθόστρωτον δάπεδον, κουλουριασμένη σὲ μιὰ γωνιά, μὲ πρόσωπον συνεσπασμένον ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν καὶ τὸν πόνον. Εἰς μικρὰν ἀπόστασιν εὑρίσκετο ἕνα δοχεῖον δηλητηριασμένου ὕδατος. Ἡ Μαρόζια ἀπέθανε κατ' ἀπανθρώπως σκληρὰν ἐπιταγὴν τοῦ υἱοῦ της.

....Καὶ ἔτσι ἐξέλιπεν ἡ γυναῖκα, ἡ ὁποία ἦτο ἀναμφισβητήτως μιὰ ἀπὸ τὰς κακοηθεστέρας ἐξ ὅσων ἔζησαν ποτέ.

NORMAN HILL

Μία ἐπίκαιρος φυσιογνωμία

Ὁ Δὸν Μιγκὲλ ντὲ Οὐναμοῦνο

ὑποψήφιος Πρόεδρος τῆς Ἱσπαν. Δημοκρατίας

Ἡ θριαμβευτικὴ ἐπάνοδος τοῦ ἐξορίστου πατριώτου.—Ἡ νέα θρησκεία τῆς ἐλευθερίας.—Τὸ δένδρον δὲν πρέπει νὰ ἀφήνεται ἐλεύθερον εἰς τὴν ἐξάπλωσιν τῶν κλώνων του.—Ὁμιλία περὶ Δὸν Κιχώτου εἰς τὸ μέσον μιᾶς γεφύρας.—Τί ὀφείλει εἰς τὸν Ἑλληνισμόν.—Τὰ λόγια καὶ τὰ ἔργα.

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Ν. Γιοκαρίνη

«Οἱ τυραννούμενοι πολῖται εἶναι ὅπως οἱ κάλοι τῶν ποδιῶν. Ὅσον τοὺς σφίγγετε, ὅσον τοὺς περιορίζετε, ὅσον τοὺς τυραννεῖτε, τόσον αὐτοὶ γίνονται σκληρότεροι καὶ μεγαλώνουν».

Ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτὸς ἀνήκει εἰς τὸν δὸν Μιγκὲλ ντὲ Οὐναμοῦνο. Ἡ μεταβολὴ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων εἰς τὴν Ἱσπανίαν, συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ γυρίσῃ εἰς τὴν πατρίδα, ἡ μεγαλυτέρα σύγχρονος προσωπικότης τῆς Ἰβηρικῆς διανοήσεως, ἡ «κοχλάζουσα λάβα», ὅπως τὸν ἀπεκάλεσαν, ὁ φιλόσοφος ποὺ ἐπολέμησε ὅλα τὰ δόγματα διὰ νὰ ἐξυψώσῃ τὸ ἰδικόν του, τὸ δόγμα τῆς ἐκλεκτικότητος εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος, ὁ Ἑλληνιστὴς καθηγητὴς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Σαλαμάνκας, ὁ ἐξόριστος πατριώτης, ὁ ἀντίπαλος τῆς ἀσυγκρατήτου αὐθαιρεσίας, ὁ τόσον Ἱσπανὸς εἰς τὸν πολιτισμόν του, ὥστε νὰ ζητῇ τὴν τιμωρίαν τῆς Εὐρώπης διὰ τῆς ἐξισπανίσεώς της.

Ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὴν ἐξορίαν του θριαμβευτής, ὅπως ὅλοι οἱ ἐξόριστοι.. ποὺ ἐπιστρέφουν. Καὶ νά τον τώρα εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν χαρακωμάτων ἐναντίον ἐκείνων ποὺ ἐλύγισαν τώρα, ὕστερα ἀπὸ τόσην ἀσυδοσίαν. Ὁ θρίαμβος τῆς ἐπανόδου του καὶ ἡ ὁρμὴ τῆς ἐκδικητικῆς του ἀναλαμπῆς ἔσπειραν τὴν φήμην ὅτι ὁ δὸν Μιγκὲλ ντὲ Οὐναμοῦνο εἶναι ὁ μέλλων Πρόεδρος τῆς Ἱσπανικῆς Δημοκρατίας.

Οἱ ἄνθρωποι ποὺ εὐχαριστοῦνται ἀπὸ αὐτὴν τὴν φήμην, ἂς μοῦ ἐπιτρέψουν νὰ ἀμφιβάλω ἂν ὁ Οὐναμοῦνο θὰ τοὺς ἱκανοποιήσῃ εἰς τὸ ἀνώτατον αὐτὸ ἀξίωμα, τὸ ὁποῖον... δὲν τοῦ προσεφέρθη ἀκόμη. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὁ ἀνώτερος αὐτὸς ἰδεολόγος, δὲν εἶναι ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἠμποροῦν νὰ ρυθμίσουν τὴν εἰρηνικὴν ζωὴν ἑνὸς λαοῦ, διψῶντος ἀπὸ ἐλευθερίαν. Δὲν εἶναι καμωμένος διὰ τὴν δημοκρατικὴν εὐλυγισίαν, παλαιστὴς ἀδάμαστος αὐτός, ἔχων ὡς βάσιν εἰς τὴν ζωήν του τὴν πνευματικὴν καὶ τὴν φυσικήν, τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν πάλην, τὴν ἀέναον σύγκρουσιν πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ὑποκρισίαν, τὸ ἀλύπητο μαστίγωμα τοῦ ψεύδους, τὴν πικρὰν ἀλλὰ βιαίαν ἐκδίκησιν ἐναντίον τῶν πλανηθέντων. Ἐκτὸς ἂν οἱ Ἱσπανοὶ θέλουν νὰ δοκιμάσουν μίαν ἄλλην δικτατορίαν, τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἐκλεκτισμοῦ. Διότι ὁ Οὐναμοῦνο αὐτὴν τὴν δικτατορίαν θέλει νὰ ἐπιβάλῃ, καὶ ἂν αὐτὸ δὲν εἶναι ἡ Δημοκρατία, εἶναι ὅμως ἡ Ὀλιγαρχία, τῆς ὁποίας ὁ δὸν Μιγκὲλ ντὲ Οὐναμοῦνο εἶναι ὁ ἰδεώδης πνευματικὸς ἀντιπρόσωπος.

Ὁ ὑπέροχος αὐτὸς διανοούμενος, τοῦ ὁποίου ἡ φιλοσοφία ἐξεπέρασε τὰ σύνορα τῆς πατρίδος του, εἶναι ὁ σπανιώτερος τύπος τοῦ φιλελευθέρου πολίτου, ὁ ὁποῖος ἔχει μίαν ἄλλην ἐλευθερίαν νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς συγχρόνους του. Μίαν ἐλευθερίαν, ποὺ ἐνῷ φαίνεται πῶς τὰ ὅριά της ξανοίγονται πέραν ὅλων τῶν ἀπελευθερωτικῶν πόθων τῆς ἀνθρωπίνης γενεᾶς, εἶναι ἐν τούτοις περιωρισμένη εἰς ἕνα νέον δόγμα καὶ εἰς νέας ἀντιλήψεις, ποὺ τὴν κάμνουν νέαν θρησκείαν μὲ νέους αὐστηροὺς κανόνας.

«Ἡ ἐλευθερία, γράφει ὁ δὸν Μιγκὲλ ντὲ Οὐναμοῦνο εὑρίσκεται εἰς τὸ μυστήριον, ἡ ἐλευθερία εἶναι κρυμμένη, θεριεύει μέσα καὶ ὄχι ἔξω. Λέγουν, καὶ ἀσφαλῶς τὸ πιστεύουν, ὅτι ἡ ἐλευθερία συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἀφεθῇ ἐλεύθερο εἰς τὴν ἀνάπτυξί του τὸ δένδρο, νὰ μὴ τεθοῦν παλούκια καὶ ἐμπόδια. Νὰ μὴ τὸ ὑποχρεώσῃ κανεὶς νὰ λάβῃ αὐτὴν ἢ ἐκείνην τὴν μορφήν. Νὰ τὸ ἀφήσουν νὰ παραγάγῃ μόνο του χωρὶς καμμιὰ ἐπέμβασι, βλαστούς, φύλλα καὶ ἄνθη. Καὶ ὅμως ἡ Ἐλευθερία δὲν εὑρίσκεται εἰς τὸ φύλλωμα, ἀλλὰ εἰς τὴν ρίζαν. Καὶ δὲν χρησιμεύει εἰς τίποτε νὰ ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι οἱ κλῶνοι τοῦ δένδρου, καὶ ἀνοικτὸς ὁ ὁρίζων τοῦ οὐρανοῦ, ἐὰν ἡ ρίζες του συναντήσουν τοὺς σκληροὺς βράχους ἢ τὴν γῆν τοῦ θανάτου. Ἕνα δένδρο διανοητικὸ μὲ πολλὲς καὶ βαθειὲς ρίζες, θὰ παραγάγῃ ἄφθονον καρπὸν ὅσο κι' ἂν εἶνε σκληρὸ καὶ ἐχθρικὸ τὸ περιβάλλον. Καὶ αἱ ρίζαι εἶναι τὸ μυστικὸ τῆς ψυχῆς.»

Ἔτσι φιλοσοφεῖ ὁ Οὐναμοῦνο. Καὶ εἰς ἐκείνους ποὺ ἐδιάβασαν τὸ ἔργον του, δὲν παραμένει καμμία ἀμφιβολία, γιὰ ἐκεῖνο ποὺ ἔγραψα προηγουμένως, ὅτι ἡ φιλελευθέρα του ὕπαρξις ἔχει τὸν περιορισμὸν μιᾶς νέας θρησκείας, τῆς ὁποίας εἶναι μόνος ἀπόστολος εἰς τὸν τόπον του καὶ πέραν ἴσως τῶν συνόρων του.

Ὅταν ἦτο ἀκόμη ἐξόριστος εἰς τὴν Hendaye, πόλιν ποὺ χωρίζεται ἀπὸ τὴν πατρίδα του μὲ ἕνα ἁπλὸ γεφύρι, ὁ πυρέσσων αὐτὸς πατριώτης χαιρετοῦσε ἀπὸ τὴ μίαν ὄχθην τὸν Γάλλον φρουρόν, προχωροῦσε ἕως τὴ μέση τοῦ γεφυριοῦ καὶ ἀπηύθυνε εἰς τὸν ἀντικρυνὸν φρουρὸν τῆς ἱσπανικῆς δικτατορίας, τὴν πιὸ πύρινη καὶ τὴν πιὸ φλογερὴ κατήχηση περὶ ἐλευθερίας. Κάποτε ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐναλλασσομένους φρουρούς, τοῦ ἔστειλε ὡς τιμωρὸν εἰρωνίαν αὐτὸν τὸν χαρακτηρισμόν :—Δὸν Κιχῶτο.

Καὶ ὁ μοναδικὸς σχολιαστὴς τοῦ Θερβαντές, ὁ πόνος διανοούμενος ποὺ ἀνέλυσε τὴν τραγικὴν μορφὴν τοῦ παγκοσμίου ἥρωος, ἔκαμε ἐκεῖ προχείρως εἰς τὴν γραμμὴν τῶν συνόρων τῆς πατρίδος του τὴν πιὸ θερμὴν διάλεξίν του περὶ τοῦ ἀγαπητοῦ του ἥρωος, «τὸν ὁποῖον μόνον οἱ Ἱσπανοὶ δὲν γνωρίζουν».

Μεγάλη φυσιογνωμία. Κατὰ τὴν ἐξορίαν του, μετὰ μίαν περαστικὴν γνωριμίαν εἰς τὸ Παρίσι, εἶχα τὴν μεγάλη τιμὴ νὰ συνδεθῶ μαζί του. Ἡ Ἑλλὰς ποὺ ἐπότισε μὲ τὸ ἀρχαῖον πνεῦμα τὴν διανόησιν τοῦ ἐξαιρετικοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου, ἐκέρδισε τὸν θερμότερον καὶ ἀληθέστερον φίλον της.

«Ὀφείλω εἰς τὸν Ἑλληνισμόν, μοῦ ἔγραφε, ὅτι ἐδάμασε ὀλίγον τὴν φύσιν μου, δώσας εἰρωνίαν εἰς τὸ ἱσπανικόν μου πάθος, εἰρωνίαν ἡ ὁποία ἴσως μεταστρέπεται εἰς ἡμᾶς εἰς σαρκασμόν.»

Καὶ μοῦ ἐπανελάμβανε πάντοτε τὴν φράσιν αὐτὴν ποὺ βρίσκουν οἱ ἀναγνῶσται εἰς τὴν αὐτόγραφον ἀποτύπωσίν της.

«Εὔχομαι εἰς τὸν λαόν σας δικαιοσύνην. Εἶναι τὸ φῶς τοῦ λαοῦ.»

Δικαιοσύνην ! Καὶ μοῦ ἔγραφε τὴν λέξιν αὐτὴν ἑλληνιστί, διὰ νὰ δώσῃ τὴν ἀρχαίαν της σημασίαν, αὐτὴν ποὺ δὲν ἔχει, φεῦ, σήμερον. Καὶ αὐτὴν τὴν δικαιοσύνην θέλει τώρα διὰ τὸν τόπον του, «τὴν Ἱσπανίαν, τὴν μητέρα μου καὶ ἀδελφήν», ὅπως ἔγραφεν ὁ ἐξόριστος.

«Ὁ καθένας μας, λέγει, ἔχει μέσα του ἕνα Λάζαρον, ποὺ ἔχει μόνον ἀνάγκην ἑνὸς Χριστοῦ γιὰ νὰ τὸν ἀναστήσῃ. Δυστυχισμένοι οἱ πτωχοὶ Λάζαροι ποὺ τελειώνουν τὴν σταδιοδρομίαν τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ πόνου χωρὶς νὰ συναντήσουν τὸν Χριστόν των, ὁ ὁποῖος νὰ τοὺς παραγγείλῃ: Ἐγέρθητι !»

Ὁ Χριστὸς τοῦ Οὐναμοῦνο εἶναι, μετὰ τὴν ἐξορίαν του, ὁ Ἱσπανικὸς Λαός, ὁ ὁποῖος τοῦ ἐβροντοφώνησε τὸν ἐνθουσιασμόν του καὶ τὴν χαράν του, ποὺ τὸν ξαναεῖδε, ἐνῷ δὲν ἔκαμε κατ' οὐσίαν τίποτε διὰ νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ. Καὶ ὁ Οὐναμοῦνο ἐφήρμοσεν ἀμέσως τὸ ἄλλο του δόγμα, γνωστὸν ἀπὸ τὸ «Μυστικὸν τῆς Ζωῆς», τὸ περίφημον ἔργον του.

«Ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ λέγουν: —αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ λεχθῇ δημοσίᾳ.— Τὸ μόνο πρᾶγμα ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ λεχθῇ δημοσίᾳ εἶναι τὸ ψεῦδος.» Καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαὸν τὴν ἀλήθειαν. Ἡ Ἱσπανία καὶ ὁ κόσμος ὁλάκερος ἔμειναν κατάπληκτοι.

«Ὄχι λόγια. Ἔργα, ἔργα ! φωνάζουν οἱ σκλάβοι τοῦ ψεύδους, χωρὶς νὰ ἀντιλαμβάνωνται ὅτι αὐτὸ ποὺ ὀνομάζουν «ἔργα» δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ λόγια, καὶ ὅτι ὁ λόγος εἶναι τὸ πιὸ γόνιμον ἔργον. Ὀνομάζουν «ἔργον» ἕνα νόμον. Καὶ τί ἄλλο εἶναι ὁ νόμος εἰμὴ λόγια γραμμένα Ἔργα ! Ἔργα ! Ἔργα ! Ὄχι λόγια ! Μὰ τὸ ὑπέροχον ἔργον, τὸ μέγα ἔργον, τὸ γόνιμον, τὸ σωτήριον, θὰ ἦτο νὰ ἔλεγε ὁ καθένας τὴν ἀλήθεια. Αὐτὸ φθάνει γιὰ νὰ βρεθοῦμε ὅλοι στὴν ἀντικρυνὴ πλευρὰ τῆς ἀβύσσου ποὺ χαίνει εἰς τὰ πόδια μας.»

Ὁ δὸν Μιγκὲλ ντὲ Οὐναμοῦνο εἶναι ὁ μαστιγωτὴς τοῦ ψεύδους. Ἡ ὑπέροχος φυσιογνωμία του, φωτίζει μὲ τὰς ἀναλαμπάς της ὅλον τὸν διανοούμενον κόσμον. Καὶ ἂν σήμερα, γυρισμένος ἀπὸ τὴν ἐξορία του ὁ μεγάλος αὐτὸς διανοούμενος θέλῃ διὰ τὴν πατρίδα του περισσοτέραν καὶ αὐτὸς «Δικαιοσύνην» καὶ τὴν «Ἐλευθερίαν ἀπὸ ρίζης», θὰ παραμείνῃ τὸ κήρυγμά του εἰς τὸ στάδιον τοῦ ὑψηλοῦ κηρύγματος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἡ πατρίς του θὰ διδαχθῇ πολλὰ καὶ οἱ θαυμασταί του καὶ φίλοι του εἰς ὅλον τὸν κόσμον δὲν θὰ ἑρμηνεύσουν τὸν νέον «κοχλασμὸν τῆς λάβας του» ὡς ἐκδίκησιν, ἡ ὁποία σβύνει τὴν μοναδικὴν ἀνθρωπιστικήν του φιλοσοφίαν.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Ὅταν πληγώνη ὁ ἔρως

ΖΗΤΗΣΑΤΕ
ἀπὸ τὸν ἐδωδιμοπώλην σας
ΔΑΜΑΣΚΗΝΑ ΞΗΡΑ
ἐσοδείας 1929 τῆς Παγκοσμίου φήμη, μάρκας
Libby's - Ρίμαους
τὰ ὁποῖα εἶνε ἀκαταγώνιστα εἰς ποιότητα.

Je vous souhaite pour votre peuple de la justice. δικαιοσυνη c'est la lumière du peuple

Agréez la sympathie de

Ὁ κ. Οὐναμοῦνο

"ΕΡΘΑ,,

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΡΓΟΛΗΠΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ & ΥΔΡΑΥΛΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΑΠΟ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΕΩΣ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1929

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		
Ταμεῖον καὶ Τράπεζαι		£ 5.319—19— 9
Βυθοκόροι, Ρυμουλκά, Πλωτοὶ Γερανοὶ κλπ. Μηχανήματα:		
α') παρελθουσῶν χρήσεων	£ 43.125— 3— 5	
β') τρεχούσης χρήσεως	» 11.006—10— 6	» 54.131—13—11
Ἐγκαταστάσεις Κεντρικοῦ, Ἔπιπλα κλπ.	£ 496—11— 7	
α') Παρ. χρ. ἀποσβεσθ. £ 466-15-0		
β') Τρεχ. χρ. ἀποσβ. » 29-15-7	» 496—10— 7	» 0— 1— 0
Ἐγκαταστάσεις ἐργασιῶν Μυτιλήνης, Κατακώλου, Πρεβέζης, Βόλου καὶ Μον. Ὁδοστρωμάτων:		
ὑπόλοιπον παρελθ. ἔτους	£ 2.060—13—11	
ἀποσβεσθ. ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων	» 2.060—13—11	0— 0— 0
Νέαι ἐγκαταστάσ. Λιμεν. ἔργων Καβάλλας κλπ.		» 8.513— 8—11
Καύσιμος ὕλη, ὑλικὰ καὶ ἐργαλεῖα ἐν ἀποθήκαις		» 6.424— 3— 9
Διάφοροι χρεωστικοὶ λογαριασμοὶ		» 3.496— 6— 6
Ἐγγυοδοσίαι εἰς μετρητὰ (ἐκτελουμένων Λιμεν. ἔργων καὶ ἔργων ὁδοποιίας)		» 19.419—19— 6
Ἐγγυοδοσίαι εἰς χρεώγραφα (ὁμοίως)		» 12.245— 3— 6
Γραμμάτια εἰσπρακτέα		» 177—15— 6
Χρεώγραφα πρὸς φύλαξιν καὶ ἐν χαρτοφυλακίῳ (:6280 Ὁμολογίαι β' Ἀναγκ. Δανείου Χ 74)		» 1.239— 5— 1
Εἰσπρακτέα ὑπόλοιπα 1929 (ἐξ ἐκτελεσθ. ἐργασιῶν μέχρι 31)12)29)		» 8.030—16— 7
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ		
Χρεῶσται ἐγγυητικῶν		» 1.866—13— 4
Χρεώγραφα τρίτων (ἐγγυήσεις συμβούλων)		» 700— —
		£ 121.565— 7— 4

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		
Κεφάλαιον ὁλοσχερῶς καταβεβλημένον		£ 46.500—
» Προνοίας καὶ Αὐτασφαλείας		» 6.839—18— 1
Τακτικὸν Ἀποθεματικόν:		
α') Παρελθουσῶν χρήσεων	£ 1.846—15— 4	
β') Τρεχούσης χρήσεως	1.091—17— 1	» 2.938—12— 5
Ἔκτακτον Ἀποθεματικόν:		
α') Παρελθουσῶν χρήσεων	£ 552— 0—10	
β') Τρεχούσης χρήσεως	» 351—16— 8	» 903—17— 6
Κρατήσεις δι' ἀποσβέσεις Μηχανημάτων:		
α') Παρελθουσῶν χρήσεων	£ 5.086— 3— 4	
β') Τρεχούσης χρήσεως	» 2.706—11— 8	» 7.792—15— 0
Κρατήσεις δι' ἐκκρεμεῖς ἀπαιτήσεις		» 186—13— 4
Κρατήσεις διὰ Συντήρησιν Μον. Ὁδοστρωμάτων		» 156— 2— 6
Διάφοροι πιστωτικοὶ λογαριασμοὶ		» 23.651—13— 2
Γραμμάτια πληρωτέα		» 5.560—14—10
Φόροι Δημοσίου		» 2.074—15— 0
Μέρισμα Μετοχῶν 1929		» 4.650—
Μέρισμα Ἱδρυτικῶν τίτλων 1929		» 1.072— 1— 8
Ποσοστὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου		» 539— 0— 3
Ποσοστὰ Γενικῆς Διευθύνσεως		» 377— 6— 2
Δικαιοῦχοι χρεωγράφων		» 14.946—13— 4
Κέρδη εἰς Νέον		» 808—10— 9
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ		
Πιστωταὶ ἐγγυητικῶν		» 1.866—13— 4
Καταθέται χρεωγράφων (Σύμβουλοι)		» 700—
		£ 121.565— 7— 4

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ «ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ»

ΔΟΥΝΑΙ		
Γενικὰ ἔξοδα Κεντρικοῦ		£ 3.009— 0— 4
Τόκοι καὶ Προμήθειαι		» 2.412—15— 0
Λογαριασμὸς Μελετῶν		» 341—15—11
Ἀποσβέσ. ἐγκαταστάσεων καὶ ἐπίπλων Κεντρικοῦ		» 29—15— 7
Κρατήσεις δι' ἀποσβέσεις Μηχανημάτων		» 2.706—11— 8
Κρατήσεις ὑπὲρ Κεφ. Προνοίας καὶ Αὐτασφαλείας		» 3.828—11— 1
Κρατήσεις πρὸς συντήρησιν Μον. Ὁδοστρωμάτων		» 133— 6— 8
ΚΑΘΑΡΑ ΚΕΡΔΗ		
Διατιθέμενα εἰς παροῦσαν χρῆσ.	£ 10.110— 0— 2	
Ἀφιέμενα διὰ τὴν ἐπομένην	» 808—10— 9	» 10.918—10—11
		£ 23.380— 7— 2

ΛΑΒΕΙΝ	
Ὑπόλοιπον παρελθόντος ἔτους	£ 39— 4—10
Κέρδη ἐκ διαφόρων ἐργασιῶν 1929	» 23.341— 2— 4
	£ 23.380— 7— 2

ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΕΚ Λ. ΑΓ. 10.918-10-11

Τακτικὸν Ἀποθεματικὸν 10 ο)ο		£ 1.091—17— 1
Ἔκτακτον »		» 351—16— 8
Ποσοστὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου	£ 703—13— 5	
Μεῖον φόρων Δημοσίου	» 164—13— 2	» 539— 0— 3
Ποσοστὰ Γεν. Διευθύνσεως	» 492—11— 4	
Μεῖον φόρων Δημοσίου	» 115— 5— 2	» 377— 6— 2
Μέρισμα Μετοχῶν τακτικὸν 6ο)ο ἐπὶ τοῦ κεφ.	» 2.790.—	
» » πρόσθ. 7,055 ο)ο » » »	» 3.280— 9—11	
Τὸ ὅλον 13,055 ο)ο » » »	» 6.070— 9—11	
Μεῖον φόρων Δημοσίου	» 1.420— 9—11	» 4.650— 0— 0
Μέρισμα Ἱδρυτικῶν Τίτλων	» 1.399—11— 9	
Μεῖον φόρων Δημοσίου	» 327—10— 1	» 1.072— 1— 8
Φόροι Δημοσίου		» 2.027—18— 4
Ὑπόλοιπον εἰς Νέον		» 808—10— 9
		£ 10.918—10—11

Μέρισμα κατὰ μετοχήν, ἀκαθάριστον	£ 0— 2— 7
Φόροι Δημοσίου	» 0— 0— 7
Καθαρὸν	» 0— 2— 0

Μέρισμα κατὰ ἱδρυτικὸν τίτλον, ἀκαθάριστον	£ 0— 9— 0
Φόροι Δημοσίου	» 0— 2— 1
Καθαρὸν	» 0— 6—11

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαρτίου 1930
Ἐντολῇ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΑΡΙΣΤ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Λογιστηρίου
Ζ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.—Τὰ ὑλικὰ καὶ ἐργαλεῖα ἐν ἀποθήκαις ἀναγράφονται κατόπιν ἀπογραφῆς, 31 Δεκεμβρίου π. ἔ., καὶ ἐτιμολογήθησαν κάτω τοῦ κόστους.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ μερίσματος γενήσεται μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ παρόντος Ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων, εἰς ἡμέραν ὁρισθησομένην ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας, κατὰ τὸ ἄρθρον 48 τοῦ Καταστατικοῦ.

(Δημοσιευθήτω διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων).

"ΕΛΛΟΥΛ,, Α. Ε.

ΕΡΓΟΛΗΠΤΙΚΗ & ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΗ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1929

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ				
Γήπεδα				3.604.815.—
Οἰκήματα καὶ Κτίρια		2.758.963.—		
Μ Ἀπόσβ. παρελθ. χρήσεων	212.805.50			
» παρούσης »	110.358.50	323.164.—	2.435.799.—	
Μηχανήματα καὶ Ἐγκαταστάσεις		4.405.142.10		
Ἀπόσβ. παρελθ. χρήσεων	622.386.80			
» παρούσης »	245.845.35	868.232.15	3.536.909.95	
Ἐργαλεῖα καὶ Κινητὰ Διάφορα		849.817.75		
Ἀπόσβ. παρελθ. χρήσεων	63.348.40			
» παρούσης »	113.617.80	176.966.20	672.851.55	6.645.560.50
Ἔπιπλα καὶ Σκεύη		309.725.3		
Ἀπόσβ. παρελθ. χρήσεων	47.272.35			
» παρούσης «	39.890.75	87.165.10		222.562.20
Ἔξοδα Συστάσεως		210.096.40		
Ἀπόσβ. παρελθ. χρήσεων	76.380.60			
» παρούσης »	21.009.65	97.390.25		112.706.15
Πρῶται Ὕλαι (Ξυλεία) καὶ Ὑλικὰ ἐν ἀποθήκῃ			1.258.126,75	
Προϊόντα ἕτοιμα (ἔπιπλα, κουφώματα, κιβώτια) καὶ ὑπὸ κατεργασίαν			2.583.150.30	
Ἀξία ἐκτελεσθέντων ἔργων (οἰκοδομικῶν, ὁδοποιΐας κλπ) ὑπὸ ἐκτέλεσιν παραγγελιῶν			1.830.844.20	5.672.121.25
Γραμμάτια Εἰσπρακτέα ἐν Χαρτοφυλακίῳ				297.663.20
Ταμεῖον καὶ Τράπεζαι				440.787.85
Πελάται καὶ Χρεῶσται Διάφοροι				4.395.540.60
			Δραχ.	21.391.756.75

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ			
Κεφάλαιον Μετοχικὸν			12.500.000.—
Κεφάλαιον Ἀποθεματικὸν τακτικὸν χρήσεως 1928	105.395.10		
» » 1929	117.962.55		223.357.65
Κρατήσεις δι' ἐπισφαλεῖς ἀπαιτήσεις			250.000.—
Βιομηχανικὸν Τοκοχρεωλυτικὸν Δάνειον εἰκοσαετὲς παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος λίραι Ἀγγλίας 8.000.—.—	2.996.000.—		
Γραμμάτια πληρωτέα	1 277 147.05		
Προκαταβολαὶ ἐπὶ παραγγελιῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν	1.470.891.85		
Πιστωτικοὶ Λογαριασμοὶ	1.533.697.25		7.277.736.15
Μερίσματα ὀφειλόμενα χρήσεως 1928			79.000.—
Κέρδη πρὸς διανομὴν			
Μέρισμα χρήσεως 1929 @ 7.83 κατὰ μετοχὴν	979.112.20		
Μεῖον Φ. Κ. Π. ἐπὶ μερίσματος @ 23.40 ο)ο	229.112.20	750.000.—	
Φόρος Καθαρᾶς Προσόδου ἐπὶ μερίσματος		229.112.20	
Κέρδη εἰς Νέον		82.550.75	1.061.662.95
		Δραχ.	21 391.756.75

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ "ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ,,

ΧΡΕΩΣΙΣ		
Κρατήσεις πρὸς ἀπόσβεσιν κτιρίων, μηχανημάτων, ἐπίπλων κλπ	509.712.40	
Κρατήσεις πρὸς ἀπόσβεσιν ἐξόδων συστάσεως	21.009.65	
» δι' ἐπισφαλεῖς ἀπαιτήσεις	200.000.—	
Μισθοδοσίαι Διευθύνσεως, Μηχανικῶν, Προσωπικοῦ	1.151.153.50	
Γενικὰ ἔξοδα διαχειρίσεως, (ἐνοίκια, ἀσφάλιστρα, διαφημίσεις κλπ.)	885.381.85	
Τόκοι καὶ προμήθειαι	392 6.8.10	
Ἐκπτώσεις καὶ διαφοραὶ	111.579.65	3.271.494.45
ΚΕΡΔΗ ΠΡΟΣ ΔΙΑΝΟΜΗΝ		
Διατιθέμενα διὰ τὴν παροῦσαν χρῆσιν ὡς κάτωθι	1.097.074.75	
Ὑπόλοιπον ἀφιέμενον εἰς Νέον	82.550.75	1.179.625.50
	Δραχ.	4.451.119.95

ΠΙΣΤΩΣΙΣ	
Ὑπόλοιπον παρελθόντος ἔτους	132.629.15
Κέρδη ἐξ οἰκοδομικῶν, ὁδοποιητικῶν καὶ ξυλουργικῶν ἐργασιῶν	4.318.490.80
Δραχ.	4.451 119.95

ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΕΚ ΔΡΧ. 1.179.625.50

Πρὸς σχηματισμὸν Τακτικοῦ Ἀποθεματικοῦ @ 10 ο)ο		117.962.55
Μέρισμα πρὸς 7.83 κατὰ μετοχὴν	979.112.20	
Μεῖον φόρος Καθαρᾶς Προσόδου @ 23.40 ο)ο	229,112.20	750.000,—
Φόρος Καθαρᾶς Προσόδου ὡς ἄνω		229.112.20
Ὑπόλοιπον ἀφιέμενον εἰς Νέον		82.550.75
	Δραχ.	1.179.625.50

Τοῦ Μερίσματος ἐκ Δραχμῶν ἓξ (6.—) κατὰ μετοχὴν ἀπηλλαγμένου φόρου Δημοσίου ἄρχεται ἡ πληρωμὴ μετὰ τὴν 25ην Μαΐου ἐ. ἔ. καὶ ἐπὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ παρόντος Ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Μαρτίου 1930.

Ὁ Διευθυντὴς
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΕΛΕΤΣΗΣ
(Δημοσιευθήτω μόνον διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων)

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ἀρχιλογιστὴς
ΚΩΝΣΤ. ΒΛΑΣΣΗΣ

ΨΥΓΕΙΑ ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΩΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ
ΑΝΩΝ. ΕΤΑΙΡ. ΚΑΡΟΛΟΣ ΦΙΞ
ΧΟΡΗΓΟΥΝΤΑΙ ΔΑΝΕΙΑ ΕΠΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΥΓΓΡΟΥ 53.—ΤΗΛ. 6-65 ΚΑΙ 2-24
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ - ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ (Δραγατσανίου 1)
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΤΑ 12 (Παρὰ τῷ κ. Τριανταφύλλου)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Ἐκ τῆς Πρυτανείας τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἀνακοίνωσιν:

«Σχετικῶς μὲ τὰ δημοσιευθέντα ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 26 τρ. μηνὸς περὶ πλημμυρῶν, διακοπῆς μαθημάτων καὶ μὴ λειτουργοῦντος ἀναβατῆρος ἐν τῷ Χημείῳ, γνωρίζομεν ἡμῖν ὅτι ταῦτα δὲν ἔχονται ἀληθείας, καθόσον οὐδεμία εἰσροὴ ὑδάτων ἐγένετο διὰ τῆς στέγης τοῦ πρὸ τετραετίας κατασκευασθέντος νέου ὀρόφου τοῦ Χημείου, τὰ μαθήματα αὐτοῦ δὲν διεκόπησαν, ὁ δὲ τελευταίως ἐγκατασταθεὶς ἀναβατήρ, οὗτινος ἡ ἀξία ἀνέρχεται εἰς δρ. 187.000, εὑρίσκεται εἰς τὸ στάδιον τῶν δοκιμῶν, μὴ παραληφθεὶς εἰσέτι ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ὁ Πρύτανις
Θ. ΒΟΡΕΑΣ»

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 9ην Μαρτίου ἐ. ἔ. καὶ ὥραν 10 π. μ. ἀκριβῶς προσκαλοῦνται ἅπαντες οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ ἀπὸ τῆς κλάσεως 1925 καὶ ἑξῆς εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως Βερανζέρου 1 Γ' (Πλατεῖα Κάνιγγος) πρὸς λῆψιν ἀποφάσεων ἐπὶ ζωτικωτάτων ζητημάτων.

Ἡ προσωρινὴ Ἐπιτροπὴ

Ὁ πρόεδρος
Ἰω. Θ. Κεχριμπάρης

Ὁ γραμματεὺς
Ἐμμ. Ι. Λαμπάνης

Ὁ παθολόγος, δερματολόγος ἰατρὸς κ.
Ι. Ν. ΑΝΝΙΝΟΣ
δέχεται ἐν τῇ νέᾳ Κλινικῇ του ὁδὸς Ἀβέρωφ 7α παρὰ τὸ ξενοδοχεῖον «Ἀκρόπολ»

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ταξείδιον ἀπολύτου εὐμαρείας καὶ ἀνέσεως μὲ τὸ πολυτελέστατον
„ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ"
Πετρελαιοκίνητον, τόννων 6.000
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ εἰς 36 ὥρας
τὴν 13ην Μαρτίου ΠΕΜΠΤΗΝ 3 μ. μ.
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ
ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ εἰς 28 ὥρας
τὴν 17ην Μαρτίου ΔΕΥΤΕΡΑΝ 8 μ. μ.
Δι' εἰσιτήρια κ.λπ. ἀπευθυντέον:
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη Τηλ. 2-27.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Ἀπελλοῦ 1, Τηλ. 57-29 ὡς καὶ εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις Ταξειδιωτικὰ καὶ Τουριστικὰ Πρακτορεῖα.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΚΕΔΙΒΙΕ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
Τὸ ἀτμόπλοιον
„RASHID„
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 7 Μαρτίου 3 μ.μ. κατ' εὐθεῖαν ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.
Δεχόμενον ἐπιβάτας ὅλων τῶν θέσεων ὡς καὶ ἐμπορεύματα.
ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΡΙΝΟΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ὁδ. Κοραῆ 1, τηλ. Ν. 2-58
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Λεωφ. Μιαούλη 28 Τηλ. 84

ΠΡΟΕΞΟΦΛΟΥΝΤΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ἐπὶ μετρίᾳ ἀμοιβῇ. Γραφεῖον συναλλαγῶν «Ο ΦΟΙΝΙΞ». ὁδὸς Σοφοκλέους 9 (Στοὰ Πάππου).

LLOYD TRIESTINO

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
STELLA D' ITALIA. Παρασκευὴν 7 Μαρτίου ὥρ. 11 Βρινδήσιον, Βενετίαν, Τεργέστην.
VESTA. Παρασκευὴν 7 τρέχ. ὥρ. 22 Πάτρας, Ἁγ. 40, Βρινδήσιον, Ἀγκῶνα, Φιούμην, Βενετίαν, Τεργέστην.
LEOPOLIS. Σάββατον 8 τρέχ. ὥραν 16, Κέρκυραν, Βρινδήσιον, Φιούμην, Βενετίαν, Τεργέστην.
TEVERE. Σάββατον 8 τρέχ. ὥρ. 17 κατ' εὐθεῖαν Κων)πολιν.
MERANO. Σάββατον 8 τρ. ὥρ. 21 Σμύρνην, Μυτιλήνην, Θεσσαλονίκην, Κων)πολιν, Πύργον, Βάρναν, Κωνστάντζαν, Ὀδησσόν.
GIANICOLO. Κυριακὴν 9 τρέχ. ὥρ. 12 διὰ Τεργέστην.

ΧΡ. ΧΩΜΜΕΝΙΔΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΟΔΟΣ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 3

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
ΟΙΚΙΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ 4

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μικρὰ κατοικία με ἰδιαιτέραν εἴσοδον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μουρούζη ἐκ τεσσάρων δωματίων, λουτροῦ καὶ λοιπῶν χρειωδῶν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισσίας οἰκίας τοῦ κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο συνεχόμενα δωμάτια διὰ Γραφεῖον εἰς τὸν Α' ὄροφον τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου, παραδοτέα ἀμέσως, ἀντὶ 2.500 δραχμῶν μηνιαίως. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ κατοικία μὲ ἰδιαιτέραν εἴσοδον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου Ἀττικοῦ ἐκ τεσσάρων δωματίων καὶ λουτροῦ. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Κηφισσίας οἰκίας τοῦ κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας καὶ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ εἰς τὸν Αον ὄροφον ἓν διαμέρισμα ἐκ δώδεκα δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν, παραδιδόμενον ἀμέσως. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ 11—12 καθ' ἑκάστην, Στοὰ Πεσμαζόγλου καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας ἀριθ. 2 οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἓν γραφεῖον ἐντὸς τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου παραδιδόμενον τὴν 1 Φεβρουαρίου 1930. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μέγα κατάστημα (παρὰ τὸ Κολωνάκι) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ κατάλληλον δι' Ἐδωδιμοπωλεῖον ἢ Γαλακτοπωλεῖον. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ. Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο δωμάτια εἰς τὸν β' ὄροφον ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου, παραδιδόμενα ἀμέσως, ἀντὶ δύο χιλιάδων (2000) δραχμῶν μηνιαίως. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικ. Χούντρᾳ, Στοὰν Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μεγάλη ἀποθήκη λιθόκτιστος καὶ ἐστρωμένη διὰ πλακῶν κατάλληλος δι' ἔπιπλα ἢ δι' ἄλλης οιασδήποτε φύσεως ἐμπόρευμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ ἀντ. μηνιαίου μισθώματος δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ὁ κάτω ὄροφος τῆς ἐν τῷ Συνοικισμῷ τοῦ Κυπριάδου οἰκίας τοῦ κ. Βασιλείου Νειάδα ἐντὸς εὐρυχώρου κήπου, μετ' ἀφθόνου ὕδατος, τέσσαρα λεπτὰ ἀπὸ τὴν στάσιν Κλωναρίδου. 3 εὐρύχωρα δωμάτια μετὰ μαγειρείου, λουτροῦ, ἰδιαιτέρας ἀποθήκης, 2 διαδρόμων, ἀντὶ δρχ. 2000 μηνιαίως. Πληροφορίαι: Ἀθηνᾶς 27, ὥρα 6—7 μ.μ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ: ἐπὶ τῆς Πλατείας Σταδίου γωνιαῖον μαγαζεῖον μὲ δικαίωμα ἐπὶ τῆς πλατείας, ὑπόγειον, ἐγκαταστάσεις τριφασικοῦ καὶ ἀεριόφωτος, ἄφθονον ὕδωρ καὶ ὅλων τῶν λοιπῶν χρειωδῶν, ὡς καὶ οἰκία μὲ τέσσαρα δωμάτια, ἐγκαταστάσεις ἠλεκτροφωτισμοῦ καὶ ἀεριόφωτος καὶ πάντων τῶν χρειωδῶν. Πληροφορίαι ἐντός.

ΒΙΒΛΙΑ ΜΕ 20 ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΔΟΣΕΙΣ
ΝΟΜΙΚΑ — ΙΑΤΡΙΚΑ — ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ Κ.Λ.Π.
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 4. ΜΕΓΑΡΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

ΑΠΟ 1ΗΣ ΕΩΣ 15ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ-ΚΑΠΑΡΝΤΙΝΕΣ
Ἕτοιμα καὶ ὀλίγα ἐγκαταλειφθέντα ἀπὸ παραγγελίας
ΠΑΛΤΑ ΚΑΙ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
χειμερινὰ ἀνδρικὰ καλῆς ποιότητος διὰ ξεκαθάρισμα, θέλοντες νὰ ἔχωμεν πάντοτε νέα, τὰ πωλοῦμεν πολὺ φθηνά.
ΠΑΖΑΡ ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ
Μὴ πετᾶτε τὰ ἐνδύματα τοῦ ἀσθενοῦς σας, ἀλλὰ εἰδοποιεῖτε τὸν Οἶκον
ΓΕΝ. ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΕΩΝ
Ο „ΚΡΙΝΟΣ"
ΓΡΑΦΕΙΑ
Ἀθηνῶν Πειραιῶς
Λ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47-ΟΔ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 120

ΜΕΓΑΡΟΝ ΘΕΟΛΟΓΟΥ
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 40
Ἐνοικιάζεται, πωλεῖται ἢ προσφέρεται πρὸς ἐκμετάλλευσιν
Πληροφορίαι καὶ ἔγγραφοι προσφοραί:
1) Παρὰ τῷ κ. Γεωργ. Περπινιᾷ ἐντὸς τῆς οἰκίας 9—12 π. μ. 4—6 μ. μ.
2) Παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Μιχ. Πεσμαζόγλου Ἀκαδημίας 6, 9—11 π. μ.

ΤΡΟΠΙΚΟΝ
Ἐπάλειψις Στεγῶν ἐκ μπετόν, ξύλου, πισσοχάρτων κλπ. Σταματᾷ τὴν εἰσροὴν βροχῆς καὶ ὑγρασίας. Ἐκτέλεσις ἐργασίας ἠγγυημένη.
Ε. Κ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ & ΣΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ Σταδίου 7
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ Μέγαρον Σίγγερ 6

ΣΩΚΡ. ΛΟΥΪΖΙΔΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Συφιλιδικῶν — Οὐρολογικῶν — Γυναικολογικῶν Νοσημάτων
ΣΠΟΥΔΑΣΑΣ ΕΠΙ ΜΑΚΡΟΝ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ (ST. LOUIS, NECKER, LARIBOISIERE).
ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ
Δέχεται ἐν τῷ νέῳ θεραπευτηρίῳ του 9—1 π. μ. καὶ 4—8 μ.μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει. 34 Σατωβριάνδου 34 (Στοὰ Σ. Λουΐζίδου, Ὁμόνοια). Ἰδιαιτέρα αἴθουσα διὰ Κυρίας.
Εἰς τὸν Πειραιᾶ λειτουργεῖ παράρτημα τοῦ ἐν Ἀθήναις θεραπευτηρίου, 174, Ὁδὸς Ἀλκιβιάδου 174.

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
Ἰατρὸς
Εἰδικὸς ἀφροδισιολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ. μ. - Γερανίου 12 Ὁμόνοια

ΑΓΓΛΟΜΑΘΕΙΣ, ἐπωφεληθῆτε τῆς εὐκαιρίας νὰ ἀποκτήσετε ἐντὸς ἔτους καὶ ἐνταῦθα ἀνεγνωρισμένον ἐν Ἀγγλίᾳ ΔΙΠΛΩΜΑ τῆς NATIONAL UNION OF TEACHERS. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. ELLIOT, Ἀγγλο-Ἑλληνικὴ Σχολή, ὁδὸς Ἰουλιανοῦ 38.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΣΦΑΛΕΙΑ - ΤΑΧΥΤΗΣ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΟΙ ΠΥΡΟΠΑΘΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Κύριε Διευθυντά,

Παρακαλοῦμεν ὅπως εὐαρεστούμενοι καταχωρήσητε εἰς τὴν ἔγκριτον ἐφημερίδα σας τὰ κάτωθι παράπονα ἡμῶν, εὐχαριστοῦντες ὑμᾶς ἐκ τῶν προτέρων:

Πρὸ τριῶν μηνῶν καὶ πλέον ἐπεσκέφθημεν τὸν κ. ὑπουργὸν Προνοίας καὶ ἐξεθέσαμεν τὰ παράπονά μας διὰ τὴν στέγασιν τῶν πυροπαθῶν οἰκογενειῶν τῆς Πλατείας Καραϊσκάκη.

Διαμένομεν εἰς μίαν τρώγλην παρὰ τὸν Ἅγιον Διονύσιον, ἀποθήκην Μυλωνᾶ, ὅπου καὶ ὑποφέρομεν τὰ πάνδεινα. Ἐν διαστήματι δύο μηνῶν εἴχομεν 3 θανάτους ἐκ ψύξεως καὶ κινδυνεύομεν νὰ ὑποστῶμεν πολλοὶ τὴν ἰδίαν τύχην.

Μᾶς ὑπεσχέθη ὁ κ. ὑπουργὸς ὅτι κατὰ τὰ μέσα τοῦ χειμῶνος θὰ μᾶς ἐστέγαζεν εἰς τὰ νέα ἀνεγερθέντα οἰκήματα παρὰ τὴν Δραπετσῶνα. Δυστυχῶς ὅμως παρῆλθον σχεδὸν 4 μῆνες καὶ ἀκόμη ἐξακολουθοῦμεν νὰ παραμένωμεν ἐντὸς τῆς τρώγλης αὐτῆς ἐπὶ 14 μῆνας μὲ κίνδυνον νὰ ἀποθάνωμεν ὅλοι, ἐνῷ ἄλλοι, πολὺ ὕστερον ἡμῶν γενόμενοι πυροπαθεῖς, ἐστεγάσθησαν.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν τὸν κ. ὑπουργὸν ὅπως μεριμνήσῃ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ διατάξῃ τὴν στέγασίν μας εἰς νέα ἀνεγειρόμενα οἰκήματα τῆς Ἀναστάσεως.

Μεθ' ὑπολήψεως οἱ πυροπαθεῖς Πλατείας Καραϊσκάκη:

ΛΑΜΠΡ. ΜΟΥΡΑΤΗΣ

ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΕΝΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Κύριε Διευθυντά,

Ἀπὸ τριμήνου ἔχει διεξαχθῆ, παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, διαγωνισμὸς ὑπολογιστῶν καὶ γραφέων πρὸς πλήρωσιν τῶν δημιουργηθησομένων θέσεων εἰς τὰ ὑπὸ ἵδρυσιν ἐνεχυροδανειστήρια (ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις). Ὡς πληροφορούμεθα δὲ τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον, ἐγκριθὲν ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ταμείου, παρεδόθη εἰς τὸν κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν ἵνα τὸ καταθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν. Πλὴν ὅμως δὲν βλέπομεν νὰ κατατίθεται καὶ ἀνησυχοῦμεν, ἰδίᾳ κατόπιν τῶν τελευταίων δηλώσεων τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, καθ' ἃς αἱ ἐργασίαι τοῦ Σώματος πρέπει νὰ λήξουν μὲ τὴν λῆξιν τοῦ ἀρξαμένου μηνός, φοβούμενοι μήπως μείνῃ διὰ τὴν προσεχῆ περίοδον.

Πιστεύομεν, κ. Διευθυντὰ ὅτι, εὑρίσκοντες δικαιολογημένην τὴν ἀνησυχίαν μας, θὰ δημοσιεύσητε τὴν παροῦσάν μας καὶ διατελοῦμεν μετ' εὐχαριστιῶν καὶ τιμῆς,

Πολλοὶ ἐπιτυχόντες

Ἀθῆναι 4 Μαρτίου 1930.

Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Μία ἄλλη ἐρώτησις κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1921 περὶ «τοῦ τόπου ἐργασίας» ἔδωκε τέτοια ἀποτελέσματα, ὥστε νὰ μπορῇ σήμερα νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ μετακίνησις τοῦ πληθυσμοῦ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. Εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ 1921 ἐβασίσθη κυρίως καὶ τὸ περίφημον οἰκονομικὸν πρόγραμμα τῶν φιλελευθέρων περὶ τῆς ἀντιμετωπίσεως τῆς ἀεργίας καὶ τῆς βιομηχανικῆς ἐναδιοργανώσεως τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

⁂

Εἶναι ἀλήθεια ἀναμφισβήτητος, ὅτι ἂν ὁ λαὸς ἤθελε νὰ δώσῃ ἀκριβεῖς καὶ εἰλικρινεῖς ἀπαντήσεις εἰς τὰ ἐρωτήματα ποὺ τοῦ τίθενται, ὄχι μόνον ἡ κοινωνικὴ νομοθεσία θὰ διηυκολύνετο τεραστίως, ἀλλὰ καὶ ἄλλαι ἐπιστημονικαὶ παρατηρήσεις θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γίνουν γενικωτάτου ἐνδιαφέροντος.

Ἀλλὰ ἐκμυστηρεύσεις οἱ ἄνθρωποι εἶναι διατεθειμένοι νὰ κάμνουν μόνον εἰς τοὺς πνευματικούς —καὶ ὄχι πλέον —ἢ ὅταν γράφουν... ἀνωνύμως. Ἔτσι εἰς τὰ καταρτιζόμενα δελτία ἐρωτήσεις «οἰκογενειακῆς» φύσεως, περὶ διαζυγίων, περὶ παραγωγικότητος εἰς τέκνα, περὶ ἐλευθέρων γάμων νόμιμα ἢ νόθα, περὶ ἐλευθέρων γάμων κ.τ.λ. δὲν θὰ περιληφθοῦν, δυστυχῶς.

Διὰ παρεμφερεῖς λόγους θὰ παρασιωπηθοῦν ἐρωτήματα περὶ μερικῶν φυσικῶν ἐλαττωμάτων, τὰ ὁποῖα ὑποτίθεται ὅτι θίγουν ὅσους τὰ διακηρύσσουν.

Τὰς πληροφορίας τοῦ παρόντος ἔδωκεν εἰς μίαν ὁμάδα συναδέλφων ὁ «γενικὸς καταγραφεὺς» τῆς Ἀγγλίας κ. Σ. Βίβιαν —ἕνα ἔτος ἀκριβῶς πρὸ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἀπογραφῆς. Εἶναι φανερὸς ὁ σκοπός του, προσπαθοῦντος νὰ προπαγανδίσῃ τὸ ἔργον του καὶ νὰ προετοιμάσῃ τὴν εὐμενῆ διάθεσιν τῆς κοινῆς γνώμης. Διὰ τοὺς ἰδίους λόγους τὰ μεταδίδομεν καὶ ἡμεῖς ἐντεῦθεν. Καὶ τολμῶμεν νὰ ὑποβάλωμεν νὰ καθιερωθῇ εἰς τὰ σχολεῖα μία σειρὰ διαλέξεων εἰς τοὺς μαθητὰς περὶ τῆς χρησιμότητος τῆς στατιστικῆς καὶ τοῦ καθήκοντος καθενὸς νὰ τὴν βοηθῇ. Ἔτσι ὅταν ποτὲ διεξάγωμεν καὶ ἡμεῖς γενικὰς ἀπογραφὰς θὰ μποροῦμεν νὰ βασιζώμεθα εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ κοινοῦ.

Σ. Ν. Σ.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν λατρευτόν μας σύζυγον, πατέρα, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΙΩΑΝΝΗΝ ΑΛΚ. ΠΑΠΑΛΟΥΚΑΝ

Νομάρχην Αἰτωλοακαρνανίας θανόντα αἰφνιδίως χθὲς κηδεύομεν σήμερον Παρασκευὴν καὶ ὥραν 3 1)2 ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου (Ὁμονοίας).

Ἀθῆναι τῇ 7 Μαρτίου 1930

Ἡ σύζυγος
Ἑλένη Ι. Παπαλουκᾶ
Ὁ υἱὸς
Ἰωάν.
Ἡ μήτηρ
Μπερνίτσας Αἰκατερίνη Βούλγαρη
Οἱ ἀδελφοὶ
Ἀχιλλεὺς Παπαλουκᾶς, Ἑλένη Σιαφᾶ, Ἄννα Πολιτοπούλου, Ἀσπασία Νέτσου, Κατίνα Παπαλουκᾶ, Πιπίτσα Παπαλουκᾶ, Νάκος Πολιτόπουλος, Δημήτριος Νέτσος, Εὐφροσύνη Καρρᾶ, Νίκη Ρίγα, Σπῦρος Ρίγας.
Οἱ ἀνεψιοὶ

Ὅταν πληγώνῃ ὁ ἔρως

ΝΕΟΣ μὲ εὐρεῖαν οἰκονομικὴν μόρφωσιν ζητεῖ ἀνάλογον θέσιν ἀντὶ μικροῦ μισθοῦ. Πληροφ. λογιστήριον «Πρωΐας» 9—12 καὶ 4—7.

ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΟΙ καταρτίζονται ὑπευθύνως παρὰ τέως Στενογράφου τῆς Βουλῆς καὶ Καθηγητρίας Ἐμπορ. Σχολῶν. ΕΛΕΝΑ ΜΠΟΖΩΝΗ, Καραϊσκάκη 19.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ "ΕΧΘΡΙΚΟΥ,, ΣΚΑΦΟΥΣ ΠΛΕΟΝΤΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΦΑΛΗΡΟΝ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΣΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ ΜΑΣ

Ο ΠΟΛΕΜΙΚΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ, Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ, ΚΑΙ ΤΑ ΕΞΑΓΟΜΕΝΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ἡ χθεσινὴ ἄσκησις μάχης, τὴν ὁποίαν ἐξετέλεσεν εἰς τὸν Σαρωνικὸν μοῖρα τοῦ Στόλου, ἐν συνδυασμῷ μετὰ ἀεροπορικῶν δυνάμεων, ὑπῆρξεν ἡ πρώτη τοιαύτης φύσεως καὶ θεωρεῖται ὡς ἐπιτυχοῦσα ἀπὸ ἀπόψεως συγχρονισμοῦ ἐνεργείας. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ γενικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἀσκήσεως παρίσταται ἀνάγκη ἰδιαιτέρας ὅλως ἐκτιμήσεως τῶν περιστατικῶν καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τοῦ «ἐχθρικοῦ καταδρομικοῦ μάχης, τὸ ὁποῖον ἔπλεε εἰς τὸν Σαρωνικὸν ὅπως βομβαρδίσῃ τὰς ἐν Φαλήρῳ ἀεροπορικὰς ἐγκαταστάσεις καὶ τὰς ἐν Δραπετσῶνι δεξαμενὰς πετρελαίου».

Εἰς τὴν ἄσκησιν ἔλαβον μέρος τὰ κάτωθι πλοῖα:

«Ἐχθρικὸν» καταδρομικόν: «Ἀβέρωφ».

Ἑλληνικαὶ δυνάμεις: Τὰ ἀντιτορπιλλικὰ «Λέων», «Ἀετός», «Θύελλα» καὶ «Σφενδόνη». Τὰ ὑποβρύχια «Πρωτεὺς» καὶ «Παπανικολῆς». Ἀεροπορικαὶ δυνάμεις ἐξ ἀεροπλάνων ἀναγνωρίσεως, διώξεως, βομβαρδισμοῦ καὶ τορπιλλοπλάνων.

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΑΣΚΗΣΕΩΣ

Ὡς θέμα ἀσκήσεως εἶχεν ὁρισθῆ ἡ ἐπίθεσις κατὰ τοῦ «ἐχθρικοῦ» καταδρομικοῦ, τὸ ὁποῖον κατὰ ληφθείσας διὰ τοῦ ἀσυρμάτου πληροφορίας ἐξ Ἄνδρου διῆλθε τὸ στενὸν τοῦ Κάβο-Ντόρο καὶ πλέει μὲ μεγάλην ταχύτητα πρὸς Λίβα. Ἀεροπλάνον ἀναγνωρίσεως σταλὲν ἀμέσως πρὸς ἀναγνώρισιν ἐβεβαίωσε τὴν πληροφορίαν, ἐκ τῶν περαιτέρω δὲ πληροφοριῶν ἐξάγεται ὅτι τοῦτο κινεῖται πρὸς τὸν Σαρωνικόν.

Ἀπὸ Φλεβῶν μέχρι Τουρλὸ ἔχει τοποθετηθῆ εὐρὺ πεδίον ναρκῶν, διὰ μέσου τῶν ὁποίων ἔχει ἀφεθῆ δίοδος (δίαυλος ἀσφαλείας) διὰ τὴν κίνησιν τῶν ἐμπορικῶν σκαφῶν. Τὴν δίοδον αὐτὴν φαίνεται ὅτι γνωρίζει ὁ κυβερνήτης τοῦ ἐχθρικοῦ σκάφους καὶ θέλει ἐπιχειρήσῃ νὰ τὴν χρησιμοποιήσῃ διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν του, ἤτοι τὸν βομβαρδισμὸν τῶν ἐν Φαλήρῳ ἀεροπορικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῆς Δραπετσῶνος.

Ἡ ἀνωτέρα ναυτικὴ διοίκησις Σαρωνικοῦ, ἐγκαίρως πληροφορηθεῖσα τὸν πρὸς τὸν Σαρωνικὸν πλοῦν τοῦ ἐχθρικοῦ καταδρομικοῦ, συγκεντρώνει τάχιστα ὅσας δυνάμεις δύναται νὰ διαθέσῃ εἰς ἀντιτορπιλλικά, ὑποβρύχια καὶ ἀεροπλάνα, ἵνα προσβάλῃ τοῦτο μετὰ τὸν εἴσπλουν του εἰς τὸν Σαρωνικόν. Διατάσσει λοιπὸν τὰ δύο ὑποβρύχια, ἅτινα περιπολοῦν νοτίως τοῦ πεδίου τῶν ναρκῶν, νὰ καταδυθοῦν ἐγκαίρως καὶ νὰ τορπιλλίσουν τὸ καταδρομικὸν πλησίον τῆς διόδου ἀσφαλείας, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ εἰσέλθῃ. Διατάσσει τὴν μοῖραν τῶν ἀντιτορπιλλικῶν νὰ πλεύσῃ βορείως τῶν Φλεβῶν καὶ κρυπτομένη ὄπισθεν τῶν ἀκτῶν νὰ ἐπιχειρήσῃ αἰφνιδιαστικὴν τορπιλλικὴν προσβολὴν κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ καταδρομικοῦ διὰ μέσου τῶν ναρκῶν ἀπὸ τῆς διαύλου ἀσφαλείας. Τὰ ἀντιτορπιλλικὰ δύνανται νὰ κινηθοῦν καὶ ὑπεράνω τοῦ πεδίου τῶν ναρκῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ποντισθῆ εἰς βάθος 6 μέτρων.

Ταυτοχρόνως τὰ ἀεροπλάνα διώξεως θὰ ἐπιτεθῶσιν ἐναντίον τοῦ καταδρομικοῦ, ἐκ τοῦ πλησίον, ἐνῷ τὰ βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα ἀπὸ ὕψους 3000 μέτρων θὰ ρίψωσι βόμβας κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ σκάφους. Τρία τορπιλλοπλάνα θὰ ἐπιτεθοῦν ἀπὸ τὴν ἀντίθετον πρὸς τὰ ἀντιτορπιλλικὰ πλευρὰν ἐκσφενδονίζοντα τορπίλλας.

Η ΕΚΚΙΝΗΣΙΣ

Ὁ «Ἀβέρωφ» μετὰ τῆς μοίρας τῶν ἀντιτορπιλλικῶν καὶ τῶν δύο ὑποβρυχίων ἦσαν ἠγκυροβολημένα εἰς τὸν ὅρμον τοῦ Φαλήρου. Ὀλίγον πρὸ τῆς 9ης πρωϊνῆς ἐπεβιβάσθη τοῦ «Ἀβέρωφ» ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Μπότσαρης, ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατιωτικοῦ οἴκου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀγγλικῆς ναυτικῆς ἀποστολῆς κ. Λάϋον μετὰ τῶν Ἄγγλων ἀξιωματικῶν, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιτελείου κ. Πανᾶς, ὁ διευθυντὴς τῶν ναυτικῶν ἀεροπορικῶν δυνάμεων κ. Βούλγαρης, ὁ ὑποναύαρχος κ. Τυπάλδος, ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς ἀεροπορίας τοῦ στρατοῦ καὶ οἱ δημοσιογράφοι. Τὸ γενικὸν πρόσταγμα εἶχεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς μοίρας κ. Δεμέστιχας μὲ ἀρχιεπιστολέα τὸν ἀντιπλοίαρχον κ. Κασιμάτην. Κυβερνήτης τοῦ «Ἀβέρωφ» ἦτο ὁ κ. Κονιάλης.

Ὁλόκληρος ἡ μοῖρα ἐξεκίνησεν ἐκ Νέου Φαλήρου κατευθυνομένη πρὸς τὸν Σαρωνικόν. Πολὺ ἔξω τῶν Φλεβῶν ὅλαι αἱ δυνάμεις θὰ ἀπεχωρίζοντο τοῦ «Ἀβέρωφ», ὅστις καὶ θὰ ἐπέστρεφεν ὡς «ἐχθρικὸν» πλοῖον. Κατὰ τὸν προκαταρκτικὸν αὐτὸν πλοῦν, τὸ πλήρωμα τοῦ «Ἀβέρωφ» εἶχε καταλάβει τὰς θέσεις του καὶ ἐξετέλεσε γυμνάσια πυρῶν κατὰ ἀεροπλάνων, ἐνῷ ἐκ παραλλήλου τὰ τέσσαρα ἀντιτορπιλλικὰ ἐξετέλεσαν γυμνάσια ἑλιγμῶν ἐπιτυχέστατα. Ἔπλεον κατὰ μῆκος ἀπὸ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ «Ἀβέρωφ». Διὰ σημάτων καὶ διὰ τοῦ ἀσυρμάτου ὁ ἀρχηγὸς τῆς μοίρας κ. Δεμέστιχας διέταξε κατ' ἀρχὴν τὴν ἀλλαγὴν τῆς σειρᾶς τῆς πορείας.

— Ἄνω κεραία, αἶρε!

Τὸ τελευταῖον ἀντιτορπιλλικὸν ἀνέπτυξε ταχύτητα καὶ ἀκολουθούμενον ἀπὸ τὰ ἄλλα, κατέλαβεν αὐτὸ τὴν πρώτην θέσιν. Εὐθὺς ἀμέσως διὰ νέας διαταγῆς διετάχθη ὁ πλοῦς ἐκ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τοῦ «Ἀβέρωφ». Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἑλιγμῶν, ἀπὸ τοῦ «Ἀβέρωφ» ἐρρίφθησαν δύο καπνογόνοι βολαί, αἱ ὁποῖαι σχηματίζουν εἰς ὡρισμένον ὕψος μικρὸν νέφος πυκνότατον, χρησιμοποιούμενον ὡς στόχος ὑπὸ τῶν πολυβόλων τῶν ἄλλων πλοίων καὶ ὑπὸ τῶν «Ἀβέρωφ». Εἰς τὴν ἤρεμον ἀτμόσφαιραν τῆς χθεσινῆς ἡμέρας αἱ βολαὶ διεκρίνοντο ἐκρηγνυόμεναι περὶ τὸ μικρὸν πυκνὸν νέφος, τὸ ὁποῖον καὶ βαθμιαίως διελύετο. Τὰ προκαταρκτικὰ αὐτὰ γυμνάσια διήρκεσαν δύο περίπου ὥρας.

ΕΝ ΣΥΝΑΓΕΡΜΩ

Περὶ τὴν ἑνδεκάτην τὰ ἀντιτορπιλλικὰ «Λέων», «Ἀετός», «Θύελλα» καὶ «Σφενδόνη» ἀπεσπάσθησαν τῆς μοίρας καὶ ἀπέπλευσαν πρὸς τὰς ἀκτὰς τῶν Φλεβῶν, μὲ ταχύτητα 14 μιλίων, ἐξαφανισθέντα ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος. Τὰ ὑποβρύχια, ἀφοῦ παρέμειναν ἐπί τινα χρόνον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, αἴφνης εἰς διάστημα ὀλίγων λεπτῶν κατεδύθησαν καὶ ἐξηφανίσθησαν. Ὁ «Ἀβέρωφ», μόνος πλέον, «ἐχθρικὸν σκάφος», ἔκαμε τὴν στροφήν του, ἀναπτύσσει ταχύτητα καὶ πλέει πρὸς τὸν «δίαυλον ἀσφαλείας» πρὸς τὸ πεδίον τῶν ναρκῶν, ὁπόθεν ἐπιζητεῖ νὰ διέλθῃ, ὑπολογίζων βεβαίως ὅτι ἐπίθεσις σοβαρὰ καὶ μεγάλη πρόκειται νὰ τὸν ἀπασχολήσῃ καὶ νὰ τὸν ἀπειλήσῃ ἐπικινδύνως. Τὸ θέαμα ἐπὶ τοῦ «Ἀβέρωφ» ἦτο ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος. Ὅλα εἶχον ρυθμισθῆ ὡς εἰς κατάστασιν μάχης. Εἰς τοὺς μεγάλους πύργους τῶν πυροβόλων του οἱ ἄνδρες κλεισμένοι ἦσαν ἕτοιμοι νὰ θέσουν εἰς κίνησιν τὸν ὀγκώδη θώρακα μετὰ τοῦ ὁποίου στρέφονται πρὸς τὸν ὁρίζοντα οἱ ἐπιβλητικοὶ ὄγκοι τῶν μεγάλων τηλεβόλων. Οἱ πυροβοληταὶ τῶν ἄλλων μικροτέρων τηλεβόλων, εἰς τὰς θέσεις των, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ρυθμιστὴν τῆς ἀποστάσεως ναύτην τὸν προκαλοῦντα τὴν προσοχὴν ὅλων, μὲ τοὺς φωναγωγοὺς σωλῆνας οἱ ὁποῖοι ἔχουν προσαρμοσθῆ εἰς τὰ ὦτά του καὶ πρὸ τοῦ στόματός του. Ναῦται μὲ ὁπλοπολυβόλα ἔχουν διασπαρῆ εἰς τὸ κατάστρωμα ἐν ἐπιφυλακῇ καὶ ἐν ἀναμονῇ πάσης τυχὸν ἐπιθέσεως. Ὁ κυβερνήτης περιστοιχίζεται ἀπὸ τὸ ἐπιτελεῖόν του, ὁ ἀρχηγὸς κ. Δεμέστιχας εἰς τὴν γέφυραν, μετὰ τοῦ ἀρχιεπιστολέως του, ἐρευνᾷ τὸν ὁρίζοντα, οἱ παρατηρηταὶ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἀνιχνεύουν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, τὸν οὐρανόν, τὴν ἀκτήν. Ἐλαφρὰ ὁμίχλη ὑποβοηθεῖ ἀσφαλῶς τὰς ἑλληνικὰς δυνάμεις ποὺ καιροφυλακτοῦν διὰ νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τοῦ «ἐχθρικοῦ» καταδρομικοῦ.

Εἰς τὸ ἄνω θωράκιον, ἐπὶ τῆς γεφύρας, ἐκεῖ ἀκριβῶς ὅπου ὁ ναύαρχος Κουντουριώτης εἶχεν ἐγκατασταθῆ καὶ διηύθυνε τὴν μεγάλην ναυμαχίαν τῆς νίκης, ἔχουν τοποθετηθῆ ἓξ ναῦται, ἕκαστος ἀφωσιωμένος εἰς τὸν πρὸ αὐτοῦ φωναγωγὸν σωλῆνα, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐκπέμπονται αἱ διαταγαὶ τῆς ρυθμίσεως τῆς ἀποστάσεως καὶ λαμβάνονται αἱ ἀπαντήσεις τῶν πυροβολητῶν. Πίσω ἀπὸ τὸν θώρακα αὐτόν, ὁ ὁποῖος ἔχει πάχος τεσσάρων δακτύλων, εὑρίσκεται κυρίως ἡ καρδία τῆς ἐκτελέσεως. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐδόθη τὸ πρῶτον σύνθημα τοῦ κινδύνου πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ πλοίου.

— Ἀεροσκάφος ἐν ὄψει. Προκάλυψις.

Ἡ σάλπιγξ ἠχεῖ προκάλυψιν. Ὁ ἦχος σπείρει συγκίνησιν, κανεὶς δὲν βλέπει τίποτε ἀκόμη εἰς τὸν μακρυνὸν ὁρίζοντα καὶ ὅμως ὁ κίνδυνος πλησιάζει. Τὸ «ἐχθρικὸν» σκάφος, τοῦ ὁποίου ἐπιβαίνομεν πλησιάζει πρὸς τὸ πεδίον τῶν ναρκῶν καὶ δὲν ἀπέχει πολὺ τῆς διόδου ἀσφαλείας, τὴν ὁποίαν γνωρίζει. Ἡ ταχύτης ἔχει ἀναπτυχθῆ μέχρι 16 μιλίων. Τὸ ἀεροσκάφος ὅμως δὲν τὸ εἴδομεν διότι ἁπλῶς ἔκαμεν ἀναγνώρισιν, ἀπὸ μεγάλου ὕψους καὶ ἐστράφη ἀμέσως διὰ νὰ δώσῃ τὸ σύνθημα τοῦ κινδύνου εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν καὶ τὰς ἑλληνικὰς δυνάμεις θαλάσσης καὶ ἀέρος. Ὁ «Ἀβέρωφ» σχίζει τὰ κύματα καὶ ἀναμένει πλέον ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν τὴν ἐπίθεσιν. Τὰ πλάγια τηλεβόλα του ἔχουν ὑψωθῆ πρὸς τὸν οὐρανόν, διότι ἐκεῖθεν μᾶλλον ἀναμένει τὸν «ἐχθρόν» του. Δὲν γνωρίζει καὶ δὲν μαντεύει τὴν ὕπαρξιν ἀντιτορπιλλικῶν, κρυμμένων πίσω ἀπὸ τὰς ἀκτὰς τῶν Φλεβῶν, δὲν ἔχει δὲ ἀνακαλύψει εἰς τὸν ὁρίζοντα ἴχνος περισκοπίου. Ἡ ἀναμονὴ αὐτὴ τοῦ κινδύνου ἔχει κάποιαν συγκίνησιν. Αἱ διόπτραι ἀνιχνεύουν συνεχῶς τὸν ὁρίζοντα, οἱ ἄνδρες παραμένουν γονυπετεῖς εἰς τὸ κατάστρωμα μὲ τὰ διπλοπολυβόλα ἕτοιμα πρὸς βολήν, οἱ πυροβοληταὶ προφυλαγμένοι ἀναμένουν τὴν διαταγὴν τοῦ πυρὸς καὶ ὁ οἰακιστὴς προσέχει καὶ τὰς ἐλαχίστας παραλλαγὰς τῆς πορείας ποὺ διατάσσει ὁ κυβερνήτης.

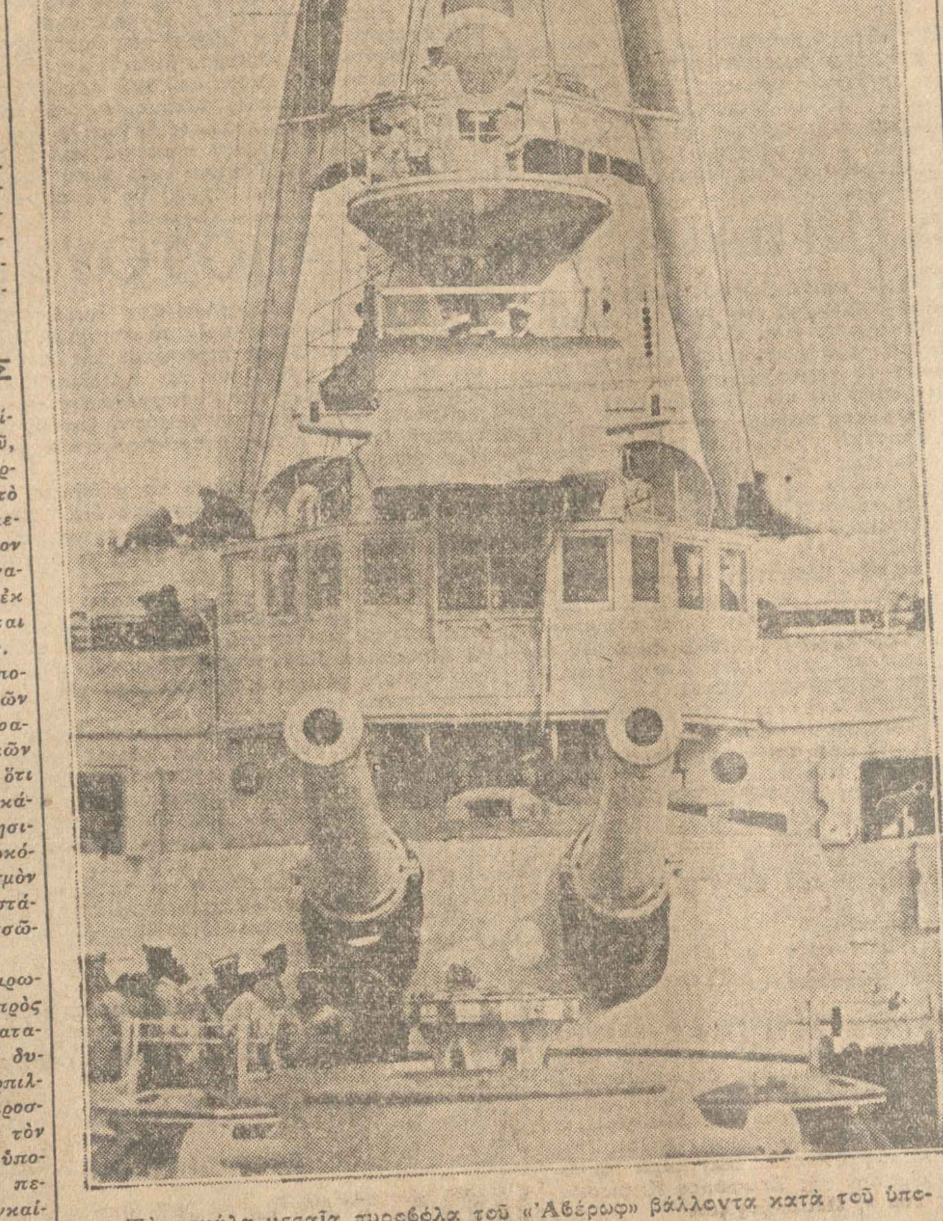

Τὰ μεγάλα μεσαῖα πυροβόλα τοῦ «Ἀβέρωφ» βάλλοντα κατὰ τοῦ ὑποτιθεμένου ἐχθροῦ

Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ

Ἀπὸ τὸ θωράκιον τῶν φωναγωγῶν, τῶν τηλεφώνων, τῶν ρυθμιστῶν, μία φράσις ἀκούεται μὲ συγκίνησιν:

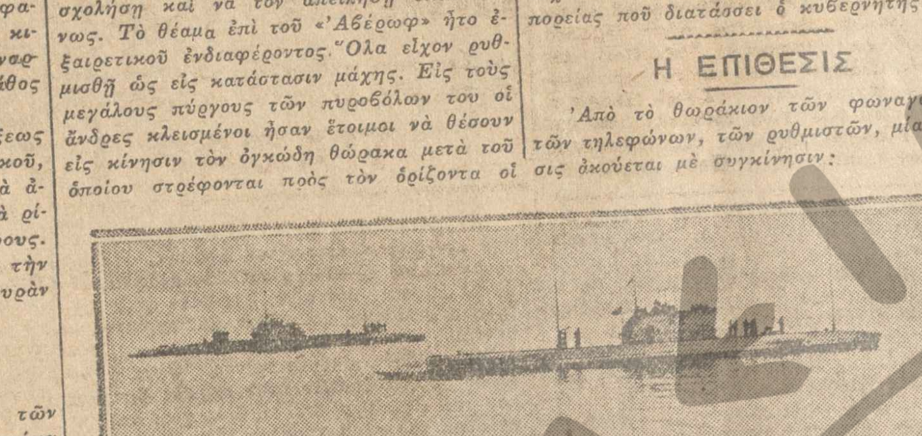

Τὰ ὑποβρύχια «Παπανικολῆς» καὶ «Πρωτεὺς»

— Ὑποβρύχιον ἐν ὄψει, ἀριστερᾷ. Ἀπόστασις 2300. Ἀρχίσατε πῦρ.

Ἀλλὰ ἦτο πλέον ἀργά. Ὁ «Παπανικολῆς», τὸ ἐκ τῶν ὑποβρυχίων τὸ ὁποῖον ἔλαβον τὴν διαταγὴν νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τοῦ «ἐχθρικοῦ» καταδρομικοῦ πρὸ τῆς εἰσόδου του εἰς τὸν «δίαυλον ἀσφαλείας» εἶχε κατορθώσει νὰ πλεύσῃ ἐν καταδύσει καὶ χωρὶς νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν κατὰ τὰ μικρὰ χρονικὰ διαστήματα κατὰ τὰ ὁποῖα ἀνέδυε τὸ περισκόπιόν του διὰ νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν θέσιν τοῦ «ἐχθρικοῦ» σκάφους καὶ ὅταν τέλος ἔγινεν ἀντιληπτόν, εἶχεν ἐκσφενδονίσει τὴν τορπίλλην του καὶ ἀνεδύετο. Εἰς περίπτωσιν ἀληθοῦς μάχης θὰ ἐξηφανίζετο μακρὰν τοῦ κινδύνου ἢ θὰ κατεδύετο ἄνευ χρήσεως τοῦ περισκοπίου του.

«ΑΕΡΟΣΚΑΦΗ ΕΝ ΟΨΕΙ»

Ἡ δι' ὑποβρυχίου ἐπίθεσις εἶχε λήξει. Καὶ εὐθὺς ἀμέσως νέος ἐσαλπίσθη συναγερμός.

—Ἀεροσκάφη ἐν ὄψει.

Τώρα ἡ ἐπίθεσις πλέον θὰ γίνῃ συγχρονισμένη καὶ βιαία. Πράγματι σμῆνος ἀεροπλάνων καταδιώξεως διαγράφεται εἰς ὕψος, μέχρι 3.000 μέτρων. Βαίνουν εἰς παράταξιν συγχρονικοῦ βομβαρδισμοῦ. Κατευθύνονται πρὸς τὸ «ἐχθρικὸν σκάφος» ἄνωθεν τοῦ ὁποίου θὰ ρίψουν τὰς «εἰκονικάς» των βόμβας.

Ἀλλὰ ἡ ἐπίθεσις κατὰ τοῦ «Ἀβέρωφ» ἔχει ὀργανωθῆ ἀπὸ πάσης διευθύνσεως. Εὑρισκόμεθα εἰς τὸ ὕψος τῶν Φλεβῶν καὶ ἀμέσως νέος κίνδυνος ἀναφαίνεται εἰς τὸν ὁρίζοντα.

—Ἀντιτορπιλλικὰ ἐν ὄψει.

Τὰ πυροβόλα τοῦ «Ἀβέρωφ» δέχονται διαταγὰς καὶ βάλλουν ἀκαταπαύστως καὶ «εἰκονικῶς». Μετὰ ἑκάστην βολὴν ὁ ρυθμιστὴς τῆς ἀποστάσεως ναύτης, ἐκφωνεῖ εἰς τὸν φωναγωγόν του τό: «ἔβαλεν» ἤτοι τὴν βεβαίωσιν ὅτι τὸ πυροβόλον ἐξετέλεσε τὴν ἀποστολήν του σύμφωνα μὲ τὴν δοθεῖσαν διαταγήν.

Ἀλλὰ ὀλίγα λεπτὰ μετὰ τὴν ἐμφάνισιν ὄπισθεν τῶν ἀκτῶν τῶν Φλεβῶν τῶν τεσσάρων ἀντιτορπιλλικῶν, τὰ διακρίνομεν πλέον εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ «Ἀβέρωφ», πλέοντα μὲ ταχύτητα 20 μιλλίων καὶ μόλις διαγραφόμενα μεταξὺ τῶν ἀφρῶν τῶν σχιζομένων κυμάτων καὶ τῶν πυκνῶν καπνῶν. Μᾶς πλησιάζουν καὶ βεβαίως ἐκτίθενται καὶ αὐτὰ εἰς σοβαρώτατον κίνδυνον. Ἐναντίον τῶν στρέφονται τὰ μεγάλα μεσαῖα πυροβόλα τοῦ «Ἀβέρωφ» καὶ βάλλουν βέβαιον τὸν θάνατον. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐκτελέσουν τὴν ἀποστολήν των καὶ κατόπιν νὰ ὑποχωρήσουν. Τὰ ἀντιτορπιλλικὰ ἐκσφενδονίζουν τόσας τορπίλλας ὥστε νὰ ἀποτελῆται ἀληθὴς δέσμη ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν δύναται νὰ διαφύγῃ τὸ ἐχθρικὸν σκάφος.

—Ἀπόστασις ἀντιτορπιλλικῶν 5.000. Ἀρχίσατε πῦρ.

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

Ἐνῷ τὰ ἀντιτορπιλλικὰ μᾶς τορπιλλίζουν καὶ ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν 3000 μέτρων τὰ βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα μᾶς ἔχουν στόχον τῶν τρομερῶν βλημάτων των, τρία ὑδροπλάνα καταδιώξεως ἔρχονται νὰ θυσιασθοῦν ὑπεράνω τοῦ «ἐχθρικοῦ σκάφους».

Πράγματι ἕνας τρομερὸς βόμβος μᾶς περιστοιχίζει. Μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα τὰ ὑδροπλάνα ἵπτανται περὶ τὸν «Ἀβέρωφ» εἰς ἐλαχίστην ἀπόστασιν ὑπεράνω τῶν ἱστῶν του, καὶ βάζουν ἐναντίον τοῦ πληρώματος, τῶν πυροβολητῶν, τῶν ὁπλοπολυβολητῶν, διὰ τῶν μυδραλλιοβόλων.

— Πῦρ πέντε φυσιγγίων. Ἀρχίσατε πῦρ.

Ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἔμεναν ἀνέπαφα εἰς στιγμὴν ἀληθοῦς μάχης. Ἀλλὰ ὁ τρόμος ποὺ ἐνσπείρουν καὶ ἡ ἀπασχόλησις τῶν πυροβόλων καὶ τῶν ὅπλων ἐναντίον των, δίδει καλυτέραν εὐκαιρίαν εἰς τὰ ἀντιτορπιλλικὰ νὰ δράσουν καὶ εἰς τὰ ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς ἐμφανισθέντα τορπιλλοπλάνα νὰ ἐξαπολύσουν ἐναντίον τοῦ ἐχθρικοῦ σκάφους τὰς σκυταλίδας των (ρουκέτες) αἱ ὁποῖαι διέγραψαν εἰς τὸν ἀέρα ἕνα λευκὸν τόξον καπνοῦ, καὶ ἀντικαθιστῶν τὰς τορπίλλας. Ἡ ἐπίθεσις ἐγίνετο ἀπὸ ὅλας τὰς πλευράς. Ἦτο καὶ μεγαλοπρεπὴς ὡς θέαμα, ἀλλὰ καὶ τραγικὴ διὰ τὸν «ἐχθρὸν» ὁ ὁποῖος εἶχε περιζωσθῆ ἀπὸ τόσας δυνάμεις καὶ εὑρίσκετο εἰς μίαν στενὴν δίοδον ἐν μέσῳ τῶν ναρκῶν, μὴ δυνάμενος νὰ προβῇ εἰς μεγάλους καὶ ταχεῖς ἑλιγμούς. Ἔντονος πυρετὸς ἀμύνης καὶ ἐπιθέσεως ταυτοχρόνως κυριαρχεῖ ἐπὶ τοῦ «Ἀβέρωφ». Αἱ διαταγαὶ δίδονται καὶ ἐκτελοῦνται ἀστραπιαίως, τὰ πυροβόλα βάλλουν κατὰ τῶν ἀποχωρούντων πλέον ἀντιτορπιλλικῶν, προστατευομένων πίσω ἀπὸ πυκνὰ παραπετάσματα καπνοῦ εἰδικῶς προκαλούμενα διὰ τὴν συγκάλυψιν.

Τὰ ἀεροπλάνα καταδιώξεως περιφέρονται εἰς τὸ μέγιστον ὕψος των, τὰ τορπιλλοπλάνα ἀπεχώρησαν καὶ μόνον τὰ ὑδροπλάνα ἐξακολουθοῦν νὰ περιφέρωνται γύρω μας καὶ νὰ μυδραλλιοβολοῦν. Κατόπιν χάνονται καὶ αὐτὰ εἰς τὸν ὁρίζοντα. Ἡ ἄσκησις εἶχε λήξει.

Ἀπέμεινε μόνον μία δοκιμὴ ἐκσφενδονίσεως τορπιλλῶν διὰ τορπιλλοπλάνων, ἡ ὁποία καὶ ἐπραγματοποιήθη πρὸς τὰς ἀκτὰς τοῦ Φαλήρου, διὰ νὰ καταστῇ εὐχερὴς ἡ ἀνεύρεσις τῶν τορπιλλῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἐκραγοῦν ἀφοῦ εἶχον ἐφοδιασθῆ ἀντὶ τοῦ κοινοῦ βλήματος μὲ κῶνον φελλοῦ. Πράγματι τὰ τρία τορπιλλοπλάνα, ἓν ἐξ ἀριστερῶν καὶ δύο ἐκ δεξιῶν, μὲ μεγάλην ταχύτητα ἱπτάμενα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ «Ἀβέρωφ», ἐξαπέλυσαν εἰς ὀλίγην ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν καὶ ὀλίγα μέτρα ἄνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης ἀνὰ μίαν τορπίλλην. Ἡ πρώτη ἔπεσε μὲ πάταγον εἰς τὴν θάλασσαν, ἐδημιούργησε σάλον εἰς τὴν πτῶσίν της καὶ εὐθὺς ἐξεπήδησεν ἐν μέσῳ ἀφρῶν καὶ κυμάτων ὡς διωκόμενος δελφὶν καὶ κατηυθύνθη πρὸς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τοῦ «ἐχθρικοῦ σκάφους», διακόψασα ὅμως τὴν ὁρμήν της εἰς ὀλίγην ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν λόγῳ ἀπωλείας τῆς ἰσορροπίας της, ὡς πρόχειρος ἐξηγήθη. Ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς αἱ δύο ἄλλαι τορπίλλαι ἐξεσφενδονίσθησαν καὶ δὲν ἔφερον ἐπίσης ἀποτέλεσμα. Ἡ μία, κατευθυνομένη κατ' ἀρχὰς πρὸς τὸ ἐχθρικὸν σκάφος, ἐστράφη κατόπιν πρὸς τὴν ἀκτὴν τῶν Φλεβῶν. Ἡ ἄλλη, τρίτη αὐτή, δὲν ἐπροχώρησε πολὺ μετὰ τὸν ἐκσφενδονισμόν της.

ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ἐχθρικὸν σκάφος τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἐπιχειρήσει τὴν παράτολμον εἴσοδόν του εἰς τὸν Σαρωνικὸν καὶ τὴν διάβασιν τοῦ ἀπὸ Αἰγίνης μέχρι Φλεβῶν πεδίου ναρκῶν δὲν θὰ περνοῦσε καὶ πολὺ εὐχάριστες στιγμές. Εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι θὰ ὑφίστατο ἐπιθέσεις τοιαύτας αἱ ὁποῖαι δὲν θὰ τὸ ἄφιναν ἀνέπαφον καὶ ἴσως-ἴσως δὲν θὰ τὸ ἄφιναν καὶ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Κατ' ἀρχὴν λοιπὸν ἡ χθεσινὴ ἄσκησις τοῦ στόλου μας εἶχεν ὑπὲρ τῶν δυνάμεών μας αὐτὴν τὴν πλεονεκτικὴν θέσιν. Τόσαι δυνάμεις καὶ ποικίλαι ἐναντίον τοῦ μοναδικοῦ καταδρομικοῦ τὸ ὁποῖον μὲ τόσην αὐτοθυσίαν θὰ εἰσήρχετο εἰς τὸν κόλπον τοῦ βεβαίου θανάτου.

Ὅ,τι ἐπέτυχε κατὰ τὴν χθεσινὴν ἄσκησιν ἦτο ἀσφαλῶς ὁ συγχρονισμὸς τῆς ἐνεργείας τῶν δυνάμεών μας. Ὑποβρύχια, ἀντιτορπιλλικὰ καὶ ἀεροπορικαὶ δυνάμεις ἐξετέλεσαν ἐν ἀπολύτῳ συγχρονισμῷ τὴν ἐπίθεσίν των καὶ ἐπέτυχον εἰς τοῦτο.

Ἀλλὰ δὲν εἶνε βέβαιον, ὅπως μᾶς ἐδήλωσε καὶ ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς ἀγγλικῆς ναυτικῆς ἀποστολῆς κ. Λάϋον, ὅτι τὸ ὑποβρύχιον «Παπανικολῆς» ἠδυνήθη νὰ δράσῃ ἀποτελεσματικῶς ἀπὸ τόσης ἀποστάσεως ποὺ ἀπεκαλύφθη μὲ τὸν ὑποτιθέμενον πρῶτον ἐκσφενδονισμὸν τῆς τορπίλλης του.

Τὰ ἀντιτορπιλλικὰ ἀντιθέτως ἔδειξαν μεγάλον ἡρωϊσμὸν καὶ εὐκινησίαν. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στόλου κ. Δεμέστιχας μᾶς ἐξηγοῦσεν ὅτι εἰς μίαν παρομοίαν περίπτωσιν πρέπει νὰ ἐκτελέσῃ τὸν προορισμόν του τὸ ἐλαφρὸν σκάφος, μὲ βέβαιον τὸν κίνδυνόν του. Ζήτημα θάρρους καὶ αὐτοθυσίας, ἀλλὰ καὶ ζήτημα καλοῦ ὑλικοῦ, ἄνευ τοῦ ὁποίου τὸ λεγόμενον μὲ τόσην εὐκολίαν «ἔμψυχον ὑλικὸν» δὲν ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ καὶ πολὺ μεγάλα πράγματα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δρᾶσιν τῶν ἀεροπορικῶν δυνάμεων, ὁ ἀπὸ ὕψους βομβαρδισμὸς δὲν ἐξηκριβώθη κατὰ πόσον ἦτο ἀποτελεσματικὸς εἰς τὸν ταχύτατα κινούμενον στόχον ποὺ ἦτο τὸ «ἐχθρικὸν σκάφος» καὶ ἡ δρᾶσις τῶν ὑδροπλάνων ὑπεράνω τοῦ καταστρώματος ἦτο βεβαίως θεαματική, ἀλλὰ δὲν θὰ [illegible] ὅλα εἰς τὴν βάσιν των. Ἡ ἐπίθεσις τῶν τορπιλλοπλάνων ἀπέτυχε.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν γενικωτέραν σημασίαν τῶν ἀσκήσεων, ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὁ ὁποῖος μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον παρηκολούθησε κάθε λεπτομέρειαν τῆς ἀσκήσεως, μᾶς εἶπεν ὅτι «ἐπωφελήθη τῶν γυμνασίων διὰ νὰ κάμῃ αὐτὴν τὴν θαλασσίαν ἐκδρομήν. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ γεννηθῇ καμμία παρεξήγησις διότι μὲ τοὺς κατὰ θάλασσαν γείτονάς μας εὑρισκόμεθα εἰς τὰς φιλικωτέρας τῶν σχέσεων.»

Ὅταν πληγώνῃ ὁ ἔρως

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΥΝΕΛΑΒΕ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΗΜΟΝ ΜΑΓΙΣΣΑΝ ΤΗΣ ΓΟΥΒΑΣ

ΕΧΕΙ ΔΙΑΠΡΑΞΕΙ ΑΠΑΤΑΣ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΔΡΑΧΜΩΝ

ΠΩΣ ΕΞΗΠΑΤΑ ΤΑ ΑΠΛΟΪΚΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ

Ἡ περίφημος μάγισσα τῆς συνοικίας Γούβας Μαρία Γούτη, περὶ τῆς ὁποίας ἔγραψεν ἡ «Πρωΐα» πρὸ εἰκοσαημέρου, συνελήφθη χθὲς συνεπείᾳ ἐντάλματος τοῦ ἀνακριτοῦ τοῦ 10ου τμήματος κ. Σαπουντζάκη, κατηγορουμένη ἐπὶ ἀπάτῃ καὶ ἀγυρτείᾳ.

Αἱ ἀνακρίσεις αἱ ὁποῖαι ἐνηργήθησαν σχετικῶς μὲ τὴν περίεργον αὐτὴν γυναῖκα ἀπεκάλυψαν σημεῖα ἀπατῶν τὰς ὁποίας διέπραξεν αὕτη εἰς βάρος διαφόρων ἀπλοϊκῶν, γυναικῶν κατὰ τὸ πλεῖστον. Τὰ θύματά της εἶνε ἀναρίθμητα, ὑπάρχουν δὲ μεταξὺ αὐτῶν καὶ πολλοὶ οἱ ὁποῖοι θρηνοῦν δεκάδας ὁλοκλήρους χιλιάδων δραχμῶν διοχετευθείσας ἐκ τῶν θυλακίων των εἰς τὸ ταμεῖον τῆς μαγίσσης. Μία νεᾶνις ὀνόματι Μαρία Γεωργαλῆ, τὴν ὁποίαν ἡ Γούτη εἶχε προσλάβει εἰς τὴν ἰδιαιτέραν της ὑπηρεσίαν ὡς «διακόνισσαν», θρηνεῖ ὁλόκληρον τὴν προῖκά της, συγκειμένην ἐκ 200 χιλιάδων δραχμῶν. Ἔχουσα ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν... ἁγίαν διδασκάλισσάν της, τῆς ἐνεπιστεύθη τὸ χρηματικὸν τοῦτο ποσὸν καὶ ἐκείνη τὸ ἐχρησιμοποίησε πρὸς ἴδιον ὄφελος κατὰ ἕνα τρόπον ποὺ νὰ μὴ μπορῇ σήμερον ἡ κάτοχός του νὰ ἐλπίζῃ τίποτε. Ἄλλα θύματά της ἀναφέρονται ἡ Δέσποινα Πέρου, τῆς ὁποίας ἰδιοποιήθη ἐπίσης τὴν προῖκα, Ι. Κάρογλου, τοῦ ὁποίου ἐπίσης κατεβρόχθισε τὴν περιουσίαν, Μαρία Καναδιώτη, τῆς ὁποίας ἀφήρεσε 1000 δραχμὰς διὰ νὰ τὴν κάμῃ νὰ τεκνοποιήσῃ, Βασίλειος Τσώλης, τοῦ ὁποίου ἀφήρεσε 2 χιλ. δραχ. διὰ νὰ προσευχηθῇ δῆθεν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς θανόντος συγγενοῦς του, Φωτεινὴ Νίκα, τὴν ὁποίαν ἔπεισε καὶ τῆς μετεβίβασε 300 πήχεις οἰκοπέδου διὰ νὰ θεραπεύσῃ δῆθεν... διὰ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας τὴν ἀσθενοῦσαν καὶ ἀποθανοῦσαν κατόπιν κόρην της καὶ Ναφθαλία Νικολαΐδου, τῆς ὁποίας ἀφήρεσε 55 λίρας Ἀγγλίας δι' ἀνὰ δεηθῇ ὑπὲρ μακροημερεύσεώς της.

Ἡ συλληφθεῖσα μάγισσα διέμενεν εἰς ἕνα οἰκίσκον τῆς συνοικίας Γούβας ὄπισθεν τοῦ Ἑβραϊκοῦ Νεκροταφείου. Εἰς τὸ ἰδιαίτερον δωμάτιόν της εἶχεν ἀναρτήσει εἰκόνας τῆς Ἁγίας Βαρβάρας, ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας ἔθυε καὶ ἀπέλυεν. Ἔλεγεν εἰς τὰ προσερχόμενα θύματά της ὅτι ἐπικοινωνεῖ διαρκῶς μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἁγίας αὐτῆς καὶ ὅτι κατ' ἔμπνευσίν της ἠδύνατο νὰ θεραπεύῃ πᾶσαν νόσον καὶ νὰ προφητεύῃ τὰ μέλλοντα. Ἔθετεν ὅμως εἰς ὅλους προκαταβολικῶς ἕναν ὅρον: ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς ἁγίας δὲν ἐδέχετο καμμία συνεννόησιν μετ' αὐτῆς ἂν δὲν τῆς προσεφέροντο χρήματα. Ὥριζε δὲ τότε ὡς ἑξῆς τὴν ταρίφαν ἑκάστου θύματός της: Ἔθετε μίαν δεκάραν ἐπὶ τῆς εἰκόνος τῆς ἁγίας καὶ ἂν μὲν αὐτὴ ἐπεκολλᾶτο ἐπ' αὐτῆς ὥριζετο κατωτέρα τιμή. Ἂν δὲ ἡ δεκάρα κατέπιπτεν, ὁ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἐτίθεντο αὕτη ὑπεχρεοῦτο νὰ καταβάλῃ πολλὰ πρὸς ἐξιλέωσιν τῆς ἁγίας. Ἅμα κατετίθεντο τὰ χρήματα ἡ Γούτη ἐχρησμοδότει ὡς ἄλλη Πυθία καὶ ἔλεγεν εἰς τὰ θύματά της νὰ ὑπακούουν πιστῶς εἰς αὐτὴν καὶ νὰ ἐκτελοῦν ἀπαρεγκλίτως τὰς διαταγάς της, διότι ἄλλως θὰ ὠργίζετο ἐναντίον των ἡ ἁγία Βαρβάρα, τὴν ὁποίαν καὶ μόνην ἐξεπροσώπει. Συγκεκριμένως ἔλεγεν ὅτι ἡ ἁγία Βαρβάρα ὅταν ὀργίζεται προκαλεῖ σεισμούς.

Ἡ εὐφυὴς αὐτὴ μάγισσα μετεχειρίζετο καὶ ἕνα ἄλλο ἀκόμη κόλπο: Ἔλεγεν ὅτι θὰ ἔκτιζεν εἰς τὴν συνοικίαν Γούβας ναὸν τῆς ἁγίας Γούβας καὶ διαρκῶς συνέλεγεν ἐράνους χρησιμοποιοῦσα πρὸς τοῦτο διάφορα πρόσωπα. Τὸ προϊὸν τῶν ἐράνων τὸ ἐνεθυλάκωνε καὶ δὲν ἔδινε λογαριασμὸν εἰς κανένα. Μίαν ἡμέραν, ἐνῷ παρίστατο εἰς τὰ βαφτίσια ἑνὸς παιδιοῦ εἰς τὴν συνοικίαν Γούβας, προσεποιήθη ὅτι κατελήφθη ἀπὸ ὑστερικὰ καὶ εἶπεν εἰς τοὺς προσκεκλημένους ὅτι τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὴν διέταξε τὸ πνεῦμα τῆς ἁγίας Βαρβάρας νὰ κάμῃ ἔρανον μεταξὺ αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ναοῦ της. Ὅλοι ἔσπευσαν καὶ συνεισέφερον τὸν ὀβολόν των.

Ἡ Γούτη ἔζη βίον πολυδάπανον, φαίνεται δὲ ὅτι ἀπέκτησε καὶ περιουσίαν μὲ τὰ προϊόντα τῶν ἐπιχειρήσεών της. Οἱ ἐρχόμενοι εἰς ἐπικοινωνίαν μετ' αὐτῆς κατέθεσαν ἐξεταζόμενοι ὅτι διαρκῶς αὕτη κατεβρόχθιζε κοτόπουλα καὶ ἔπινε μαυροδάφνην διὰ νὰ διατηρῇ τὰς σωματικάς της δυνάμεις, ἐνῷ εἰς τὰς μαθητρίας της ἐδίδασκε τὸ νᾳσκητισμὸν καὶ τὰς ὑπέβαλλεν εἰς παντὸς εἴδους στερήσεις.

Ἀνακρινομένη ἐνώπιον τοῦ κ. ἀνακριτοῦ εἶπεν ὅτι ἡ Ἁγία Βαρβάρα θὰ λυπηθῇ διὰ τὴν σύλληψίν της ἀλλ' ὅτι ἐν τῇ μακροθυμίᾳ της θὰ τὸν συγχωρήσῃ διότι ἔθεσε χεῖρα ἐπ' αὐτῆς.

ΔΥΟ ΙΣΧΥΡΑΙ ΣΕΙΣΜΙΚΑΙ ΔΟΝΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗΝ

Τὸ Ἀστεροσκοπεῖον ἀνεκοίνωσε χθὲς τὰ ἑξῆς:

«Σήμερον (6 Μαρτίου) εἰς τὰς 11 ὥ. 20 λ. 51 δ., ἐσημειώθη ὑπὸ τῶν σεισμογράφων τοῦ Ἀστεροσκοπείου ἰσχυρὰ σεισμικὴ δόνησις ἥτις εἶχε τὸ ἐπίκεντρόν της ἐν τῷ Κρητικῷ πελάγει καὶ 40 χιλιόμετρα περίπου βορείως τοῦ Ἡρακλείου (35ο,5 βόρειον πλάτος, 25ο,2 ἀνατολικὸν μῆκος). Ἡ δόνησις αὕτη ἐγένετο αἰσθητὴ εἰς Ἡράκλειον ὡς ἰσχυρὰ καὶ διαρκείας 30 δευτερολέπτων, προκαλέσασα τὴν πτῶσιν ὀλίγων μόνον ἀμμοκονιαμάτων, εἰς Ἀνώγεια ὡς ἀσθενὴς καὶ εἰς Χανιὰ ὡς ἀσθενεστάτη.

Τῆς ἀνωτέρω δονήσεως προηγήθη ἑτέρα ἀσθενεστέρα, εἰς τὰς 10 ὥ. 23 λ. 36 δ., ἥτις εἶχε τὸ ἐπίκεντρόν της ἀνατολικώτερον τῆς πρώτης (35ο,7 βόρειον πλάτος, 26,00 ἀνατολικὸν μῆκος) καὶ ἐγένετο αἰσθητὴ εἰς Σητείαν ὡς ἀρκετὰ ἰσχυρά, εἰς Σαντορίνην ὡς ἀσθενὴς καὶ εἰς Ἡράκλειον ὡς ἀσθενεστάτη».

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΠΤΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΝ

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὁ τιμάριθμος τῆς ἀκριβείας τῆς ζωῆς κατῆλθε κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον εἰς 18,79 ἀπὸ 19,56 τοῦ Ἰανουαρίου. Ἡ πτῶσις αὕτη, ὡς ἀνεκοινώθη, ὀφείλεται εἰς ἐλάττωσιν τῶν τιμῶν ὅλων τῶν εἰδῶν διατροφῆς.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΦΟΝ ΤΙΡΠΙΤΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 6. (Πρακτ. «Τρανζόσεαν») — Ὁ ναύαρχος Ἀλφρέδος Φὸν Τίρπιτζ ἀπεβίωσε σήμερον τὴν μεσημβρίαν ἄγων τὸ 81ον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μεγάλου πολέμου ἤσκησε μεγίστην ἐπίδρασιν ἐκ τῶν παρασκηνίων, εἰς αὐτὸν δὲ ἀποδίδεται ἡ ἔντασις τοῦ ὑποβρυχίου πολέμου.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΛΟΓΕΙΣ ΟΙΤΥΛΟΥ

Ἀγαπητοὶ Συμπολῖται!

Ἡ ἀναπληρωματικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας ὡς ἐδημιουργήθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἀφορᾷ πλέον τὸν κ. Μαυρομιχάλην, ἀλλὰ ἡμᾶς ὅλους ὡς ἐμμένοντας πιστοὺς εἰς τὴν ἰδεολογίαν μας.

Ἀγαπητοὶ Συμπολῖται!

Τὴν 9ην Μαρτίου ὅσοι ψηφίσωμεν τὸν κ. Μαυρομιχάλην ψηφίζομεν τὴν τιμήν μας, καὶ ὅσοι ψηφίσουν τὸν ὀπαδὸν τοῦ ἐκ Κρήτης πολιτευτοῦ, θὰ παραδέχωνται ὅτι ἡ καταπάτησις τῶν προνομίων τῆς πατρίδος μας καλῶς ἐγένετο καὶ ὅτι οἱ ἐπιβληθέντες φόροι καλῶς ἐπεβλήθησαν.

Ἀγαπητοὶ Συμπολῖται!

Προσέξατε μὴ τυχὸν καὶ πάθωμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔπαθον οἱ Μεσολογγῖται μὲ τὸν ἀείμνηστον Τρικούπην, οἵτινες κατόπιν ἠτιῶντο τοὺς ἑαυτούς των, ἀλλὰ ἦτο πλέον ἀργά. Τὸ πάθημα ἐκείνων ἂς γίνῃ μάθημα εἰς ἡμᾶς. Γένοιτο.

Περιστέρι, 4 Μαρτίου 1930.

Μὲ ἀγάπην
ΙΩΑΝ. Μ. ΚΑΤΕΛΑΝΟΣ

Ο κ. ΑΛΜΠΕΡ ΤΟΜΑ ΕΙΣ ΤΟΝ "ΟΙΚΟΝ ΤΟΥ ΝΑΥΤΟΥ,,

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ

Χθὲς τὴν 11ην π. μ. ὁ κ. Ἀλμπὲρ Τομᾶ κατῆλθεν εἰς Πειραιᾶ μετὰ τοῦ ἰδιαιτέρου του γραμματέως καὶ τοῦ διευθυντοῦ Ἐργασίας τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ὁ κ. Τομᾶ μετέβη εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Οἴκου τοῦ Ναύτου» ὅπου τὸν ὑπεδέχθησαν ὁ διευθυντὴς τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Μπούκας, ὁ λιμενάρχης κ. Γρηγοράκης, ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας κ. Σπύρου, ὁ γερουσιαστὴς κ. Παπᾶς, ὁ διευθυντὴς τοῦ «Οἴκου τοῦ Ναύτου» κ. Κομνηνὸς μετὰ τοῦ συμβουλίου κλπ.

Ὁ κ. Τομᾶ ἐξέφρασε τὴν ἀπόλυτον εὐαρέσκειάν του διὰ τὸ ἔργον τοῦ ἱδρύματος περιελθὼν ἅπαντα τὰ διαμερίσματα αὐτοῦ καὶ ἀποκομίσας ἀρίστας ἐντυπώσεις. Ὁ κ. Κομνηνὸς προσεφώνησε τὸν ἐπιφανῆ ξένον εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Ἡ παρουσία σας ἐν μέσῳ ἡμῶν μᾶς περιποιεῖ τιμὴν καὶ ἐν ταὐτῷ μᾶς ἐνθαρρύνει καὶ μᾶς ἐμψυχώνει εἰς τὰς προσπαθείας μας ἃς καθημερινῶς καταβάλλομεν διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς τοῦ Ναυτεργατικοῦ κόσμου. Ἐπὶ πλέον μᾶς πληροῖ χαρᾶς διότι ἐν τῷ προσώπῳ σας χαιρετίζομεν τὸν ἰδεώδη ὑπέρμαχον καὶ ἀγωνιστὴν τῆς βελτιώσεως τοῦ βίου τῶν ἐργατῶν ἐν γένει».

Ἀπαντῶν ὁ κ. Τομᾶ εἶπεν ὅτι χαίρει διότι εὑρίσκεται εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅπου ἀντιλαμβάνεται ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν πρόοδον καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς τοῦ ἐργάτου καὶ διότι ἐπεσκέφθη τὸν «Οἶκον τοῦ Ναύτου» ὅπου διαπιστοῖ ὅτι ἡ προστασία τῶν ναυτεργατῶν ἔχει λάβει πρακτικὴν μορφήν, οὕτως ὥστε ὁ εἰσερχόμενος εἰς τοῦτον νὰ εὑρίσκῃ τροφὴν καθαρὰν καὶ πλουσίαν, ἰατρικὴν περίθαλψιν, φάρμακα καὶ ἐργασίαν.

Περατώνων τὸν λόγον του συνεχάρη θερμῶς τὸ Συμβούλιον εὐχηθεὶς ὅπως βελτιωθοῦν ἔτι μᾶλλον αἱ συνθῆκαι τῆς ζωῆς τοῦ ἐργάτου διὰ τῆς στεγάσεως τοῦ «Οἴκου τοῦ Ναύτου» εἰς ἰδιόκτητον κτίριον.

Ἀκολούθως ὁ κ. Τομᾶ ἐπεσκέφθη τὸ ἑστιατόριον ἔνθα οἱ ἄνεργοι ναυτεργάται γευματίζουν ἀντὶ δραχμῶν 2 καὶ μὲ ἄρτον δωρεάν.

ΤΟ ΓΕΥΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Τὴν 1ην μ. μ. μετέβη εἰς τὸ φουαγιὲ τοῦ δημοτικοῦ θεάτρου ὅπου παρετέθη πρὸς τιμήν του γεῦμα ὑπὸ τοῦ Δήμου Πειραιῶς. Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθησε καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Κλεμὰν Σιμόν, ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βουρλούμης, ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Ἀβραάμ, ὁ δήμαρχος κ. Παναγιωτόπουλος, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Μερκούρης, ὁ νομάρχης κ. Τρικούπης, οἱ κ. κ. Πανοῦτσος καὶ Ἀραβαντινός, ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας κ. Σπύρου, ὁ λιμενάρχης κ. Γρηγοράκης, ὁ κ. Κομνηνός, οἱ βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ Πειραιῶς, ὁ φρούραρχος κ. ἄ.

Τὸν κ. Τομᾶ προσεφώνησεν ὁ δήμαρχος κ. Παναγιωτόπουλος. Ὁ κ. Τομᾶ ἀπαντῶν ηὐχαρίστησε τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν διὰ τὴν γενομένην αὐτῷ δεξίωσιν, εἰπὼν ὅτι εὑρίσκει τὸν Πειραιᾶ λίαν προωδευμένον καὶ ὅτι εἶνε ὑπερήφανος διότι εἶνε ἐπίτιμος δημότης Πειραιῶς.

Κατόπιν ἐξῆρε τὴν νομιμοφροσύνην τοῦ συνόλου τῶν ἐργατῶν Πειραιῶς εὐχηθεὶς ὑπὲρ αὐτῶν πᾶσαν εὐημερίαν. Τὸν λόγον τοῦ κ. Τομᾶ ἐκάλυψαν ζωηρὰ χειροκροτήματα.

Ὅταν πληγώνῃ ὁ ἔρως

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΤΕΡΑΣΤΙΑΙ ΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΩΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

ΕΞΗΚΡΙΒΩΘΗΣΑΝ 400 ΠΝΙΓΕΝΤΕΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΟΥ ΕΜΠΝΕΟΥΝ ΤΗΝ ΦΡΙΚΗΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Μεγάλαι καταστροφαὶ προελθοῦσαι ἐκ πλημμυρῶν εἰς τὰς μεσημβρινὰς περιφερείας κρατοῦν ἐν συγκινήσει ὁλόκληρον τὴν Γαλλίαν. Μέχρι τοῦδε περισυνελέγησαν τετρακόσιοι νεκροὶ αἱ δὲ καταρρεύσασαι οἰκίαι ἀνέρχονται εἰς χιλίας ὀκτακοσίας. Αἱ ἐκ τῶν πλημμυρῶν ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς ἓν περίπου δισεκατομμύριον. Διάφοροι περιφέρειαι κατακλύζονται εἰσέτι ὑπὸ τῶν ὑδάτων, προβλέπεται δὲ ὅτι θὰ εὑρεθοῦν καὶ ἄλλα θύματα. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἱσπανίας συνελυπήθη τὸν πρόεδρον τῆς δημοκρατίας. Αὔριον ὁ κ. Ντυμέργκ, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν πρωθυπουργὸν κ. Ταρντιέ, ὅστις ἀνέβαλεν ἐπίτηδες τὴν μετάβασίν του εἰς Λονδῖνον, θὰ ἐπισκεφθῇ τὰς πλημμυροπαθεῖς περιφερείας ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ὁποίων διέθεσεν ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου του ταμείου εἴκοσι χιλιάδας φράγκων.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΦΡΙΚΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΠΟΝ ΤΗΣ ΣΥΜΦΟΡΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6. (Πρακτορεῖον «Τρανζόσεαν»).— Αὐστηρὰ μέτρα δικαστικὰ καὶ στρατιωτικὰ λαμβάνονται διὰ τὰς πλημμυροπαθεῖς περιφερείας δημιουργοῦντα κατάστασιν ἀνάλογον πρὸς τὴν κατάστασιν πολιορκίας. Στρατεύματα κινητοποιοῦνται περὶ τὰς πλημμυροπαθεῖς περιφερείας ἀποκλείοντα τὴν ἐπιδρομὴν κακοποιῶν στοιχείων. Βεβαιοῦται ὅτι κλέπται τινὲς συλληφθέντες κατεδικάσθησαν εἰς τὴν ὑστάτην τῶν ποινῶν καὶ ἐξετελέσθησαν ἀμέσως. Τὰ δὲ δικαστήρια ἐπιβάλλουν αὐστηροτάτας ποινὰς εἰς πάντα φωρώμενον ὅτι ἐπιδιώκῃ νὰ κλέψῃ ἢ ὁπωσδήποτε νὰ παραβλάψῃ τοὺς πλημμυροπαθεῖς. Ἡ κατάστασις τῶν πλημμυροπαθῶν ἐπιδεινοῦται ὁλονέν. Μητέρες τινὲς αἵτινες ἔχασαν τὰ τέκνα των παρεφρόνησαν. Ὑπάρχουν φόβοι ἐπιδημιῶν. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Δημοσίων Ἔργων Περνὸ κατὰ τὴν περιοδείαν του εὑρίσκεται πρὸ ἀλλόφρενος πληθυσμοῦ ὅστις ζητεῖ παντὸς εἴδους περίθαλψιν. Οἱ ἄστεγοι ὑπερβαίνουν τὰς 6 χιλιάδας. Ἡ Παρισινὴ «Σουάρ» βεβαιοῖ ὅτι οἱ πνιγέντες ὑπερβαίνουν τοὺς ἑπτακοσίους. Ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Ντυμέργκ ἀπεχαιρέτησεν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τὸν κ. Ταρντιὲ ὅστις ἀνεχώρησε διὰ τὴν Νότιον Γαλλίαν.

ΕΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ ΑΠΕΤΥΧΟΝ ΑΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑΙ ΑΠΟΠΕΙΡΑΙ

ΑΙ ΕΝΕΡΓΗΘΕΙΣΑΙ ΕΝΤΑΥΘΑ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 6. (Πρακτ. Ρώϋτερ). — Κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν τῶν κομμουνιστικῶν διαδηλώσεων συγκρούσεις μεταξὺ κομμουνιστῶν καὶ ἀστυνομίας ἐσημειώθησαν εἰς Λονδῖνον, Μάντζεστερ, Γλασκώβην καὶ Δουβλῖνον ὅπου τέσσαρες διαδηλωταὶ ἐτραυματίσθησαν ἐλαφρῶς.

Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, παρὰ τὰ ἐκτάκτως αὐστηρὰ μέτρα ἐσημειώθησαν συγκρούσεις ὡς καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας Ἀμερικανικὰς πόλεις. Εἰς τὴν Οὐασιγκτῶνα ἡ ἀστυνομία ἐχρησιμοποίησε δακρυγόνα ὅπως διασκορπίσῃ τοὺς διαδηλωτάς.

ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 6. (Πρακτ. «Τρανζόσιαν»). — Αἱ κομμουνιστικαὶ προσπάθειαι πρὸς ὀργάνωσιν μαχητικῶν διαδηλώσεων ἐκ μέρους τῶν ἀνέργων σήμερον ἐσημείωσαν πλήρη ἀποτυχίαν. Ἀπόπειραι μικροταραχῶν κατεστάλησαν. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐνήργησαν ἐπιθέσεις μὲ γκλόμπ διασκορπίσαντες τοὺς διαδηλωτάς, οἵτινες πρὸς στιγμὴν ἔρριψαν λίθους. Οἱ ἀστυνομικοὶ εὑρέθησαν οὕτω εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ πυροβολήσουν τραυματίσαντες τρεῖς ἐκ τῶν διαδηλωτῶν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6. (Ἀσύρμ.). — Ἡ κομμουνιστικὴ ἡμέρα διῆλθεν ἐν ἠρεμίᾳ.

Οἱ κομμουνισταὶ δὲν προέβησαν χθὲς εἰς καμμίαν σοβαρὰν ἀπόπειραν, ἐκτὸς μιᾶς συγκεντρώσεως ἔξωθι τοῦ δημαρχείου καθ' ἣν συνελήφθησαν οἱ: Ν. Κουτσούρης, Τ. Κούτσης, Σ. Μόμερης, Κ. Ἀρβανιτάκης, Δ. Τσαρδάρης, Ο. Σομετζιάν, Η. Σαββίδης, Α. Ἀρμπατσουδιάν, Δ. Πανταλέων, Κ. Λαζίδης, Κ. Ἀδαμίδης, Χ. Κόντος, Σ. Ἰβάνωφ, Μ. Ἀφεντάκης, Α. Κλάρας, Α. Τριτερίδας, Ε. Τσιπούρας, Δ. Μεγαλείδης, Δ. Καπετανάκος, Α. Βασιλειάδης, Δ. Λαμπρόπουλος, Δ. Παπαρρήγας, Δ. Βαστέας, Δ. Λαμίδης, Α. Χριστόφας, Δ. Δεναξᾶς, Δ. Ξηροκωνσταντίνου, Ι. Εὐθυμίου, Ο. Γαππαριάν, Α. Ἀστινιάν, Γ. Δάφνης, Χ. Καράμπελας, Δ. Ἀκριβός, Δ. Σταμελᾶκος, Π. Καρακόλιας, Π. Παχίδης, Π. Ἀναστασιάδης, Αὔρα καὶ Πέρσα Βλάσση, Λουΐζα Ντέγκελ, Λουΐζα Α. Ἀποστόλου, Ἔλλη Πετρίδη.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΧΑΡΤΟΥ

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν διαμαρτυριῶν τῶν ὑπαλληλικῶν ὀργανώσεων, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν προέβη εἰς τὰς ἑξῆς ἀνακοινώσεις:

«Αἱ ὑπαλληλικαὶ ὀργανώσεις μοῦ διετύπωσαν καὶ προφορικῶς καὶ ἐγγράφως τὰ αἰτήματά των. Πλεῖστα τούτων ἐγένοντο δεκτὰ καὶ περιελήφθησαν εἰς τὸ κατατεθησόμενον σχέδιον νόμου, μερικὰ μάλιστα εἶχον περιληφθῇ ἤδη εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καταρτισθὲν προσχέδιον. Εἶναι ἀληθές, ὅτι τὰ δύο κύρια αἰτήματα τῶν ὑπαλληλικῶν ὀργανώσεων, ἡ ἐκπροσώπησις δηλαδὴ τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὰ διοικητικὰ Συμβούλια τῶν ὑπουργείων δι' ἀντιπροσώπων αἱρετῶν καὶ ἡ ἀφαίρεσις πάσης πειθαρχικῆς ἐξουσίας ἀπὸ τοὺς ὑπουργούς, δὲν ἔγιναν δεκτά. Ἐπὶ τῶν σημείων ἄλλωστε τούτων, αἱ ἀπόψεις τῆς Κυβερνήσεως ἦσαν ἀπὸ πολλοῦ γνωσταὶ εἰς τοὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους εἰς τοὺς ὁποίους ἐπανειλημμένως εἶχε τονισθῆ ὅτι κατηγορηματικῶς ἀποκρούονται. Οἱ λόγοι τῆς ἀποκρούσεως ταύτης εἶναι τόσον προφανεῖς ὥστε νὰ μὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ τονίσω τὸ ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον θὰ εἶχεν ἐπὶ τῆς ὅλης λειτουργίας τοῦ Κράτους ἡ ἀποδοχὴ τῶν ἀνωτέρω αἰτημάτων. Ἐπιφυλάσσεται ἄλλωστε ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν ν' ἀναπτύξῃ ἐν πλάτει τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους εἶναι στερρῶς ἀποφασισμένη νὰ μὴ δεχθῇ οὐδὲ κατὰ κεραίαν οἱανδήποτε ἀλλαγὴν εἰς τόσον θεμελιώδεις γραμμάς. Ὁ τρόπος τῆς συγκροτήσεως καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῆς ιαλῆς λειτουργίας τῆς Κρατικῆς μηχανῆς δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀποτελέσουν ἀντικείμεα λύσεων συμβιβαστικῶν καὶ θέματα οἱονδήποτε διαπραγματεύσεων.

Τὰ πλεῖστα ὅμως ἐκ τῶν λοιπῶν αἰτημάων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, τὰ σχετικὰ ὲ τὸν καταστατικὸν χάρτην ἔχουν γίνει δετά. Τοῦτο δὲ καὶ μόνον ἀποδεικνύει τὴν εἰικρινῆ ἐπιθυμίαν τῆς Κυβερνήσεως ν' ἀνανωρίσῃ καὶ ν' ἀποδώσῃ τὸ δίκαιον ἐκεῖ ὅπου ρέπει. Καὶ ἀπαριθμῶ:

Καθιεροῦται ἡ διὰ διαγωνισμοῦ εἴσοδος ἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν. Ἀσφαλίζεται ἡ ονιμότης καὶ δι' ἄλλων μὲν διατάξεων, ἀλλ' δίᾳ διὰ τῆς συγκροτήσεως τῶν Διοικητικῶν ιμβουλίων ἐξ ἰσοβίων καὶ μονίμων δημοσίν λειτουργῶν ἄνευ τῆς συμμετοχῆς μὴ μομων ὑπαλλήλων, καίτοι τὸ Σύνταγμα ἐπιίλλει τὴν συγκρότησιν τῶν Συμβουλίων καὰ τὰ 2)3 μόνον ἐκ μονίμων ὑπαλλήλων.

Ηὐξήθησαν αἱ ἀναρρωτικαὶ ἄδειαι μετὰ λήρων ἀποδοχῶν εἰς τὸ διπλάσιον, ἀπὸ 6 ηνῶν εἰς 1 ἔτος.

Ἀνεγνωρίσθη ὡς δικαίωμα τῶν δημοσίων αλλήλων ἡ λῆψις μηνιαίας κανονικῆς ἀδεί κατ' ἔτος μὲ πλήρεις ἀποδοχάς.

Εἰσάγεται διὰ πρώτην φορὰν γενικῶς ἡ τάστασις τῆς διαθεσιμότητος. Πρέπει νὰ ηνηθῇ ὅτι, μετὰ τὴν πάροδον ἑνὸς ἔτους ἀναρρωτικῇ ἀδείᾳ, ὁ ἀσθενῶν ὑπάλληλος ναται νὰ παραμείνῃ ἐν διαθεσιμότητι ἐπὶ ὁλόκληρον ἔτος, λαμβάνων ὁλόκληρον τὸν σθόν. Ὁ ἀσθενῶν ὑπάλληλος ἑπομένως θὰ ναται ἐπὶ δύο ὁλόκληρα ἔτη νὰ λαμβάνῃ όκληρον τὸν μισθόν του χωρὶς νὰ ἐργάαι.

Εἰς τὸν ἀσθενοῦντα ὑπάλληλον καὶ τὰ μέ τῆς οἰκογενείας του θὰ παρέχεται ἰατρινοσοκομειακὴ καὶ σανατοριακὴ περίθαλ, ἔκτακτα θεραπευτικὰ μέσα καὶ φάρμα-

Αἱ τελευταῖαι παροχαὶ θὰ γίνωνται ἐξ εἰοῦ Ταμείου ἀσφαλίσεως τοῦ ὁποίου τὸ μεύτερον βάρος θὰ ἐπιρριφθῇ εἰς τοὺς ὤς τοῦ Κράτους.

Η ὑποχρέωσις τῶν ὑπαλλήλων ἀπέναντι Ταμείου συνίσταται εἰς κράτησιν 1 ο)ο τοῦ μισθοῦ των, ποσοῦ δηλαδὴ ἐντελῶς μάντου ἀπέναντι μάλιστα τῶν εὐεργετηων τῶν ὁποίων θὰ τύχῃ. Καὶ ἐζήτησαν τὴν κατάργησιν τῆς κρατήσεως ταύτης ημόσιοι ὑπάλληλοι. Καὶ εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἔγινε δεκτὸν τὸ αἴτημά των. Ἀλλὰ δὲν νται νὰ ἰσχυρίζωνται ὅτι δὲν ἀποτελεῖ δὸν ὁριστικὸν βῆμα διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἀναγκῶν νοσηλείας τῶν ὑπαλλήλων καὶ οἰκογενειῶν των ἡ ἵδρυσις τοῦ Ταμείου, τὰ 17 περίπου ἑκατομμύρια τὰ ὁποῖα βαρύνουν κατ' ἔτος τὸ Κράτος.

Ἐπετράπη ἐξ ἄλλου εἰς τοὺς δημοσίους ὑήλους ν' ἀσκοῦν καὶ ἄλλα ἔργα, πλὴν δημοσίας των λειτουργίας καὶ δὴ ἐπ' ἀῆ, ἐφ' ὅσον ἐννοεῖται, δὲν πρόκειται περὶ ν ἀντικειμένων εἰς τὴν εἰδικὴν ἑκάστου εσίαν.

Ἠσφαλίσθη ἡ προστασία τῶν ὑπαλλήλων κατὰ τῶν αὐθαιρέτων μεταθέσεων. Διὰ πρώτην φορὰν γενικῶς καθίσταται ὑποχρεωτικὴ ἡ προαγωγὴ τῶν ὑπαλλήλων κατωτέρω τοῦ βαθμοῦ τοῦ εἰσηγητοῦ ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς κενώσεως θέσεως.

Ἀνεγνωρίσθη ὡς δικαίωμα τῶν ὑπαλλήλων νὰ λαμβάνουν γνῶσιν τῶν ἀτομικῶν των φακέλλων, ὥστε ἐν περιπτώσει οἱασδήποτε ἀδικίας εἰς βάρος των νὰ ἔχουν πλήρη τὰ στοιχεῖα προσφυγῆς εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας πρὸς ἐπανόρθωσιν παντὸς εἰς βάρος των ἀδικήματος.

Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς δικαίας ἀσκήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας, ἐτέθη διάταξις προβλέπουσα τὴν ἔκδοσιν εἰδικῆς πειθαρχικῆς δικονομίας, οὕτως ὥστε καὶ τὸ στάδιον τῆς προδικασίας καὶ τὸ στάδιον τῆς διαδικασίας νὰ παρέχουν πᾶσαν δυνατὴν ἐγγύησιν ὀρθῆς ἐξασκήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας καὶ προστασίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Καὶ τέλος ἐτέθησαν λίαν εὐεργετικαὶ διατάξεις ὑπὲρ τῶν παθόντων ἐν ὑπηρεσίᾳ.

Ἐξ ὅσων σᾶς ἀνεκοίνωσα, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ πεισθῆτε ὅτι ἡ μομφὴ περὶ ἀνθυπαλληλικότητος τοῦ κυβερνητικοῦ νομοσχεδίου εἶναι τοὐλάχιστον ἄδικος. Δὲν ἦτο ὅμως δυνατὸν οὔτε τὰ ὅρια τῆς πληρωμῆς πλήρων ἀποδοχῶν νὰ εὐρυνθοῦν περισσότερον, οὔτε νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἰδέα ὅτι ἔπρεπε διὰ λεπτομερῶν διατάξεων νὰ καθορισθοῦν ὅλα τὰ παραπτώματα εἰς τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ὑποπέσουν οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὅλαι αἱ ἀντίστοιχοι ποιναί. Θὰ ἤμην ἄλλωστε πρόθυμος νὰ μοῦ ἐδίδετο ἕνα τέτοιο σχέδιον πειθαρχικοῦ δικαίου διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ αἴτημα τοῦτο ἦτο τοὐλάχιστον παράδοξον. Αἱ ἀνακοινώσεις μου ἀποβλέπουν μόνον εἰς τὰ κατὰ τοῦ καταστατικοῦ χάρτου στρεφόμενα παράπονα. Ὅσα μοῦ ὑπεβλήθησαν δὲν τὰ ἐξήτασα, ὅπως ἀναγράφεται, μὲ πνεῦμα, ἀνθυπαλληλικόν. Δὲν ἐλησμόνησα τὴν προέλευσίν μου ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἐμφορούμενος δὲ ἀκόμη ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς παλαιοτέρας μου δημοσίας ὑπηρεσίας, δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω, ὅτι αἱ διὰ τοῦ καταστατικοῦ χάρτου βάσεις ἀποτελοῦν σπουδαιότατον ἀπόκτημα διὰ τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς καὶ τὴν σταθερὰν βάσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας αὐτοί, ὄργανα τοῦ Κράτους, ὀφείλοντες ν' ἀποτελοῦν καὶ ἀποτελοῦντες ἐπίλεκτον τάξιν πολιτῶν, συναισθανόμενοι καὶ τὰ καθήκοντά των ἀπέναντι τοῦ Κράτους καὶ τὰς δυσχερείας καθ' ὧν ὁ μικρός μας καὶ πτωχός μας τόπος παλαίει, ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ ἀναγνωρίσουν ὅτι εἰς τὸ κεφάλαιον τὸ ὁποῖον θίγουν αἱ σημεριναί μου ἀνακοινώσεις, τὸ Κράτος κάμνει παραπάνω καὶ ἀπ' ὅ,τι ὤφειλε καὶ ἀπ' ὅ,τι ἠδύνατο νὰ πράξῃ. Ἔχω ἄλλωστε βαθεῖαν τὴν πεποίθησιν ὅτι, εἰς τὴν ἀναγνώρισιν ταύτην δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ὠθήσῃ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους προσεκτικωτέρα μελέτη τῶ διατάξεων τοῦ κυβερνητικοῦ νομοσχεδίου».

ΣΥΜΠΡΑΞΙΣ ΕΡΓΑΤΩΝ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΚΑΙ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΝ

Κατὰ πληροφορίας μας κατόπιν σχετικῶν συνεννοήσεων μεταξὺ τῶν συνομοσπονδιῶν Ἐπαγγελματιῶν, Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ Ἐργατῶν, ἀπεφασίσθη ὅπως αἱ διοικήσεις αὐτῶν κατέλθουν εἰς κοινὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Κατὰ τὰς ἰδίας μας πληροφορίας πρόκειται ἐντὸς τῆς ἡμέρας νὰ ἐκδοθοῦν καὶ ἀνακοινωθέντα διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἀναγγέλλεται ἡ ἐπίτευξις τῆς συμφωνίας καὶ αἱ λεπτομέρειαι τοῦ διεξαχθησομένου ἀγῶνος.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΤΡΕΪΤ

Κατὰ νυκτερινὸν τηλεγράφημα ἐκ τῆς ἐν Φαλήρῳ οἰκίας τοῦ καθηγητοῦ κ. Γερουλάνου ἡ κατάστασις τοῦ ἐκεῖ νοσηλευομένου κ. Γ. Στρέϊτ παρουσίασε χθὲς σημαντικὴν βελτίωσιν.

Η ΝΕΑ ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΤΙΡΑΝΑ, 6. (Ἀσύρμ.). — Σήμερον τὴν πρωΐαν ἐσχηματίσθη Κυβέρνησις ὑπὸ τὸν κ. Παντελῆν Βαγγέλην.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΔΙΑΤΙ ΑΠΕΠΕΜΨΕ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΤΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔδωκε χθὲς πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὸν Τύπον ἀνοικτὴν ἐπιστολήν του πρὸς τοὺς ἐργάτας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, ἔχουσαν ἐπὶ λέξει οὕτω:

«Ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ τοῦ Πρωθυπουργοῦ πρὸς τὸν ἐργατικὸν κόσμον».

»Ἐπιθυμῶ ν' ἀπευθυνθῶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν ἐργατικὸν κόσμον, διότι μὲ τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας σας περιῆλθον εἰς σύγκρουσιν, ἡ ὁποία καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν μετ' αὐτῶν συνεννόησιν τῆς Κυβερνήσεως.

»Γνωρίζω πόσον ἐνδιαφέρει τὸν ἐργατικὸν κόσμον τὸ ζήτημα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Ἐγνώριζα τοῦτο καὶ ὅταν ἐπανῆλθον πρὸ δύο ἐτῶν εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν τῆς Ἑλλάδος. Πολλοὶ ἄλλως τε ἐκ τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου ἐπέστησαν ἐπ' αὐτοῦ τὴν προσοχήν μου τότε καὶ ἐζήτησαν ν' ἀποσπάσουν παρ' ἐμοῦ σχετικὴν ὑπόσχεσιν κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν τῆς 19 Αὐγούστου.

»Ἠρνήθην ἀπολύτως νὰ ὁμιλήσω ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἰς τὸν προγραμματικόν μου λόγον τῆς 22ας Ἰουλίου 1928 καὶ ν' ἀναλάβω καμμίαν σχετικὴν ὑποχρέωσιν, γνωρίζων τὴν σπουδαιότητα τοῦ ζητήματος καὶ μὴ δυνάμενος πρὸ τῆς ἐμβριθοῦς αὐτοῦ μελέτης νὰ δώσω ἐλπίδας αἱ ὁποῖαι κατόπιν θ' ἀπεδεικνύοντο, ἴσως, δυσεκπλήρωτοι, ἴσως δὲ καὶ ὅλως ἀνεκπλήρωτοι.

»Δὲν ἔλειψα ὅμως νὰ μελετήσω τὸ ζήτημα μετὰ τὰς ἐκλογὰς καὶ ἡ μελέτη αὕτη μὲ ἤγαγεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι παρὰ τὰς μεγάλας δυσχερείας ποὺ παρουσιάζει ἡ λύσις ἑνὸς τοιούτου ζητήματος, ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐπιδιωχθῇ τὴν λύσιν αὐτοῦ ἄνευ περαιτέρω ἀναβολῆς. Ἐκ συνεννοήσεως δὲ μὲ τὸν κ. Βουρλούμην ἀνεθέσαμεν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τὴν σύντονον μελέτην τοῦ ζητήματος, ὅπως ἐξακριβωθῇ τὸ δυνατὸν τῆς λύσεως αὐτοῦ, καὶ ἐνδεχομένως τὴν σύνταξιν σχετικοῦ προσχεδίου.

»Πρὶν ἐν τούτοις συμπληρωθῇ ἡ μελέτη αὕτη, ἠρνήθην καὶ κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν νὰ ἀναλάβω ὡρισμένην τινὰ ὑποχρέωσιν περὶ τῆς εἰς ὡρισμένον χρόνον ὑποβολῆς σχετικοῦ νομοσχεδίου, εἰς δὲ τὸν προγραμματικὸν λόγον μου τῆς 7ης Ἀπριλίου 1929 ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἀφοῦ ἀνεκοίνωσα ὅτι συνετάχθη ἤδη προσχέδιον νόμου συμπληροῦν ἐπὶ τὸ δικαιότερον διὰ τὸν ἐργατικὸν κόσμον τὸν ἰσχύοντα νόμον περὶ ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῶν ἀτυχημάτων τῆς ἐργασίας καὶ καθιεροῦν τὴν ἀσφάλειαν κατὰ τῶν ἐπαγγελματικῶν κινδύνων καὶ ὅτι τὸ προσχέδιον τοῦτο ὑπεβλήθη ἔκτοτε εἰς τὰς ἐργατικὰς καὶ ἐργοδοτικὰς ὀργανώσεις διὰ νὰ ἀκουσθῇ ἡ γνώμη των, καὶ οὕτω ἡ σύνταξις τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου καταστῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀρτιωτέρα, προσέθεσα: «Δὲν πρέπει ἄλλως τε νὰ νομίζωμεν, ὅτι διὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου ἐξαντλεῖται ἡ μέριμνα, τὴν ὁποίαν ὀφείλουν νὰ ἐπιδεικνύουν τὸ Κράτος καὶ ἡ Κοινωνία διὰ τὴν διηνεκῆ βελτίωσιν τῆς ζωῆς τῶν ἐργατῶν. Ἡ μέριμνα αὕτη θὰ παραμείνῃ ἀτελὴς ἐφ' ὅσον δὲν ἐγκαθιδρύσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἀσφάλειαν κατὰ τῆς ἀσθενείας, τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν, τοῦ γήρατος καὶ τοῦ θανάτου.»

»Ἡ δήλωσίς μου αὕτη ἀπετέλει βέβαια ἀναγνώρισιν ὑφισταμένου κακοῦ, ἀλλὰ δὲν ἔδιδε καμμίαν ὑπόσχεσιν τῆς ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας θεραπείας τοῦ κακοῦ τούτου. Ἐν τούτοις ἡ μελέτη τοῦ ζητήματος ἐσυνεχίσθη ἄνευ διακοπῆς ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ὅταν κατηρτίσθη τὸ σχετικὸν προσχέδιον ἀπεστάλη τοῦτο κατὰ τὸ θέρος τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰς τὸ ἐν Γενεύῃ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας, μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως ὑποβληθῇ εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα καὶ μᾶς δοθῇ ἡ γνώμη αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ εἰρημένου προσχεδίου.

»Τὸ ἁρμόδιον Τμῆμα τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου τῆς Ἐργασίας ὑπέβαλεν εἰς ἐμπεριστατωμένην μελέτην τὸ ἑλληνικὸν προσχέδιον καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐπέστρεψεν αὐτὸ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μὲ τὰς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις καὶ τὰς συνιστωμένας τροποποιήσεις. Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπωφελουμένη τῶν φώτων τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Γενεύης ὑπέβαλε τὸ προσχέδιόν της εἰς λεπτομερῆ ἀναθεώρησιν καὶ κατήρτισε κατὰ τὰς ἀρχὰς Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. τὸ ὁριστικὸν ὑπηρεσιακὸν προσχέδιον, ὅπερ ἀπεστάλη εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον, ὅπως ἐκτυπούμενον διανεμηθῇ εἰς τὰς ἐργοδοτικὰς καὶ ἐργατικὰς ὀργανώσεις, ἵνα μελετηθῇ ἐπισταμένως ὑπ' αὐτῶν καὶ ὑποβληθοῦν εἰς τὸ ὑπουργεῖον αἱ παρατηρήσεις των. Μετὰ τοῦτο σκοπὸς ἡμῶν εἶνε νὰ προκαλέσωμεν κοινὰς συνεδριάσεις ἀντιπροσώπων τοῦ ἐργατικοῦ καὶ ἐργοδοτικοῦ κόσμου, ὅπως, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐμοῦ τοῦ ἰδίου, συζητηθοῦν κατ' ἀντιμωλίαν αἱ ἀντίθετοι ἀπόψεις ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν. Μόνον δὲ μετὰ τοῦτο θὰ συνταχθῇ τὸ ὁριστικὸν νομοσχέδιον, ὅπερ ὑπ' εὐθύνῃ τῆς Κυβερνήσεως θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἵνα, ἀφοῦ ὑποστῇ καὶ τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπεξεργασίαν, ψηφισθῇ καὶ ἰσχύσῃ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

“ΣΑΣ ΣΥΝΙΣΤΩ ΝΑ ΜΗ ΠΑΡΑΣΥΡΘΗΤΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΗΜΑΓΩΓΟΥΣ„

»Ἡ ἁπλῆ καὶ ξηρὰ ἔκθεσις τῶν γεγονότων τούτων ἀποδεικνύει ὅτι εἰς τὸ ζήτημα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἡ Κυβέρνησις ὄχι μόνον δὲν ἠθέτησεν ὑποσχέσεις της, ἀλλὰ καὶ προέβη, μὲ ὅλον τὸ ἐνδιαφέρον, ἀλλὰ καὶ τὴν σοβαρότητα ποὺ ἔχει τὸ ζήτημα, εἰς τὴν παρασκευὴν τοῦ ἀναγκαίου νομοσχεδίου.

»Ὅταν πρὸ δύο ἑβδομάδων ἐρωτηθεὶς ἂν τὸ νομοσχέδιον τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν παροῦσαν σύνοδον τῆς Βουλῆς, ἥτις, ἐπιδιώκεται νὰ τερματισθῇ κατὰ τὸ τέλος τοῦ παρόντος μηνός, ἀπήντησα ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε δυνατὸν καὶ ὅτι μόνον εἰς τὴν προσεχῆ σύνοδον τοῦ Ὀκτωβρίου θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ὑποβληθῇ τοῦτο, ἡ Διοίκησις τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν ἐξέδωκε ψήφισμα διὰ τοῦ ὁποίου, ἐξ ἀφορμῆς τῆς δηλώσεώς μου ταύτης, καταγγέλλεται ἡ Κυβέρνησις ὅτι «ἐνέπαιξε τὴν ἐργατικὴν τάξιν» καὶ ἐζητήθη «ἡ ἄμεσος κατάθεσις τοῦ ἀσφαλιστικοῦ κώδικος ἐν τῷ συνόλῳ του εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον».

»Ἡ Διοίκησις τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν ἐζήτησε μετὰ τοῦτο νὰ μὲ ἴδῃ, διὰ νὰ μοῦ ὁμιλήσῃ περὶ τοῦ ζητήματος τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Ἐσκέφθην ἂν ἐπετρέπετο νὰ τῆς ὁρίσω συνέντευξιν πρὶν ἀναγνωρίσῃ προηγουμένως, ὅτι ἡ συμπεριφορὰ τῆς Κυβερνήσεώς μου εἰς τὸ ζήτημα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, μὴ ἀποτελοῦσα ἀθέτησιν κυβερνητικῶν ὑποσχέσεων, δὲν δύναται νὰ χαρακτηρίζεται ὡς ἐμπαιγμὸς τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

»Κατέληξα νὰ δεχθῶ τὸ περασμένον Σάββατον τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον. Πρὶν ὅμως εἰσέλθω εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ζητήματος ὑπενθύμισα ὅτι εἰς μὲν τὸν προγραμματικὸν λόγον μου κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς οὐδεμίαν μνείαν ἔκαμα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, εἰς δὲ τὸν προγραμματικὸν λόγον τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν περιωρίσθην εἰς τὴν ἀνωτέρω παρατιθεμένην δήλωσιν καὶ ἐζήτησα ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Συνομοσπονδίας ν' ἀναγνωρίσουν ὅτι ἡ ἀναβολὴ τῆς ὑποβολῆς τοῦ νομοσχεδίου τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων εἰς τὴν προσεχῆ σύνοδον τῆς Βουλῆς δὲν ἀποτελεῖ οὔτε ἀθέτησιν ὑποσχέσεως, οὔτε ἐμπαιγμόν, ἑπομένως τῆς ἐργατικῆς τάξεως καὶ προσέθεσα ὅτι ἂν δὲν γίνῃ ἡ ἀναγνώρισις αὕτη δὲν δύναμαι νὰ συνεχίσω μετ' αὐτῶν τὴν συζήτησιν. Ἐπειδὴ οἱ διοικοῦντες τὴν Συνομοσπονδίαν ἠρνήθησαν νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὴν αἴτησίν μου ταύτην ἠρνήθην νὰ συζητήσω μετ' αὐτῶν, καὶ ἀφοῦ τοὺς παρέπεμψα νὰ ἐκθέσουν ὅ,τι ἔχουν νὰ εἴπουν πρὸς τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον ἀπεσύρθην εἰς τὸ ἰδιαίτερον γραφεῖόν μου. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Συνομοσπονδίας σας, ἀντὶ νὰ περιορισθοῦν εἰς τὸ νὰ καταγγείλουν τὸν πρωθυπουργὸν ὅτι ἠρνήθη νὰ συζητήσῃ πρὸς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι τὸν καταγγέλλουν ὡς ἀθετοῦντα τὰς ὑποσχέσεις του καὶ ἐμπαίζοντα τὸν ἐργατικὸν κόσμον, ζητοῦν νὰ παραστήσουν ὅτι ἡ Κυβέρνησις γινομένη ὄργανον τῶν κεφαλαιοκρατῶν ζητεῖ νὰ θάψῃ τὸ ζήτημα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

»Διὰ τοῦτο αἰσθάνομαι τὸ καθῆκον, ἀφοῦ δὲν δύναμαι νὰ συνεννοηθῶ μὲ τοὺς διοικοῦντας τὴν Συνομοσπονδίαν τῶν Ἐργατῶν νὰ ἀπευθυνθῶ διὰ τῆς παρούσης ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς βεβαιώσω, ὅτι ὅσοι τοὺς λέγουν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ νὰ θάψῃ τὸ ζήτημα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων τοὺς λέγουν ψέμματα.

»Ἡ μὴ ὑποβολὴ μέχρι σήμερον τοῦ νομοσχεδίου δὲν δύναται ἀπὸ κανένα καλῆς πίστεως ἄνθρωπον νὰ ἀποδοθῇ εἰς κακὴν θέλησιν τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ ζήτημα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων εἶνε τόσον μεγάλο καὶ σοβαρόν, ὥστε νὰ ἠμπορῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι παρουσιάζουσα τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον εἰς τὴν προσεχῆ σύνοδον τῆς Βουλῆς θὰ πραγματοποιήσῃ ἀληθινὸν κατόρθωμα.

»Μόνον δημαγωγοὶ ἠμποροῦν νὰ ἐγκαλοῦν τὴν Κυβέρνησιν ὡς ἐμπαίζουσαν τὸν λαὸν διότι δὲν κατώρθωσε μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἀπριλίου νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον.

»Σᾶς συνιστῶ νὰ μὴ παρασυρθῆτε ἀπὸ τοὺς δημαγωγούς. Θὰ ἦτο ἔγκλημα καὶ πρὸς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας καὶ πρὸς τὴν ἐργατικὴν κυρίως τάξιν ἂν παρουσιάζαμεν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον μὴ ἐπαρκῶς μελετημένον, μὴ στηριζόμενον ἐπὶ ἀσφαλῶν καὶ στερεῶν βάσεων διὰ νὰ ρίψωμεν ἁπλῶς στάκτην εἰς τὰ μάτια τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου, μὲ τὸν βέβαιον κίνδυνον νὰ ἱδρύσωμεν ἕνα ταμεῖον κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, ὅπερ θὰ ἐχρεωκοποῦσεν ὕστερα ἀπὸ ὀλίγον χρονικὸν διάστημα διὰ νὰ ρίψῃ τὴν ἐργατικὴν τάξιν εἰς πραγματικὴν ἀπελπισίαν.

ΕΛ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ»

ΑΙ ΣΗΜΕΡΙΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ

ΕΝΤΟΝΟΙ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἡ προαγγελθεῖσα γενικὴ συγκέντρωσις τῶν ὑπαλλήλων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς θὰ γίνῃ ἀπόψε τὴν 7ην μμ. εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια». Παρόμοιαι συγκεντρώσεις θὰ γίνουν καθ' ἅπαν τὸ Κράτος.

Ἡ Ἕνωσις Δημοσίων Ὑπαλλήλων Ἀθηνῶν ἀπηύθυνε πρὸς τὰ μέλη της προκήρυξιν διὰ τῆς ὁποίας καλεῖ τούτους ὅπως παρευρεθοῦν εἰς τὴν συγκέντρωσιν, ἔχουσαν σκοπὸν τὴν διατύπωσιν διαμαρτυρίας διὰ τὰς ἀτελειώτους παρελκύσεις τῶν ζητημάτων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἐπίσης ἡ Συνομοσπονδία τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἀποψινῶν συγκεντρώσεων ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους τὴν κάτωθι προκήρυξιν:

«Δημόσιοι ὑπάλληλοι,

Ὕστερα ἀπὸ εἰκοσάμηνον ἐμπαιγμὸν καὶ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, ἐμπαιγμὸν ποὺ ἐξειλίχθη εἰς ὅλας αὐτοῦ τὰς φάσεις τῶν μελετῶν, ὑποσχέσεων, ἀναβολῶν καὶ διαψεύσεων, ἐπιτροπῶν καὶ παρελκύσεων, καλούμεθα σήμερον νὰ διεκδικήσωμεν ὅ,τι μᾶς ἀνήκει, διὰ τῆς ὡργανωμένης μας δυνάμεως, τοῦ μόνου μέσου ποὺ μᾶς ἀπέμεινε.

Βλέπομεν σήμερον καθαρὰ ὅτι αἱ μελέται, αἱ ὑποσχέσεις, αἱ ἀναβολαί, αἱ ἐπιτροπαί, τὰ ἐξαμηνιαῖα ἀποτελέσματα τῶν προϋπολογισμῶν, δὲν ἦσαν τίποτε ἄλλο παρὰ καθαραὶ προφάσεις, προφάσεις ποὺ κατέληξαν εἰς τὴν ἄρνησιν ὅταν ἀπογυμνωμένη πλέον καὶ ἡ παροῦσα Κυβέρνησις δὲν ἔχῃ νὰ ἀντιτάξῃ νέα ἐπιχειρήματα καὶ νέα μέσα παρελκύσεων.

Βλέπομεν ἐπίσης σήμερον ὅτι παρεσκευάσθη συστηματικὴ ἡ στιγμὴ αὐτὴ τῆς ἀρνήσεως ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τῆς καταγγελίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὴν κοινὴν γνώμην ὅτι οὗτοι εἶνε ἡ αἰτία τῆς κακοδαιμονίας καὶ κακοδιοικήσεώς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Δι' ὅλα αὐτὰ τὰ τεχνάσματα ἡ Συνομοσπονδία Δημοσίων Ὑπαλλήλων ἔρχεται ἤδη διὰ τῶν συγκαλουμένων γενικῶν συγκεντρώσεων σήμερον νὰ διαφωτίσῃ τὸν λαὸν ὅτι ἡ αἰτία τῆς κακοδαιμονίας καὶ κακοδιοικήσεώς του δὲν εἶνε οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἀλλὰ ἡ πολιτικὴ τῶν ἑκάστοτε Κυβερνήσεων ποὺ ἐπιβαρύνουν διὰ τῆς ἐμμέσου φορολογίας τοὺς δυνατωτέρους ὤμους καὶ ἀφίνουν ἀσύδοτον τὸ Κεφάλαιον καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἀντιτάξῃ τὴν ὡργανωμένην δύναμιν τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὴν ἄρνησιν τοῦ ἐργοδότου των.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι,

Ὅλαι αἱ ἀρχικαὶ ὑποσχέσεις καὶ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως κατέληξαν εἰς τὴν ἄρνησιν καὶ εἰς τὴν συστηματικὴν προσπάθειάν της ὅπως καλλιεργήσῃ παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ σύγχυσιν καὶ δυσμένειαν ἐναντίον τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀφαιρέσῃ ἀπὸ αὐτοὺς καὶ τὰς ὀλίγας ἐλευθερίας ποὺ τοὺς ἐναπέμειναν ὡς πολιτῶν δημοκρατουμένου Κράτους καὶ αὐτὴν τὴν μονιμότητα ἀκόμη.

Ποῦ εἶνε ἡ πρόνοια διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὑγείας τῶν ὑπαλλήλων, ὅταν πεθαίνουν 32 ο)ο φθισικοί;

Ποῦ εἶνε ἡ κατοχύρωσις τῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τὴν διευθυντοκρατίαν, κατοχύρωσιν ποὺ θὰ ἀποκτοῦσαν μόνον διὰ τῶν αἱρετῶν ἀντιπροσώπων των εἰς τὰ πειθαρχικὰ συμβούλια;

Ὁ περίφημος Καταστατικὸς Χάρτης μετὰ δωδεκαετεῖς περιπετείας καὶ μεταμορφώσεις καταλήγει γυμνὸς κάθε διατάξεως ἱκανοποιούσης τὰς ὑπαλληλικὰς διεκδικήσεις εἰς ἕνα κατασκεύασμα ποὺ ὁλοκληρώνει τὸν περιορισμὸν τῶν ἐλευθεριῶν μας ὡς πολιτῶν.

Ποῦ εἶνε τὸ νομοσχέδιον περὶ βελτιώσεως τῶν συντάξεων τὸ ὁποῖον εἶδε τὸ φῶς κατὰ τὰς καλὰς ἡμέρας τῶν ὑποσχέσεων;

Ποῦ εἶνε ἡ διατυμπανισθεῖσα εὐθηνὴ κατοικία τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων;

Ποῦ εἶνε τὸ περιβόητον ἐκεῖνο ἑνιαῖον μισθολόγιον μὲ τὰς μαγικὰς κλίμακας καὶ τοὺς μεγάλους μισθούς;

Τίποτε ἀπὸ αὐτά. Ἀντὶ βελτιώσεως ἔχομεν τοὐναντίον ἐπαύξησιν τοῦ χρονικοῦ ὁρίου ἑκουσίας ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου ἐνῷ ἡ στατιστικὴ ἀποδεικνύει ὅτι οἱ ὑπάλληλοι ὑπὸ τοὺς σημερινοὺς ὅρους ἐργασίας, μισθοδοσίας καὶ διατροφῆς: α') ἀχρηστεύονται εἰς τὸ 43ον—45ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, β') πεθαίνουν εἰς τὸ 47ον — 50ὸν τῆς ἡλικίας των, γ') μέγα μέρος αὐτῶν δὲν προφθαίνει νὰ ζήσῃ καὶ νὰ πάρῃ σύνταξιν, δ') ὅτι ἡ σύνταξις διὰ τοὺς ἐξερχομένους φθάνει κατὰ μέσον ὅρον τὸ γελοῖον ποσὸν τῶν 812 δραχμῶν μηνιαίως.

Διὰ τὸ μισθολόγιον, τὴν βελτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν, τί νὰ εἰποῦμεν; Τὸ φιλοδώρημα, αἱ πέντε - ἓξ δραχμαὶ ἡμερησίως καὶ δι' ἓξ μόνον μῆνας ποὺ μᾶς ἔδωσε τὰ Χριστούγεννα ἡ Κυβέρνησις, ἀπετέλει ἁπλοῦν σαρκασμόν.

Καὶ ἐν τούτοις ὅλη ἡ δημοκοπία γύρω ἀπὸ τὸ ὑπαλληλικὸν ζήτημα, ὅλος ὁ καθημερινὸς ἐπὶ εἰκοσάμηνον θόρυβος περὶ τοὺς καταστατικοὺς χάρτας, τὰ μισθολόγια, τὰς αὐξήσεις, τὰς ἀναγραφομένας πιστώσεις, τὰ σπίτια κτλ., εἶχεν ἕνα πρακτικὸν ἀποτέλεσμα εἰς βάρος τῶν ὑπαλλήλων. Ὁ λαὸς ἀκούων καθημερινῶς νὰ γίνεται λόγος περὶ κυβερνητικῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν ὑπαλλήλων, ἐπίστευεν ὅτι δῆθεν οἱ ὑπάλληλοι ἀπερρόφησαν τὴν προσοχὴν καὶ τὴν εὔνοιαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ κατέφαγον τὸν Προϋπολογισμόν

Δὲν ἀρκεῖ δηλαδὴ ὅτι ἐνεπαίχθημεν. Ἐπεσύραμεν καὶ τὴν ἀντιπάθειαν τοῦ κόσμου.

Ἀχρηστευόμεθα εἰς τὰ 43—45 χρόνια μας ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ Κράτους. Πεθαίνουμε εἰς τὰ 47—50 χρόνια. Δὲν προφθαίνουμε νὰ πάρουμε σύνταξιν. Καὶ ὅταν φθάσουμε ἐρείπια σωματικὰ καὶ ἠθικά, μᾶς περιμένει ἡ σύνταξις τῶν 812 δραχμῶν.

Μᾶς δίδουν μισθοὺς πείνας. Ὅλος ὁ θόρυβος περὶ αὐξήσεων ἦταν μερικὲς δραχμὲς ποὺ μᾶς τὶς πῆραν ἀπὸ τὸ ἄλλο χέρι διὰ τῆς μεθόδου τοῦ σταματήματος τῶν προαγωγῶν.

Συνάδελφοι,

Μετὰ τὸν εἰκοσάμηνον ἐμπαιγμὸν καὶ τὴν καλλιέργειαν ἐναντίον μας τῆς λαϊκῆς δυσφορίας, ἡ Κυβέρνησις ἀπογυμνωθεῖσα κάθε δικαιολογίας ἀρχίζει νὰ μᾶς ἀπειλῇ. Ἀπειλεῖ τὰ ράκη τῶν ἐλευθεριῶν ποὺ μᾶς ἀπέμειναν ὡς πολιτῶν. Ἀπειλεῖ τὴν μονιμότητα. Ἀφοῦ κατεκράτησε τὴν περυσινὴν αὔξησιν, διαγράφει ἤδη τὴν ἀναγραφεῖσαν εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν 1930—31 πίστωσιν.

Καὶ διαγράφει τὴν πίστωσιν αὐτὴν καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δηλώνει ὅτι ἔχει ἐξασφαλίσει 500.000.000 πλεόνασμα.

Διὰ τῆς τοιαύτης πολιτικῆς της ἡ Κυβέρνησις προκαλεῖ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους. Παρεξήγησε τὴν ὑπομονήν μας ἡ Κυβέρνησις. Φαντάζεται ὅτι μᾶς ἀπέλειπε τὸ ψυχικὸν σθένος νὰ διεκδικήσωμεν ἀνδρικῶς ὅ,τι μᾶς ἀνήκει.

Ἐμπρὸς συνάδελφοι,

Ἐμπρὸς ν' ἀγωνισθῶμεν στὸν δύσκολο ἀλλὰ τίμιο καὶ εὐγενικὸ ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀνθρωπινώτερη ζωή, γιὰ τὸ ψωμί μας, γιὰ τὴν ὑγεία μας, γιὰ τὶς πολιτικὲς καὶ συνδικαλιστικὲς ἐλευθερίες μας, γιὰ τὴν ἀξιοπρέπειά μας».

Περαιτέρω ἀναφέρεται ὅτι οἱ ὑπάλληλοι θὰ ἀγωνισθοῦν νὰ ἀποσπάσουν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὰ γνωστὰ αἰτήματα τῶν ἀναφορικῶς πρὸς τὸν καταστατικὸν χάρτην, τὰς ἀδείας διαθεσιμότητος καὶ ὑγείας, τὸ μισθολόγιον, τὰς συντάξεις, τὴν στέγην καὶ τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις.

Ἡ προκήρυξις καταλήγει ὡς ἑξῆς:

«Συνάδελφοι,

Ξεκινῶντας διὰ τὸν ἀρχόμενον ἀγῶνα πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας ὅτι ἡ ἀπόσπασις τῶν διεκδικήσεων τούτων δὲν εἶνε κάτι εὔκολον. Ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ ὑποχωρήσῃ εὔκολα. Διὰ τοῦτο καὶ μεῖς δὲν θὰ σταματήσωμεν εἰς τὰς ἁπλᾶς συγκεντρώσεις. Ἐὰν αἱ ἀνάγκαι τοῦ ἀγῶνος μας τὸ ἀπαιτήσουν θὰ τὸν συνεχίσωμε μέχρις πλήρους ἐπιτυχίας τῶν ἀπόψεών μας.

Αἱ συγκεντρώσεις τῆς Παρασκευῆς ἀποτελοῦν τὸν πρῶτον σταθμόν. Πρέπει νὰ ἔχωμεν ἀκόμη ὑπ' ὄψιν μας ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ μεταχειρισθῇ ὅλα τὰ μέσα τὰ ὁποῖα διαθέτει διὰ νὰ τορπιλλίσῃ τὸν ἀγῶνα μας.

Θὰ προσπαθήσῃ διὰ τῶν προϊσταμένων νὰ τρομοκρατήσῃ τοὺς ὑπαλλήλους νὰ μὴ ὑπακούσουν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Συνομοσπονδίας.

Θὰ χρησιμοποιήσῃ ὅσην ἐπιρροὴν ἔχει ἐπὶ ὡρισμένων ἡγετικῶν στοιχείων τῶν ὀργανώσεών μας.

Δὲν θὰ φεισθῇ ὑποσχέσεων κατ' αὐτὰς εἰς ὡρισμένους κλάδους. Θὰ ὁμιλήσῃ περὶ «ἐριστικῆς» διαθέσεως καὶ «κομμουνιζόντων».

Ἀλλὰ ἐὰν ἡ Κυβέρνησις εὑρεθῇ ὅπως θὰ εὑρεθῇ πρὸ τοῦ συμπαγοῦς, πειθαρχικοῦ εἰς τὴν Συνομοσπονδίαν καὶ ἀποφασιστικοῦ ὑπαλληλικοῦ ὄγκου, θὰ ὑποχωρήσῃ. Καὶ θὰ ὑποχωρήσῃ διότι δὲν θὰ ἔχῃ τὸ ἠθικὸν σθένος νὰ κτυπήσῃ τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς ὁποίους ἐνέπαιξε ἐπὶ εἰκοσάμηνον.

Τὸν ἀγῶνα μας τοῦτον νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι τὸν παρακολουθεῖ καὶ ἡ συμπάθεια τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ λείψῃ κανεὶς ἀπὸ τὰς συγκεντρώσεις τῆς σήμερον Παρασκευῆς.

Εἰς τὰς συγκεντρώσεις ταύτας πρέπει νὰ γίνῃ ἔκδηλος ἡ ἀπόφασίς μας ὅτι ἀξιοῦμεν τὴν ἱκανοποίησιν τῶν δικαίων αἰτημάτων μας.

Συνάδελφοι,

Εἰς τὰς ὑπόπτους συμβουλὰς καὶ ὑποσχέσεις ποὺ θὰ ἀκούσετε, νὰ μὴ δώσετε προσοχήν, διότι αὗται θὰ ἀποβλέπουν εἰς τὸν τορπιλλισμὸν τοῦ ἀγῶνος μας. Στρέψατε τὰ νῶτα εἰς τοὺς ὀψίμους φίλους. Φράξατε τὰ αὐτιά σας εἰς τοὺς προθύμους συμβούλους καὶ στὰ λόγια τῶν δῆθεν φρονίμων ποὺ ἔργον τους ἔχουν νὰ καλλιεργοῦν αἰσθήματα δειλίας καὶ ἀπογοητεύσεως.

Ἐμπρὸς ὑπάλληλοι,

Δὲν ὑπάρχει εὐγενικώτερος ἀγὼν ἀπὸ τὸ νὰ διεκδικῇ κανεὶς ἀνδρικὰ τὴν μερίδα τῶν ἀγαθῶν ποὺ τοῦ ἀνήκει, ὡς ἐργαζομένου ἀνθρώπου.

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπή»

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΥΠΟΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚ

Η Μ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΘΑ ΠΡΟ ΕΙΣ ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΑΣ ΕΚΤΙΜΗΣΕ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 6. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ παρὰ τῇ Μικτῇ Ἐπιτροπῇ Τοῦρκος ἀντιπρόσωπος ἐδήλωσεν ὅτι κανονιζομένων τῶν ἐναπομεινασῶν λεπτομερειῶν θὰ ὑπογραφῇ ἀμέσως ἡ ἑλληνοτουρκικὴ οἰκονομικὴ συμφωνία.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐξ ἄλλου συνερχόμενον θὰ ἐξετάσῃ τὴν πρότασιν ὅπως παύσῃ ἡ εἴσπραξις τῶν ἐνοικίων τῶν ἑλληνικῶν ἀκινήτων Κωνσταντινουπόλεως. Τινὲς τῶν οὐδετέρων μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς φρονοῦν ὅτι πληροφορούμενοι τώρα τὴν πρότασιν περὶ διαιτησίας θ' ἀναγκασθοῦν νὰ ζητήσουν στοιχεῖα σχετικῶς μὲ τὴν ἀξίαν τῶν ἀνταλλαξίμων κτημάτων ἅτινα παρέλαβον ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία καθὼς ἐπίσης καὶ περὶ τῶν δαπανηθέντων ὑπ' αὐτῶν ποσῶν διὰ τοὺς ἀνταλλαξίμους ἵνα προβοῦν κατόπιν εἴς τινας δοκιμαστικὰς ἐκτιμήσεις.

Αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες παραπονοῦνται ὅτι καθυστέρησεν ἡ μέριμνα τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας.

Ἐλήφθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τηλεγράφημα ἐξ Ἀγκύρας ἐπιβεβαιοῦν τὴν χθεσινὴν πληροφορίαν μας ὅτι ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέης, εὑρισκόμενος πρὸς θεραπείαν εἰς Κων)πολιν, πρόκειται νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν Κυριακὴν εἰς τὴν πρωτεύουσαν διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἑλληνοτουρκικῆς οἰκονομικῆς συμφωνίας. Κατὰ τὸ τηλεγράφημα ἡ συμφωνία ἔχει καθαρογραφῇ καὶ εἶνε ἑτοίμη πρὸς ὑπογραφήν.

ΥΠΟΒΙΒΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΤΙΚΟΥ ΤΟΚΟΥ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 6. (Ἀσύρμ.). — Ὁ προεξοφλητικὸς τόκος τῆς Τραπέζης τῆς Ἀγγλίας ὡρίσθη εἰς 4 ο)ο.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6. (Πρακτ. Χαβᾶς). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Στοκχόλμης ὅτι ἡ Τράπεζα τῆς Σουηδίας ὥρισε τὸν τόκον προεξοφλήσεως εἰς 4 ο)ο. Ἐπίσης ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Δανίας θὰ ὑποβιβάσῃ ἀπὸ αὔριον τὸν τόκον ἀπὸ 5 1)2 εἰς 5 ο)ο.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 6. (Πρακτ. «Τρανζόσιαν»). — Ὁ ὑποβιβασμὸς τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου τῆς Τραπέζης τοῦ Λονδίνου, ἐπέφερεν ἀντίστοιχον ὑποβιβασμὸν τοῦ τόκου τῶν ἐκδοτικῶν Τραπεζῶν Σουηδίας καὶ Δανίας, ἐνῷ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Γερμανικῆς Τραπέζης ἐκλήθη δι' αὔριον Παρασκευήν, ὅπως ἀποφασίσῃ ἐπὶ τοῦ ὑποβιβασμοῦ τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου, προβλέπεται δὲ ὅτι οὗτος θὰ ὑποβιβασθῇ ἀπὸ 6 εἰς 5 1)2 ο)ο.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 6ης ΜΑΡΤΙΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου	374 25	375.—
Παρισίων	3.022	3.03
Ν. Ὑόρκης	76.571	76.771
Ἑλβετίας	14.901	14.941
Ἰταλίας	4.013	4 02
Ὀλλανδίας	30.941	31.033
Βρυξελλῶν	2.145	2.155
Βερολίνου	18.347	18.411
Βιέννης	10.793	10.831
Σόφιας	0.550	0.56
Βουκουρεστίου	0.471	0.479
Πράγας	2.280	2 295
Δηνάριον	1.347	1.355

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 6)3	5)3
Ἐθνικῆς	59200	59200	59200	60000
Ἀθηνῶν	660	655	655	660
Ἀνατολῆς	1000	1000	1000	1005
Ἐμπορικῆς	752	750	750	755
Βιομηχανίας	170	169	170	170
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	310	308	308	310
Οἰνοπνευμ.	430	419	419	427
Οἴνων	765	750	750	765
Ἠλεκτρ. Σιδ.	618	618	618	622
Ἡσαΐα	23	23	23	[illegible]
Πυριτιδοπ.	1815	1815	1815	1815
Λιπασμάτων	1130	1130	1130	1130
Ἔργον	258	256	256	[illegible]
Μακρῆ	805	805	805	805
Σ.Π.Α.Π.	717	711	713	707
Ἐριουργίας	237	232	232	[illegible]
Πειραϊκῶν	143	140	140	[illegible]
Χρώματα	402	402	402	404
Διαμαντοπ.	85	85	85	85
Καπνοῦ	265	260	260	265
Τέκτων	128	128	128	128
Ἠλεκτρικῆς	335	336	335	340
Ἀνταλλάξιμ.	910 —	909.—	910 —	909.—

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 5:3 — Κλείσιμον 6)3

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	72 50	5 ο)ο 1914	
5 ο)ο 1884	72.50	Τρ. Ἀθηνῶν	
4 ο)ο 1887	59.—	Τρ. Ἀνατολ.	220
4 ο)ο 1889	59 50	Οἴνων	243
5 ο)ο 1890	72.—	Λαυρίου	[illegible]
5 ο)ο 18[illegible]	69.—	Ἠλεκτρικῆς	
4 ο)ο 1902	58.75	Σ.Π.Α.Π.	
4 ο)ο 1907	84.—	Σιδ. Θεσσαλ.	322
5 ο)ο 1910	60 —		
5 ο)ο 1914	74.50		
7 ο)ο 1924	102.—		
6 ο)ο 1928	89.75		
Κτηματικ.	99.50		
Παραγωγ.	86.25		

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 6. — Παρισίων 123.94, Νέας Ὑόρκης 4.8463, Ἑλβετίας 25.21, Ἰταλίας 92, Ἱσπανίας 33.25, Ἄμστερνταμ 12.093, Στοκχόλμης 18.152, Βρυξελλῶν 43.09, Βουκουρεστίου 818, Βερολίνου 20.35 καὶ Βιέννης 34.45.

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ χρηματαγορὰ ἐξηκολούθησε καὶ χθὲς τὰς ὑποτιμητικάς της διαθέσεις. Παρετηρήθη ἐπίσης ἀπραξία. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐκινήθησαν ζωηρῶς αἱ ὁμολογίαι ἀνταλλαξίμων καὶ Ἑλλήνων ὑπηκόων.

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 6ης Μαρτίου 1930

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 ο)ο 1881	5475	2 1)2 ο)ο 1898	66 50
5 ο)ο 1884	5475	5 ο)ο 1900	62 25
4 ο)ο 1887	4525	1 ο)ο 1906	53
4 ο)ο 1889	4450	6 ο)ο 1917	81.—
5 ο)ο 1890	5325	6 ο)ο 1918	80 50
5 ο)ο 1893	5350	8 ο)ο Α.Β. 1919	90.—
2 1)2 ο)ο 1928	37000	8 ο)ο Γ.Σ. 1925	88
4 ο)ο 1902	4300	5 ο)ο 1920 π.	200 —
5 ο)ο 1907	1260	5 ο)ο 1920 μ.	212 50
4 ο)ο 1910	4400	6 1)2 ο)ο 1922	101 75
5 ο)ο 1914	5535	6 ο)ο 1926	85 50
7 ο)ο 1924	7700	8 ο)ο 1926	101 50
7 ο)ο 1924	37300	8 ο)ο 1927	446
8 ο)ο 1925	81500	Ἀνταλλ. 8 ο)ο	910
6 ο)ο 1928	6810	Ἀνταλλ. 6 ο)ο	379 —
6 ο)ο 1928	32850	Βουλγαρ. 6 ο)ο	733 50

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

2.— ο)ο 1904	69.—	7.— ο)ο 1926	260 —
2.50 ο)ο 1912	69.—	7.— ο)ο 1925	263.—
2.50 ο)ο 1904	6100		

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν		Βιομηχανικ.		Οἰνοποιητικ.		Οἰκοδομικαί	
Ἐθνικῆς	59200	Ἑρμῆς	200	Οἰνοποιΐας	419	Ἡρακλῆς	755
Ἀθηνῶν	655	Καπνοῦ	260	Οἴνων	750	Τιτὰν	[illegible]
Ἀνατολῆς	1000	Ἀπόλλων	100	Καμπᾶ	225	Ξυλεῖας	110
Λαϊκῆς	5590	Βασιλειάδη	325	Ἡσαΐα	23	Τέκτων	125
Ἐμπορικῆς	750	Πυριτιδοπ.	1815	Ἕνωσις	125	Ἔρθα	480
Πειραιῶς	370	Λιπασμάτων	1120	Γεωργ. Βιομ.	245	Ἄτλας	55
Βιομηχανίας	170	Χρωμάτων	402	Κασταλία	26	Ἔργον	256
Οἰκονομίας	45	Ἄγκυρα	35	Διάφοροι		Κέκροψ	262
Κεντρικῆς	270	Βιὸ	155	Ἠλεκτρικῆς	335	Κύκλωψ	168
Κοσμαδοπούλ.	800	Παλλάς	[illegible]	Ἐνιαίας	450	Ἐργοληπτική	86
Θεσσαλίας	[illegible]	Ἀβεζάτ.	30	Τίτλ. Ἱδρυτ.	40	Ὄλυμπος	188
Χίου	690	Κυλινδρομ.	126	Ὑπεγγύων	4250	ΑΚΤΕ	30
Ἑλ. Ἐμπ. Πίσ.	[illegible]	Ἥλιος	30	Κορίνθου	350	Πρώτη Οἰκοδ.	210
Ἀγγλοαμερικ.	0 50	Ψυγεῖα Ο.Σ.	220	Γε. Ἀποθ.	450	Καψαμπέλη	119
Καραβασίλη	8500	Ἀθηνᾶ	80	Ἐξαγ. Καπνῶν	4900	Ἑλλουλ	63 —
Σάμου	16	Παγ. Πατησ.	70	Ἀνθρακευτ.		Ὑφαντουργ.	
Λακωνίας	114	Ἀλεξόπουλοι	23	Ἀλιβερίου	53	Πειρ. Ἐπιχ.	140
Κτηματικῆς	2110	Σάνιτας	14	Ἀνθρακωρ.	6	Ἐριουργίας	232
Ἀτμοπλοϊῶν		Κονσέρβαι	270	Ἐλ. (κοιναί)	60	Βερμίου	501
Κάππαρη	6	Ψυγ. Πειρ.	310	Ἐλ. (προν.)	130	Ἔρια	110
Ἀχαϊκῆς	110	Ἀνατολή	120	Λαυρίου	7	Ἑλλην. Ταπητ.	85
Ἐθνικῆς	306	Χημ. Βιομηχ.	102	Ὠρωποῦ	45	Χρυσαλλὶς	108
Μιχαληνοῦ	525	Μακρῆ	800	Σιδ)μικαί		Βάμβαξ	106
Χιακῆς	340	Ἄλατος	106	Θεσσαλίας	995	Ὑφαντουργ.	35
Γιαννουλάτου	135			Σ.Π.Α.Π.	713	Ἀθηναΐς	175
Κροκοδείλου	280			Ἠλεκτρ. Σιδ.	618	Ἐμπειρίκος	160
						Ναθαναὴλ	460
						Φανελλοποιΐας	50

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ἐκδοτικῆς 6900—6915, Χαρτοποιΐας Αἰγίου 260, Κάδμος 125, Φὶξ 460, Φῶς 80, Ἱπποδρομιῶν 380, Πουλοπούλου 190 καὶ Πὰκ 125.

ΤΑ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου πρὸς τὸ ἐνταῦθα Χρηματιστήριον, αἱ ὁμολογίαι ἀνταλλαξίμων 8 ο)ο ἔκλεισαν χθὲς 91.50 λίρας.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Εἰσήχθησαν πρὸς διαπραγμάτευσιν ἀπὸ χθὲς αἱ τελευταίως ἐκδοθεῖσαι 26.117 μετοχαὶ τῆς Ἑταιρείας «Ἠλεκτρικοὶ Σιδηρόδρομοι», ἐξωμοιωμέναι ἤδη μὲ τὰς παλαιὰς μετοχάς.

ΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἀνταλλάξιμα 8 ο)ο.—Διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 909 καὶ 910 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 ο)ο.—Διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 733—734.50 καὶ 733.50 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων ὑπηκόων. — Διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 444.50—446.50 καὶ 446 (κλείσιμον).

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Σῖτος Χάρντ Βίντερ Νο 1 δολλ. 5.05 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ ἕτοιμος.

Ἀραβόσιτος ἐγχώριος δρχ. 5.60 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἕτοιμος.